

S/5-4-25 B

R. 1022.B

9 1/2 x 10 3/4

REPRODUCED FROM ORIGINAL
LIBRARY, MARY. MARSH

స్వభాతియం ములుకువ యంఁ అవివహిత సుందరకళయం దున్న
 యెవత్తినా, వారక యుపలు చింఘు, అక్షరకరవలసం బాలామో
 ధ్మను పరుగుతత్తె అసగమివి మువ్వలు, పొల్లిమొందె ఖికి, --
 నా పరశుదుఃఖం నైరాశ్యం పరశుం సుఖం ఇతి స్మరణాత్ ॥ ౬౧,
 అని, అశపజ్ఞంబొందెమి, అశపశ్చయం దుపొకటం ఖిత్, భూతి
 మృచ్చుకాదు వదిన వాని. ౬౨, తనభూమి ॥ ఇక్కడనుం బా
 పద్ధర్మములు, ధర్మములు రాజ్యాంగముల ప్రకారమైన ధర్మశా
 కున్న మూలము, ౬౩, అది అధనము, కలిగియున్న ముతల
 మొరకదు నుం దు త్పించుచున్నది
 గల ప్రతి వాక్యము . . . పోత సంపాదించు వలసినది ౧౦, చిరుభంజన
 రమల సాక్షు శ్రీ యో ప్రసాదాత్మకము

124 మా దావెలయం దలంబు సమయ ద్రావనై కెను దెప్పదెచ్చిధం
 బావిబ్బుతెంఁడ కల్లుకిని శుని యొనర్చు వంకించు బలిదానము
 క తనకెలదిను పొలయంబులు
 మొనరి యధనవం తంఁడ గాదు భూప నునివయని
 ధ్మనుని నిజ ప్రభయమునై
 కెనదు ఏ రాధులును సరకు గానరుముమాం!
 క తెరు వాడిన మ్రుచ్చిమిను
 ద్దుగుల ని శుశ్రుకులకు మూక దాగంబుల స

242

ప్రత్యేక పతి గానం రుణం రుణ

కృతార్థ గుణము గల రుణమును దేవతామయముగా

కృతార్థముగా రుణమును పునరుత్పత్తి

దేవతామయమును సమకాలీనముగా సమకాలీనముగా

కృతార్థముగా పునరుత్పత్తి

మూలముగా కృతార్థముగా పునరుత్పత్తి

విశ్వమును పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

పునరుత్పత్తిగా పునరుత్పత్తిగా

క కాపవ్యం తనుపేరను

దీ వింబనయ తని యూరితేలుముగనిర

శ్లోపరుడు వలయుమనని

అమాపాలవలునగలుగు దస్యలంద యుదమలీక

గీ త్రితనిదమకునెల్ల నాధి పత్యముసేయు

వాని గావరింపు వారిల గావ

ని స్తుల్యంబు కూడి నెమ్మి మై జనుడెంబ

కాంబులయ్యలనిరి గావ వమున

వా.

..... సొస్యలు వాతిపాపాని వాసోగుహా మివస్త్రీ
యూరి, ఇత్యక్త మ్, ౧, కావ్య న తనన త్రిత యెక్కవైన
ఉద్దిగ్గిగవలులు కూడిదు, విక్రమ ఉద్దిగ్గిగము పూర్వసంపత్తి
నిన్ని వారింపును. ౨౨, తనకులదిని తనప్రమాణముచేతతని
ఉపాయములుచేసి ౨౩, తెరువాకున మార్గమందు, ప్రస్తుతిని
దేలంగతనముచేత, కులరులకు ముఖాతచే దేలంగలకు, మూక
సైన్యము, తొరంబులు, అధికమవుచున్నది, అవ్వెరవరిదెంరల
అతెరువాట్లుగాజ్జే దేలంగదెంరలను, బలంబున సైన్యముగా, ౨౪,
అనాథియంబున పొదనిన ప్రాప్తమైన సైన్యముచే వలెనై నాల్గితేత
అయముకాదు, దేలంగలనా నాథియపరులైతే ముఖ్యులవుదురు,
౨౪, ౨౫, అవనిన, పరియాయ ప్రభవమందు, అకసలయ

కైంలయ దేవర, శంకువాడకు, అనుట, నిజావాంక్షాత్రియా
 బద్ధతః క్షేత్ర ధర్మానుపాదకః కాయు ప్యోగియామస్తే భావి
 ద్ద స్యు తాజ్ఞాత్సి ధీమాన్నవ ది తుక్తిమ్, వింధి, విలువిద్య.
 యంధు, రికుతుశ్చ నెయ్యిమండినైనా పరి మార్పును, 22,
 కాపన్యంకు, ఇది పాత్ర వ్రాస లా ఉన్నది, సంస్కృతమం ల
 కాయు వ్యుక్తి తని ఉన్నది.

19. న బలవిక్రమ సంపన్నః
 వలముచరిత్రా తప్రమమ్మునం ద అప్రమృతై
 తలమెనిరక్షింపుమునీ
 వలమన పనిగానుము బుత్రవర్గముచేతాన్
 వ అనిననినియం తండు వారి కిట్లని లెంపు
 నీ. శివంజన ముని శనశ్రీజనంబుల జంప
 గాదెట్ట వాడైన గదగి మించ
 గనిలకుకపాడుచురుగల్గు పమంగన
 డె అవట్ట దగదువిశేష మెకడు
 ఎను డెల్ల సత్కంబులను బెండ్ల జంపుట
 బాపంబునావల బ్రాహ్మణులను
 పంకతి పెట్టంగజినదు దవీయవా
 తమగాలికి పుంనియు ధ్ధంబునీత

యధికప్రణాళింబు సస్యక్రియావిఘాత
 మాంసశింశుత్వే గడుదోషాన్మమవనిప్రభవం
 హి భగవంతు కుడిత నవంబుదెలుచు
 పుష్పగతి నది ప్రేరయం గమెల యు నయిదో.

వ ఆని చెప్పి మీర లీ ధర్మంబులెఱింగి నాపంబునతెఱుంగువత్రితేద
 మీకు ముఖ్యుండైన సఖ్యంబు సౌఖ్యంబును బెనుపమీయె
 గత్తేమంబులకెసెద ననియె వానికి వారలం దఱుట్రయంబుమెంది
 యూతనివశంబున వత్తింబు వద్దిల్ల గిట్లుగా పవ్యుండు సొంధుల
 కు పాతంబు గునట్లుగా చ స్మృతి బాపంబుల బాపి తానునంబువారు
 ను నివాపరసి ద్ధుల బ్రుసిద్ధి వహించెరి.

క కాపవ్యోపాఖ్యానము
 హింసహరము దీని ప్రవణి పతనముల దివి
 వ్యాపారక్షేమంకర
 రూపములగు దస్యముగ విరూపాక్ష మదంబు

వ ఆని చెప్పి వెండియు నీ ఘృత దిట్లను దీర్ఘదర్శియు దీర్ఘసూ
 త్రుండును హస్త ప్రకాలక్షుండును నను మత్సర్యంబులు మూ
 డుజుల చర వివరణంబుల సెక్తయెడ మఱువున రమ
 లానాండు గురిసి రయిండు

వ్యాధి యెఱిసెల్లి ధర్మకాంతా భావం కుత్సితా దస్యోగ్

పావయితమర్థంతే తాపవ్యక్తమర్థశబ్దసృజితమర్థ
 దాదేశాత్ | అపాలవలన అపాలయంత్రవనప్రదేశతం. ౧౨౪
 అతని శోరతమన, ఇదితెనుగు శోరవమన, అంతోసంస్కృతము
 ౧౭, ౧౮, ౧౯, శిశుబున, యుద్ధమునె యుగ్మవానిపాడుము ఓ గల్లు
 షము నా యుద్ధమూహాహం. తవ్య ఇత్యక్తమ్, ప్రీతి
 కూడదు, యే ఖంతు వృలలునున్ను --- అదదాని, పంపకూ
 డదు, నాగ్రావ్యుని పాతాళమై తిసుకలతేనా యుద్ధము సేత
 చ్చునిము, పంట్లు తెలుపకూడదు, పుర్వపురుగు శతము
 కుళ్ళగానో పురుగు పొడినట్లు, ప్రభు.... తానో పొడినట్లు. ౧౨౫
 అనిపెప్పి, యోధత్వంబులు అనగా, దశుని నామపతాని
 ఇవి అన్నియు త్తత్వములై, అని ఓ, ౧౩,
 తాప ప్రాప్తిపావ్యానము - ఇదియి.... అదేషు. అపా
 నినినత్రవగా పతనములే పాపహారము లవు కుంచూ ఉండగా
 కాపవ్యము వృత్తియందు సంశయము ఉండదు, ౧౪,
 అనిపెప్పి, దీర్ఘం దూరస్థం అనాతల మపి వశ్యతే తి దీర్ఘ
 దర్శి దీర్ఘం అని ----

125 మూ చే స విస్తాన దీర్ఘదర్శి యంత్రిన కంఠేని గూడలులు.

క మడునింతం -----

126 తత్రావీన సెండు పోటకే గ. గ. అదే

ఘృతు నింతనిన్గలుగల

మడుపునకుంబొవ వలనెమనకిట్టెయెదగ్

ప్రాంత బ్రాహ్మకాలక్షుః శిష్టనియోగి

ప్రాప్తమయ్యోనకథాశంబుభంగియెఱి

యలపుఁకిదిదగునట్లు సేయుంగవలయు

మానితొపాయవృత్తిసోమఁబులెదెక

క అయ్యిరుదెఱుఁగలపలుకులు విని నీర్థమెఱుఁగిట్టనియె

క బుడనిదీచువంబునని

ఘృతువుపునఁపుదేమి మూడెను నెత్తెలు

నదిబుడ కిత్తనెచ్చ

లును గుణిమతి మాగుకొంద వెలుయొన తఱియోగ్

క అనుచుయనునదిగర్భముగా

నని పల్కము నీర్థదర్శియంబుసోతొ

బుని తాబుయ మగుపన్నవయన

బుని పొన్నెంబెద్ద మడుపునమ్ము వలెఁ

వ తక్కినకొండును నితొనట్లు నిలకలము తుగ్గిచ్చయంబు

నకుల్యయంబు బునియింప కతిపలు నిశంబులకలను.

క పొందెడునీరెదత్రావు

చాక నెడిదపైనయెంత దకుకగనిపురం

బూరిమడువంతపేక్షిత

౧౪౪
కరులు బాలరులు సోమ్యుక్తమంత్రం

క వెంకటేశ సుంతలనీతల

గరమలమల వృక్షమల బుద్ధి కడుసంతసమయ

మొరలయరు తాళుల గ్రువ్వుగ

గరమూ పొయి పుడి బుద్ధి కలుపు తమన్

క ఇందిక తొ

126 జ్ఞా - - - - - యస్య సహావర్తమాత్రం, అశ్వితుర్భి, క్షం పౌష్టకలంక
ల పౌష్టకం బాగా ఏక పౌష్టకలంక - - - - - ఇత్యర్థం, వేదవిశాఖాదీని దా తలమం
దు మదుపు యెంతి పో వున్నది. వేదవిశాఖాదీని పోతే. పో
వల్లతారు. ఇప్పుడే వేదవిశాఖాదీని. ఇవి అగాతజ్ఞానము, ౧౬ అక్షర యేతల మంకు
బేది పౌష్టకం వున్నదేగా వాటికి ఆ గుణము లేదు వల్లది. ఇది వర్తమాన
జ్ఞానము, ౧౭, ౧౮, ౧౯ అక్షర, సముద్రం యెక్క ఇప్పుడే మహాదేవు, యే
మహాదేవు. ఇప్పుడే ౧౭ అక్షర, వాటి గుణములందరి పడుటకు, అక్షర, పూర్వార్థం యము.
తేదిదు, ౧౭ ములు మానుతు, కాలము - - - - - క్రమముగా బాగు కేంద్రము. అక్ష
గా ఆ తొలగి జ్ఞానమున్న తేది మాంబీము. తినుట: ౧౭, ౧౮, - - - పాఠమునకు, ప్రవా
హాపు జాలు. ఏక తత్రావ్యగ, ఏక తేదిగా, దాత, నీటిగా, అక్షర, పూర్వార్థం యము. త
వౌ తపముదగి అమదుగు యిగురు రూపుది. వేద - - - - - కారులు, సంతోషముచేతవి
తేది తలప పట్టె కేది పూర్వము. బాలరులు వలగా జ్ఞానము క్రమము కేంద్రముగా, సందర్భ
౧౭ అక్షర, తేది తల కేంద్రమునకు యేది తేది తలప పట్టె కేది తల.

125 ని
మూ

మంగళాశాసనము

సేందంకాగ్రుత్ - - - యుతెదవరే

గ్రంధుకెనుట మానంగన

మందతనది యెంతల విమలమతువుదలసెదన్

కలలు మొదల విమలగుణి నను

మొదలయంకాదారి కలలు యెరువె తలదలి

తొదలంగుట్టకెనిగ్రు

ప్రదళంకమదెలావ మూర్తిజెంచినజూరన్

మొదల స్తుతపాతారులుబంత ప్రకృతసంబునకుదెన్ గొంతుతగుచిగల అనుగ

నుంకొని యెచ్చెప్రకాల ముద్రుయ - - -

కల తెలుసేదెంకిపోవ

దెలుసునె తంబ్ర ముచి తిలగురి అంబునకు

దెలుగుతెలిసె రప్పియెక్కు

పులకరమున్నెత్తుకుయెసంబుంతమదిన్

కల ముట్టలతి దేవుసూత్రం

తిట్టెట్టరుగగసుపామ మెద్దనియెంతనె

లట్టె వతియెదనెందము

పట్టె వదలకెత వికలబావద్రెయుత్తె

కల విసుకొదప్పుల గార్భము

గనికొనదగు పసులు మున్ను గావంపగన్

రసం దుడుచి స్వసూత్రం
 దనుమర్చి ముశందమునె యాపదయెందు
 ౧౬ అప్రతికరయోగట్టులుదవుతుండు
 ననువుదెందృతిగల కాశ్యంబునదవు
 నతడుబ్రాహ్మకాల బుద్ధిసట్టువోతె
 బరమసంకయమయ్యెడుట తుకు గాంతు.
 కృ దు... తననానతములగు
 గాన

శ్లో కతసున్న యన్వేషణల, బాలయోతునట్లయె, వలలనతనున్నదయెదె అనె
 నమర్చి ఇతనెదె. ఆగాయ ఇత్యేకం, బాలంగవత్క ఆగాయ ఇత్యేమరం
 మెఱికనట్లయె వితితులనతనున్న, అంబులుగు వ్యగ దర్శనపుతన్వయం
 దుగ్రుహ్, కరము... పంబ, తత్తలపుతపత్తావిత్తాన్వయం... ౧౭,
 ఇందెత అతిదుగళిత నర్శనపుతలిలుగ్రుహ్నట్లగనకళితమతువుదతెనెదె
 మదు గునుతూర్తిదాదెదె ౧౮, అ... మిలగుది, బాపలగుత్తయెత్త, ౧౯,
 క్షంభితకారులు, మర్చిషూతులు, అప్రప్రకాలజ్ఞుడున్నయెతుడు, ఆ
 ప్రప్రకాలజ్ఞుడు పృథ్వుగుదిపట్టుకెన్నవాడు, ౨౦, తెఱనె, తేదనట్లయెందు, మి
 రదవోతులాగు యెలుసుకుండగా, పొరిదప్ప, ముందటిపుండత, పురం అనెగా
 కతర్శవ... ట్టువారి... గవయిట, మూత్రమును, బురషమును, శ్లో
 విద్విషయమి, యెనాపిదుపనవము, మృణాళాచార

యెలు

కల్పముపేతలంపు అని అనుకాసవతపర్యమునంపునకు. ఇయమునకు.
 రియెకూపపద్మినిపాయి విరాళియేస్తుమందుటై
 పాదపుల అత్యంత యాధ్యక్షియైవరి.
 జతుతు, కర్తవ్యజ్ఞానములేనిమందుతు.

126 మా

10 పద్యం శ్లోకమున యా

గాఢ్యతుకాఢ్యమయెరయును

నా న్యక్షితి కర్తవ్యజ్ఞయనువినుమృత్యు

మ అనినవిధ్యునందనుంతునెత్తంత్రుపగతులకగ్నమైన వానలు తగునక
 పతితువేరవుననాపదేనప్రతియనా తనియతినినపు తమరెనియో శిష్టుండు
 మాణ్డాలమూషకసంపాదంబును నిత్యసంబుగలదనికదగుప్రశ్నయినకును
 త్రంబుగువినుమనియిట్లునియె.

నీ అతితియెనుకమట్టి యుతుగునలాగల

బలయందుగానుక యెలుకయందు

నవ్వువానిము విరాధ ననియురెలాను

తను బిల్లువని యుండునా సవివాహ

వలనసంకత నిత్యము సుమృగములకు

యెగ్గవేకువపప్రయోగముల

తగప డ్డవానిగొంబుగునుకప్పుదా

హాశంబునకు అల్లు యానబిరుగ
గొయ్యె యియు రిబతి యుంతుంగుంబురగా
భయమునెత్తగాని యెప్పుడు లులకుదెరకు
గుప్తకగ బంధుమంతనం గూబుపురుగు
హరి తుదను వసుంధరయందు నింతసంతోషించె.
మఱియులకనివచ్చి యిట్లు దొరకడ నయ్యెలంత యానంబువారికి దప్పిపోనరామి
దలంబెగ్గలయి యుద్దేశ్యంబు క

ప్రకృతి - అనగా చాత్రమ కట్టించుటే కాదు యాత అష్టాంశపునుగనుక మధ్య
మధలము. ౧౦౦ రుద్ధుత - - - - - అనన సమస్త శ్రమముల - - - - -
పుట్టెయోలు, గనుక పుత్రమి అయినది. కాబట్టి దానకు, రేతు, తద్గుణము, పుత్ర
విరేచియో, ఇలాపతియో, ౧౦౦, అతనియో, లాగల, బ్రౌత్వలయందు పలం
సమస్త సంతానముల పవిత్రం, రూపాన్ని స్వీకరించి రూపమున, నిరంతర
ప్రీతి నిరంతరము. అ, రూప నిరంతరముల కంటే పరమందు శ్రుతియనుమతము
౧. సంకతడ సంధ్య వెలింతమందు, వేరువ, వగులాము యందు, ఉష్ణంబులము
దు అనుట, మాలము, మాల, మాలవా తనుట, తనుగుదేశ్యము గనుక, మాల
ని ప్రసమరూప ముగావుంటే అపయిని మహాత్మ్య గనుక వికల్పముగా, తుద
మృత్యుని. వికల్ప సర్వము సమాప్తి సమాప్తి నాన్వేష్యం, క్షేమసమా
అమహాత్మ్య ప్రకృతి ప్రసమాప్తి మాన్వేష్య సమాప్తి సమాప్తి. ప్రసమరూ
పముగనుక ఉత్తమముగాను. కృత - - - - - దేహదేహమహాత్మ్యము

సూత్రం అత్ర సప్రవృత్తి. అప్రవృత్తీశ్చయో వాస్థాత్

126 ది. మన అమి గార్భంబు పాలం యుష్మిణ్మంసం తుక శ్రేణంబును దానియొట్లనియె.

కుండేరి ద్రోవృసె ఆకియిప్పుత

వెరవారగనకునేను విరుగతనయం

దొరకునుట నడు బాగ్గం

బరిత్తముదొరికి మోత్రయలవరపు ముడి

కలముంగి గూలకు నగపతి

యంగంబులు వతకును న్నయవికాకిత్తలు

సంగతగలనిననయము

త్రంగంబునకుంకి అయము దక్కుదునకు

127 అనపు తుల్యయిట్లయె నాత్మనరణ్యితవయ్యోరిట్లన

కనపుపాతంబున యవలద య్నగత్త ఆకాక్యగాన

పునదగబూనిత్తేఆపు బూననంగని యంగరవ్వువ

వ్రాసనకులంబుగూల యును శ్రేణనరపు నాకునెక ముడి

128 అనననట్లయనుటగాత్తనెఱింగియె

కాదిసంకి యొననారుప్రతుకు

నిదువిరంగదయను నిజమగు తలాపాల

నిన్నుజేందబుట్టె నిశ్చయంబు.

129 అనిపలతి పిల్లపాడినిట

నన యమునిశృంగవృత్తి నయ్యెలుకవసిం

ననబూని యయ్యెలుకం

బునునకులమున నకువాసి పోయెనెల్ల

కు నకులంబును లూకమునా

కకునంతన ముని యుంతి గ్రకుననమన్న

షకమయ్యెరికరులునులు

కక యలన చనలగలు నునుంతె

కుల అమ్మయి నలచుండు గెంజకుని.

వ్యా అనసూత్రమునెత మానవాడు, అన్ని కలదు, విరకు, డిరి యందు కట్టన ఆ
మిషమునకు శతబము కాదు, చంద్రవర్ణకారరచ్చానంబుండు, ఉపమానైకం, కి
వాంధం, కెగిపెఘూకెరి వాళ్ళయెనికాటన, ఇచ్చిమరం: గూబపులుగు, గుట్ట
గూబ అనపత్నివృత్తి వారిచక్క చచ్చివృత్తి వృత్తి వృత్తి వృత్తి, అనతెనకుతెవి
వృత్తి బల్లం: నాచ్చింగిచ్చి అమ్మి వృత్తి మరం: ముంగి, నకులమున్న, ౧౦౩, డిరుల
రసి ఆమిషమునిమిచ్చిమ్మ డిరులువెదకె, ౪. డిరి. త్రెవ్వి. తెగనట్టుగా, విరుగ
త, విరుగత, విరుపులినుట, అలవరుపగ అచ్చిసింపజేయుము. ౫. ముంగికి
డిచ్చింగులున, సమిషమందు, డెంతి, నయము, విరుతు, తకుడ్లు, ౬. అన
పుతు, ౭. గచ్చి, సర్వభూతాంతర్యామి, అమిషయ్యావృత్తి, ౮. అనప
తెవి పట్ల గిట పొదుగు పట్లనవత్తెనట్లమందు, అనుట, ----- ప్రచ్ఛం
త్రుతమనీకృతాగసం, ఎవమాక్కాసియోవిచ్చిచ్చి మూషకత్తి

మృత్యు - - - - - తీమనం, శకులంబును డిల్లూకమును
నూరి, పోవకు, శ్రీరంభ పోవకు, కలుకలునుం - - - - -

127 మూ. కేరుంక కుండుటయొరింగిరెండు మను తిట్లనియె.

కృ తనానె యిట్లు గృతాకృత
వసునీపురి గొలుకత కట్టలాల పోవకు
తగలుపు తప్పుతకునెల
వసుమెప్పునె కేరుంక కతన గొలి ముతవే
కృ ప్రభుట యునెల్ల యిట్లునెయి కాత్రి తరక్కణ శిలంగున
దున జెరయించునె యుగి గతుంజె దునుం ననమందు
నిన మతి యొ త నప్పు - ననెట్లనె యి యుగి దెంప నయెన్
మనమునెన్నగా నెవకు మాలని గాంబ న యెప్పడెంచె నె

కృ డెరిబాని యే మిదలయె
యరి తీవనునెవనుమంబు బలుడెనె యంతయె
వెరచునె సంది యొకరియె
గరంబునె వ్వుమి యెనె అగా నెంబ్రులుదుల్.

డె మాలనిగా కలుకలు యె మర్చి తప్పెనె మనంబు యె తన
కృ లమును దునకులనగావల యెనె వీస మంబు మెకెనా
యాల యెమునె యెరన్న మ యె మప్పుతగాతునుగాన యెత్త యె
మెయెనె రిండునె మ్ముమి రిన్న మ్ముగర్జవయినె వెయింగె.

కలు ప్రసవంజీతలపెరికి

విసుముల వల్రాణారత్నవేసజేసితి

ననపూనపునునత్తుయి

ననునాపదనాపవలరెనత్తురతయన

గీతినినబట్టిట్లులనునెలవేరి

పతకుమురతకాలబావ్విష్మన

యత్తుచిదిగనాసమగ్రఫలత్తుము

సెందుసెందుదలపకూరకుండు

పదిరియిట్లులులతుండునురెనామత్తుతునుసెందులయెనామటలాతునంత

కునయయ్యెనత్తుయెద

కలుతనయెసెందులుగుక్కల

సెందుయెతరంగగెలనత్తురకృపాణం

యనునత్తురత్తుంగవేస

బునదెయెనుమాలతత్తుసంరంజమున

గీతినినబట్టిట్లులనునెలవేరి

పతకుమురతకాలబావ్విష్మన

యత్తుచిదిగనాసమగ్రఫలత్తుము

సెందుసెందుదలపకూరకుండు

కలు ప్రసవంజీతలపెరికి

127. పాపి పిల్లలమునుతనకులుతెగపంతాలయననమునెన్నువున్నది అనుట.
 10. అమ్మయి నెంకెను గుణగ్రహిణియు | గణితమున | ఆలస్యమున | తన
 యాటా | అయ్యో | కణిత | వేగముగా | 11. అనుటయు | ఎల్లెలుక | మనస్సే
 వర్ణనకు | ఆకారయోపము | నలకాదేశంతరు తన్వత్వేన | శబ్రయోగమహా
 తా | విచిత్రాశ్రయః | మాలవి | మాలవిని | కాయకయత్త | కాయకయపుత్రాత్త
 తానున్న ఆకారయోపము | అవ్యతిరేక | తాపతువతేన | పల్లవలసివడి | 12. ఉరి
 బాసి | కత్తు | శక్తి | మునుతయముత | రుంజుకొని | 13. మాలవికాత | మాలవినివ
 శ్రుతి | 14. అనవుడు | అనవుడు స్వకాదపు కుంజుపుంతగా | బేస | వేగము | 15.
 16. అని | వేకువయ్యె | బేస | తెల్లవారి | 17. తనయో | కేల | వస్త్రమందు కేలుక | అ
 నేనప్రతియందు | ఉరితొలపించడి | మీరున | మీరత్రుండున | త్రుండు | ఇతవత్తేకేషా
 నదురుదాగాంకే | అవిజ్ఞాతాత్మపునెనాలుబ్బేతి.

127. 13. మూ

యోగతాతకు

మమముందెగగెంతె పేగమ య్యోగి బలతం
 తన యము బరితాత్మకుడై
 కనియొకరూమనుతు నవనిల మువ్వెకిపెన్.
 14. ఎలుకయుప్రభ్రయపయి నేగెమందంబున మంత్రయాతనం
 కులముగనెగెదెంబరిపరిమందు రినుగ్గునెల్లెలుని
 ప్పలతకు శత్రుమంత యువిషాదముమందగ నెగయెల్లెలు
 య్యోలుకకు నెట్లగుంజె విరిగింపగురతి నుదాత్తజంగిగాన్

గిడుమలక్ష్మీదాస మెచ్చనిబతుక

అంశ ౪౭ తదుల వరుసలు

వింశతిశ్లోకములు

యశశ్చోదితమితి శ్లోకం.

గను అనఘానమందును దుఃఖి ఎవరయ పుడవనయి నేమైయి

ಪುನಃ ಸುನಿಷ್ಟಿತವೆಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದುದು.

తెనకగల్గో తీపు దుదిన్లు ముసం దగవిన్సింపతి

అనుభవముననుసరించి కృతకమైన ముద్రలు

కమలవంతుడైన ముత్తం

ములలో నుండు పురుషులు చెందరు గాన

మృత మనుట యెప్పుడవను

గలసిమీల గొవిందువునంతగనుమూతమై

వీరు ప్రతి సభిని ఒకప్పుడు చూడటంకొరకు వచ్చేవారు. పలుకుబడి తమిళం లుగా వాడుకపాడుతారు.

వినుమిది యిట్లు నిజం.

పాపములను విడుదలచే అయిదు రజుసేతయనునాత్మకృత్యము

శ్రీరవతిదురస్థంబులు పరమం తిలకమి ప్రభావము

మొరయును అందు సువృక్ష సులభాంత గర్భయునద్రుతానునా

శ్రీరఘవేనమః పుష్కలమమృతము సుఖముగాని దుఃఖములు

మతాచరణస్య పుష్కలవిజయః గర్భంబుగాదు. విప్రకంక్షకః చ.

జ్యో అంబీందునాం సుప్రసప్తహ్యం! కైతసాత్రం! ౧౭! పరిపుః పరితాకాన్యతీదూరం
 ప్రోతిపరిపుః! జముదూతాహితే! యమజః ఘటవతేనాద్రుత్యమువత్రకద్రు
 త్పాకుతెసురొదిరసమాసే! కైతసాత్రం! అయ్యసరయ్యుత్తరయే! అప్రయోగ
 ము! ౨౦! ౨౧! ఎలుకయ్య! సుగ్ధ! నూన! సుసే! అసుం! ౨౨! ౨౩! అనపు! నేమద
 సంబు! పెట్టె! ఆనము! సుప్రే! త్య! అనసాత్రము! తనసప్రే! మానము! వప్ర! నది.
 ౨౪! ౨౫! ౨౬! ౨౭! ౨౮! ఇలవత్రిపులు! ప్రయోజనము! లక్ష్మీ! స్వార్థము! లెకు! తు! తొ
 లుతుం! గల్లు! ౨౯! ౩౦! గల్లు! సు! పాలము! న! అ! తచి! యండు! యే! సు! లు! దీ! మం! బు! ల
 పెం! బద! ౩౧! స్వార్థము! లప! స్థ! ద! ౩౨! పట్టు! వ! తి! న! త్తు! యే! సు! గు! లకు! స్వార్థము! లు! గ! ౩౩!
 వా! ని! గ! త్తము! లు! వా! ర! నా! మ! మ! చ! ర! న్నో! కృ! త్తా! గ! ౩౪! పు! త్ర! య! ౩౫! స్వార్థ! వా! తా!
 వృ! ది! పు! స్త్ర! గ! త్త! మ! చ! ర! న! ప! త! కృ! త్త! మ! ౩౬! అ! పం! ది! ల! మి! ద! వరి! తే! సు! త్త! త! అ! ది
 మ! ౩౭! ఇ! త్తము! వ! త్ర! యే! సు! గు! లు! అ! గ.

128 కూ. యెందుటలూతీనె యుకెనుజన జన ట్లంబునె.

కలుగులవత్రిపులు ప్రయోజన

ములక్ష్మీతొలుతుం! గల్లు! పాలము! నే! న! సుం

గులు! దీ! మం! బు! లప! స్థ! ద!

౩౨ అనె! త్త! న! ప! త్త! వ! తి! న! త్త! య! ౩౩ యరమతి

౩౪ అరి యె! త! మి! త్ర! వా! వ! మి! త! య! పు! త! త! గా! ర్న! ము! పాం! బె! గ! ల! న

౩౫ స్వార్థ! న! వా! ము! ల! పట్టు! నె! త! ౩౬ వ! ము! న! ము! త! వా! ని! వా! తి! ౩౭

గ! ర! ము! ది! లం! గ! నె! యు! న! గు! క! ర్త! ము! వ! త్త! ౩౮ యె! పు! దె!

పొరువునకుండు నీకు పాతముం దనలో నెదనె పృథ్వీనకు
మందరునీతామిషమేను నయె తగడు విశ్వాస ముంబునానె
రిగ నీత్రయైకపుడు ద్దత వితా రేనా తయై దుష్టినా
దనహిం పొరువెందు నేను తను వృత్తంబు ప్రజునోని ము
న్దనమంగన్దనహింపరా త్తగరు నాన్దన్దంబు మిట్టెంతదా
అనియంతర్జిలువత.

కలులు మురిశిత్తెగా
కలయారె యెల్లనంద్రత తమున నీతుం
జలదివలసి పిలవె దవిము
వలయునె యీపలుకు నమ్మివత్తునె చరన్
గల అనుదునిట్లుదలపద గునె మత్ప్రణాన
త్తుకుంతెననిన్నుతో తృణాన
దల తునె కృతజ్ఞత యుపాశంపంబును
గలుగునెదంబె యువ వలువదనపు
అనినోరామను నకులుతం దిట్లనియె.

కలునవలననె నుట్ర తితితి
నీవునంబాతతన మూలనితి నగపతెన్దె
తవిదమున గలుగంసుచ్చా
చ్చావెమె నాలుగడు శేరదగ ది పుమిదన్
ఇచ్చిదంబునకును క్రువాత్సంబులు గలవా తర్జిపుము

కలకలవంతుడైనతన

వలసల్రొయ్యెననుగలవలసుకలమెదా

గలసియునదిగతొనదా

మెలగవలయునమ్మెనెరుదెనిమెలయు

గలనమ్మెనగలవానినమ్మకయునది

దనినవానినెనదదనమ్మి

యందువలదుదమ్మెనుబునమ్మెనునమ్మ

లుండుయెరులనమ్మకునితిలేతి.

అట్లెదినుతుకుదెరువగుటచేతి.

నామోరముయొనదుచున్నవనిత్రునిదిగలదు. మన్నియెరుకుదేమము గాలమందును
 ప్రసాదిమమము. పెద్దపులికియెనుయెలందుదియలుతి అనుచున్నమేకదేమ
 కు స్వీరము. అట్లెరుదులతి అను. గరుతపత్నీకి కత్తినిను ప్రసవాంసముతము
 పిట్టలకు దేమపిట్ట. ఎలకలకుయెను యందు కత్తినింట్టె. నలవంతులకుపంపులు
 త్తెమోలు. ఇలులకు అనె పూసి నకత్తి. బారయెరులకు పట్టుమెరికిపల్లె. అమ్మన్న
 అను కాలవాదము. పిట్టలకు పంట్లెయెదెదె నది ఎయ్య కపోగలందులకు ననువునివి.
 త్రుకుయె పట్టుట. వక్రకులకు వత్తియె కువయ్యును. దేమము అనగా స్వాధ్యము
 దని యందుచెరువుపున్నది గనుకయెనను వకదా దదు. ౧౭. అయెద. యెమల
 వాడుస్వాధ్యేనమ్మెనసాము యందు మ్మెదమిదక జ్జుదెని పట్టుకున్నట్లు. పుండుకూతదా.
 అలాగెనెరుదుట వండు కకకురా అముచేసి దను. వాతికినెయెతి. ౧౮. విశు. నకామిష

మనుష్యుడు విడిచిపెట్టి ఆత్మను అన్వేషించును ॥ ౩౧ ॥ బలువుమరికాత్ర
 వింపుతిమూసాధ్యయపేత తానంగుశర్మనాత్మకృ ॥ ౩౩ ॥ ౩౪ ॥ ౩౫ ॥ ౩౬ ॥

1౨౪ ద్వి.మన కు నిమిషామలకమ్మకయే

సుమత్రాతేదననభునభ్రమంగనినంతా

బునియ్యట్లనారి మామలలు

నిమిషాంతకయంతప్రాయకునదియెత్తింక

కు అనినవినిగిగ్నపతితన

ననయోగినినియే అట్లనమ్మతిబలతుం

దునుపేదక ఆగులాగకు

నిననమూతతర్కనమనసొప్పియింబెదె

కు బలువుగతావలనియోపద

దలగుటకు సురిపునినాన ఆకునైనతనుం

గలపిమనిప్రాయకుపన

య్యోలుకయ్యుట్లయ్యునువేరపున ఆనింబెదె

అనినవిని తాంతయోగ్రునుంతునాం ఆనపుయోనివృతియే తనువిన్నపింపకున్న
 తుంబునకు విక్రమంబుగలుగదు. విన్నపింబెదె తనుదొడకున్నకు పానెసి విన్న
 పింబుటయ్యు విన్నపింపకుం తుంబుయ్యు ననుంబెయోనబరమ కర్తవ్యం నెయ్యదియో
 నిశ్చయింపెదెరగదొందెననుంబయ్యునమ్మకుంపతి నమ్మకున్న తిట్లనియే. నయ్యుట్లయ్య
 దేవపదునట్లది యుత్తయితిహాసంబునెప్పదనా కర్మంబుము.

సమప్రదత్తుంతనబరణన నరపతి

... యువశ్చ మే...

నతురభాషణి యొక్కగారి కవత్రియం

నది బల్లభిష్ట యింపానుపంతు

దొవ్వుయ్యల దానిని మ్రోయేమతరి

యది పుపుయ్యన కిచ్చునందుకెన్ని

వాఁతును ముచ్చ కవచ్చయ్య ప్పిల్లతా

సజ్జాపమాతునుగంకరియం.

గీ. మెక్కనాతుదాదియొద్దతకుంత...

దారకుంతులొల్లతలమే...

దానితల్ల సమదేంబ తని మది

నిట్లు బనియె... కమెంకమెసగ.

గీ. అక్కటాతామెలని యొముక్కై

న - - - మునుదాన - - - ననుగొనింబ

... మంత

... యక

గీ.

వీ. ఇవిదంబున కుపల తాది అచ్చిగ్ధంతులకు పలతురొకమనుతు అనిమత

కావ్యునిచాన్తమున్నువైరివాత్సములున్ను కౌశలసనాస్రభ్యభ్యయ

త్వమున్ను తంత్రుపయోగముగా యుంబిచ్చానసకాద్భాగ్యము మహా

హే పాతం గుత్తె గా... నువ్వె తన్నె

చేసిన క్రొల్ల ములేదే

హేసితి మాదింతుగే తుజొందడు నన్ను

౪౫ అనవుడు ప్రక్కడ తు. తది యుట్టద వదిసగే తుతదుదే

కనుటకుగాను నులివివాద ముమొందె తుదింబ యుట్లెదే

క్షునిలువు మన్న నుని నమించునె యొందురు బత్తులు

పెనుప గేమించ మాటప నుల్పు తిక్ర మ్మల నేరుమెప్పరిన

అనన తంతు

కన్యచేసిన దానితి మారుగ

హేసిన పగ యుం తయో తనెదుగా కగులు

కాసిన నమ్మలు వితి

దెలా సమప ఘ్నదొ యెట్లెయ్యలు నలుకా.

అనన తన్నె కిరి కయిట్లెయ్యె.

కన్యచేయ్యమొసెదినను మాటల

తియ్యద నముత ఘ్నప గతుదిన్నలు నలు

తయ్యెంజెటెయ్యెగలక

యెయ్యెమెకటకుం తు గాక యుది మెలగున.

గీ. వినుమున బదెల్లె కెనినను కా యాదం

లైస మాట మాట కైస నాడు

వారియెదనుగే తువారకచేసిన

బుగబుగించునెట్లు ఇయ్యెదను.
 గుంపనయకలు గునని పాయనె గూడెమ్మె
 మౌననన్నియున్న మాత్రి సుంతు
 గాననమ్మి పేలు గొలాం ఆరంబున
 న్నే నజె తును పంది యుంబులే దు.

వా. పండ్లు పండ్లు పండులు అనిన కలదు. మౌనక మౌనక అనిన కలదు.
 ... దాని అచారములు ఆచారము మారుతు... యా మెదారకముత్తెయ్యను
 ౧౦. ౧౫. అక్కటా అయ్యో యేమొక్కొక్క యేమొక్కొక్క అక్కటా అయ్యో
 ౧౩. ౧౪. పాపలాపములు పాపాత్ముడైన... అక్కటా మిడుకమిడుకముగ
 గా ఎగరగా ౧౬. దానకుదురు ఇతరులకు అమ్మ అమ్మ అమ్మ అమ్మ అమ్మ అమ్మ
 అనిన కలదు ౧౭. ౧౮. క్షుణ్ణము శంఖము పాపముగ పాపముగ పాపముగ
 పెట్టితి. డోడతన ౧౯. ౨౦. చొదలచుచు... గుడిచెగాని ఇతరుల యందు కుడిచె
 గాని అనిన. ఆకర్షణలము ఆకర్షణలము కేవలం అసంభవించునాదుగాని అనుట
 ఇప్పుడొక కృతం పాపం సద్భవమే... సకలపతారములకు సకలపతా
 రమునెదిగాదు. కేవలం చదువకు ౨౧. అనిన... మెరుకైన అనియ్యము
 చేతల బద్ధులను పగవించునె... మెరుకైన మెరుకైన మెరుకైన
 పల్లవి కెట్టివాడై ౨౨. ౨౩. ౨౪. ౨౫. ౨౬. యిప్పుడు తిన్నను బాగు మరణము చే
 ముదోహవేద కలక మనెగా ౨౭. మూడు గాక మూడు గాక మూడు గాక
 అది మేల గాన సందేహము కాదనుట. మృత్యువు దేవ భక్తుని.

129. ౧౩ కుజశనిజనకసోదరులకు

దమాశపులసఖులసమ్మదగణనమనం

మనబగగతిగవారల

జననగమ్మంగవితువుజయరవనకముఖ

అనుబంధుప్రవృత్తయంత.

కుకాలవశంబునగీతు

శ్రేలునుజనములకుమూతుదకునునాకుం

వాలయవిదేయవప్రస

భేలనయనంకయలపెతలాఅంగ

వకు అనినవారితయతనిమొంగంబుదేరికునంబున

కువినుసల్లనిమాటలలెలా

మునినిఅంబుకయుబ్బుటలునముప్రజలములెలా

గనయుండియూరకెప్పుడు

గనగనయనులాతబాన్నికరణిసరేంద్ర

కు అనిపలకెయిత్తిదము

మనమునదెలకెల్పగాజమాటలకుంక

లనికెరవుతొతనప్పు

అనిదనకెమ్మెనయెతకులనియెగుమారా

అదియునుంగాకు

కులననాధునకునవిత్తి

సదిరాధావలయసెల్లజ్జకములయందు

దసుదనపరిగారుటె

యది తులుజెప్పుదురుబ్రహ్మసృతివయబ్బె

వయి అద్వాక్యంబులాకర్ణింపవలయుననుపఱిలుతువలకిసెంతియుజేస్తుండు

బాంధకాగ్రలుతొసావరపతియగున ఆపునకుజరద్వాజవం రుద్రెన

కణితుతువదేంబకపాతవకసంబులుగలపునాంజెత్తుదనాత్మకామనియి

ట్రానియె

మ

పాతులగునట్ల

జ్ఞాపా

లకుసెత్తగర్తరియునా

లుకట్టె

వలయున్

దేవజ్ఞాతులసెట్టుదొడుతుని నల్లిలసెల్లియనావరాజ్యము

త్రొలిదలర్చినెపెనినపిత్తుట

సమృద్ధిదొవిత

జ్ఞానికాయ

మునత్తుకనర్చ

జ్ఞానకారు

నలయంబునమన్యులుంటగాదగున్

మి.

అస్సినాధిర్వచితేతియ్యెత్తం ౨౬ విసుముజ్ఞామహాకామముజ్ఞానిత్యము

తిల్లూతుమెనుట ప్రదొలవము అప్రియకానిత్యము ౨౭ పగయకాలాంత

రంబునెనెనెతునె జ్ఞానిత్యము సాత్వికపరిజ్ఞానికుట వృధాకామము ౨౮

జనని జ్ఞానాకాంతము విదువులుతువకకమున్ అనగా నుపగ డ్డెకెకెద

9 యెదు గవి అనులు ౧౭ | ౧౪ . . | మూడు పాండుకు మనకు కాలమును వివా .
 గా | అతడు ముగ్ధుడే యువమన | పాలపట్ల ౧౭ | ౧౪ | విసంకాపము | రల్లది మాటల
 యోమునిని | డెబ్బిటులు డెబ్బిరున్నది | అది కమ వ్రున్నది | అనుట సముద్రా ది కము
 యోపుం తిన్న | గనగన కనాకనా లాడును చున్నది బాన్ని | అని పూర్వా ప్తయము
 అనగా బాన్ని సాక్షు కుమార తైరము యొక్క పత్ని గనంగన దనుట | నవిశ్లేశా నా
 మ్మంతె కులె ప్పాదన మాకు గాది యుక్తం ౧౭ | ౧౪ | అని ఎలమెట్టి | అంతుం వజోసి ౧౭
 ౧౭ | ౧౪ | అ క్రంబు కనాక కుమ | అంతే అది వచ్చి మందు దుర్బాధ సుకకున్న
 చెప్పినాడు ౧౭ | ౧౪ | క (ప్ర)లకు పాడు లేదా రినియూ కా లం యొక్క ఎద్ద మనసు
 క్రురి యు | కత్తెర కృపాణి క్రురి సమైక్యమరం | నా లు కల్గెల్లము సృ . . .
 . . . తియ్య | అయ్యలు | దేవాదు సేని స వాయముగా గ్రహించి ప్రతి
 దలర్చి ప్ర . . . గర్హించు

130 మూ. నిలయుంబున సున్నటులుం తగాదగున్.

కురి యుంను.

కల వినుము

. సమయముగ నెకెని

కున్దగ తువనిలా సత్తుకై

నికబా త్పున

యొప్పున్

కలపాపము జూదము పోయెను

మూని నియును జూదము తల

దేవాదు.

శ్రీ సముద్రేననుచు

శ్రీ సత్యవేదాద్వైతము నామము

ಕುಮಾರನಾಥರ ಕೀರ್ತಿ

ಸನ್ನಿ ತನ್ನವಾಠವೇನಿಗವಲ ಯುಖಿಯುಂ

దేవతాంపకాదలనను

புதுவது. உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ತುಮಕಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಕೆ ಸಲಹೆ

నల్లనకలగతి నడపునది గాలమున

జాతీయ విప్లవముల పూర్వము

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

శ్రీ లక్ష్మీ లక్ష్మణ కృష్ణమూర్తి గార్హస్థ్యం ఇతి సున

తాత్పర్యమును బట్టి

గాని ఆరువున నడవెన యీతి సురువు

ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿರುವುದು (ಪ್ರ) ಪೂರ್ವಕಂ (ಕ)

ತುಲಸೀದೇವಿ ಕುಲದೇವಿ

అనంతాద్వైతతత్వమనంతాద్వైతమునా.

జనతా యువ్వు నశ్చయం

ಬಗಲಿ ದಯವು ಆಪೆರುಗು ನಡುವಾಲ್ವುದು

శ్రీ మార్కటామల నామ సంకల్పమును నిర్వహించుచున్నా

మార్గవమునలైశతిమర్దనంబు

విశ్వమిత్రశంకాలసంవాదంబును నిత్యసంబు సవత్సరమునకును
 త్రరంశైయుండుగా కర్ణింపుచు నిట్లుంటె.
 కు ఏపారియెట్లుతా
 ద్వాపరమలసంధిసేత్రవలపుదశత్ర
 తాపంబునై సజనమల
 పాపంబుల వత్సరములు పత్రం తదితా
 సుపరులునైరువులు నిపుర గర్భనముకెందును
 నైతదరుల తాకులును గమర
 శూని యులస మాలగొనుకొన్నది
 వధనంబులై తలుపులవరులుమెర
 దప్పియొకముయొకదాగ్గి ముల్లెనద
 శ్శంబంకకంకకుమ్రుజ్జనదికు
 లనదలనై యుపంగ యోగమ ద్దేవతా
 పూజలునెడలంగ జూడుతప్త
 గు ముఖములైన త్వరములు సెంపుదపుగా
 వీరరపాతకములవలననవ
 లదగజూ శంకగాదటికయ్యె
 తొక్క - - - - -
 అట్లనమయంబుగా.
 కుమునిపతివిశ్వమిత్రుడు.

ದ ಸ ಯಾತಲತೆಂದು ಮೊಳಗಿದ್ದು ಮೊಳೆಯಿತು

దక్షమాంసమూలభృలవంశము

విగుల వతి యెందునదయ్యాలవచ్చి

పేట తొలగించుకొనిన వారు

౨౫ ప స రపుజెంచ పోవులును విండుల తెంకలు గుక్క గుట్టలు

మొదలగు వదంగనామితల ముంద జూర గల గ్రంథమును మదిం

అనుయోగములను

వాని మృదువాకరితములైన ఆత్మకృతములు మృదువు కైతల స్వరగా చాసిన మెరలానున్న సోనో
 క్షుధా వాని సోనో త్తర సోనో ప్రోక్షు చ భూమిలోకి గుట్టబడి బిచ్చి కాచిన సోనో వాని
 బింహ విక్రమం అనుద్విగ్ధం కాక నంకములం గల వరి తంబోలోకి ౨౨ అక్షర అక్షర
 వాని దురితంబులు దుస్తరంబులైన కలువల మొదలైన కన్నములు దాటిన కన్నములు కాకపో
 తే ౨౩ ౨౪ యేరులు సదులు ఇవుర ఎంతగా కౌరవములు వ్యవసాయములు
 కమర వాతగా పసకల పసిమిరత ౨౫ అంబు పోలయ మెర మన్నాదను ప్రన్నా
 రింకగా అక్షరల అనాదలను ఎతలంగ దూరగతముల వుంతులంబు తగా తెంపులున్న
 వారికి దేహాభిరుచు ౨౬ ౨౭ ౨౮ యాగాతును కల వ్రాలును ౨౯ ముసరపు
 తెంపవలె పులను పసుపులయెముకల వ్రేగుల పోతనున్నా ఎంప అక్షరలములు అం
 ప అక్షులు ఇతి వత్ పసురము అక్షిమూతు పు వ్రువది పసురపు అనది
 తోకాం చముగనుకటుగా గమమువ్రువది అందుల డేకాక కారములు రెండు ప్రి
 తారగా ల్లున్నది మో

సామాధిక

131 మూ.

చలేక పలు పేటల నుల నుండెడి నెలల పుట్టు

రక్షింపక తగూరి యున్న పేటవాండు రహస్యముల నేరి యెఱుఁగె

వల ఆర్తిమొంది యుట యుట పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట
యుట పట్టించు నుండు. పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట
యుట పట్టించు నుండు. పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట
యుట పట్టించు నుండు. పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట

కలెడి దప్పుల పుటియె

ందకదు పేట నొంబులు గావసొండు కలెడి యు

మది నూపాంప గమ్రు

సొదవొండు కలెడి యు

పేట పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట

సొండు పాపామె యుండి యుండి యుండి

మమ్రు యుండి యుండి యుండి

సొండు పాపామె యుండి యుండి యుండి

పేట పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట

సొండు పాపామె యుండి యుండి యుండి

మమ్రు యుండి యుండి యుండి

సొండు పాపామె యుండి యుండి యుండి

పేట పేట నొంబులు పోవలక నలంబుతి యుండి పేట నొంబులు పోవుట

సొండు పాపామె యుండి యుండి యుండి

౧౬ తుక్కచ్చుగములరెనానెల్లగుత్తితంబు
 దీనిదినిచ్చుమునకలహానికయ
 సెంతుపా యంబువెదతెట్టున్బ్రాత్య
 యనుతువానితెముని ఎరునిట్లనియెనది. ప.

కువిసుప్రవృత్తనికా కును
 జెను బ్రాహ్మియం తనీ సుపె బ్రహ్మయెటె
 నను యోవనకపెణ్ణము
 దనుపుననిలుపుటయె యుహావె ద్ద్యంబరయన్
 గుప్రతియెన్న యెదపంబునవిచ్చెను
 బాహితునగనోర్పుబాతంబు
 నట్టులగుట నవి తాదాశక్త్యయి
 నంబుతిప్పుతెట్టు నమలకుతుగ.

౧౭ అనుట యునంత్రుంతునని యుట్టువిధంబుదకుంబుగాతనె
 త్తనయిది దర్శమకటకటామిముయొట్టుకునిట్లెసయగా
 లునుసెంతు యన్ననచ్చునిప్రశస్తృతగ స్మృతుశ్చేతనమాంసమున్
 దినతెదనించెన యుహావెల ముచెంపును నంతసుంతియన్
 అనవుడువాతిట్లనియె.

కుపురవాతమునయలుగిన
 పురుషుడుబాహుబుజ్జీపాండతుగతున్
 లురమముని యున్నగ స్మృతు

విరూపాక్షాచార్యకృతీశశశ్చంద్రునః.

కం ~~కామ~~ గావుడు మదాత్మబ్రహ్మణా
తావిద్యోక్తైః సృదంబుదానకైశ్చ
నీవిది యోగ కంబుటా
పావనములదుదీనతత్త్వపథకువ.

కం అనియనివల కైశశశ్చంద్రునః

తను మహాంశ మువితువోపాప కనుట గజలపం
జునునశ్చవదీయతయో
దనహానికైశశశ్చంద్రునః

అనియనివల కైశశశ్చంద్రునః.

కం కైశశశ్చంద్రునః గావుడు మదాత్మబ్రహ్మణా

దలకుగాతు నిమ్నాంశ విష్ణులక్షణాంత
యట్టుతైశశ్చంద్రునః సృదంబుదానకైశ్చ
పథ యువసువృషయదు పాతకమును.

అనియనివల కైశశశ్చంద్రునః.

కం అనియనివల కైశశశ్చంద్రునః

ప్రతిగ్రహముగోపనకునిపాలంజయే
మతిః కలపః గాతునవి

ప్రతిగ్రహముగోపనకునిపాలంజయే

వ్యాః శ్రీరగా ౧౫ దళమెనుచాక ౧౦, పోత్రపై నత్తుతువేత, కుశ్రనంబుడు, కుశ్రవ్రాం
 సము, విభావసుడు, అన్ని సర్వజ్ఞత్వమును పొందును, సన్నుసంజాతుమట్లహా
 అనగా, ఆపత్తయందు బ్రహ్మణుడు సర్వజ్ఞత్వమును పొందును, వింశతీర్థః శ్రీమ
 యానోం బ్రహ్మణో నామదాగ్నిత రియ్యత్రం, ౧౭, ౧౮, కుశ్రదత్తమునకలహానీస
 య, అనగా, ౧౦, కాలబ్రహ్మము, మాంస జ్ఞానము, కుశ్రవ్రాంసముచేనకయే తనాం
 సము, పైకదానికంటె సెంత ౧౦ ద్విములు అనుట, ౧౭, ౧౮, బ్రహ్మకత్తా, పేదాగ్ని, పో
 త్రము, ౧౭, ౧౮, తిరిగి నంబుడు, నమలకుడు, జ్ఞానక మానసు, ౧౭, ౧౮, అనుట యు
 అట్లవిదయు, శ్రీమాంస జ్ఞానము, కలకటా, అయ్యో, మిముచోట్లకు, యుక్తా శ్రీ
 నులకు, పేకపదము, ౧౭, ౧౮, పరవా తము కెలుకు పావముచేసి కేతుపొందడు, అ
 గస్త్రితు బ్రహ్మణోదోహ అయినవా చాపిని జ్ఞానమును పోత అజ్ఞానము కాదు.
 శ్రీమాంస జ్ఞానముచా నికల పరవా పరముకెరకుకాదు, ౧౭, ౧౮, పుట, మదాజ్ఞ
 నా అంతంతరణము బ్రహ్మణోదోహ న్యులకు, అస్తదము, అస్తమిత్రపై, శ్రీమాంస
 జ్ఞానముచేత, పావములేదు, అత్తపతకంవే, ఊరుకొ, అనియు.

132 మా. కలు అను అ, బల్క.

కల నీమలు నయట్లై, యుమని సారేమ యమాంసం బుక్త (బుక్తమేనిదాన బ్రహ్మం
 బుక్తమేనిమనో ప్రాంతమని యె. దదనం తరంబయింద్రం తులూకం బులవ త
 ర్దవట్లై నత్తవట్లై కరుండునుచపా విగేషంబునకుత్తంస బాదనదొకంబునకేనిమన
 పినిన స్తుత్యంబగు త్తంబున బిల్కై, నా పత్త మయనమానం బట్ల దని పేర్చినట్టి
 పుట్టినా నా భావలభుండు దత్తమాత్మ ప్రకారంబంత దురదగా వంబునకే యి యితి

హాసంబా కర్ణియగుటనాతెంబయువివాదంబునుండికడవు తునతంతు కర్ణంబులకునానా .
 సమన్వితంబై యుంతు శా బులకున్కల్గితెరువులునె అంగవలదె. వివాదంబెల యని
 బెలాదింబన నశ్చనవిభుంతు.

కల శశనా గత సరత్కణా
 పరులకు సమతూరుకెట్ల పాట వలవయి
 భృరకరుణా తరవరమా
 దరమునదె అరిసింపునాకు దానితె అంగం.

గీతినినాళ్ళు కట్టలను ముంతుండుంతు
 నాన బరగుదరణి నా యు కుంతు
 దనుజ మం త్ర నేత వినివది యొకతద
 యులపాపహరణ మానరింబు.

వలతియిది హాసంబు నెట్టెద దాదన యతినిన యర్థంబు కలయు నవహితంతుడై
 కర్ణింపుము.

గీ. పాపాత్ముడొకయెనా య పత్నీల వధి యింబ
 తని యును నెక్కమ్ము కెని యువది యం.

(బ్ర)దుకుగాదాతి బహు సాధనంబులు
 సవరింబుకెని మహా బ్రవిజరింబు
 మెకనాతునెగు గాత యునువాన యునుమట్ట
 సకల నేర్పులకు నానంబువుట్ట
 నట్లదియొకాన యుంబయింబుల మయ

మైసూర్లు యుక్తబాధ ముంతు
 గోతగవల్క్యోతి యుల్లసువెతలమిలుత
 సెంతవనప్పతియెంపమ్మయుక్తబాధ
 జొందికాతిరి యుగుల యుగిల యుసెన్జు
 గాగశితాకుత్తి యుంతె సోరవంద్ర.

కల అలు -

వ్యా. సకేత నము. బహుళవనమ్మేత అత్తపతమకో తోరుకెకో. అది . . . ౧౭౭౫౨౨.
 కరుణా బ్రహ్మాంసమిమ్ము. అట్లు త్రేనత్రు ప్రమియతదం. అనగా సకేతాది స్త్రీ
 వంశ సత్యం కుపోతినా. సార్యదేవాష మున్నకూతావస్యను. అనుట. ౩౦౦/౩౦౧. అతి
 నయిత. ననుకతనము గానెప్పతను. ౨. నవలసి నట్లు దానబలి కంబు రక్త్యమయెనెమునం
 ద్రుంతు సనియె. అనగా. బాధ్య. . . . బిందరిగ్నేయవిధి పత రుత్రుణమునెసి బిందరి
 రిదేవతల కుభాగములు యుక్తమింజు వింతనంబు. బిందరిగ్నేయ విధి నానరుంత్రుల
 తానీయం. ఆకూయదేవానిందలి దేవబాగంబాగం విధి త్ర మాత. తెంపయనానాదే
 వాంశ్రుత్రాంశ్ర ద్విజపత్రమ. ఇత్యక్తం. వదదీర. తాపము పోయెపట్టుగా. తపస్సుతో
 తత్వ మాంసభజ్యుడొదెదాష మునుతొనెకెసి. పోగెట్టుకెసి. ౩౪. అది. ములయె
 ముత్త యెకుందం. మట్లకాకుసుమ వర్షిత్వం. ములకుందం. ములకుందేవా (దనుజమం
 త్ర). శుక్రం. ౧౭౭౬ సాపాత్ముడు. బెం యుకెయకాడు. గాలవానవప్ర. తాన. తానన
 ముదేగతగముగాం. వట్టొతి వర్షప్రవాణ మునత తిసి. మిలుతను. వెంతె కలుందు
 వనప్పతి.

132 ధీ కు భిలుంబుకుఁడత్యుచిత

వగాలొకొకఁడుజన్మ ననియెనెఱఱుగా

చాలంఘనెద తరుణి

దీలతనసుగానుటకువిశిష్టజీవిత

మ అనియిట్లుపత్నిశ్రీసకుండు నయనమునావహించి యుంతనమ్మనరుహంబు
కూటరంబునవనియింప దయంతునది యొక్కత్రాసాచంబు దనవల్లజయెటయేని
యలమెంతెక్కియికాత తదనననొకొం.

సీ యొకటనున్నదియెప్పొయింతవెన్నెదొకయొట

సుంతనెకనుగాని యుల్బలాని

యెకాకణంబునయేమయ్యెనావాన

యేపునదియెగానొపునకట

యమ్మనెంతకున్ననిమ్మనకలమి

శత్రుకమదికానురాగయుక్త

మగునతిగుణములుయొకొకాముష్మిత

సుఖసాధనంబులునావేపతికి

సీ యేమిసయిదు మందిరమిపుడుగాదు

వారుచున్నదియనననపులుకులెల్ల

యొకయవలెనాన సుంతికపాతినిమ

సంబంధంబొకపూకమగ్నంబుగాన.

కు పతిమతికినింతయెక్క

యతివగదాపున్యోరతి (ప్ర) యానాపముత

గతివగదాపున్యోరతి

గృతకృత్యంబున్యోరతి గృతకృత్యంబున్యోరతి

వ - అని యుల్లయునగునతివగదాపున్యోరతి అని అని విధి కృత్యంబునకు వగునంబు
నితేదని పతివగదాపున్యోరతి.

మ - శరణి మంసాప్రదంబున ప్రసన్నతయేనిరత్నాణ్యుసా

దరముగ నేయుంబున దీక్షితదత్తముగాలుకొనెనెప్పుడో

వచనమహాత్మ్యదీని శరణిగ నుసాహిత్యంబునాపదం

మొరయక యుండునె యుము (ప్ర) భూతపు కతునీసంపదామొందు

ర - అనియేకతనా పిరియ

వినియోగము తిగ్గవితతి వివగముగళుణా

దరనా తిరిప్పితగని

ప్రనియేమసుని నాపదముల నాలుగుతుయోద

మ - యున్నతనీనాతపు

తామాయుంబుతనతితీతమసలకనకున్

నేయనలయనాతిత్వం

నయదినవదీప్తితాత్మమెనింపవనా.

కా - పుష్కరకాకమంబున అనుబంధానపుత్యం పుష్కర పుష్కర గృతకృత
రిత్యమరణి. సుంపమై ముసుకై గాతిరి గాతిరి తద్దవము సెట్ట శయ్యి. 2. 1. 1.

తెలుగు రఘునాథుని యందు కవిత్వంబు గుర్తు మొక్కె అంతియై మెలుమొడత.
సిన విలంబమునకు నీక ౧౨౭౭౭ పాడువా యుండు నీ నగ్రహం గ్రహమి యిహుర్న
హా జగ్రహమునైతె గ్రహమయ గ్రహా జగ్రహ నీకు కవి సద్భవం మతమి యీత్రం.
౧౦ | ౧౧ | ౧౨ | శరణు నామోదం బేతు నలభిత కెంతక పోయి న్నాడు అవెరప్ప
పరంతాళి మా అభ్యం గ్రహ మా గదె ప్రేతు గు గతలా యూరి నాప సంహారత
శిక్షిత్త ౦ | ౧౩ | ౧౪ | నీ యున్న ఎఱి సంపద నా చెప్ప వ యోగి ౧౫

133. మూలం బ్రహ్మమంద యందు యుండు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద

మ. అపారంభంబు యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద

క. కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద

మ. అపారంభంబు యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద
యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద

మ. కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద యందు కవిత్వం బ్రహ్మమంద

గీతములకు జీవసంబంధముగలవి

~~మహాభక్తి~~ హిమవర్షి అనాకతమయ్య

మాతృదేవతామృతము ముఖ్యమైన

గీతములకు అనాకతమయ్య అవలంబము.

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

అనాకతమయ్య అవలంబము

గీతములకు అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

పదంపతి.

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

మహాభక్తి అనాకతమయ్య అవలంబము

౧౬\ హం తపల్లయ మశేరువపల్లె కుప్పతరంవరపున్న. తిం గలంఱు నిప్పును
 ౧౭\ తేనిదనుకంగా. తగుల గాజేసి చలుపెత్తగ ప్రవాహంగా ౧౮\ అనుపయలు అల్ల
 నయల్లన మెల్లపెల్లగా. అలం అలం అదగా అనుప. అలంవదతద్యవము. అలంబా
 షణపగాప్రిశక్తివారణావారకమిత్యవరం. ౧౯\ ౨౦\ బగములకు పిట్టలకు మెలనినవన
 దుసంక్రమింపద్రవ్యమువు. తదు. ఎప్పుడువదిమిరితి అప్పుతలక్కింతుము. అయిన
 అయినపుటంతెన్న. ౨౧\ ౨౨\ అనివలసెని ప్రదక్కిణమునెసి. కేంఁజేసపు కేంత
 కాలము. మౌన్య. తదలనిదొ. ౨౩\ ౨౪\ కలద. పట్టుతొడ్దానముల్. కేపనప్రసాది
 మారింబగా. ఇంచన తగనిసెప్పకేడు అవును అనుప. హా. అనగాదు. ముఖం
 హాప్రిశక్తిగము ప్రత్యాభిముఖముగమును. హా విభాదనుగాప్రిశక్తిగము. ౨౫\
 ౨౬\ ఇది. అని. బాళను. నిష్పిదపిల్ల. నిష్పి. మహాప్రశక్తిగము ప్రత్యాభిముఖము
 నమునం. ౨౭\

౩౩౪. ము. తాన్వీత్వేయం.

దేదేనీనప్తత యుండుమానసమునాంతియెందనియామత్తె.

కలువలయొన నున్నపులగుల

కలువతగా విత్తావలయుపెంతయుదనకు

గలపత్నిని హాతసాధన

ములుగూటన యుంతయో యెవోయెనియుతుత్తె

గు. అత్రప్రేతిగాధు తన్నియొలడుటకు

సూతవన్విజిత్రమాకులముగ

నేలుగుకాలువ తగిల్లుని పలవెనె

నశ్వలతరంగి తానై యుగము.

కల నాయక అతాత్మ పలుకు

పయ్యెననునై నంగుం దియనుజువిం

చా యాస పడుట గనుగొని

నెన యును ననుబాసి యిటు సనుట దగ వగెనె

అనిపెంచి యు.

కుల గ్రుగురు కౌంపంబుల నింపారు విరులను

యెలపై నపాదలక్రేవలతుకార్

సెల యెరులందల వెలగట దనువు నెనె

పెలసి నగులదెప్పల తుదర్

మాచిమా కలసెల జెపెలనెప్పుండు

యెటల కత నలయెడతెంచి

యెలకునెచ్చు ముల కలమి నెల్ల గుంకెల్లె

కల తర జ్ఞాముల నెల మియెంచి

గెల నన్నుము దమునదె అయినందెమొంద

గెలస తెపెది నదగు అలమ యువ

నావకంబె పాటె గొన పాటె నాబులపుత

నిన్నుగార్తె మెతెయనె పన్నక తతు.

అట్లుం గాత.

తం శ్రీయం నమః శరణా మునదన

మేను విత్తి నత్తాంబోమలపదవితం

దాసు నా త తం శరణం

నాన స్థితి సుఖము లందకుండుట మిదం

తం శ్రీయం శ్రీ వత్సలం నమః

మనము గదరితుల మది వితాన ములెంద

ద నవల్లభుల నానా ను కల

మేనీతలం శ్రీయం శ్రీ గంగా తనం మేనీ

తం శ్రీయం శ్రీ విమాన ము విమాన

మరత తీర్థ స్థలం పరత్తమం నానా సుం

దరది వ్యయం శ్రీయం

వరుణ గలసి పరమ శ్రీయం వసుంధర

గీతల మూర్తియో నానా రమ్యం

లలితయం నానా మునీయం శ్రీయం

సనాతన శ్రీయం గంగా వరం నమః

మహా

వ్యా. వలలెనానా వలయు - మహా గ్రహణ యంత్ర మున్న పత్రికా వాతసాధనములు
కర్తృత్వ ప్రభుత్వములు - అక్కడ నున్న గురువులు పరమ శ్రీయం శ్రీయం శ్రీయం
మహా గ్రహణ కర్తృత్వములు - అక్కడ నున్న గురువులు పరమ శ్రీయం శ్రీయం శ్రీయం

నుజ్జపించువు, నా ఆయాస ముచూరినా యుదు, నెంజ్జపించువు, 30, 31, 32
 గురుజేంపంబుల, 33 గురుముసుగుల యుండు, పుష్పముల యుండు, గల్పశ్రోతాల
 కు, కేంఠపాలుకల యుండు, కేంఠమీఱకలకు, మావితియెట్ల యుండు, ఏకాలతల యుండు.
 అకామముల యుండు, వాళ తీరముల యుండు, పోనముల నున్న గూర్తి, అనగాన
 త్రోవ తీరము అనుట, 30, 31, 32 యునుమరణమున, ఇత్తన మాగ మనమున, 33,
 అనిదరికెట్లు ప్రజ్ఞ అంపజేడి, చలనము, ప్రకృతివా ముజేసి, 34, 35, అలమూరియో
 విలాస ముము వర్షురముగా, సమృద్ధిగా అనుట, నునుదగి జేతి, ముయిజే
 గురికపంబుతెం.

36 మూ. పర్వశుభగుట నాయెనా యు కపుతు.

మయోగోనన తంతు.

37 యేనిట్ల యగుదం నమనను

నూనినకె యాక వాలంబు మల్లమలకగా

మనెల్ల మున్నుపింపగ

గానద జిగిగళ తరత్ర, కలతా కృతియెల్ల.

38 ఆరుగునంతుంగ సెకనెనా దవానలంబు

నజ్జెదిరికాన నంబెల్ల ముట్లమంత

సుప్రమాది యాత్మత్వై యున్నెనా యు

యెదలుమె జగదవత్తంబు వదసి యెట్లు.

39 ఈ యింతి నమక్కిమె యిద జగముల్పై నంబురిణం

బా యునుదాత్త సోమానన పాతకమైన ను భూరి శాఖ్యమున

దేయవిద్యలయలంబులయలవిన్ను ఆగదనకణాద్విదామితుడ

దేయవిదాతుగల్గునము జేందు సేకప్పుతువా యదమిటడ

వృత్తి అనియిట్లునరణాగతసంరక్షణాపలనోపప్ర కటంబగులుబ్ధకపాతెనాసాద్వి
సంబుదైప్రసవట్టి తామపమిదాదప్రతినిదయవిస్తారవితెనాకరంజెలయంపప్రాంత
వాగ్రుంతు.

కృపాపంబులుద్ధిష్టారాజ్య

వాపారము గాతయ తరినప్పు తుమనుజుం

తేపాటదానిసంతయు

యాపితునంజాలు సులనలాంభవదెప్పుమా.

వృత్తి అనియితినిన నయ్యార్యవర్షతాదరణోపకణాదుర్వన క్రిష్టమయె. యెల్లపరిశ్రీ
త్రనయెదను జనమెల యుతనుకానుదనమనలుద్ధిష్టారాజ్యకప్రత్తువాద్వివాటెల్ల
నదత్రిప్రపుంబువాపితునియె. నదియికాణాకద్యెమ్మనుసంలతన విదబతునత్రెలు.
గే ఆంధ్రుడనా కర్ణింపువయ.

కృపాపంబుదు తగుట యుగా

జ్ఞాపాలునిప్రజ యుచితోనె జ్ఞాసురలుసుని

దాపా త్రంబుగజేసిరి

తాపముమదిగదిరి యెతదుదల్లదమందె.

గృ అట్లుజనమెల యుతువగనారగారి

పురముపెలువతి యెకడు సుయోయకాన

నాంతరముజేర్చునొగకుతను మునండ్రి

నాత్ర మమురెంసి తెనికది యమ్మనోత్తు.

మఱియొదంత్రులొకమంబున రియసవిస యంబుగా గళంబులు మొగిత్రికెత్రిసం
బుల యుతందు.

నమఱి సుయెలవల్లుచున్నయది తను సుబులన యమ్మల దెప్పెడు
శ్రిగుగమనె . . .

బాగ్ మరలుకెత్తె ఆను కమందు, అచరతమహిండు, అచరశ్రీసమంబు
ముఁబలసిపోగువడి, రియసవిస, యమ్మల అతిబాంబు, తా, అ
రంసుసంధంగ, దవానలంబు, తారులవల్లు, కత్తిదిరితానంబు, ఎట్టెదుట అతిబా
ంబులెరి అతిబా, ముట్టెవంతు, అంబుకెరితలగా, రం, తయితివన, ఎన్నువిసుముట్టె
తారెయొపమయినది, పాయదు, పాపకర్మకము, పాయదు అనవంబులగుపకర్మకము
రం, రం, రం, రం, రం, అట్టె, వగను, దుం, యమును, రియసవిస, ఎట్టె, తాంబి, రెంసెరి
తె, వెదకెరి, రం, రం, రం, రం, రం, పసుయెలవల్లుచున్నయది, వెదకెరి, పాననగా, యమ్మ, కిన్ను, నా
నత్రకవమును, నాననమ్మకున్నది. . .

134 రి. ము.

శ్రిశైతను నీవిదియెఱుకె వైదిత్త.

జనముగళంబుత్రిందంగ ననత్ర ముత్రిలగలాతవత్తనం

మునదుది గుమరకాకనయముల్పెలువన్నరకాదివాసివై.

నమఱి సుయెలవల్లుచున్నయది తను సుబులన యమ్మల దెప్పెడు

గళంబులు మొగిత్రికెత్రిసం బుల యుతందు.

దశమైశ్వర్యం విభవతలన దాగుణపాపమునాపిమందన్
 ననుమతివహితసదయంబగుచున్న బరిగ్రహంబు.
 ము ప్రాణనాథ కరుణాయుక్త బ్రహ్మంధనున శ్రుతిదేశసత్యము తలఁపట్లయె.
 కలువనుపెందఱుల్బులున్దులు
 ననుసరింతురుదిక్కులంబునవచ్చగవారిం
 గొనకలుకుదై నవిపులు
 ననిమిదులును మొదలును తనన మొదన తెలు
 కలుచో నప్రజ్ఞులకార్యము
 లై నవివేకి యది వగరు నతుల ప్రజ్ఞు
 సానును దారులు తులు వగ
 నూన తోరురి తమనువ అతితేకె తక యునికె
 వల ప్రజ్ఞుకార్యంబులై యను స్థింపవల యు. వానింజెప్పెద. నమోనాపంబునెతనను
 తాపంబు గలది. ల్లప్రవణుండ్లై తే యను పంబున మ్మనుజు నాదండు.
 కలు తాపసవర తీత్రంబగు
 పాపాన్నిచ్చాలిల న యుము పాలువతివర
 తాపమునుంచుకు భర్త
 వ్యాపారజలాలు లాపి నై యున్నాడ
 వలకవదయ కృప నా.

బ్బ. రుద్ధిరార్చితకంధన్వవర్షివరభృశం. బిత్వత్తత్రులగలా తవుత్రులగలవు. త

- జనమున ఈ జన్మమందు తెలువడి యల్లులు పాతవగా ౨౩ అనుటయు గల్గును
 ౨౦౪౩ అనుట అనుట అటుగాన కదా అది గాగను కేవలతదా అనువంతి అనెను
 ద్వివేతనగా త్వివేతనపువేతన పరిగ్రహించువది పరిగ్రహించుమీ అని వేల రథనా రథనము
 ౨౪౨౦ వినుమెందలు అల్లులు ద్వివేతన కంహితోపదేశమున చనము నందింపపుట
 కన్యకాపద్యలు మెచ్చుకొనెట్లు వసు ౨౫ వానప్రస్థుడు ప్రజ్ఞతనవాడు వగయను ప్ర
 జ్ఞాపర్యంతరగాడు దురితము అనెవలు తను వెల్లుకె యెలరతు గనుక వగువతు
 వానప్రస్థుడు అనగా వానుకై వెలకల్లుతనవాడు వలుదయము లని పోయెడుడు
 అనుట ప్రజ్ఞుం ప్రగతజానుకత్తియమరం ౨౬ ప్రజ్ఞు అనుష్ఠయములను
 చెప్పుచున్నాను పాపమందు పశ్చిత్తాపము గలది దత్తప్రవణుంతుకై దత్తాత్రయము
 తప్పెడివా ౨౭ తాపస పాపాన్ని బ్రాహ్మణులయము పాలు వడి బాగవ్వి త్విత్తవదన్వయ
 వివత్తవేతపాలుపతి అనెది ౨౮ పాలు వడి అని గనతద వరగాపము వత్తనది కలసి
 బలములం పగ నాంతువ యోధులు నిలువరించుటకు నాలకరప్రవతిగ గనెట్లుగ
 గొరకొనెనములతో సుద్దురస్సు రణమెయి ॥ అని వేల సప్రయోగము త్వియెక
 పదవిపత్త్యుస్తపాలుపతి అని వ్రేపున్నది

135-వనా. (4) యింట్లో చిరత్రిం పడేయ నుటయు వచ్చునో దృంతు

ತುಳುಕಿ ಅಮೃತಕೃಷಿಸಾಕುವ ಯುಗ

నతలపులతొనదోనిదిగతచున్న

శతిరుచ్చసంగల్గదం

ప్రతాప రత్న వృత్తి నిపుట దత్త

కృ అతరతనవనాతత

కేతెననదానజేసి మెలసి నదర్శ

ద్యోతనకౌతూహలమున

నతొలకవలసిననుము నిశ్చలమతెచ్చె

కృ భూవిముదలకెన్నెది పాత

మావిధమున నతరువాతవసునది దొలకు

భావంబులై అట్లా తం

బ్రేవలయగవలయు నకుగానా అయెదన్

కృ అనవుడుదర్శనప్రముమదాత్మకున్మేలుముదొలపవృత్తిన్

మునివరయేనుభవత సముజ్జ్వలప్రకృతలంబునా కుమారు

స్థగలకునా ప్రమేష్వేదమునందెనిదొలపాముదాని అంబు

మనముదలంపడించతును మాన్వేద వప్రకణంబులంబెదన్

కృ అనుమదదేయపాదస్పర్శసంబునెసి విద్విధంబునంగృహప్ర అష్టదశంబులు

గతులొసొగారంబును ఆంబుతొన ప్రవేదనవర్సాదారమదురావలెకన

నా భూపాలుని మోదసేల అంబున్మను నక్లెని ప్రేక్షదనవహితుంతక గుము

కృ క్రమంతును సులక్ష్మి ప్పంతు నగురాజు

జ్ఞాగంబుదర్శంబుయెగవతితి

దర్శంబుగైకొని తపమునుదానంబు

నన్యాయసంబును యోగవిధులు

నానంపగజూర యప్రేరపతి యను

శ్రీకామయోగి ఇహ తగా జి యతః

పయయా తివాత్సమం నర్థమేతి సంతు

వినుమంసర స్వతియును దృవద్వ

నీతి యును ననుపుబ్బోనదులందుదిరిగి తీర్థ

నీవోయ్యును నద్యయి.

ప్రతిపదార్థ... భక్తమంలపాపభక్త్యములు భక్తసాక్షాదముపాలుపతిసలలిత్యము
నకు నరకపాతకమగు భక్తకర్మకర్మకర్మమునః॥ అనిభక్త్యేన సంతోషభక్త్యది.
పరతాపము, పరితాపము, అనిభక్త్యలకు, ఉపనర్థస్యమును అదిభక్త్యం (పాపా
స్థితాపశాంతి తుభక్త్యాదకముమతూరుయన్నును. భక్త్యప్రకణం తేనైతి ననుట
నా॥ ౫౫॥ భక్తిభక్తియమున్ను॥ నవలన సాక్ష్యునిగారుట యు॥ అనీ యిం తలపులయె॥
యేతెరపునుగల్గుదు॥ నామ నస్సృజ్యవృత్తి అపుట తప్తనకు హితూపదేశనకు పేర
కారణమునకు॥ నాభయము నరకాపు బాన్ధుతొబాత్తముపాహ్యయె॥ సాహం నేత
నాన్ధుత్వం భక్త్యదుపాహ్యయె॥ ౫౬॥ ఆయన తన భక్త్యున తన భక్త్య అనిగనుకు
భక్త్యుండు పేతుకతత॥ నయోలతవలన॥ నకునెప్పవలసివచ్చినది॥ ౫౭॥ భాగ్యులు
లకు॥ హితమున యవలగినది॥ అనిభక్త్యుని జాతి యుండు॥ దొలకముచెయ్యినది ప్రియ
పెట్టుకొవలగినది॥ ౫౮॥ అనీతు॥ నాకు భక్త్యవృత్తమునైజము॥ నేనుదాప...
విప్రకులమునా కుపూజాపాత్రము॥ నామనము అనిప్రకులమును దొలకముతలప
దు॥ నేనాదములుముపైదను॥ ౫౯॥ ౬౦॥ శ్రీమహాకవిమను॥

గావధాన

దానని రక్తాతగాన త్రేదయులుగలని

పరగవాపకలంతపేపంబువ్రాయు.

వల అది యెనుం గాక యెంకృతరమన్ను అజేప్పెద.

౨౫ దురితములేసి తాపమునదూలననింకింపసేయనన్ను.

మొరసిన దక్కనంబరణ బుద్ధియమేలని యూనిన(న్)యూ

దరుత యమేలుచేసినను బాదము బాదముగాగ్రమంబున

నిర్మితియనునమనమున దదబ్బ విష్ణుశాంతమునిచ్చు యంబుగాన

౨౬ నరవరవాసపుం తదిగినన్ గురుత్వస్థులరెప్పె బుద్ధితో

యెనయనిపాతకంబులున బుద్ధితప్తభావములన్నుసంకునం

లరమునబట్టెనట్లమల పంతముగారములొననందగా

విరిసినయట్ల నమ్ముమిదోతదమునెప్పెనయేను నెప్పెతిన్

వల అనియెని ట్లబహుప్రకారంబులుగాను బోతాత్తముం దనున త్తాపసేన త్తముం

తు భూవరులొడివి తర్జనవాదీ పురస్తరణంబుల బరిష్కాదాత్మగావిం యన్

మధుంబునయింబనను బ్బులంతై యాజనమేల యు తుని బరాన్ధంబు పరిపాలనం

బు జేసెననిపెండ్రియు.

౩౫ గారన్ యుత్తస్థును గొంతెయపూర్వము

నకువిదిగా పట్టణముననుకొ

బాలుంతు మృత్యుత్తేనబంధులుత్రేతభూ

మి కిగొనిపాగి యమయెనొక

వివశాత్తులై పలవింపగా గ్రద్దయ్యె
 కృత వస్త్ర వివశాత్తులై యుంబు
 దత్తియై త్రులకుంఠదగదిదెగ్రొవెతు
 మైదుద్ధరాత్మ సులుసు శూతములు
 గుణావములు ప్రతినిపుతొవచ్చు
 అననమరణముల్లొంతలపశ్చగినువు
 తొగయందలు అనుటకు బుని యున్న
 వారలె ఖాంతుల సంకుశైలవేగ.
 కుతెగిపోయిన వారెత్తెగ
 మగుతుయెరె వెల్లులారమానుడుమారుం
 దెగుదురుదతసి ననావుతు
 నగునెట్లద కర్మమనంబు నందలుల్లెత్తి.

బా. సకాంక్షకతత్కాన్యస్య సంతతసర్వతీదృష్టదం శిల అస్థాసంతతదృష్టదృ
 త్తీ అర్థసర్వతీయమ అనగా పుణ్యామామంతురుత్కృత్రంతురుత్కృతీయ రస్వ
 తీ సర్వతీయతత్కాన్య అర్థస్యేచ్ఛా దూరకం మహాసకం పుష్కరానిత్రానాపాత్ర
 రమానోః తాతావకం చెదం తాదృష్టా యుక్తవతేపునం సర్వతీయదృష్టతీయ
 మామోదసంబారితి యోత్రం ౧౧ ౧౨ దురితము విరక్తానా అపానానం పానానా
 పస్త్రములైతే శ్లోతతీయం పునరితి తీయపరి ముప్రతే ౧౩ షోడశ్య
 ముప్రతే ౧౪ తత్కాన్యసూరం ప్రదుర్భుత్తములైతీయోత్రం

— — — చక్షువపదము: అంబరమున బ్రహ్మమందు! వారముయొనరెంతి
 నున్నట్లయందు. అద్దగా బెందగా, విరివిన యుట్ల, పోయిన యుట్ల, సత్యాయం త
 పుణ్యోదయేన

136 కులా. పలు నవంబుల తిరుపాగి వంజులను కన్నకన్న ప్రేమతో పెరిగి వారలయెడ
 నున్న గ్రద్ద మాటల కల కడుపు అమెందెద

రక్కట బాలుని నబ్జవదను
 నిలువై పోవ గొల్లెట్టాడె నెత్తురు
 నేనాకంబు పోవ నెర్రాట నెంత
 నెర్రాట్టంబు తొలిగి గొల్లెటంబు గాదున్
 బొంబుల ముగ్ధులు కాక నలుగు
 నేనా యెరుంగుచుండును నును నస్తాత్రి
 నీరడువె యువక మీరు నలుపు

గొరన వారం మనంబు నదాగు వుట్ల
 మగుత వచ్చె గ్రద్ద యిమ్మందఱున్
 తెల్లనక కన్నాటలు వివర నునె చిత్తుత
 మయ్యోన సంకంబు వచ్చె నెయ్యువు అంత.

కల కడుపుట్టదుండు గాలుడు
 మిడుత మిడుత నపహరించు మీరె యోగి
 నిడుపుడు బాలుని కెనుగతి
 వద యుడుచు నాదులై గలవగుదల్చు ములక్

మ అని పత్రక సాగ్రంబు వరసంబు లాత్మహింస జంబుకంబు వారల త్తెనె.

కల క్కారమతి గ్రంథమిట్లెకం

మారకునింబున గూడ మసలక పోవె

విగారి ట్లెలెనెదెదెక

శ్రీకృష్ణు ననుబొట్లకు శ్రీనివాసక యెంతె.

కల దయమాల పోవెనె

ప్రయత్నమున నెంచు వేదవలలమున నెతు

ప్రయత్నమున గప్రయత్నమున

దయనను మ అ పోవెనె యెంతె పుట యెంతె.

గ్రంథయిట్లెనె.

గ్రంథయిట్లెనె యెంతె నెంతె

గలవు వచ్చెనెములుగా నెంతె

బాలు చరావ నెంతె నెంతె

జుప్రపాది మగుట వచ్చెనె

కల ఆకట గలదు వచ్చెనె

రెంక గల్గెనెమునకు మృతులు యెంతె నెంతె

కృతునెంతె నెంతె

నకుప్రయత్నమున గలుగునెంతె నెంతె

గ్రంథయిట్లెనె యెంతె నెంతె

యెందువారలకు నెంతె నెంతె

గావోంబుగింసుబేర్తెయివ్విదంబుననజ్జనంబులదమతమపలులనెల్లొనజ్జుగి
 మ్మటింబువేర్తెయిగింకినదానెల్లొనిలువనెదనుగావునగిదయంబుముననాకువోవున
 త్తెయింబునమనబలాతె.గాత్రెయి నదనకుమేలుగావుననక్కవారలుదడయెటకుదనిన
 కందంబుననెట్టెనట్టెదివారియెయింబు.నైతచనవివారుంతుగునంతరుంతుకరుణాకింక
 రుంతగుటనప్పుడు.

గీ. అట్లులనవియెత్తునజ్జనంబులకుం

అట్లుమేవనంబునదుగుదనిన

సంప్రమాదనత్తెనెల్లొనకునెట్టె

నక్కనననిజానిమొక్కవారు.

కలలాలమననిజానికంబున

దలకయింతంగగావుదేవోతమన

చాలంబుననుతికితిమిద

యోజువృద్ధయపాల్చితిప్రియోజునంబుదని.

ప. అనుకుంటేనిలునుటయినినంబునినంబునెల్లొనిలునుటెంకినతునదాంబు

సంపన్నతగుపాతనియోజుత్తెయోగిద్రుంబులకుగాతయెన్దంతునెత్తుం

తప్రిసాదంబుయెంతజ్జుతుతియ్యి.సంయోషంబుననంతంగంబులునంగంబులు

మెదలనజ్జనంబులునిలునెత్తిమేనిపలుకులునిలునునుగొనిలంబుమేనునునిని.

గృథంబునునింబుకంబునుముదంబుననెంబునుయోయి తమకులంబునను

యోతంబునెత్తివెత్తితెనాకనినబాప్తప్రమాణంబునింబులకుగక్కనంబులకుట

తునిలకాకాన్యలకుకపంబునెట్టెమాటలతెయివ్విదెయింకితునుటకునుగావారిం

వి.వి. తు అక్షరసూత్రనిరంజి అక్షరసూత్రసంకల్పితంపతః సృంజయమేతదుకు సువర్ణాక్షవి
 అలంకరితః పదవి పదవిరెప్పు కుచేష్టుకు (22) అగ్రభ్రంబును వందుకుంటి కన్దపదు
 నుండి గృధ్రముదివారకమున్ను జంబుకముని సావరమున్ను గమతతదపద్యము
 గారెచ్చిపది ప్రతవనం శ్చకానం (23) అట్లు పదవి గుణాక్షరముననుసరించి గానము
 సాక్షాంగముగా నమస్కరింప (24) 50. అనుచు పాదల పాంగ మేర్పే వాల్మీకి సమాధి
 నమోహనము కుచేష్టుకు తాళిపుట్టలకలపుకూటలనెచ్చుకురకున్ను

137 మూ. శ్లోనయ్య గృధ్ర జంబుక పాదాంగంబు

కల వినినల రింప నవ్రాసిన

గొని యా తినదురి తపతకుండురగు నరుం

తనుపమర్శనములకు బా

జనమగు నా యుం. ప్రవృద్ధి నంప దనుండుం

2. అనివిగతుండు గు నాధర్మ సుతునకు

ము దమున నెత్తి శ్చక్షుండుమఱి యు

నిట్లును నిది యొక్క యుతిహాస మధిప యా

కర్ణంపు పామ వన్న గంబునందు

గలదొక బూరువు గడుచెద్దగాలంబు

ముదురు గొబ్బాగొబ్బ మూల దృఢము

నారదముని యొక్క నాతత్ర కువుపాంత

జనననతత్త్వ నిట్లునియెడియై

గొని యూరు వాయుం తలరున్న సుమేధపుగలని

- శ్రీపుష్పగ పత్రిక సంప్రదించు గోయమగురు
 సూక్తిగని ప్రతి అనతిగేద సరిలుచేత
 బతుకుకప్పుడు దుదరులు శపథమయెట్లు
 ౩౮ పవనం కుసుశీతును బాం
 ద్వమున్నుడు యుతడు నిన్ను యరత్కింపం
 సరిగ యువృత్తిం బ్రతితియే
 సేవుల కునిపె సగని జమునెప్పు మునితున్
 ౩౯ అనిగని బూరు విట్లను
 సరిలుని బల మన్న జయిమ్మెన బలముతా
 సేనగాదేర్చుత వినుపడు
 సేనిమిది యుగు సంశయమగునెన యుదరయగాన్
 ౪౦ అనిపలుకుటయు నవ్వు నోట్రుండు .
 ౪౧ అమ్మనెల్ల యిట్లులనకు ముసెంతలు
 యోగుగానలవనుచేన పాస్త
 మహిమ లగుటయె యుగమానూతముల నెల్లినెల్లె
 తమలుబా యువ నగ తమలు గావి .
 ౪౨ అనవుడు యెలుగని యెలుగున
 ఘన మూలప్రలల గానితాదుర్మయున
 స్మనుదాకెనతనిప్రభం
 జనుతను నామంబునకు నసత్య ఆవహున్ .

మ అనిగల్వంపు మాటలాడిన యానాల్మలంబూని సుకమని ప్రవరుంతు

మ మ ఆరువక యుం తు నీరుదు మాటలు నవిటు లంపవారు తుం

తె ఆ నె తున - - -

వా. డేదావరణంబు-౫౧౫, అనిబారువు, నాల్మలపుత్తము, పదమి, పదకుండుట
 ౫౩౫౫ అనిన, నవిచ్చిత ఇలాస్తి ర్చి నీసం, అనిలం, అనిగా యొక్కత్రాస్తిత
 కడగాతి అయితిగోవాడు గనుక నున్న నేను యిక్కడస్తితి గలనిన ప్రలముగా వున్నను
 గనుక నున్న, అనిలబలమస్తిరా యుక్తై నని బలముతెన, ఎనగా దు, సమాన ముగాదు,
 పిచ్చితాపూరణి వెనానాస్తిరా యుగ్ధాల్మలర్చ్యైతెన ర్చిమకం, పిచ్చితవినుము, అ
 నగా, అనిలబలము, అప్పు దనింతు ఎన యుదు, అనిగా నలుబదియైదొదొపాలుతి
 నుట, నాలుబైతె అప్పు దగద్దీపములయొక్కెకనాల్మల ద్విపానకు ఎన అవును అను
 ట, ౫౩౫౬, అప్పుదెల్ల, నున్నన మ్మకా తనినాం, కెంతలు, పర్వతములు, భూత
 ములు, పేరినిల యొక్క, ౫౩, అనివుడు, యెని యెనిగున, అనిగా, నిశ్చి
 కగానెప్పకం రమునోత, అనుట.

గి. మూ

ఘనయదీనీని సమస్తముజేవునాత

తెత్త, అనునదింబున వదెక తింది మంగం తపుని స్మరణిసం

యె యె ఆదేపరు బూరువన సంబాధిగా రిటులు లుత్తెటక

మ. అనికొపంబున బుల్లవపువ సుతెనగా భూరుహంబం ఆపె

లైన నీవాతెదు సం ఆతకు వన నేలా తెన సామానీవు

త్వనిగా యుయును నన్ను సొక్కతగ నిప్రం బూతె యున్నన

నల్లన నప్పేపుగ నా సమీర నిలు తు హలానైరుత్తెయిల్లను

తల్లితనాడనుందున

తమ సభ్యులగు గుడియలయిదు సామెలా

శ్రీకృష్ణమూర్తి

మెకామిటబడి అట్లపలుకుమీరగరపు

౪౫ అగ్రపత్రములు గల గ్రంథములు పరిశీలించి

గల మనుగడదప్పును తెచ్చుని మాటలు నోకెన నేతి నాలులం

అనంతరముగ్రామమునందుకాకతముగ్రామము

అశ్వమేధం గౌరవ్యముగా పాటించుట

సేనలు సుఖంప ముల్తరుదపెత్తులు రయి గతుకరయంబున

వ. ఇ. స్వ. స్వ. గ. వి. అ. త. ప. య. స్వ. అ. ప. గ. య.

పదప్రతిపత్తు నడుగా పదయదభంగి ప్రభంబనుతోనెదింబు యు

అక్షిణి రుహముం గనునొని యీయిది నా పని నవచేసితి

శ్రీమతి సంతసింపబడుటచే నమస్కరింపఁజూపినట్లుగా

ప్రజలకి విద్వంసులగుటకు యముకుని అగింపుపెంపులుగాఁ

మ. అసియకుల్ల సంవాది సముల్లసద్వలినా సజాగ అసని యె. నిష్టుణాల్ల అలవనుకత
 వా. ప్రభుజ్జే తరూని అప్రళంబనం. కక, కరే. మఱువక, ఇం శు దు మాటలు, అంతెములు
 అంటు. అనుట, ఏలాగైనా యెఱుగుచున్నాడు, వెనక పగముకత, ఎత్తెఱువగముగా,
 కడింది మగంతపు గట్టిని తవునెఱుచుచు. అటె, అలగ్నమనుట, అని, అకుత్త
 నే, అకుత్త గను అనుట, అని, ఒకనాడు, నీచుయకు, అబ్బాటు, ఆమూర్తముగా,
 బాటె, అనగా మార్గము, దాకి కట్టి అనుట, ఆమూర్తము ప్రసాదమొనగెడుకెమెత

బతితి (బ్ర) వ్యవధి కవనాదు | అనమలం గామనస్సుకు బలుపుగా దోహదమవుచు
 స్వ (మెకమెకబతితివి) అతిశయపతితివి మేకం మేకం | అనగా నితి అర్చనము గామ
 యెదురెవ్వరనుట | దిట్టలు కుమి | పోర్తన (త్రయకుమి) తరము వ్రసరి (త్ర) ర్థ
 నార్థముడు | ధ్యానం రాత్రి యాపదాది వారికా శ్రమకెల్లా పోతంబులను వున్న
 ౧౭౩౧ మనుగత (బ్ర) యకు గాలంబు నది మించి అనగా అది అంతయు వంశాన్ని
 అనుట | ఒక భంగి గెల్పునని వాదలయితి | ముద్ది పోతెలు

1౩౪ మూ భం గంబు సొంది వగ నుంది. (బ్ర) బలుని తోడకుల్లులు తుదెంతరి మున్నగు సుత్రాన
 పాస్తవిశ్రవం దగునని తెలుపునపు వన నాల్గు అసంఖ్యాకంబులు మున్నగు దంబును సుఖా
 ల్లనంబునెప్పిన | అదర్థాన్ని సమాప్తం |
 గుణాంతవాగ్రంబుండు బాపంబున కునది

పొనమెద్ది అరచ సత్రమాగ్ర
 గణ్యదాని నెయిగగా జెప్పుమనిగగా
 తనితి శ్లోము తిట్టులని యెగ్రతి
 నువినుము బాపముల కెల్ల నునది శ్లోకంబు
 రెండుంబ యుదిగా మరొకలయెను
 గొర్రెంబుమ త్రొదొర హంబుమికు బర
 దనదార వాంశులు ద్విన్న పాటు
 వ్రతాత్మమాన త్నవిముఖావంబును
 గణింను కర్మంబు నలని నరుని
 బలుని ముఖంబు పై నైక గర్భంబు

వారిగా సమకట్టు గానలుబ్బ

గొల్లనులమెలుగి లోనమను తిరిగితన

తగ్గితలను బరమదాత్రి కలను

బాహుతమతులలనుగొనులొనలు

జేందనకు నడుపత్రవృత్తి.

మ అనినవిని యానా తనత్రు తజ్జానం బాపదలతుదుర్ తికినమాలంబనిండుగా

నీలం గింపుమని యుతిగినదాపగాతన యుం తమ్మనుజ ప తిక్కెన మె.

నల రొషముకొన తముగాన

ద్వీషముల తివన దర్శనగాలసా

శ్లోషముల జ్ఞాన మనిమ

నీషిజనమనెప్పుమానన యురతి తలి.

కల తినులొనమున జ్ఞానం

లును సద్గుణవల ప్రదములపుట్టు నులొనం

లున నజ్ఞా

ననివిగారింబా మెలుమున్నుద్ధిపిలననస్తనవం తిలతయనంబు (పాట నానాత్ర) బల...
 మెచ్చెనెవతెల తనెమచా ఇచ్చిత్రం మెనలుచువరలు, తొంపముచేయునుకులుగెర
 ఇట్లువెనుట యు, జెల్లనారిన తచ్చాద గాన ప్రతికమ ప్రతిష్ఠకు, తుడుచునము
 ఇననన, అనుటగాపనినవేకు సుమెన్నావు, సం తాంపుము, సం తొనింపుము, అనిన్
 కలదు, గె, అని, జెల్లనంబాతి, తలతమాటలువలతి, ఇక్కడికి అపద్ధకములు శ్రమ
 లునెపుల త్తవి, గె, కాం తవాగ్ర, ఎద్ది, ఏది, యున్నట్లచక్కనము, గె, వినుము, అది,

లోకము, తమ క్రొత్త మత్రి రేదొంగు హములున్న పరదగదారవాంఛలున్న దేశమును
 స్వప్రతాప్తమా సత్యముల తెలుపు గలందును, దర్శమును కలుషముగాజేసి నరుని
 యిహమాట, ఇతిష్టమునగాయి, యోగ్యతకెడి, అనుట ప్రముఖై నను గర్హించు వానిగా
 సమకట్ట, ఎటువంటి కూడని వస్తువుల యందైనా, తిరిపము యెత్త వానిగాజేయును.
 శతపథవానిగాజేయును, అనుట, గాన, అదిగనుక, లోకము అనే, తిరి, అనిగా, బాప
 లభ్యై యంత్ర విశేషమందు, పతన, సక్రలుని, పనుగు ను, పన్నుగాజేయుము, ౭౪౪౦
 రూపము, అతిమానం, అభిమానము, దర్శం, గర్భము, పేగం, త్విర, అలసం.

15. మూ.

నము గావున

జననా యంత్రలోకము తుగ సోమము పొందున్

గీ అనిగదర్శపుత్రతనపుదర్శంబుగా

నాప్ర కాగతి విసంగబడుతు

దీ యొత్తమునకుదేవ పతంగవి

శీష్ట దర్శమెద్ది సెప్పు మనుడు.

వనప్రాయంబుది ఇష్ట దర్శ తిట్ల నయె.

కల తమ తమకల వతు విజ్ఞా

నములతరువులాదరిం నానాగయలన్

సుమతలు దర్శముచెప్పెరి

దమమపరామృతము దీతతయ యిచ్చిపెకెన్.

గీ దమమనిత్ర యునములు చాచి తమముదర్శ

సారమదివెలగా దర్శ సంకయంబు

సిద్ధిమొందునెదమముతూలుద్ధిపొందు
 గనినమొందనియెన్నుతుల్లవెయదిప
 కుదమముంగతూనసద్ధ
 ద్మమతదని విందుమాత్రమములద్విహిత
 దమవంతుడుగామముగన్
 దమమెలాజముమత్రంబుదర్శమునెలుకున్
 కుదీలంబుకొత్తగరుణ యు
 యెలాలుపనా వముదిత్తయెలాగుమునెలా
 కాలంబునయెసద్గుణ
 జాలంబుదమంబురూపసంపదయెదిపా .
 కుదుహయందునిపాతమయెన్మి
 మహానయప్రవృత్తదమమహితదమయో
 పహితంతుగుహానిత
 స్మిహితంబునెప్పుదురు మనశ్చింతంబుల్
 వలె అనివిశదంబుగావివరింపె.
 గు అట్లుదమముమహిమయూదరంబునవిని
 యమృతంబు వహింపగల్గుపాత
 వార్షమయమనసుత్తెజ్జునతెనా
 దర్శనందనుండుదపమువిదమ .
 కు అతినిననతంతచనికట్లనియె

కలతపమునిచా.

వ్యా. మాంధ్యము. అశేషం. అతిమానాదిసంగము. ౧౦౧. విసం. యోభాష్టానములు. అంబు
 పులప్రదములకు. యోభంబునకష్టముపుట్టును. ౧౧౩/౧. తమతమకు. వారివారికి.
 అలవతులెరిగిన. త్రిక్షిటకెన. సుమతులనెట్టికవాటకె. శ్రేణిమునెడను. కమమహా
 యునిము. అనిపదార్థమునెప్పలవినది. అసతిలాభకె. సర్వసావధానము. అన్యాయాత్
 ౫. కమము. ౧౧౩/౧. కమము. మోక్షకరము. అశేషంగా. కమమును. విశాగా. సుమతు
 లనెట్టిక. కమము. విద్యయెందున. కమము. తొలు. విద్యయెత్తజ్ఞాం. 1౬
 కమము. 0. అగ్రమము. లక్ష్యుతి. 1. ప్రవృత్త్యా. కిర. యాగ్రమ. ప్ర
 దమా. విశేష. ము. ౧౧౩/౧. కమము. ౧౧౩/౧. ప్రవృత్తి. మోక్షము. కరుణ. కమ. అయిలు
 పభానము. అసంగత్యము. అతిక్షు. సహనము. ౧. గుహ. అంబు. విద్య. అంబు.

౩౯. మా

సముదర్శ

ప్రపంచమునకెల్ల దాని(గ) మమన(ప్ర)తతం

తప్రకాయునియెనరింతుర

ధిపతలమూలాంబువు. త్రిదృష్టిమూరయును.

కల విసంమనన ని(గ) మామనకప

మనునభిధానంబు. గలమనాదర్శముద

దృశ్యవంతులత్ర. వనగతి.

జనునభిల. స్థావరములు. అంగ. త. అంబు.

గీ. ప్రపంచవిదృష్ట్యులగుమనాపాతకములు

యోసుగాగి. అప్రమదములెల్లలుంఠితులు.

లగుదపంబున సత్సాహచరమలయ

నశలసిద్ధులు న అచేతనావహిల్లు

ప ౮ ఆననవినిదవపితృభూతవగణాలులు సత్సంబుప్రళంబిమదదయస్వరూ
పంబును నదిదొరకును తెలుంగును నే అంబుమనియతినిదననాతనత్రునకు
శాతనుపుత్రు తిట్లనెయి.

కృషమతయదమముదితిత్తమము

నమత్తరమునోయియుద్ధతియునదసగాయార్య

త్వములు నహంసాభిద

త్ర్యమాత్సననసాశ్రయములు సత్సముమార్తు

కృషత్యాత్మయలగు గుణములు

నిత్యానుష్ఠిత సమగ్ర నిర్మలయోగ

స్థిత్యాములు నకుసులశము

లత్యంతసంబుప్రళంబులవికార్యంబు

గృతుదురు

వ్యా.

ప్రవృత్తానీనముల్లివం గుణాయాం నిహితం త్యం
తద్దమనాని నమ్యతే | ఇత్యుక్తం ౧౭ | ౧౦ | ౧౧ | ౧౨ | ౧౩ | వినుము
అవారనియమము | తపోని నశనాత్తరమిత్త్యుక్తం | తద్దనవంతు | తపోదనకు
తునియేత్తగ్రాహంక | లుంకితంబులగు మెట్లబడును | నిలయదురకును | ఆ
అచేతనావహిల్లు | అనగా కరతామలకములు అనుట | ౧౭ | ౧౮ | సమతయ
సత్సంబుయోగవిధం సర్వలూకములారత సత్సత్సమతాచైవదమస్తేవ

సమంజసుం, అమలమృతం త్కనామైవ వలెత్తితిత్తాన సూయతా। త్యాగోభ్యానమ
 భార్యత్వం భృత్యత్వం సతతాన్తికా, అపానాపైవకా పంజర) సత్యాకా(ప్ర) యోగగోప్యతా
 సూర్యోపమమ్మన త్యమూర్తి, అనగా, (ప్ర) యోగదాన్త్యకమైన సత్యాకం ౧ ౪ మూడుంటమా
 ప్రముఖదమూతావంతు సత్యము, అనుట, ౧౨, సత్యాభ్యుదయగుప్రయోగదగుణ
 ములున్న యోగి ౩ సుఖము. యోగి కాకపోతే వికారములులేవు, శ్లో ౧౫, తు
 దురు,

౧౩. ముఖ్యములకు నన్నియు సత్వముయొక్క మాత్రము
 త్పదములు సత్వతాత్పర్యములు బాపమున త్పదములకుఁ బెండ్ల
 దుదలపద త్పదములు దొడ్డిది నూలులు పెండ్లి నూలులై
 యెవరిననఁతుగావు ఇరయోత్రము సత్వముయొక్క గారముఁ
 ౧౪. అనినదిని దర్శనంబునఁ దఱిగి త్పదములకుఁ బెండ్లి నూలులై
 పవయ్యును బయ్యునని విషయంబునఁ దఱిగి త్పదములై
 ౧౫. మనుజులకుఁ గల సత్వమున బుట్టుగా ముఖము
 రూపము దేహమున రూపమున
 ౧౬. లులు దేహమున (౧) ఇవియు (౨) ఇవియు
 త్పదములై యుత్పత్తి నుపాగయి
 ౧౭. ఇది తాత్పర్యమును బుట్టిగా నమయి
 మనమును నుండు గుండుననఁడు
 ౧౮. నీ నీయును నీయో నీయో నీయో నీయో
 తపనమున మునతతతము

గ్రుగులముగసువిద్యదనముగలుగుమదము
 మరలవారిపంపుపొంప(మ)ందిపోవు
 సాత్త్వికుడుగామిమితముమాత్రార్జమదియు
 జేతుగురూత్తమసాద్భసంసవనమున

కలశ్రీయూరింటనుసతలా

పాయుంబులుమానవులకుబాటలువనిం

బాయుంగలతియసొసిన

దేయుతునకుశుభమునదైయునవంతురూప

కలగ్రామియోదళులనంగి

గవియుబురుషుడైర్చినానికెనిదెచ్చిం

లవలంబుంబునరుజే

రవుకనికెనిదిదెలుంగురాజవరశ్యా.

బా. పాదు. అలలము. అనుట. యోగమోక్షసచ్చదములున అనార్యములు. అనా
 అష్టైర్వర్ణములున్నమోక్షములున్నప్రకారమొకములున్నన అనమునతనిదెచ్చి
 శ్రీ. అనుట. గాన. తాత్పర్యంపరమిత్తం. వెయ్యి అష్టైర్వర్ణములుపైకనర్చి
 నకు శుభముగావు. మూడొకపాదమందు అష్టైర్వర్ణముగా నిత్రయకంపెపరమందుపరు
 పకుసరశ్చమేమోనయోవన్న. ౧౬. అనిన. అరణ్యంపత్వర్ణయోగవళాగవళ
 త్నమాసం. అరణ్యత్వర్ణం. తామకేంద్రదయోజమోహమదమత్తరములు. ౨౦
 మనుజేంద్ర. తామముసంతల్ప. జాత్యైర్వర్ణమునతనసంకుసు. మోక్షముపర
 దోషజాత్యైర్వర్ణమిదతనసంకుసు. యోగమునగాతాత్మికత్వమును యోగమున

పుట్ట మొటి ననగించును మోహము అజ్ఞానజన్మై దర్శముచేతనసించును మరయు
కులవిద్యాదీనజాతమ్మె చత్త్రాజ్ఞానముచేతనసించును మరయు ముష్టసేవ
నుపుట్ట సాధుసేవనుకసించును ౧౧౧ శ్లోకం ౮౦ పం. ౧ వేదంబా

140 మూ ౧౧౧ అధిప యితధా ర్థా (ప్ర) ల యందుజాల

గతం యుంతు ననుద్ధిస్తేత్కంతు మేరదు

సారదీర తాపంతు హిరమతి

గానయంతసునిర్మిత మవేదేర్గ

అనివేతి యు.

౩౮ పాంసావిహారి యైకవృ

శంసుం తయారు గలుగుననుకంటెనుగ

దంప్రదేశలలయె

త్తం దీతరణియత లాల్పదీరణి వలయె.

౩౯ మేలనుజువించు యుట్టము

లాయెతింపంగ గుణము దది యుక్తంశంసా

శీలమపంకితుడునునత

తేతెతాతంబునను సేత్తియెసగల సుగ్రంహం

౪౦ అనిమరి యును.

౧౧౧ విసుతుటంబు ఇచ్చి తన తనవంబు

వర్షములకు గలుగుతాడునదిత

మొదవిషయము తదునుర్వీచయర్షులు

పూనకయగును సూమపానమునకు

కృత్రుతృపు యెనరించునానక

తతితియినానకయెగ్గదాగాదులుకు

రతియెఱచకతిసదనాన

పతియెఱచకతిసదనాన

కృత్రుతృపు యెనరించునానక

తతియెఱచకతిసదనాన

యెనరించునానక

మునకునతియెఱచకతిసదనాన

కృత్రుతృపు యెనరించునానక

గతియెఱచకతిసదనాన

యెనరించునానక

నిడున

విన్యాయమునకును సూమపానమునకును
 తతియెఱచకతిసదనాన
 యెనరించునానక
 మునకునతియెఱచకతిసదనాన
 కృత్రుతృపు యెనరించునానక
 గతియెఱచకతిసదనాన
 యెనరించునానక
 నిడున

పంతుడైనతామటపదపూజాదితాత్పరములునెఱుకపాతె ఆసాముబలవృణా
 ద్భీరముతేకాబుయిప్పించవచ్చును. గుడువకపెట్టకత్తెగనెగాములులేక
 తేనెపట్టువలెనెతాత్తినదనభాగ్యములుసగముపుశ్రుతినిదర్శితృతులకం. స్వతర్క
 ములకుకాబుయిప్పించవలసినది. శూద్రునకుయెట్లాదితారములేదుగనుకవానిదన
 ములెగాసగముపుశ్రుతినివలసినది. తామటకయెట్లాదితారమువంతిన్నెయ్యెత
 దుగనుక ఆంతాపుశ్రుతినిబలవృణా అనుష్టుప్తులుచేయుచువల

౧౩. మూ. దీ స గముగొనిమెది నశ్వరవశ్యా.

కృ విసువిప్రులునెదలగుట

మనుజుండ్రునిబుద్ధిలేమిమాతాపితృభా

వననతతువారియొక

గనుమలునకెట్లగలదెకారవశాభా.

కృ ఆమద్రువ్యముమఱియును

కామయుశుచులగుటగాదెకామారణ్ణి

కామత్యగవగుదుష్కుల

ప్రియైశ్చమిదానెనెననిమనంద్రిం

కృ అమృతమువిద్యయులరమహా

తమనకెయులుబుత్తెంత్రుదానినిదానిక

సుమతులువిషమువలననై

నమహాశ్వరనమగుననముచెనైక

కృ ఇకాపాలకవిసుపంశమ

వీపాతకకరులుఁజితులకైతులుఁబలి

నోపాయాంతప్రకృతిం

బాపుదురత్యధికపు

జా లసిసరసతాత్పర్యముఁ|కోముతపద్యములయొనఁన్వతాత్పర్యముఁ|మూడువర్ణము
లసాక్షుష్ణేష్ట్ర అయినాను|మృగా యజ్ఞములుఁజలవలసిసరసమున్వతాత్పర్యము
బ్ర|విను|విప్రలుదరిదృలవుటఁ|గాఁజదోషముఁ|విల్లగలదె|యెడైనానాటగలకా|33|
అమద్రవ్యముఁ|అయ్యముఁ|పప్పుమొదలైగవఁమఁగి యునుఁ|రత్నకనకాదితముఁ|రా
మయుఁ|కన్యయుఁ|శురులుగనుకఁ|రామారత్నయోగామాత్యైకా|అరమతర్కతి
రామా రత్నైకామః|తస్య|భావస్తత్త్వా|స్మరత్నముల యందుప్రతింకుట|దుష్కుల
వేగఁ|తస్యమేవప్రకపోయిగా|గ్యాయము అనియును|సెప్పిరి|ఇదే|అమగ్రహణ
మునకున్వరత్న(గ) హణిమునకున్వరత్న(గ) పలత్నకముఁ|అమద్రవ్యము అనగా|పుష్ప|
పప్పు|నెయ్యి|పెరుగు|పాలు|నల్ల|సున్నము|సాంబ|మిరియలు|నీలకణ్ణ|యాల
కులు|లవంగాలు|పోకలు|పసపు|పూర్ణ|కోరుగాయలు|మెంతి|వేపు|తుపింకి
అటుకులు|అప్పడాలు|వైడియలు|బెల్లము|పంకజా|ఉదకము|రెట్టై|మిసవ
సున్న|నీలమితి|అతిసెయ్య|నింగువ|నల్లమందు|నిచ్చాదులు|అనుట|మఱి|అనగా
బ్ర|శ్చేతూర్చిపద్మరాగాదులు|మంత్రయములు|పగతములు|జూలు|రూపయో
లు|బంగారము|వేంఠి|నందెలు|తంబము|యెంబు|పరంపు|నవారు|కాలు|మొ
కమాలు|నీలబట్టలు|నాకింబు|బట్టలు|పుస్తకపు|సూత్రములు|అలంకారసూత్ర
ములు|గానులు|నల్లపూసలు|అపమా|లాసూత్రములు|యజ్ఞోపవీతములు
నీలాపాత్రలు|నిచ్చాదులు|అనుట|దుష్కులకన్య|అనగా|తనకులమందు|అనార

ముచేసి యింట్లో కన్న అశుభం అధిగమక - - - - - తెలగాణి పుకన్న
సున్నుని యెగులు లంగధాతకన్న సున్ను ముద్దులు వ్రాపి పరికన్న సున్ను యెన్నవచ్చు
లుని యెగురి కన్న.

141: మూ

కాన్యకతమనా యలుక

కల యెగున నాన్నకొనవి

ధానాదుల బతితునె రసి తా బతితునగు

మాన వృత్తుదాన మున్ను

కొన్నున మున్నుల బాదున క్రిత్యపము

కను అన్నతమనా తకమనె

కనువనతల తెం తిన్నెన వృత్తున ముత్తి

నొకన వృత్తున మున్ను తెలుస

వినుమది బాపము గాదు వినుమది

కల విహారమనె

గాపురుషత సెకరి మిద గల నెలన

వృత్తున మున్ను సకలము

నావలువ యెగున విన్న మున్నుల పుత్తు

కల క్రిత్యపమున దగుగాక మున్ను

పాన సేవిచాదుల అతంత

నంబున బుద్ధుల నమున్నుల పుత్తు

రులకంత్రి తెన్నున గున్న యెగు

దీని అనియెనట్లయెంత గృహహారణానప్రణాతగునకులుండున కలఁగ్రుచ్చున ప్రసారవికారదు
త్రేన యానాగరజ్జీసుతనకునవి న యంబుగాఁబ్రాణమిట్లు దనువుత్రమా యుద్ధంబునెప్పుడు
రది సచ్చిలన స మ్మతంబు దనువునకు నాణం.

పా. సంస్కృతియే. - అనంతప్రకారములు గాగ్రహిస్తున్నారు. దుష్టులకన్యగ్రహణవలన
సుగాని దుష్టులపురుషులకు యంపకత తనకుఁగనువల్లమపిహమేద్యేవా దీతతిథానాణా
ప్రగత్యందుష్టులబ్రాహ్మణవిషాదప్రకృతంబునెట్టి అమాప్యోహిష్టయోరత్యవనామయ్యేష
దర్శక. తియ్యేత్తం. ౩౪. అమృతము. జీవనాపదము. విషమువలననే నలుపుకొంటు. అనగా
విషముతలన నవృత్తికెళ్ళి శిష్యమంగ్రహించురు. విషము అనగా. గళళము. గోరొకనము.
పావుదారు. సేతకట్టు. తియ్యేదులు అనుట. గళళనమునెత్తేగా విద్యనంగ్రహించురు. ప్రకృత
నమ్మి నాంవిద్యో మానదమనమాహరి డియ్యేత్తం. ౩౫. ఇలాకాలక. అత్తదులు. ఈయమన
పాతకములు. వేరొకొంతవేరొకొక్కత్రముల సేతసంస్కరేపుపురొకముల సేతసంస్కరేపుదురు
౩౬. అనగా సనాదుల యందు. పతియని. పాపాత్ముని. ఇతని. తామకెని. మానవుడు తాను
సేయ్యేకపోయినా పాపాత్ముడగు. ఇతం యోగీకపంజమయ్యేత్తం. ౩౭. అశ్రుతము.
ననర్థయుతం. వలనం మానన ప్రాప్తకానన వివాహకాలం. ననువర్ధనా. సోజీకనార్థం
నానృతానామరపాతకానయ్యేత్తం. ౩౮. ఏపాపమున. తనది. తనపాపమును. తావురుషత
కుపురుషత్వమునెత్తను. పలుక. పాపాత్ముడు. బ్రహ్మసత్వత్వసం. బాధప్రాప్తి. తియ్యే
షం. అస్తనస్తనయ్యేత్తం. ౩౯. గుణంపాపమాపు. అనాదియ్యేత్తం. ౪౦. తల్లన. తంత్రిని.
తారణమునెత్తది. తియ్యేనా. ప

౩. మూలములకు వేరల్యంబుగా తల్లనయెంత బరమాప్రహరణామనకు సాత్తయోగంబునకు గృహ
ణాంబులని యుండు నాతలంబట్టదయోతెలుసెనవల యుండు (అ) సజప్రకారంబులు

సుదక్షిణ పూర్వానా ర్చనా నైష్ఠిక యాగాదుతి న
 ధీమతి తాత తిష్ఠం ను ప్రాక్ష్యం గమల

సృజయం బాహుత సంపద్యైశ్చైమ
 దివిభృత్యైశ్చిలం యవ లక్ష్మణ త్త్వది

దివిభృత్యైశ్చిలం యవ లక్ష్మణ త్త్వది
 కుంత్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 పరుత్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

బాధ్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 తపమునైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

గీ. నియంత్రైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 సముద్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 తత స్యాం సముద్యం తత స్యాం
 సముద్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

గీ. నియంత్రైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 సముద్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

సమలమునైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

సమలమునైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

మ. తిష్ఠం ను ప్రాక్ష్యం గమల
 లక్ష్మణ త్త్వది
 కుంత్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 పరుత్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 బాధ్యైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం
 తపమునైశ్చిలం సముద్యం తత స్యాం

కల కమలాననుంతునిజు

త్రము జత్తిమయములేసి అలె హరునిపా

లము కంటమంటెనాన

యమనవరుం తరుగదియెనన ఒకెనె మ్మిక్.

ఉచువననదత్తబాంబురుహువందనపూర్వముగాగలద్యుం

త్రైకాక్షరమవ్వింతు

వా తియదపురుషుడు (అనగాదులు) బ్రహ్మచారియై ఆహుషము పోయెను. తారణము అనగా
ప్రభావము బ్రహ్మకర్తృద్యులును | ౪౦ | ౪౧ | అ తనకి అయ్యియున్న బ్రహ్మత్రైకాక్షరము
లొకటి తరమగు శూ అము పుట్టెను | ౪౩ | ఇది తనమెఱుంగులు | దిక్కులు | ౪౪ |
లను అటుకెన అట యెత్తలాగునెయ్యగా వెలుంగగా అనంబ | ౪౫ | ౪౬ | వనన | ౪౭ | వనకు
నమనస్త్రిం అనగా తనలలాటమందురు ద్రు తుపుట్టుట అవతారముగనుకవెరొధములేదు

142 వూ

దహననము ద్భవతలగ్రులును

ముక్తకెనంగనాన జయపూర్వమనం ప్రమదంబుయెంత

రెవ్రుకుంటు సెందెనటుల య్యెనై పునమనువెంబురు

౪౮ వారుతునెట్లుగ నవ్విపెట్లాపుట యును

వినిసము ద్భవ తర యమమన దను అటెంబ

మును గలు అతెంబ తాకినమునుముకెనిక వ

ధీంబు లులయెట్లనె తుమముంబెన తడు.

ఉచైత్త్యులనిట్లునెట దుదర్శమునిట్లు ప్రసన్నమూర్తిసాం

గత్యముసెంది లలాపరమ తారుణి కుంతుద్రెయెకత్రణా

దా త్వము నశ్వేలుంగు హరిదద్ధయవేడుకల బ్రహ్మసం
 ప్రత్యక్షకాముడై యొసగె నెంపుగ నమ్మ హానముల ముద

వల అట్లు సంగత్యై కేరి దుష్టదమనంబులంబులంతె తివచ్చి క్షణంతుమహాస్త్రియాపంబులు
 న య్యా యుద్ధంబులదంపతిమర మియెసగె మళు బాల్పున ముఖార్పు తనకముసులతమ్ము
 సుతండు) కునిం దృంతులొక పా లంర మనెసగె గ్రమంబున మసుప్రభుత్వన మానోప
 ద్రులు వత్సనిజసంతతి కెల్లరు వచ్చరి. దుష్ట్యంతుంతులచయనకై నెల్ల చవం
 శంబునందు నుత్తసంప్రదా యుకంబు గతిచేసి సెల్లవయి యును గ్రహంబు దెల్లము
 తదిగమంబు తృపునకై తృపునకు తమిరపురుల తసితి. విశేషంబు లుచ్చి ద్ద్యంతుండు
 న త్తంబాదర వంతుతవగుటంబు దీనివలన వెలసి తినిప్రసంగంబున మనత్కృతం

వచ్చి కేలంబుల కైపురుగి కేలంబు ౧౪౬ వారు తులెట్టుగ నె తునుగ మంబుగ బులెం
 తమబాణంబు తొలవారు తునుగిలాగు వచ్చి మును ముకెది పైతదిపుష్కలంబుల
 పెట్టె ౧౭ దైత్యుల కేట దుంబు కంబుంబు తొలవారు నరద్రు రూపమువదలకొమ్మ
 రూపుడై తొలకరత్న కుడైన విష్ణుని పల్లీబంబుల యుద్ధము యెసగె గుడ్డ త్తెవిలయర
 త్త్యునిముల యుండు ఆవరుసన ఆముగ్గురంబుల చులె తుత్తము గ్రహంబుల త్తది.
 ౪౪ అట్లు మహాస్త్రి రూపంబును మంత్ర రూపంబును యుద్ధము మళుకెసగె ఆనగా
 అది మంత్ర రూపముగనుక డేవదేవతల వారికెతేత పోదు అనుట దుష్ట్యంతుంబుల
 ణాండు రుతచ్చి

ని. ము. బుగ్రత్తక యాస్తి యాభిదవత గురుంతు రుద్రుంతుని పైపెంఱియునిట్లు నునవిన్సనం
 బులెంబు తత్త్వకర్మంబులందుగానదంబు గ్ర గల్గింబు విబులంబు దక్షిణాలసంబునది
 మిది పూజ్యునా మంబులంబురగి తృపాణంబు ప్రహరణంబుల తొలగె ప్రధానంబున ముండు.

వారి బ్రతుకంతా సంతోషాన్ని ప్రసాదించుతూ ఉంటుంది. ఉపదేశమంతా పరమము

నిష్క్రింగులు నకులు తుంబునకు త్రొంగదంగుల మానా త్తాన్తి నం. కృత్తికామ్.
 స్వీరత్త్రులండు కాన్తిన్ దేవతారెంపా జోగెత్త మన్సిదరుద్రన్ గురురుత్తము. అ
 సిద్ధిన్ నసం. ఇత్త స్త్రత్త దారెం దుకానదం. క్రీగరెన్ విజయన్ దేవకాల్ దేవకాల్ త్తం.
 ౪౭. ౨౦. అని. పురికం. యెతువెల్లెద్దు. సెయంతలము. ౫౮. ౫. విసు. కేత్తమంబున్
 ద్దుంబు. అనవుడు. నవ్వుతెర్వనవర్త. తెదర్వకామవితిప్రతిం. అర్చనన్ దేవకాల్
 పుకాన్ తోజన్ విష్ణుత బ్రహ్మత్తం. సురెన్. బ్రహ్మత్తం. కన్యాం.

143 మూ దానినమలని పూని చెప్పరెం

మతాత్మననర్థం బప్రదానమనుట యు నకులన వాదన్ తేకాత్మనిష్ఠుని
 గే. అర్చనత్తంబు బతరతకాన్తి మేము
 గానవానిలెనెకతాదు మానోత్తా వుండు
 అగమువెగె కులమున్ ద్రునసంజ్ఞ తార్చ
 తేనవానికగామమవెల్లెన్ నమరయం.

కల తమలెనానరిత్తమున
 ర్థమునర్థంబునకు గామతం త్రము పలకూ
 పముగావున నప్పుకువో
 ర్థమునంగొని యాతవలయు దర నీనాదా
 ము అనినవిని కవనసంజ్ఞుని యె.

కల దరి. సారమునందంబున
 నది. పాదర్చార్థ సారమగుతామరసం
 బద్ధమమనుతలపు సులసం

విభానభావ్యమనిశవేతమయెఱుగున్
 కువినుమనియలగునలదనియె
 గొనుగతి నత్యంతసుఖముగొననగుగామం
 మననదికసుఖములందని
 జనుసిరి యదిగొలుచుతననస్యముగాద
 గన్ అనఘదృష్ట్యైర్థకామంబులందుకంట
 నర్థిదని అనమానపుతర్థిదముతకంట
 మానికర్త్రంబునా తమమద్యముండు
 నతపునస్త్రింబునుత్రమనా అంకుండు.
 కు అనఘుల్లంబులయెచ్చిన
 వినియె అంశపునములారవింజమునెలువం
 ఇందు.

వ్యా శతమంతలాజనకం ౧౭౮ తావునను అర్థమవేత్తాదానము అర్థ వాఁడొకా
 దృష్టార్థమలతొ ప్రేతకంటపట్టుకొన్నజనుడు అగమముకొకలయున్న యొకతరలతివాడు
 డేత్రముడు తాతనుపె సొమ్ములేనివానికెతామములేను ౧౭౯ తమయొ దృష్టార్థములు
 ముల్గిములు అర్థానకుతామముపలముగనుక ఆతామమున్నవెనకేసెవించలసిగది
 ౧౮౦ దదిసారమువందంబునవెన్నవెనకే దృష్టార్థసారమైనకామము తక్కువ అనెనా
 రము దుర్మితలమని శక్తితెలుసనె ౧౮౧ చినుము యమ్మెదవంతరందపానమునెసిన
 ధ్మకామముననుకొనించవచ్చును సుఖించని జనునియొక్కసంపత్తి అది తానుకొ
 యుచుతననస్యముగాదెనుడు వంతుదిగాని అనుడు అనగాకామము డేత్రమము

అనుట! నా కామం కామయత

రి. ము

మదిగాభర్తముది

ట్రను వారలగల యులు యాదలమనగ

వలవినదిగతె అంగునకువిదలనివాక్యంబు సిద్ధాంతంబు. దత్తవాకి వలనంబులను

కృత్యమేయిగాదర గో అంబులది యట్లొందినామంతంబు వినుండు.

కలగనా తములు నికావనానా

పతంబులుగానోపాత్మమే దేగారుపమ

లాతతవశ్రుతంబు

జాతమనాదుంబులూలసలు తగుకంటె

అదిగొరి నేదొకటెనె యందుమన.

కలమనమునభర్తమునర్థం

మునుగామము గలుకెనక పోర పోనముదై

కలసంబుదుంబులులుముద

వలనొద్దనీమంబుండమితి దొక్కరమగు

వల అగినది వారల అగంబింబి మంబునా తునుకనదేనందనుపాలితియియెకంబు

యంతిదర్శనందనుండు నరపతులకు వలయవిరుగువలుచనివారునొద్దవారని

యతిగిననమ్మనోత్తుతమ్మనోపతిత్తియై.

కలతలమిదర్శనవారలునుదర్శనవిష్ణులుసత్వంతులు

దొలతతనివారుమదయోగనిరర్థకహావహానులు

కలనోమతులుంబుకనెరుగగాగ్గముగానృపంపుమే

నా లుటగల్గు శ్రుత్యలు సంపదనో యునుకాత్తశ్రుతుఁ

డొక్కరును దురాభియుం శత్రుతులం దియు

వా ర్థమిచ్చితి నాకామంకామయా ప్రియతామోవిషయే ప్రయస్కలంకపశ్యతి
 పృథంప్రయ డ్దేశ్యతః ప్రయంపుష్పంశలంకామో తామోదర్శనాభ్యుత్తం
 ౧౦ అనఘః దర్శనకామములయో నైకం గలవాడు అదముతురెండుగలవాడుమద్య
 ముతు ముతుగల్గె గలవాడు డ్దేశ్యముతు ౧౧ అనియ్యనుమతిగా రెట్లగా ౧౨ ౧౩
 ఇహతమంలు అనితైన పెనిరయోనపు డ్దేశ్యంపుష్పంపుష్పంపుష్పంపుష్పంపుష్పంపుష్పం
 విముక్తసంగస్సతంపక్షసా మున్నది దుంబుసులూ త్నసిద్ధం దియ్యతం ౧౪ ౧౫
 మనమన (ఆసక్తితేనివానిమనస్సు) యందు దర్శనకామములు కలుకొనక (పట్టుకొన
 క) పారకొన్నముత్రాననుతగులుకొనితైపోవు మన్నన సుఖదుఖముకాల్పదేహ్యావ
 దుమోక్షము ౧౬ అనినవిని మఱుకాదుకొనక అంబుకాల్పదేహ్యావ
 యందు ౧౭ చాలమి అతిత్వేత ౧౮ కురుతు శత్రుతు గూడా కా కుం

144. మునుకు నుదుడు గృతపుడు

స్వరనివాదుయెంతరియు నందకునోరప్రకటంతులందయుం
 ద్దేశతమేద్యుయమతివ్యసనత్వము గల్గుపారలున్
 వేరువనున్ బ్రహ్మతితేజేత్తుయొనర్తురు కావోలెదా.

తలపునగునాములబరగేదు

నిప్పురువోరములతోనదెల్ల గృతపుం
 తొప్పతు గతునిట్లగుటకు
 జేపుతునితివనమొకటజేపుదనవపూ.

మ అదిగానీకగోతమాబ్ధిసంబంధితదలగొప్పప్రవర్తిల్లు.

మ వినుము కలచిచ్చునాంతుగులవృత్తమంతప్రదేహంగియెయదా

నిసేతతెనాతజేసుకొనిగొమ్మిగిరాదులగూతవేటతుం

లనుతినుమూసమద్భుతితనత్తుతుజ్ఞానగళరంతుగావున

దనముపుంపగాదగువిదంబనియూవనిగ్నజంబుతొ

మనె అమితేసితుంచలుతొపంట్లుజేహరంబుకెంబదెనాతరంబునతుంబనదాసు

కాకియోతంగూతిపోవంబొకనిరిగననదుర్లమస్థలంబునసెక్కవనగజంబు.

గోపాతయొనితుటికెలనములనున్నద

తలనలనెట్లకాలంబున

జ్ఞానప్రబంబునుజ్ఞానవిప్రసత్తుల

లరతెల్లవాగులబురలంబున.

కల ఆంబునయగుందిగతుం

త్రేయ్యుత్తరదిత్తువారి నతిదూరముగా

నియెతమార్గము

వ్యా. తియుతుకెంతెగతున్నకలదు. ఎదంతతానామమనగతనానెయింబాంబానిమతి
సూత్రం. అతుదుమందుతుత్పతంహంతతిత్తతప్పు. మేలునెసినవానికెటికిన
వాతుపంధయునికెటికివాతునెట్లనెయి. ౧౬. ౨ప్పని. వేళియెత్తతప్పుతుమిత్త
కూతదనివాదునెట్లను. అహిసము. పూర్వలు. ఉదాహరణ. పురాణాల్లితము. ౨౦. అది
గానీకగోతమాబ్ధిసంబంధితదలగొప్పప్రవర్తిల్లు. గోతమనగోతంబునగోతమని
౨౧. వినుము. నొయదానిని. ఎలుకలవిదవను. గారెంబైతయెకాం. నుప్రతికవాతాం.

అదృశ్యతం కేటకుంజనుసు మాంసముతనుసు వచిగ్మనంబుయోగి వరకుల
 తొట్టెట్టె ౨౧ నెలమిశేసి ఇదియ కపచము నెహగంబుకెంట్ల వేవహగమును
 అనుసరిం ౨౩ సాయలెని తు అతి ౨౪ తారులెని ౨౫ సెగెప్రి సార్వపద తద్భవము
 కాలజతుర కాలంతో యు ౨౬ ఆయనయు ఆయనము అనుట

డి.మూ.

గరితేరి

పోయెను దాసునట్ల పోవ మోవంగలనన్
 గొప్పగాదల తలారున జెంపమ్మె పాదపు బరపు
 గలగి వట్టు వ తనమున నెలుపుమిగిల
 తయన్నవట్ల ఇలారుకాముగని యుల్లమునట్
 నిలువేసెరిగిన నామలి నిగతినేరి.

కలవనలతలగుసు ముగంధము

సొనిసుతివ తిగాడ్చి తప్పి సొంతుక దల్చి
 దనుపారన పట్లగూర్చు
 తిరతండ్రింతు నప్రతికలతగతి
 వలలత్తుమహిళతంబువనె నది బద్ధుబువన కుంబ్ర సాదకాత్రంబగును నాళంబుం
 తు రాజధర్మంతు నమెల్లగున కేత్రేలు కునమ్మని నాసంజ్ఞెయుంతు నప్పత్తి
 యిట్లెంతో యువ్విప్రం గాంబ్రయం బుదలమెనురా త్రినాదరిం
 కల బంకుంతి యేమిపనికే
 యెండులకరినెదపు ధూమరెన్మీరప్రతి
 సుంది అనిసుగనితని యెతు

విందవయితినాకునకు విదముంజెపుమా.

వయి అనియతినినన అంతను మద్యదేనయింత గా ఆముంతను మహానయితా
నిపుత్యంత. గాలనీంబునకదాద్యియనాని విప్ర కర్మరహితంబైతామయెలత్యం
యినయోయంతయిల్లాలుగాయెయలగలసి యుం తిపదజితంబునకు.

బాన్ దివ్యముయోపము. తాంకినకుంతు అయిపత్తనాతు. తాంకినంగన్నపిండ్లయరత
యంతాంతిశకం. కనిపెని. యాగ్రహించి. అనగా. యారెంతు అనియాలకున్న నాం
అని అనుటకెలన. పొన్నమందు. పొదల అనున. యెంతవైపునోతను. మెంప
ము ముందుకు. పొతపునితుపు. పరపుకెతలుపు. వప్రువతనమున. గంతముగా. ప్పతి
తారముగా అనుట. 12. వన. సు తివతిగాడ్పు. మంచ గాలి. 22. బక్కడు. పులకంబు.
సెప్పకెంగ. బ్రహ్మసంగ్రహముకలదై. నానాంబుంతు మోతాన్లు
కర్మలు. కుర్మబాసుం. స్వాధీయమరం. అదిగనుకే. బ్రహ్మయోగానకు. ఆవంబుకెల్లవ
సున్నది. కానికర్మం. 13. దృతువెనకే. తెల్లగాపున్నది. కేప్రెయి. కేంకకు. విప్రం. 14.
వర్మణు. పున. బాలమాతొ. పన. వతు. విప్ర. 15. వర్మణు. పువ. వి. మరం.

(ప్రియముదలకును చలాతి. ప్రతిని. తి. వి. ది. పట్టుకెన

నేతను. 25. ఎందుంతి. విందపు. మట్టమపు. 26. అని. మద్యదేనయింత.

45 మూ వలసి కుహరంబువెంబ సాయంగలా తి పరదేశంబునకరుగుచూట 88 గ వనదుర్మ
ప్రదేశంబున.

కల వనకరి యెంకటయోసా

తునకుంగవిసి అనర యముద్రులనడుగుతున్

దినుమెల్లవారలుంగను

తనపరిపరి శత్రువును తనసంఘామి
 గోపపురిపరిపుటప్పిలు గోమితులమి
 దేశనిలముమనకువరుగుదేర
 గంభీరనిమేలుగాతనిదారిద్య
 మేవనయింతులంతనవన యింపు

మ అంతకుగాదిభ్యంబుగైతెనుమని రుండుమం తంబులగుమందాకినమిదంబు
 సుపక్షంబుచేసిమందంబులగువనప్రభంబులుద్రెస్త్రప్రేమగునట్లుగానతనికిగా
 -వారవిధియొనరికాత్రయగుటయుబట్టవపుష్టసాంధ్రంబగునయనంబుగట్ట
 నయన్మితపతియన్మితనిగురునియోగిసముదానజ్ఞాపంబులసంబుద్రుమని
 కాత్రగతవివేగుటయునవ్వీపుంతుగాయోగిం
 తు వినుమి త్రుంతునులంతము

గనకమునుద్ధియు

జ్యో. అంధ్రదేశజన్మంతమ | అలస్థంబున మలాంబ్యమునతను | యెండుత్రాతాత్రా -
 ప్రానిదేవులుతలతా | అనవివస్తున్నదివాపిత | నంతుత | గతత | గున్నత | ఇతివత్
 త్రిల్లాలుగాతుల | ప్రాగవదతితంబునకు | పేదతనమునకు | సాయుగాతి | అతాం
 యోకలకు | గంభీరత | నిక్కిత | గంభీరత | తనుకని | తనుకని | తనుకని | అనిశ్చ
 కలదు | యోగాత్మకపరార్థగృహ్లావా | తి | త్వింశతి | అనన్తాత్రామంతుల
 త్త్రుణము | యెన్నో | తనుకని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | అనిశ్చ
 నగాపుగ్రహంబు | అనుట | గంభీరత | దిక్కుద్రు | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | తన్నీలుని | అనిశ్చ
 అంతయొపల | రుండుమం తంబులగు | రుండుగాపున్నట్లు | తియదం గతాపున్నాపలను |

అన్నివేల్ అన్నియందు పత్తి ముదేసి వేగుటయు వేగుయోకట వేతువయందు
అనుట | ౪౩ | విసురలచము వెంటి జితా

రి. మూ

సునాల్లు గారబాములంతు

ర్యసిదాతిద్రీ ముపాయుట

కనిదవగురుండుపెట్టె వన్నిటలొనక

కల మిత్తుంటె ముత్తుగన్నప

పుత్తుతన సునెనునెతుజ్జన సురవరన

శ్చేత్ర యనుష్ఠింపదనబె

పాత్ర ముగాతుంటె యపారశ్రీతి

గొగా సల్లంతు నిరూపాత్మకామదేయు

తతనిపురము మధుత్రులమది యుమగాతు

యోజనములవ్రతకదానూల్లతెరువు

వట్లరసువని యాదైత్యోజ్జ్వలము

కల కాంబ యుతని యోగంబు

త్రొవతనికెప్పు మతతతిప్రయంతె

కారన మునురత్నంబుల

నంబ యుగాతేసి యువ్రవపు తనకు

కల అనియప్పరిదెన జెప్పిన

జని యాతం తతనిగాంబ సముదాయంగి

విసుపింబె రాజధర్మన

కనుగలమగుసంబంధముననుగతనిపగుపునక

గను అనుగదెయి ఆనని యుద్ధని ర్ధని యు

నిట్లువినుపించుట యుగా క్షుణ్ణిరుండు

దేరికెనుగూ యాత్మనిపైక దధము

ఉనుటదొనియనునది యుగవలయు.

వలెనితలం

కనుకులమునువిద్యయువృత్తము

గలచూపె అనింపు మనిన గలగతము

దెల యుగని ప్రియము

తలముండుగు ననురప యునవి కృతుడగును

జన్మ కముకుగుతలదు పుష్కరంబు బామి యానినా తలె అనివున్నది యెచ్చి వినుమి
య్రుండును విద్యయుగ నతములుండ్లియును అనివున్నాడముగలను మియ్రువిచ్చి
వారణాశ్రమము ద్విజ్ఞానియగు యుగ మియ్యత్రం గాన గానలుండు మధువు
ము అప్పు వెళ్లు కలది మధుకేతుగు తపుపు మధువు మావిచ్చిమరం బుల్లుతరువు
అల్లవారము అనివున్నాడు అక్కట అక్కట అనివత్ గాన గామ్య పద్యానికత
కృత ప్రియ అనినె అనినె ర్ధము అనిమ పం మువంతు యిసందోళం గం
కారయెది అప్పురణిత యచ్చి డిల్లెతలంబు అనిమవారమువిత్తి ౧౬ అని
కాని అనిదానికె అనికారముయొనిన కారము పూర్ణంబువత్ గాన అనివున్నది
దీక్షాక్షేత్రంబు వనసత్తేయం అనిసూత్రము అత్తర.

146 ము. కుమారతెట్టుతెననెమగు

నతనికెసలుతెట్టులకమహాతరుసలు

లతనికెమాత్రముజేయెదె

యెతనికెట్టుమగునట్లులతరుదనంబు

మ అనినన్యెయింకెయెతనికెనాహారసంభాదనంబులుసమీపనంబుగానిచ్చిరిం
 కనువారికియెగింకెమరుగాతుగార్తికపార్థమనియొననాసురసహస్రంబులు
 దనగ్రహంబునలసింతిపట్టెరంబులయెలనంబుయెమగునహదత్తిఖలుబరిగి
 పొంపసుగలదెమిత్రికత్రియెనంబేదనంబుగలనిననమ్మకంబులయెగలపిల
 త్తంబాదరంబున

కుమహనయెలహంబుపూజా

సహితంబునయెలనంబుసంతప్తిగన

మృతాతాత్తుంతునదపిచు

రేహభారముగాగనకరాగియెమమహా

కకుతుతిసపట్టెరంబునునకుంరితహర్షమయెతనినిం

గతుమదమందియెత్తెనెగిత్తెరంబునమూర్తిమోవగా

మెతయెనువచ్చుమూపులునుమిత్రిమెచ్చెనెనుమచ్చెవె

కుత్తువెననెగుదెయెగనికెత్తియెదంబుసమందమట్టికె

గె అట్టుసంతాప.

ప్ర. యోపముదతసున్నవస్త్రయెదలప్రవర్తింబుదుమానికమాంకప్రానికప్రాం
 కంబాంబుదలకాంబుయిచవచ్చెఅదరయోపముతకఅర్థంబుంబుయెలా

గంధ(పేడి)పాడివాడి ఇచ్చాడి ప్రత్యేక పంపిణీ అని ప్రకటన
 ముఖ్య భుక్తి ఇము వృద్ధి కున్న అనుగల మను అగ్రల మను మున్నెగ(కక) అరు
 డింపి అపి తెలియ అని తిరిగి న(తెల్లముగా) పాతుడు అపడు (కక) 20/20/20 అని
 పసింది పట్టె రంబుల (సువర్ణ పాత్ర) ల యందు 17/31/20 కుడిన(మార్చి) ములముమో
 దింపి తన పున్న నేత్రి మోద తెంత పున్న పులము తెని నెంపు న(మొప్ప) న త(మెంతు) ప
 వ(మెంతు) లు పాగా మెత్తె మెంతు 17/31/20 అట్లు

ది. ము.

మున(దే) ల యుతని తప్పి

మో వని రవల్ల జుడు బత్త(పు) ట యుగ మున

నల్ల పులి యువ(ర) స వంతు నింబు

జోని నికి మొన సులలి పులి ప యు రంతు

కు (అచ్చ) వచ్చుండు ద(ర) ప(పు) ప యుగంబు కకు గావ(రం) బు అంతంబు యుక్తు వని
 కంబు కళ(రం) బు ప్రొద్ది యున్న యుది. యందు మాంసం బు సాలగల దిది మొవ అని ప్రపా
 వునెత బాతన తన చెంతి తెని పా మొదం గాక యుని పాప బుద్ధి ని ప్రయంత్రై తరగల కు గట్టు
 కేని యొక్క ప్రాప్తుంబు గర యుగంబు క నికృష్ట ముర్తి

కల అందాది మెత యుదల యున

మందా బొంప మున(దే) కు మురల తుల

పుండి ల యుగంబు అచల రెడు

తెందము తెని కల బుద్ధి ని పేస నాత్రి.

గొ డొత్తి నింతు పుప్తు ప్రొద్ది పురి విసంబు

తంత యును బుద్ధి ప్రొద్ది కగా వ ముగ గట్టు

అనికొని అనిగఁజేసి ఇట్లు అనులుపుతారు.

ಜಿಜ್ಞಾಸುತ್ವವೇ ತತ್ವಯುಕ್ತ

గని యతనితిని ప్రిప్పు కరుణ గమున

మ అద్వైత సమీక్ష

నా పరిమేయ బాధ వారి గృహస్థుల సంతోషముల గల్గె

శ్రీరంగరాజు శ్రీమద్రామాయణమును పాఠించి గోదావరి దేవుని ఆశీర్వాదమును

మొదటి పాఠము తదితరములను గూడ వ్రాసినది

ద్వ్యుత్తరశతకముం దీక్షగద్యాస ముమాతావారప్రబ్ధము

உதங்கு.

కృతినందుదినకుండుతప్ప

నమోదయి దువర్తికల సామంతుని

శ్రీమద్రామాయణము

దనులులుమురికితలదొడ్డుకొండ్రు

ತು ವೆರಗಲ್ಪಸೆಯು ಮುಖಕಂ

అదేదానినూ నవ్వుతున్నదని భావించవచ్చు

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

తదుప్యులు సతనతలదంగ సారవనాది

అనంతరము.

తం దినుమది యల్ల దతుక్కలు

దీని గారెండు వెయ్యిను శ్రీ తిమ్మ దేవ మునూంపం

వదనాద్రిహతాగో చమనశ్చ | యిత్థుక్తం శత్రుహితం తు మేభుక్తద్రహనకు | ౧౫ | అగ్ని
 ౨౦ తిసమిపంబున | కాలేరు వమిదన | ౧౬ | తదునర్జులమిత్థుక్తమతేత | త్రపుం | చూ
 తను | ౧౭ | తస్మిన్ శత్రుత్వమధేనంపు | తుకుపాత్పరయం | ౧౮ | యుక్తపురాగా | పదుమాపున్న
 నుకుపు | సోదోష్టకాటమిద | గాలచూ అపతియే | తద్వికాతేన సురభిర్దహా. ... య
 తోనుబా | ఉపరి వర్ణ సతప్రసా | స్థాన భూవప యస్మిన్ | తస్మావత్రాపునీత్యోషనశ్చ
 మిత్త్ర - ... నభు | సోపత.

శ్లో ౧౫౦ మూ యొప్పై తునా కారంబుతో నకునది యెంచునా త్తెట్టగుంటకు ౦ గారణానిద్దేవునిది
 వ్యతిరంబుమహా నుభావంబు.

కృ అనిపైవైకంతలకపతి
 సమదియెనుదనులపతికిసంతసమిసగ
 మునువాసపుతలంవాక్యము
 ననపాననిబద్ధమే శివాతవ్విపుక్

కృ ప్రాణలంఘుంతునం
 దానినెఱిగి నూసురునకుదనతముననర్జు
 ద్విగళయగుటకొచ్చిత
 వానివిదుపునొకవేదేవముగనిండుకో

కృ అతతునుదివ్యమోదమున నానమయంబునబ్రహ్మనత్ప్రపా
 న్నితుతగుతేర్చితంగనినితతమంతగురానిదర్శనాం
 ౨౦ తమనరింపెవిపునకుజేర్చితే ప్రకవారం తద్దన
 ప్రతతి యుద్ధేత్యసాయుతుదులంబుకాదిపుట్రుతింపుమకు

మ అచ్చిప్రస్తుతును భద్రసంబంధముల మోక్షమోక్ష మరణమరణాయాజును పంపిం బడియె
దదనంతరంబ.

కనుకచుతి త్రివిష్ణుమంబున

కరిగెలుకా భీనుతును నిజాల యమనకున్

గరిమంబువల యలనియె

బరి తుష్టుత్తైదనుజ పాలకుతనుపన్

కను అనిపెప్పితాత యిట్లను.

మనుమని తొగాదరమున మరియనుమ్రుత్తు

ఘృతకును నిష్క్రొతి గలుగును

వినుముగ్ధ తఘ్నకు లేదు వితులవరితి

కను ఆర యమిత్రదోమ్రు హము

కారుణ

కన్ దేవితప్తస్సోతాయాం రాజధర్మణాం తదనుతత్త్వేన లకణానానామ త్తత్త్వ
బదమి యా యువిరాపాక్యం లకణం బ్రహ్మక్రం ౧౨ రాగం శేష అద్భుతం అమ్ర
యొక్క దేవత్రయమహానామకే ౧౩ అని మును రాజధర్మ తురాకమునంబు
మ్రుత్తుకా కృమున తనకే ౧౪ అగాళిరాని బ్రహ్మకు తముని లంఘింబును
౧౫ అతతును బ్రహ్మకును దివ్యజ్ఞానమున తమ్రుత్తుకృపనుకని రాజధర్మవాంఛ
మొనరినె అగగా గె తముని వితిరేదనుట అగ తమునకు అతాధరభారముము
నుపుత్రాన వారురిగి యిస్తరి ౧౬ ౧౭ ౧౮ ౧౯ ఆరయ (మిత్రదోమ్రు హము
కృతఘ్నతకంబెను స్మయెతు ప్రపాపముగ నుక

Q. మూలమును ముగించుముగతముగృహప్రకరణము

శ్రీమదగోవిందువచనము

సారం తుదిరగులవారి గాఢ్యులయొద్ద

కృషి (తు) శ్రేణి కమిటీ

ము (త్రి) క ములు స్త్రీ గ శ్చ (త్రి) ములు ద లి కె య్ము క

చివరి దశం ములలోగాదు

మిశ్రుత యొక్క ఉత్పత్తి మాటపెట్టుతున్నది

కృష్ణాక్షరమకుల నిందుసుగువో

యెత్తుతున్నప్పుడు మతియు సగుమి(మ)నకుం

శ్రీమద్రామాయణము

మొత్తం మనగళం యుశుభమయిందనబడినది

వీడియో ట్యూట్ థ్యూట్ యం మిట్రీ డిలీ శాంబుసు నగ్గి కపా తకంబులగుంబయ్య

సమీక్ష) బాటందుటనుబట్టియును యుటయును ముందును ముగియును గాను గాను

నియమమున ప్రకారముగా యథాగతములగుట సంపూర్ణముగా నున్నది.

చెల్లున. ఇది ఆమాద్యెల్లకలెట్టిగిరింపుమనుటయు

శుభస్యములుబుద్ధివృత్త్యులుతామము.

అంబా సురభ్యుజ్జానరత్నా(ప్ర)భా తామరప్ర)జ్జా

నా. ఆమి (అమ్మ) కృతార్థులను ఆప్తులైన పుట్టితల్లికి రికార్డులు విడుదల చేయాలి.

అంతఃపురముననున్న సుందరములగు పుష్పములను పూజించుటకును

దనముకంటెనంమిచ్చుని గావించుకుందురు. (ప్రక్కోన బాసం అవిచిత్రము)

ఉపసర్వస్యోర్థ్యం పరపాతం అదృశాం శివతేనా ఉత్తమకులజుత్తేనమిత్ర
 ౧. పాత్ర పాండునోత మదగవల యు (బ్ర) తుకవలసెనది ౨౨ అది శివమగ్రజు నకు
 అసగ్నా తమ్ములకున్న ధర్మకాజుకున్న అనుట ఇంతదేనత్తేనెట్లునో అసగ్నానోతాప
 కారములు అనుట లబ్ధమిచ్చునో అపాపద తర్జితములెనె ఈ కృతమ్ముత్తేనాత
 ముతు ఒట్టేపట్లెయోనూట్రున్న యందు వ్రేసెయ్యెత్తేనూట్రున కృతకులనుపుట్టెంబ
 నాడు గొ తమనాపిసంపెల్లప్రంపున సంతలకాల యం నూకొ యం జనయనామా
 సప్రతానిదుష్టత తాదితాం శివ్యక్తం ౨౭ గన్వయ జయనానాం దత్త తస్యత్సూ
 తస్యసామజస్య మర్దనరత్నవారూపత్రయో అత్రయనానూతం యోనిశా
 లం బాసురశ్చైవ జుజౌయస్య

1149 మూ జయవిజయప్రభుత్వేన సపదురాత్మనరత్రకర్మపా
 నయనకృతాత్మనవకలనామునిసంజ్ఞతయోగపూజనా.

కలతరణి శశోత్ర జగదుప

కరణానరణి రత్ర యోగగాత్ర తపస్స 0

జరితశమమునిమనోజ్ఞా

జురణియపెల్ల మ్మిచ్చి నాశవిధి జ్ఞా

మాతనీ వరదూరణ తలాపైకృతాగమ్యోశితా.

వి శిరతనిరతిశోభావదానిబాబా

నిరవధి కవిజూతనిశ్రయో తతరత

జరితకరుణాద్వైతమాత్మకృష్ణ.

గద్యము శివగ్రమదుభయకవిమిత్రమమ్మనామా తస్యప్రతానుధారాధనవిరాజి

అప్పుడసామయమున ప్రభుత్వమునకు మహాభారతమునకు సామయమునకు
 దుర్భలమునకు ముక్తమునకు ముక్తమునకు ముక్తమునకు
 ముక్తమునకు ముక్తమునకు - మంగళమునకు ముక్తమునకు ముక్తమునకు. అతితి.

వ్యా... సంబుద్ధిః ప్రబుధత్వత సామజమర్చనక్రియాగ్రయగవిని నేతిమరసం
 బుద్ధిః గణాసుకాంతకత్వాదితిహావః ప్రయత్నబిత సామజరత్నగ్రయాగ్రయ
 లాభాసురభుజేతహరిసంబుద్ధిః గణేంద్రవరదత్వాదితిహావః హరిహరసాధిస్సోమ
 యాత్మకత్వాత్ప్రేమానందవత్ప్రేతం గణరతాప్రసాదామరప్రజాప్రయం విభవం
 ప్రభుత్వేంద్రసంపత్ ఉదాత్తచరిత్రాణి క్రియం బాసాం ఉపాసయదేవత్రపణివత్
 తార్కా సవకజనా మోహితి గ్రామం... యోగవచనానందంబోధితా
 తరణి తలంబం గణేంద్రాంబం గణేంద్రం వరదలాటా వ్యాపారావ్యాప్తిమత్త
 తాగిననగరీర్మస్వాత్మీమధురసితితత్సమరం గణగ్రాతగ్రీ గ్రాతగ్రీమధు
 జయ తనతానూరసూరమాలత్వీ సుసంహసూరికుమారభారతాన్వయభీకృతా
 రప్రభృతి సమారాధితగ్రీమతిలత్వప్రగీతంబైనగ్రీమహాభారత కులంకక్షవా
 బ్ధివ్యాప్తిసంబుసందుసాంతపర్వంబున దృతయాన్వీసము—

శ్రీహరిపాదార్పణము.

శ్రీకృష్ణా రు ద్ధిమంసం.

శాసనములు

10. మూ

అ విష్ణు మస్తు.

మ విష్ణు మస్తు.

క(శ్రీ)త వత్స సృల గౌ

శ్రీ త వా మాంగ సుభ గ ర్చా సంప

త్వ నేల్రంత త సూల లతస

మా(శ్రీ)త దన నిత్య ప లత వారి వార నాథా

వ(దే)వాత్మేణం పా యసుం తు జనమే జయన కల్లెనియె. నల్లు బమ ప్రతారం

యలసాం తన వుంతు విసుపింపరాని దర్శం యులు విని దర్శనందనుంతు దమ్ములు

దాసును ప్రాయంబుం దనమ్మందాతన తన యుత తన యెటా నా యెటాం గనతెలుం

గుల ప్రాప్త కరం యలగు వాత్స ప్రతారం యులు పన్నీల అని వింకే మివిద నల్లకద

దదనిన నాదేవ ప్రయనకు నన్నరదే వ్రా తమంతు విదయంబున విదయంత్తె

కులాజాం త దర్శంబుల

యెలా విదదనంజెప్పి తున్నల విలస

త్తెలాదన నాకు సరల

జ్ఞాన పరమ తాత దర్శ ముంధెలుపు దయ

కు ఉత్త.

వా

శ్రీకారి హరా త్తనీకమం శ్రీ(శ్రీ)త వత్స సృలమున తనున్న గౌ(శ్రీ)త వా

మాంగమున తనున్న సుందరమైన బాగ్య సంపత్తి తను గుణవిలాస పర్యంత

మున్నున్న వేమైనటువంటి దేశమున తప్పెట్లు చూపు న్నవాదా 11 సర్వజ్ఞాతము

లయందున్న ముద్రాన శక్తి సులకునితనీ మున్ను పండిత వత్స ముశంక వాదా 12

వారి వారనాదా ॥ 3 ॥ గదా వారి వారనాదా ॥ చావదర్శనములు ॥ అనేది ॥ అవధ్యార్థము
 పలక్షకము ॥ ఇచ్చిన సేదపు మోదపు ॥ ఇచ్చిత సంస్కృతమందు దర్శనము ॥ అచ్చిత
 మదర్శనము ॥ అతనినట్లు స్తుత్యులు మోదపు ॥ అచ్చిత స్తుత్యుల మోదపు ॥ అచ్చిత
 తెనుగు యందు ॥ అచ్చిత మదర్శనము ముందు వింత తమ వాంఛ యందు ॥ అనాదర
 ముగా వుండు స్తుత్యుల యింపజ్ఞాంతమందు ॥ తెచ్చుబద్ధుడి ॥ అమర తపన సుతు ॥

150 ము

మమోద్భవినావుతు

నత్రుం నందనుతు నమాదరము

త్రుతగుతు నకుర్తులు

పోత్రమునకు నట్లు లనియెనుర్వినాదా

గీ. వినుమనక విధంబుల విస్తరిల్లు

దర్శనముల యందు కంతు సుఖపనిపు

లంబుతదాత్మమోక్షావలంబు మోద

దర్శనము త్రమ ముత్రుదత్తులు లక్షిప

కృష్ణియములు నత్రియములు గుహ

దయ మునయెరయమి వివేకాత్మకంబు గుదర్శం

ఇయమపాతాలోద్భాదవి

పయమగు నీతి వాసముం బ్రసన్నాత్మమిగాన

వలసెచ్చెదగా త్థంబుము ననన త్రసూరములు త్రుతెకాత్మదయ స్తుత్యుల

దదాత్తుంతు గువిప్రుత తన కెట్లనియె

కృష్ణియమివేకాతమునవం

దేదుపుట్టె .

వ్యా. 93 కట్టలనియె కాజుదర్శములయిలగం సర్వదర్శములును దాతృత్వపరమింబింబి
తత్సత్తమంబుదర్శనంబునది సపుడుముదర్శనాన్య. అని అహి అభిసమూ
వరపుష్పది. కానినానతదర్శంబుల బింబ (త్రవంముగా చెప్పితివి) పరమహితదర్శము
మోక్షదర్శమును అనుట. అభి తత్సత్తమిచ్చిచ్చి మితిగతాను. 3. ఉత్తమమే
య్యది. ముఖ్యముగానూ తవ్వమైనదర్శమేద్య. 4. విసుము మోక్షవలంబయ్యె
నదర్శము మోక్షదర్శము. ఉత్తమమంతు. అనగా ద్రష్టవ్యమున్న సోతవ్వ
మున్న మంతవ్వమున్న అందుకనుట. ద్వితరదర్శములు నిష్ఫలములు కావున్న
మోక్షదర్శము ఉత్తమమున్న అనగా ఉత్తరయదర్శములున్న సఫలములేఅని
తాత్పర్యముకాదు. ద్వితరదర్శములు పుష్కరితాపఫలములు న్నమోక్షదర్శము
నిత్రయసము అనిత్రతత్పర్యము. కర్తృములు సఫలములు అనగా అలుగు
మొనతొగూ ముక్కువిమోక్షము ఉత్తమము అనగా తమసం. అజ్ఞానాదు
ర్లజం ఉత్తమం. 5. కాదయం. కేలం తాద్యర్థపరిమితిసమాసం. 6. కారము
యోపింబనది. స్థానోన్యోన్యవాంఛనానుభవేనాన్య

ని.మూ సవారికెల్లదేరువారయగా

నదియెల్లకత్తె తుమెకనికె

వదలువనట మూడుగట్లువగువందగిరి

వల అనినది యుష్టనపతి శివమిటంతే సివగపువారిం తనవుతు నతంతతనకిట్ల
నియె .

కల తది యుం గా ప్తము గా ప్తము

నదిర యుమునగిరిం తోసెపునకులూ యునునె
 ముద్దిగిల్లు గలపగవలు
 వదెపితృపు తొది బంధువర్తముగదిపా
 కలతనకుంచిన రవనిశను
 వినుబంధులుస తమె యుచ్చితకంబునె
 జనుల పయికి యునల్లిల
 ననువగమొందదదిగారణముగ నోరంచె
 కల నరనాధ సుఖముదుం బెత్తు
 లరువ తిష్టెయెర యుగాతపస్సుగ నరనిం
 మెర యునె యుందుల్లె యుచి
 పొరనిన వలదగా తదేమోదమును పొడంబున
 కల యిదిగా యుచి యునునాత
 మ్మదిగె యుదిపట్టుకెల్లుననువాసి తమ్మె
 తుదిజేటు సుంకవాసికి

వాని సూత్రంబు తత్త్వములు సత్యముగాక పువారు అనగా నమ్మవలసినదనుట ౧
 ప్రియప్రియములను మనస్సు యందు కలర కపోవుట వెహాత్మ్యభంబుగదర్శించు
 వెహాత్మ్యదర్శము అయెననునదైవమహితం అయమహితం (తద్బుద్ధవిషయ
 మగు వెహాత్మ్యదర్శమొకమగు అపెప్పెద అనెనప్రభునొసహితాస్సినాస్సేనా
 తిత్త్యర్థం బాకెత్తె తననత అననునోప్రభావిత్యురం ౨ ఇదియేమిపుట్టె
 నచాకికంక అకర్మ అదియే మరణమేవే తెరువు అనపు యుతెకనకే అనగా

నీకుడుకుకె కాదు అందరికన్న అదే తెరువదుట | నా తస్యవాదప్రవృత్త్యాం
 (రూ) వంశస్థమృతస్యోతిగతావధలువసుట | చుంబమువితువు | ౧౭ | కరియుం
 యుభాతాప్యంకాప్యంకా సమయాతాం మహాదధా | సమత్వవ్యవయాతాం త
 ద్భీష్ణా తసమాగమత్రిత్వం | అసగావధలపాదేయట్టపుడు అతట్టుకుయెలాగుకు
 ఇములేదా అలాగునోపిత్తిపు అందులనునూ తవలనదనుట | ౧౦ | తసకుంజినెర
 వననం | అసగా తసకు తనదే హకున్మతేత సోయంతగా | అదృష్టానా పతితాంపు
 నక్షా దర్శనంగతాం | నత్వా సాదేదవత్వం తం తస్మాత్తమసుహాసనోత్పత్తం | ౧౧ | నర
 నాధ్య సుంబుంబుములు త్రమముగా వశ్యసుగాని యేనచ్య నామైతల పొందినదా.

151 మూ నదిసోతముగా వహించు నత్యంతంబు

కవిసుముపు ^{పుత్ర} కాత్మజశ్చ

మనజే సినయట్ల తర్కములు ప్లవములును

య్యున్మై నయిందు వానితి

మనుజేశ్వరమందు ద్దేర్శ్యమపామయనున్మి

కలపరమ సూక్టు దృష్టయందుగు

తరయనన్మగ్నగుట అంగళాలాపములం

నిరణిగాడిత మోగుదర హా

నీరచెప్పదదెలయవిమము వానితె అంగు

మపింగళయనువేన్మదన కూర్పువానిరాత వాత్రి విద్ధయమైద్ధమోవు సంతకు

మతివాదుగా మంతుట యంను.

నీలమహాదురగుడువాని నీవేదురు

వట్టజదువుగలదెఱాంతిదులు
యొంటకంజమొప్పునింటవాతిల్లుదు
మీది యుగిరయమూసి నదురపొదు.

కల పాంతకువచ్చినవారిన
తాంతుని గాసునుసుమెరుగి గాంత్రిపకయే
సెంతయుసూరతిమనమున
జంతయొక తులకయన్నజెందుసులయితు

కల అనయియింద్రియజయమువి
నానముయెందిండు గావునందురెదోదో
నానను పొన్నమునియైన
రానయెరుని పతి యుట్టదేనిద్రొంచో

మల అనివిపుడుపదగిలిన వాక్యంబుల గలదెదోదో సనజిత్తునుజయయొనెవ్వను
నిందలతాత్పర్యంబును సంద్భింబాంతిసెందుమనిచెప్పిన గుంతతనయగ్రజం
తుజాంతనవుతానా తక్కుయగా.

హృదిసదా. అంబలెంపైకటపాంధిగప్పుతు అది ద్రువము గాదనితెలుసుకుంటేవాడు
బేదమోదములను యెందుకుపొందుచున్నాడు. ౧౨. ద్రిదిగాది అని దేనిని పట్టుకొన్నా అ
ది భృతపతి తానుపోయేటప్పుడు వానికి దూరమున యునున్నది గనుక నరుడుదో
నియందున్న మమతనయకూతదు. ౧౩. విసుము పూర్వజన్మ కర్మఫలములు పోల్చు
దేనా ప్రాందకమానవు. వానికి దేర్భక్తిమందునోషభము. ౧౪. ౧౫. ౧౬. ప్రసవకురను
తువెట్టికాని అయితో వానిని కూర్చువానిని కదురువట్టజదువుగలదెఱాంతిదులు

మేలుకు శాస్త్రము వున్నది | అది గనుక శ్రామ సంవితి | బ్రహ్మయోగముక ఆనందము
 ను అగ్రయింపవలెను | అందువలన కర్మము అనగా దేహము నవదానములను మును
 నిదురవేయదును | అనగా శాస్త్రమును వితి సంబంధమును అనుభవమును తాత్పర్యము
 వున్నప్పుడు శాస్త్రముకే దిక్కుతొంగి పాంతకు

3. మూ వహంబగుతలంబు తిత్తలంబగుచున్నందుకి : యుక్తం తన సంబంధములకే యుక్తి గ
 ర్తవ్యంబుపదేశంపుమనన నవ్వనుజ ప తిత్తలంబు గనుంగొని యుక్తపాతయ్యుండు
 బాతపుత్ర సహదంబును నిత్య సంబంధంపుము. దాననీయ తిత్తలంబుగిట్టిపపతి
 యొడువని పతియిట్లనిలె.

దేవదత్తవంతు గువిప్రసందసుతుమే

ధావిగామకుతుమే ధావిపరుతు

సత్సమయంబున నునకుతొగా యువు

జనులకువేగంబు ననుచునుండు

దీనిపై గనుపట్టిన రతదలకెత్తు

మేలువాటిల్లనీయ్యులకంబు

వారకూ యనవుడు వానికినిట్లు

దంత్ర యాలును నవత్సంబుగలుగు

గీతెలుగువదనీ యుక్తత్వ నిర్ణయమునకు

నమకుమింది కాననమునకే

సామ్యపుత్రిమృతి సాధింబు మృత్యువు

నలభునియతిగేలువలయుననము.

ప॥ అనంతమేధావిదం త్రుత్తలంబెం.

నమో నిక్కంబుగాలంబు నీకు గొంత గలట్లు

వలెదనెప్ప గల్గింబుజెంతు

నప్పట నుండి యు నన్నీపద ముస యు

సెరిపే వ్రటకు మృత్యువని యెలుంగు

మి పోతు నీట మీదపు గాలెదారపు

అది వసు క్తుంతగు న అనిగాన

నమునను పుండే నన రుబువసెని పోవు

నట్లులు సూమృత్యువ పహరించు

నీ యెడ నీదో యుకున్నదో యవల యు

నది యునంగలకార్యంబులందు గలుగు

పాన్ వదిలి యోరతిని ముఖంబు నంత కెరిక 107, 107, 107 వదిలి ముందు సావీర్యంబున యులుతు
అనగా వేద తాత్పర్యంబున కొకాకాదనుట బుద్ధిమత్ప్రేక్ష్య తయిన పోకావి అనెనాత్మకనా
ముతు బోధింపగ నుపట్టె ఆయన్నిత మందు దృష్టి వుండుటెని దోర త్యమును అల
కెల్ప సేత్తెట్లుకెని దారపు అది మలనుసంపాదింబ యున్న కుంబునోసి అదవికి
యెని యిగాం లవృత్తిని ముక్తి సాధింబు మృత్యు వసులకు వలసిన దనుట యుగా
అమనోపక్రమము నుపేక్షిం 107, 107, 107 కుంబు నిల ముగియెంతకాల మున్నట్లు
నిష్కల మున్నట్లు యుమే వగాత్రంబు దమాం గెల్పొని గతి మాతరం అమే వగాత్రం
ప్రసాదతి మరణా యని వక్రత బుచ్చి క్రం బ్రవీరె తున ఓమిథు నపుగా వేయెదొక్క
మోవున్న బాపపుగావె అనుపవరెనె దెవోనా న్నావు అనుట సంసారాన్ని క్షయ

శాసన వనములొనిది యీశవానిని పెద్దపు అవలొన వృత్తిని బెంతుకు పోగునైతి. ఇది
తనవద్ద నికానైన కుత్తెన

152 మూ. వాని మృత్యువున దనవనము నొకయు
గానకాలమున వన గాదు తంత్ర.

కలగిల్లరుతు నూరుదు నుతువి

నొక భద్రుల బాతు కుండు నులుండనె

తెరినయిన మృత్యువును

చాళింపై యు పహరించు వైదికవర్ణా

కల విను సంసృతి మృత్యువున

తలన పూనింగవు త్రయమశ్చ నామసి

తన నొక గుంటంగమతేని

తనముదు సంసార శబ్ద దురితవికలానా.

కల అమృతము మృత్యువునన

త్యముమోహము గాన వినుమహత్తామెన

త్యమునన మృత్యువునొకెద

సమ సంకల్పంబుండన గురునాంతపరుత్వే

గల నామమృత్యున అయియ్యన సంకల్పవ

దేవప్రబలముపాతమెక గాన లెంకు

నన్నుగనుచున్నది మోక్షమొనరునెయు

నానవతనట్లుల గుంట మ్రానా నుండుతి.

కలు విను పను లెన్నెము హింసన

మను తప లదమ్ముగాదహంకృతినపాతం

లదమ్మవాప్తుననమంయం

విను యాగంబుప్రకృత్యయనంబును

కాపుననీవును

కలు కామకృతి భావములగు

వా. ౧౧ అతాత్మనం అయి పర్యంతమైనా ప్రపంచమృత్యువు ప్రకృత్యంతర అభివృద్ధి
 చేసేదికంటె మృత్యువు గనుక నాలుగొక మములు అమృతమృతమున్న నామమృతము
 మృత్యువునవచ్చుకూతదు ౧౩ ఇరుడు ఇయ్యకలు దుఃఖములు ఇయ్యకరుడు అ
 నేడేదములేక మృత్యువుచంపుచున్నది ౧౪ విను సంతానము మృత్యువునము ౧౫
 గవుత్తి అనగా అరణ్యవాసము దేవభూమి మృత్యువున గృహమే అధియోగము
 వసంతారతి దేవానామ పద్మేనోభ్యోయదరణ్యమితి ప్రతిభాత్మక సంతానము
 సంసార పాపమును నేడించును ౧౬ అమృతము అనగా సత్యము మృత్యువు
 అనగా దేవానామ ప్రమముగా జ్ఞానా జ్ఞానములు అనుట ౧౭ నాకు నేనెంత
 మృత్యువునున్నాడు గనుక నామ సంతానముగతి యున్నది అనకూతదు తన్నుకా
 జ్ఞానమే ముక్తి గనుక సంతాన దేవాగమ కేరము ౧౮ విను పను యాగము హింస
 చూచుకొని యిచ్చునది యిచ్చుననుము అనుట వాక్రమనచ్చి వాప్తునను సమాచార
 ర్థబోధి సమాసాంతం వాప్తునోనియమము అనయగము అభ్యయనంబు
 ప్రదము యుస్వాప్తుననస్వ

౧. మూ నీమనసనికృతులుతిపి యేకాంతగుహ

రాము తీర్థినిపెదకుట

సూమతెల్లనతునుసంలక్షణితా

కల అనిపుత్రుంతుపదేశం

వనజకుంఠట్లమీసిపెందెసుఖంబు

మనుజేంద్ర యుష్విదమంగ

కేసి యూదుముస త్విద్య కునలత్వంబు

కల అనిపెప్పినవిని యుజాతనత్రుంతుశంతుగుపు త్రయోబగంబునభవం

తులునభనులుగజని యుంతుదురువారలయెనుబలెప్పరుదుంబులెప్పార

యతిగినక కృష్ణపితామహుంతులమృత తనుసేకకాంతిపరా యుజానామృత

కాంతుసంసారంబువదలవితొకాతునరకునవని యుంతునట్లవా తుద్వైకా

కతకు మృగ్నిత్రుసంగంబుననుపదేశంన వనశంబులుగలపు వానివినుజ్జత్ర

శ్మంబునకునుత్రురంశ్చయంతునని పత్రయిట్లనియె

గీర్ధనముకలవిం యుతేమి యుద్రాసునందు

నిలపి యెత్తంగములుసూప నిర్భవత్వ

మేకుత్తైదిని కున్దనేట్లలనిక

విసుముగుణదోషమంబులంగి విసరింతు

కల భవముగలవాడు మృత్యువ

భవముననున్నట్లెల్లయమం దనత్రమం

దనుతగనుల్లలనుతుకును

వినుతి నీయోగాది మున్నది పయనము

వా తాంశుప్రసాదాదేనా తపస్సగ్రహీత్యంబు సమీకరణమునా ముతా నానీతిగా
సమంత్రులై విద్యాసమంబులైనా తాత్పర్యమును దుండునానీ తాగి సమంబులు
త్రిత్యక్రమముగా తామాది మనోవికారములను ఉత్తిష్ఠింపఁ జూరెనా తగు
తాముతో నీర్విషయమైన బుద్ధియందు ప్రతిస్థాపనమునా తేజోవిష్ణుమయమైనా
దుష్కారములను తేజోమయములను అగ్నివిషయముల వల్లను ఉత్పన్నమయినా అని
సత్యంబు న్నానంబు అని సుఖము సుఖమును దుఃఖమును దుఃఖమును దేహరాంతము
లుగ మృత్యువారంత నుకరింపఁ జూతఁ జూతఁ జూతఁ జూతఁ జూతఁ జూతఁ జూతఁ
అత్యంతములకనుటగా తదవాస్యంబునా ద్వింద్వై అని సూత్రమున వసిమేత్రము
ధనము కలుగు యుద్ధనముతో మియు తుల యందువుంతా నిర్ధనమై ముఖ
నగది కుండములు సూర్యుని సుముల్లుల పరమధిమోక్షము అనుటగా ౩౩ ?
నము.

53 మూ కుకూటంబును తోలునను

నోపారీతునంబు గలవనంత యునుతా

రాపంబును సుధను

తాపదగా తచ్చిదము సుఖావహముగ

కువనోబుద్ధిగ నధనుతు

విప్రలబ్ధి సుంతులదేవ యుపింబుకయు

మొదల ప్రపంచంబెల్లదు

మొదల సుకృతములు మృదువు యుండు

కేరటనీ యు బారు పమి సకమిసగి

నీనదిదేవదత్తంబ యింతనిలము.

కావున కు మనమునకు సుఖముగోరె తు

జనులకు నర్థత్రయ విగారదభంగుల

యెనుపదవితిల ఇరముత

కునికె యు యుగావొని గూతను బ్రవిజ్ఞంగి

వల అనివలకి యుద్ధామంజృగ తమంబు వితుపువళద

బాన్ - ఇత్యేతద్ధాస్తిన పురె బ్రుమ్మ నోగాను వర్ణితం శ్రమ్యతేన పురా మహ్యం తస్మాద్యో
గం పరొ మత ఇత్యుక్తం సుఖం సుఖ తు సుఖముకలవాడు అనుట త్రుమ్మ
ద్రవ్యపాపపుణ్యోసంబాదితే త్సమరం దనార్థనం బుతాంబుపీసువుటబుట్టనదితు
పున అర్థసంపాదనా యాననిత త్సాముపతసు కె మంతెగా మంతునులంకాము
కంతెర తిత్రిప తతిమంతెం మన్న నాధా త రంధానానంబ్రమాసెన మాంపుమా
మాన్యం ప్రతిషేధేన నే తు స్వాస్థ్యపుంసకమితర త్తమాల గుట్టదొయిని
గిత్రలయెతును బట్టమేని త్రయానకుమేని కేసంధ్యనగే పేని త్రతవాడమ్యోని
యనిగ మిత్త్యుక్తం లంకింబ యుంత లంకెవేసి వుంతగా ఆరెంతుని త్రలుక్కులంతే
తొబేక మార్ములెం పతుకెనిపు న్నమేత్తేనుంను అనగా త్రుమ్మముమొదికిపా
రెను ఇంతట ఆబుట్టయంతప యిగెత్తతకెతియల ఆదూతలంబ్రలాతిర
ప్రసక్తి నోర్చి దేమింటి సుఖసాధనమ్మ నవిసువుటనుపొంది సర్వసామ్యమగాయన
స్వతన్వితన్వంబా రత నోర్చిదగ్గర కెత్తిన యస్సేస్సాప్రసాదనకం ఇత్యుక్తం
గా సాగి పొరు పముకంటె దేవముప్రధానము పొరు పమున తోపుకకాన్యము అయి

నష్టపరిత్యక్తమిదివేపురణా నల్లగోట్రయినదనితెలుపువల

54 మునా కున్నజాత్రయినకునివృత్తిగలుగునోయనంబునారంబుపుట్టితదేయోబ్రాహ్మణులు

పాంసెయనాత్రదర్శయినదొడ్డిని.

కలనములందేనెఱిగితి

గామమసంతల్పమననతలగెదుసంత

లబ్ధమర్చకపాతయగుచే

తొముట్రంబాల్సనెదుదియది నేమి

వలలదితామంబునదిగొరిగ్రావనగొరిగ్రయొప్పమిదేపపరుపందలం.

గోనెగొమ్ముగొరిగయంతనసంబుముగలుగ

దదియలపొద్దిపగాసిత్తియగుటనిజమే

తలగననియనకలంతలసెగల్చ

జెడుటనాకరయోదుల్యమయ్యితుమయల

వలలదియిచ్చానిరసనంబుసంబునివెంటియ.

కలనోకతమత్యక్షమకును

నకలమియమూలమగుటనకగపతువా

దేతర్చవ్యముగానం

తొకామమనిన్నుదేఱిగయంతిదసూర్యే

కలనపాదపరుపదనముల

గావించెదెవ్రావిగానతములనుతుపగా

నదనవేకామమచెతు

దాం తిస త్సత్త్వహానాతద యులజేంది
 నాతయోగ్వాదంతుందపునస్సునింత
 గీతామసు బదివ్యసంబంధులుగాంత్వదైలుగు
 మేలవోదనాంశంబు నమోలతవు
 గానతామమనిను శత్రుతకని బంపి
 బ్రహ్మపురమునమంతిదకాబులైతె.

వల అనిపలకయింబ్బిదంబునమంతియోతెలు నబ్బ ననిర్వేదనంబునసకలతా
 మంబులు బిల్వజ్యోతిరదేవసముద్భయంతెననిరెప్పికవినిపాంతవాగ్రబుతమివర్తనం
 బుననరుంతు వేదయోతంతగలంబునిరింబునెద్దానజేసి పరమగతివత యుననుటయు
 నమర నదీనందనుతనగళరతి తంబునుని తివోసంబువినుమయదాననయంతినిగయ
 ర్థంబు.

బాన్ తాలసునీవుకైట్టగలవా అనగా కైట్టదేవసుటచెతుట నీవునగింబుట యేవగపునస్సు
 తేదులగానివ్వదు యెద్దెన్నమునున్నుపెంబడు అనగా నీవునగింబుటేమెటు అనుటయు
 సులభదుర్గజ్జములుకూతవు కన్నునీపైకలమందు నగానకదానిమోదనల్లాపాతుదువు
 నీకుపూక్తిదేదం నీమార్గము పాతాళమువంటిది నీవునావిషయమందురాకుంతా ప్రాప్తి
 రూపు ప్రస్తుతలయనిరూపు ప్రప్రమంలేనిరూపు అనుట విప్రనిరూపు ఎత్తులేనిరూపు
 కప్రనిరూపు కత్తుకలయనిరూపు గ్రుతివతో కెట్టనివానితోటకెదెద నిస్తుపంపిస్తు
 న్నానుప్రతికృత్యీనికామం ద్వాంశిద్వాసభవసేగాగతం నసకామంతరిషామిత్వామ
 హంశత్రుమాత్మనం నత్త్యంమయాపునం కామకదానదపరంసన్ది గ్రాత్యంతంబు
 దనము నేమిదా నానమునెత త్తేదనితియే త్తేవలనితియే యతామతాన అదిగనుక

అత్తునాసత్త - - - - - హితమం, నేలప్రావనం ప్రవృత్తరెగాజేవ
 నవసామృహ మిత్తుత్తం, ౫౩, అని, అనిగళవరిత్రం, విషమంలేనిమెంతగలువ, త
 త్తున్నీతుగసుక అని

ది: ౫౫ మూ దేవపతుదానింజెప్పేద. నలుగళహ మధ్యయుత గుంపెత్తుతి త్తునూని ప్రవృత్తరెగాజేవ
 తుగమప్రకారం బువదేసంపుమని యుక్తింకనన తంతతని కట్టెనియె.

కం అనిమిత్రముగూతంబుల

జననంబు విరూపుసేతుటంపన్నతుల్లె

యనికెవిషాదముమోరం

బుసులేయంగతేవని త్తములుగనె అనినన

గోవలుతగాత్తముల్లా తిగవతువబంధు

సంగమంబిక్కివానినూ త్తుతత్తి

యెగాగమింతయూత వాని సుష్టుతకము

పైరయనేరదుదానవవరతనూని

మనకు తెలుగునె యుంగుదునాదెస ప్రజాంతంగని తాదె నపునమోపదేగంబక్కింక
 విసుము.

కం మేలరిక్కిపసుగేతుకు

జూలంబు తేలులగదెచ్చివసరి దూర్జ్ణంబా

వాలంబు మనస్కుత్తి

యా లంబు గజేసి నతతుక య్నిరుదె అగుక

కం సరసాత్తములు నిర్మోకము

అనిపించియు.

గీ-చలనమేదిపుట్టునావునునెఱుపెట్టె

యోమిషార్థిని సులనపహసింప

చెలమితోతలేమిగఁగఱి వాటంపని

రమణి మనితి యుజగతప్రతంబు

గీ-అని యుతంబులైన యాహరణహరణ

నయనములవిధాత్యసంప్ర యుత్త

జంబురగునంతరంగనిర్భరవ

త్తవముకలమి యుజగతప్రతంబు.

గీ-నిత్యతృప్తిసాననకతదాత్మసమత్వ

హారగల్గెత్తులూగునగవము

ప్రమరమగుట యుజగతప్రతమదివిను

మజ్జదుర్జలంబులొల్ల జ్జలమి.

మల్లిదిగమప్రకారంబనియెననిబెప్పిల్లిప్పుంతు.

గీ-అనిగరవరతముతనకు

ద్విజముగనలవరపక్షునిర్మలమతికి

వృజిగల్గెయమమృతాకము

లజ్జయమంబుగావునొక్కతా యత్తమగు

మ-అనిగరవరతముతనకునిర్మలమతికిర్మలమతిప్రజ్ఞయొదియనిగిరళులకును

తెప్పజేయుననియతిగ

వాని తదుగ్రహాది శక్తితో ద్వియములు రూపాది విషయముల యందు. అలమకైకపు,
అలమకైకపు, పాతపు అనుట. వ్యాపించపు, ౬౦, ౬౧, ౬౨ లనెడివి. అత్రుగాం దలపమను
విత్తి. రూతనపు యుత్తై అనుట. పుట్టుకాపునని యిట్టే (జన్మవయసున్న మరణమునున్న
తెంతవేసి. అత్తుకుజననమరణము లుత్తేవన తెలుసుమని అనుట. ఆ ముఖాద్భుజనలనప
హానియందు. అనగా తత్త్వప్రకాశాంశ్యుత్తై నవారిగూర్చి. వేదికజన్మపరంపరయొక్క ఛిత్తైవో
దగిమనస్సులైనా కల్పకుండున్న అనుట. ఎలమియెంతలేమిగలమి పాటంపనిరమణను
ని? సంతోషముయొలేమినిర్విస్యంతోషముయొకల మినిర్విస్యైని విలాసముయొటం
తుట. నేదేవిదములు తేవెదై యుండుట. అనుట. అలుగతప్రతంబు. ౬౧, అ
యతంబులైన దేశకులద్రవ్యైర్నియమతకుండావేత్తములైన జ్ఞానవిశేషాన
య్యల యందు. ప్రవృత్తి తప్రకారముగా నిరుగుతగా పున్న మనోప్రవృ

అలుగతప్రతంబు. ౬౩, నిత్యైత్తై. గోరము పున్నా లేకున్నా త్తై ప్రత్యేకంతుట.
ఖోరనిత్యై. వాస్తవస్థుల యందు శుద్ధిగా వుండుట. తాత్త్వ అజ్ఞులు అపహరముచేస్తే
సహాయుట. సమత్వము. అపహరూపహరముల యందు సరిగా వుండుట. త్రిరగ్నానిం
దుగా వుంటి. రమానందానుజ్ఞవావాణిగా.

156 మూ సాపగాతనయు తతని కిట్లనియె.

తప్రజ్ఞయప్రత్యక్షలాభము

ప్రజ్ఞయనాకంబనంగప్రజ్ఞయనావే

ప్రజ్ఞయకైవల్యంబును

ప్రజ్ఞాసాధ్యములుగాని పనులుంగలవే

వలలతప్రజ్ఞాదహాని ప్రజ్ఞాతులు ప్రజ్ఞనకాదేసమాధాన సంపన్నులయరి కానిపన

మధ్యయుతగుభరణి సంరసత్వముతోయున్నవృక్షములనుచూచి భయపడి పరిత
దవమానదలించువనమానమైయునుపరిత్యాగవరమవ్యవసాయతగుటయును
(దుంతున) గాలరూపముననచ్చుచున్నవి పాతవృక్షమునంబు దతలుగుసంవాచం
మునలైత్రప్రసాదంబుగా వింతవిందుమెల్లగుండుప్రజ్ఞయంత్రమాదికలంబుననభి
తనయుండు.

కృ. న. ర. వ. ర. రా. న. ము. ద. ప. ము. ను.

గంతువునును) ప దమును ముక్కుకొంట దలవేయె

పరిణామ సిద్ధాంతం గలది

మీరు పునఃప్రసంగమున వివరము:

వ. అనుట అనుచు వ్రాయుదున్నచో నే పోత్రమున కెట్లగు. మేలులను సందింపఁమేలు
లయొత్తుకొను నను స్యాతంబులై యెదరు నాకర్ణింపుము.

తగుతలుగొప్పగలుపుమొరయును

విజయపురమునకు వచ్చి

దేవునిగమిస్తేమరుపుతిరుము

దీని అంశ విశేషములు గలవియున్నవి.

[illegible]

పుత్రునైతి. 20. అనుబంధములను సందర్శించు మేలులను భవముల వివాదములను
 లు వస్తున్నవి. 21. కతి పుష్కలము పుత్రు మమ వివాద క్షమము. ఇతరుల ముఖ్యము
 ము. అపత్తుల వివాద అపత్తులు. యిలాగు పాపాత్ముడు పాపముల నేత కష్టపడును.

22.

డి. ము. గీ. ఉత్తరము వివాద సుత్తరములందును

సుఖము వివాద సుఖము శిష్టతంగ

బుద్ధిగతుల మువివాద బుద్ధిగతులందును

తరుగునరుతు సుత్తరములందును

క. పులుగులయొందు తనక

ములు సాశములైన భాగములయొందు

లలులైన జువెమును

పునీయతా దర్శనములయొందు.

క. చనిన జను సుత్తరములందును

మనులు తెలియకుండు సరసా అంతయొ

తనతనలకతయొందు

విషయ నికతయొందు వితులములందును

క. సమ అంతయొందు సమము

బములె ట్టులు దెలియకుండు సరసా అంతయొ

పుమంగులెంతమును సుఖము.

ఇతరుల ట్టులనైతి అంతయొందు.

కమతెలసిమెనలతలంబులు

రూపలమెదుతెరువులరసమునులనలంబ

తలులునెల్లతొనవిగనం

యిలులునెదుతెరువులయిగులునెదుదిపా.

కమతెననుగాతనరూపల

మానసుత్తెనగిజనులమహితవలనము

వసులగునుదుదృశ్యము

లైసవిసయంగదప్పకనుతత్తులము

కమతెనవిసయంగదప్పకనుతత్తులము

గిన్నెనదియింపుమనవుడునలదదియనుమలయియునుగొన్నియెరుగ్గులునునలరచ్చా

లుతతుగజుగంతునెప్పునపరిపాటయిపచ్చినియెదనాకర్ణింపుమనయితనకిట్లని

వ్యా 23 పులుగులయెఱుఱుతయింతనములుతంపుగుడ్లున్నదానమలయెఱుఱుకాటయల

వంటవారునరులయెఱుఱుకాటయింతనములుతంపుగుడ్లున్నదానమలయెఱుఱుకాటయల

కేతున్నమెలున్నతన్నవితువదు24 సమయంబైననెల్లయందుపువ్వులుకాయలువె

నేప్రయత్నములేనిదిగిన్నెనులదుంబులువచ్చునా25 తెలసిమెనెరుగదలఁతాన

మందు26 వివరమువసులనెవులయందునినుబంటినినుబంటినుబంటినుబంటినుబంటి

తార్చములునెయిగావటపులములుతప్పకుండాఅవునుతాపద్యాశ్చమయిదిష్టి

రపున్నకుడతరం2728

157 మూసెత్తెనగిజనులమహితవలనము

రాజయజుగుజరచ్చామిదదిత

విద్య యునుమిప్పేనోరిముగ నాభిషేకాత్మ

శ్రీమతారము నామసత్పదమున

సమస్తా లాభ్యతీతం సువిసంసారకాయం

ಉಂ ದವ್ಯುಂ ದಸಂಯುಂ ದುಲ್ಲಾತ

ప్రజల సంఘదలల ముఖ్యమైనవి

ಪಾಸ್ತಾಂ ತುಕಮುನ ಸವ್ಯಪ್ರದನ

శ్రీమదనుననయమనరామరునమపమానం

న ఆదివలన మహాత్మ్య ప్రకాశమై

న ఆత్మవిశ్వాసమును యుంజునపు

ಪೊತಲಗಲ್ಯಾಂವು ಪ್ರಶ್ನೆಯುಂಟುಂಟುಂಟು.

గీ. ఆచార్యులపూజనము

ದಾಗಿ ಅಂಧಂಜಲಂ ಬುಲಬ್ಧವ ಮುಖಂದೆ

సత్యమయినదన్ని మూరుతజనమేయినది

నగలపవనయ్య, కమలాక్షిని నుంటే.

వృత్తియనుబంధమునా ముఖ్యముగా నవికాశములను.

శ్రీ కృష్ణుడు, నారాయణుడు ప్రకృతాత్మలనుట కాయుంశబ్దం, అయితే సర్వభూతి

యస్మాత్ సాకాయనిః - అ రః / సం జ్ఞానసామరత్నప్రకాశః

సమజ్జనతత్త్వమునాం వాస్తవసమీక్షాచరిత్రము, సమజ్జనతత్త్వమునాం.

ಅವಶ್ಯಕ ಸಮಾಚಾರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅಭಿಯಂತ್ರಣ, ಮೂಲಾಧಾರಗಳನ್ನು, ಅನುಷ್ಠಾನವನ್ನು

దశాశ్రిం | గ్రంథం పరమాత్మ సృష్టిచేతనాశ్చర్యాల మందు చూడపుట్టి తెలు

సుతుని తనయొక యొక్క శిష్యుని త అవ్యక్తము అనే తత్వమును పుట్టించెను అన
గా ని సుంతబుద్ధి న తాను సంతబుద్ధి త్వమును పొందెను అట్లే, ఆ అవ్యక్త తత్వము వల్ల
ను మహాత్మ త్వము పుట్టెను అనగా నేను పితృత్వమును చూపుతను అపుడు నైనను
అనితృప్తి పొందకుండు మహాద్భుతమును పొందెను అనుచు మహాద్భుత తత్వము ఆహరమాత్మ
వల్ల నుపైతవత్వము పుట్టి గాన దాని యందు బ్రహ్మ పుట్టెను అదే అహంతార తత్వము
తత్త్వాత్మ ద్భుతమనవచ్చు వచ్చి వేదమయో విధిః అహంతార బ్రహ్మ తా సుచ్చిజ్ఞా
తాత్త్వజ్ఞా తత్వ తి యెత్త ౦౧౦౦ అతని ఆ అహంతార తత్వమైన బ్రహ్మ సంతబుద్ధి
న త ఆతానము పుట్టెను అనగా మహా సలకాయ అయిన గాని యుగాని యొక్క
నా నవత్వము దు పుట్టెను

ది. మూ మదిని మదియో మాంసంబులు సమస్తంబులు నిరుద్ధి శంకా తానంబు రశంబుల వసంతుని శ్చే
సంబు అగ్నిదేవంబు సకత్తులు శరలు శవిగంధంబుల నయంబులు లాభ్యతా తంబు శరం
బు బా తా శంబు బాదం బు బుదినలు బాచువు లట్లదం తాత్త్వ తగు వాడు విష్ణు దేవత
గున విశ్వంబు విష్ణు నివలన గల నీ ననిన విశ్వ రక్షా జుతా గానాది భూతంబుల నెంత ప్రమాణ
లులు నడిగిన శ్చ గురువిన యంబులు దేవతలకు సేవ నిచ్చెట్లె కామంతు సేవయై టు నిరూ
పింతు యిగా భూతంబు చటసుంధి యుట లేదనగా దునిరవదితంబు లది యెంతె టుంగున నని
నన విష్ణు కత మగుణానై యునం తుం తను నామంబు గలదుగాది విష్ణుండు సగత్వవి
ష్ణు తను భూతంబైన మహా భూత పంచతంబు ప్రపంచంబుగా త తకు నై యని యెఱుంగు
నన.

శు విశ్వ రక్షా జుండు ముని నాద పుష్కరం
యనబుట్టె నక్షత్ర ముపుకం

ప్రవృత్తునాదిసాల్పత్యైర్నిర్మితైః
వా. అకత్రోమంతగాప్రవృత్త్యంతప్రముఖత. అపర్వనాశముమోసయనాతి అసూయతానము
గలగి అదే అనానము అయినది. ఆప్రతానమందునా రికేయోదకము వలెనే ఉదకము ఊరినం
తత్వమైనది. సలలమున నన్నిమారులు అననమునకే అనగా ఉదకమందుముందునామారుత
మున్ను అతచ్చేత అన్నిస్వపుట్టనవి. అదిగనుకనే అన్నివారులేమలకు అనపామయ్యెన్నో
జాము. అనుటవలన యోగమునవేదిని జనియె. అనగా. ఆవాయ్యగ్గులతతలమున్నుగిరి
గల్గెపతి నూమిపుట్టినది. అనగా. ప్రవృత్త్యుత్పత్త్యుభూమి అయినది దుష్టమేరువు
యొనదనుట. ౧౧. 1౪ తుర్ములుత. అశిలభూతాత్మకుడు. పారశ్యాగల్గి
రూపుడు. అనుట. ఇట్లు సంతాత్మతగుణాదు విష్ణుడు. అనగా పారశ్యాగల్గి తులం
తములేని ప్రవృత్తింతరూపుడు గనుక విష్ణుడున్నాడు. విష్ణువు వలన విశ్వంబుగలగె.
హృది అయిన విష్ణుడు అనందుకుగనుక అతనికే యొమయిన నూతనపంకమం
ప్రతీతములేనిది. ౧౨. విశిష్టపురమంత్రే ముపుజ్జెను అనగా నూత్న కంఠపుష్పరేఖ
వేందటచా అంత. ప్రవృత్తివేంజటచాడు. అతనికే ఆసనార్థముగా.

158 మూ

కూ.

నావుడు విష్ణు మానస శుభండు
ప్రవృత్త యాదుగ్గులు పురముదదాననరూప
ముగగల్పితంబు యెప్పుడున్నులవ
ననునిన్నయంబులేతునికె బద్ధులుండన
వలసియందు నయ్యలపుత్రులు
నీబద్ధమది నూతన యుత్పత్త్యుత్పత్త

[illegible]

దేహినమిత్రా ఆతానమదేహమందు అయిదురూపములన్ దేహినిగాఁప మయినది నెఱుఁగ్రం
 పునైనామదాసన్ గింపకొన్నంపుకయమవచఁ ఆతానా (త్రా) నాగమతనకరేపంబాద
 వయ్యెతి. ఇలముదేహమందు అయిదురూపములద్రవింపనది శ్లేష్మపిత్తమధ్మేదై
 వసామోనాతపేవచఁ ఇత్యం పంబాదేపాల్పవం అపేరైనాంసదతి.

వి. మూ ఇందుపాద్యవరంబుల యందున్నాతగుణంబులమిటగంటమని యుతిని నల్పగుండ్లనైయి

నీల ఆనని నిర్భూషంబు లాకర్షణముతక

వికృతసేత్తుబుల్లిం గు వృత్తమాక

సముత్తతి సూపే నెఱుఁగ్రమునిదాపంబుయో

తంకవాతుమోకె అయంగుటపమిర

నక్రి మార్గము గనెనాగెడుగకుటదే

ఇన్నత్రవాదప సంజ్ఞ లరగు

వాదజవ్యలగెని పాసంబున యుట

ఇలనక్రిజవ్యస్మేలంబులైక

నీల కుసుమధూపాది గంధమున్నె సుటసేలమి

దాల్చి కనికెప్పుడోరు వ్రవేదంబు ఘృణా

ముక్తి శక్తి యొట్ల యిదును నుల్లసిలు

ననపు నూలుంబు పంప నూతాత్మ కంబు.

వన్మోహదుల అయందును నిట్ల యుపాంప రజంగులు గణాదీ అయందుల రజా

తాత్మ కంబుగానినా.

వన్ అన్ని డొప్పు రూపమయినది. అత్తముగా అంకుశదమట. తేనెగాని తనదాపేర

కదైవచ. అశ్విర్ముతయతేనైవం పయోగ్రయం శుభకళాగ్రాతాభూమిశ్చైతా
 రిస్సరూపమయినది. త్వీనా మూసం తదా స్థానమజ్ఞాస్తా యుక్తపంసమం ఇత్యేతదివా
 సుఖ్యతం శరణం ప్రతివమయమితి. ఇంతకంతవేరే యేమి తేవృగనుక మహాభూతమ
 లు అయిదే అయినవి అనుట. ౧౫౫౬. అశనిపితుగు నప్పుడు విరికిలేక వృత్తముయేం
 దుకు వితారమును పొందును. అశగా. ఉత్తరవతి పల్లవపువ్వులు స్థూలము. అనుట
 అది అతానశక్తి, తే తేనైవం గ్రాతం ద్రియము. వా యౌత్వనశని ద్వాష్ట్రం. పులంపుపుని
 నశ్చైతా మేలత్రానా గృహ్యతే శుద్ధస్తే శుద్ధావృంతిపాదపాగ్రితి. నిధిమంలు మోతునవా
 తు. ఎంతతామనరతలంబున్నది. స్పర్శమంతాను యేలుగుట. వా యుక్త. అశగా. త్వ
 గింద్రియము. తోవచ్చుతొగ్గానవల్లగాం త్వీత్వలం పుష్పమవన. తపంతేనైవశ్చ స్ప
 ర్శస్తేనాత్ర. నశ్చైత ఇతి. మార్గముగనానాగేతు. పండితానాం తేన పాతున్నది. ఆ
 యామటతేనశ్చైత. అశగా. నత్వగింద్రియము వల్లవేష్ట యతే వృత్తం సశ్చ తేనైవగనాత
 నాస్త్యదృష్టశ్చ మాహాత్రతస్త్వత్వగ్నీంతిపాదపాగ్రితి. పాదములు పోల్లు. అశనివృత్త
 తేతపానముతేసి పాదపము అపురుషుడే. అది సంక్రమతేనైవ శ్చైంద్రియము. పా

ద్యైస్సతలపాగాప్రవాన్వితాం. _____

159 మూ తంబులేదనుటవేదనిశ్చయంబు అనినవిని భరద్వాజుండు

తలభూమునైన గుహాత

గ్రామంబు గుహంబులైన గంధాదులదే

శోమహిత యనుభవించుట

యేమేయిదే ద్వివిధా వహిల్లునునుండు

గీ. అనినట్లు గుహిల్లులను విషయములనిండ్రి

యములం మనసును గ్రమసాధనములుగా గ

సంతకాత్మప్రదర్శియై యును భజిం

తత్త్వతమంబగుమోదవేద లయెందు

అప్పు రంఘండు .

తలత్త్యత్రువుంతదగజల

గాత్ర వ్యాప్తత్వమహిమ

వ్యాప్తవర్ణనాతి వ్యాధిప్రతిబంధకసంప్రమే. ఇతి స్వీకయములే
 నపుష్పధూపాది గంధములను దాచుచు కెలుతువుత్తముగ్రహిస్తున్నదనవలయు.
 పురుషుని, అది భూతత్వే తస్మై నమః కోరి యును. పునాపుష్పైస్తదా గంధే క్షుప్తే
 శ్చ విద్యై రపి భవం త్కోరితా గాపుష్పా వ్యాప్తస్య జ్జిప్తం తపాదపాత్రా తాకైలాదుల
 యందును, అనగా వింధ్యము అనన్యులకు నమస్కరింప నది పై నాకమున ముద్రామంబు
 తాననది నొవర్చనము గంచాదులచే తపాజనెన్నది. అయినది హిమ
 వతుతుదూత అయినది. ఇత్యాది గరుల యందుచేత నవ్యవహారము వున్నది. ఇంద్రి
 యందర్శములు స్పృశ్యవృత్తి, పంసరూపాత్మకంబుగా నిభూతంబున విశ్రింశదు.
 అనగా తనముగాని కాష్టపాపా గొందులు భూతత్వమే అనంటకక, భూముల్ల,
 గంధరస రూపస్పృశ్య నన్నములనే గుణములను దేనెచేత యెరి అనుభవిస్తూ వున్నది.
 కై. అనఁ విషయములను, గంధాదిగుణములను, భూమి నా జిహ్వోత్తరత్వైర్జిహ్వా
 త్రంద్రి యములు మనెన్నది తములేత్రమసాధనములుగా గ. అంతకాత్మ అనగా
 జిహ్వకు. అనుభవిం మోదవేదములయెందు. గంధము యెత్తిరి విధాలు, రసము, అభి
 విధాలు, రూపము పంత్రింతు విధాలు, స్పృశ్యము పంత్రింతు విధాలు, శబ్దము తేంతు

ధాల్ 1701701 త్త్రుప్రస్తుతనగ | అంతాత్త్రవేసమనదేహాత్త్రుగలగుపురుషు
 పో కొదిపంబా యుని యమనముచే తజ్జుంతనరుగ లగనభీప్రవర్తకుత్త్రయం

గి.మూ

గలగి సమీరా

సూత్రామంబ జీవంతనం

గోత్రమునైసర్వవర్తకుంతగంబంతున

కల అగునతత్తమనత్తా

ది గుణాత్రయవిత్పతతత త్తతత్తా

ర్వగురుత్తమింబునకుంజన

విగత త్తమింబునకునెలవృవిమలవిహార .

గీ.బుధుడుసూత్రువిమల బుద్ధిగపురుషుని

నకలత కాంబ యంతరి యందమనం

తిగ్గవితింబులగు

వ్యా తునః అనగా పో కొదిపంబా మధ్యమందు సమానసహాయుత్తేనాల్పయందు కుంత
 యందుగూతన అన్నివలెనః జీవాన్నికంటి అన్నరసపానసత్తేవక్రింబును అనుట నాల్ప
 క్రిమిదు ఆదూ గయము | దుపత్వాగయమం అపానపోణయోర్ధ్వేత్రాణా
 పానస మాహితం | సమన్విత సమానసమృత్తరతిపావతం | తత్త్వేయో మధ్యగో
 నత్యమన్వింస్థాల్పమివాహితం | పత్వాగయస్తృణా మామాన
 యంస్థితం | తత్త్వేయో పంబ పోణములయొక్క క్షుప్త అంత్యామి అయినజీవా
 న్ని అనిపెప్పలదునున్నది | ఆ జీవుడుపోగానే ఆతాళవా య్జగ్గులు అభిభవపుదున్నవి
 భూజలములు భూజలములయొకతలునున్నది | పో కొదిపంబా సద్విపాతాస్సద్వి

సుంపాకుదెలుపు సంగింపు నులసపుభా

యం యం గజ్జునైయందుకాద్యవచ్చు

గీలాత్మకర్మమేదల యనుయోమవృత్తి

స్థాతిసుప్రసన్నజాతిచనితె

దాని కట్టజంగి దలకునుజెక్కులు

పసులజేసియోర తనమువచ్చు.

కూసితరక్రమ తనలము

లయలమతిన్నదలుదొతగియంతంతుకు

నతదాల్చి గానయెఱిగిం

గుతనపరిపాటగజ్జునల తమెఱుకున్

వల అనిమరియంను.

కలస తగ్గికుల్లి వృత్తులదపమును

సత్యమప్రజలనుసృజియస తగ్గిమలెగాత

స్థిత్యాధికము జేయంను

స తగ్గింబునా తంబున త సరిపితమనున్

వల అట్లుంగితకర్మకర్మంబులన బ్రకాశ తమంబులనబెగాదాజ్ఞానంబులనస్మర

నరకంబులన సూచించుంబులన మిథునవ్యవహారకర్మంబులకునర్థంబుత్తెన

త్యాగంబులుబ్రకర్మిల్లుగావున

కల అనఘాదుంబుత్మకమగు

నసృతంబుదగింనుటకు బ్రయత్నముననుద

అను లాభంతురనినం

మనువేదాహవి -

వ్యా భానుజం పుస్తకాత్మ త్తస్మిన్ వ్యాసులంబావ్యయమన్తైః త్రియ్యక్రం ౧౭౩౧
 అగమ-భామ- తజస్సులు దేహతాంతులుగావు ౧౮౦ ప్రమముగాని తగత్రవేతన
 అమంత్రే సాంపారంసు శోభాసుపేద్యులె ప్పికారు తగత్రమువదల అసంతామవృత్తి
 అనగా త్రిండితి త్రింజాతిపతితి ప్తేజాతి త్రింజాత్యసు దాన అజాతితి త్రిండిజాతిత
 జ్జేషవప్రమస్తద్ధి త్రింద అనకజాతు అపసులుచేస్త మోర తనదువప్రమ అనగాజా
 తిసంకరము అనుట ౭౬ సితరత్తవేతనలవర్ణముల పౌతవానికెకట తర్కువగనుకచేట్లే
 గాను ౭౭౧౭౮౮ సత్యమసూనృతమేవే బ్రహ్మము చరబ్రహ్మము ౧౮౧ అట్లుగాక
 అయిదు మోతాలకున్న అశ్వంబులై అభిధేయములై సత్యానృతంబులు బ్రహ్మర్షి

౧౦౦/౧౦ -

వి.మూ

భూతినియమంతులు నిష్కమయి

కలల యుజనావ్యాధిప్రభృ

తులు శారీరములుగాత తోషకమోత

దులు మానసములు దురియ

బులు రెండువిధముల అట్లు మురుగున బరికు

కలశారీరమానసములగు

నరెండువిధముల దక్షువేకలయంతం

గోరికెనినియమములబ్రతి

కారంమొకరింప గానులంబెందునదు

తలవినుదుంబులు అది గోదా

నీరపురుషుడు సోమ్యోగ్యుడు గాతా

దివ్యైరాగ్యము జేరిన

ననుపమమగు పరమపదమున వైష్ణవైర్భక్త

మః ప్రాసాదాదరభ్యాంబాత్రమధర్మప్రకారంబులు సువ్యక్తముగా నీతినింపఁజేయు
అయ్యుండు గుణియును.

సేమగురునకు జన్మతైపరమాదరమున

దాహ్యోపదేవుడు నానరంబు

చునునోననలతవిసయంబు ద్రిషవనా

శ్రేయసంబు బాసరా నలసపర్య

వేటంబునుండుట ప్రవృత్తిగా కితివృత్తి

ధనదాన్యములు గర్హితములుగా

తెరువునబడసి యెడిపూజమున్నగా

నన్నరానాదియెగాననుభవము

గోమేందువాడు గృహస్థుడు గందమలా

నాతప్రభవంబుగా వారంబున యున్నామి

వేదవేదా

వా ఏలయును రాదులు | నారోరదంబులు | గాత్రయోగము దుఃఖోతువునకు
మానసదుంబులు యోగైపుబత్థగి | | నారోరపితయందు | దుంబుట్టెనుండా |
ప్రతితారంబు | అనగా | నారోరదంబులు తుల్యపదమున్న మానసదుంబులు తుల్య

సేవకమున్ను అగుట 3. విను. శాతకమానసదుంబములను పరిహరింతు శాతపురుషులు
 తు. సుఖాసక్తుతాతా క. శ్రీదీన. వయందు గాన వత్తె రాగమును పాండిత. అత్తె రాగము అ
 తనిని పురవం పదమును సేర్ప. క. 1. గురుకుతు. త్రిష వణాస్త్రాన యు. మూడు సుత్త
 లయందున్న. త్రి సంద్యల యందున్న. స్త్రాన ము. సుత్యాని పద సువరం. రస త్తే మరళం.
 సూర్యాప్తాస్తి. అస్తితాల్. మున్ను. అది పుత్రి పుత్తూ. 1. అది ధిపూని మున్నుగా.
 మున్నుగా. అగుట. అది ధిర. సస్యే స్తా సో గృహ. త్రితాన వర్తతే దత్తాస్యే దుష్ట
 తం తస్యై పుణ్యామాదాయ గస్తా దిచ్ఛత్రం. కంఠం. కంఠ పంఠలము మేనోదై నమూరం.

61 మూ. నివాసితి ని స్సంగవర్తనమున

శిశ్మప్రదుకుగ యుతి సాంతి ప్లేర్తి యుంతు.
 కు. పు. లతాంత్రికా కని యుతిన్
 బాలపిన రుగా యుతిల కర్మ జాతంబును ని
 భులమోక్త్యపరము ప్లేర్తుట
 గలుగునవన్మంబును బాన్కిరణాత్రవణం.
 వు. అనిన భరద్వాజుండు బరతాకంబు నేమకంతు గలదంత్రులకంబు నకువేసేమం
 బెట్లడియె ట్లిగింపవీయని యుతిని నల్లగు తతని కిట్లనియె.
 కు. బ్రిది. * గర్మ భూమి యోగా
 స్పృధ మాతాకంబు భక్తు పరులకు సులభం
 బధిస త్తే శాన పాన
 న్నీద యాదులు తేనివారి కచె అప్సమగున్
 కు. త్తే లోకము దుర్బలం.

మాతాకము ఇహార సుఖారంతరమందే
జాలయునులేక యెంతయు
తొలగిగిరించియుండు దురుల సులసఖా
గిహామనకతాంతరముగలదరసిదాద
వాసగృహన యునాసనవస్త్రగ్రంథ
మాల్యతార్యత్రయాగమమానినీ
నాది సుఖసాదనములకు నందునందు

వా. మూలం తామరయాల్లకేల్ల మేదలయినవి టిదివృత్తివననివాసికి వానప్రస్థునకుఁబ
క్షోజీవనముగాఁ అనగా నగరంపంచరాత్రుకాగలిగ్మేతరాత్రుతాం.ప్ర) ిచ్చేత్తం
బిదివృత్తియంతికిఁ ౬ ఫలతాంత్రికా కిశానాలుగాన ప్రములతొనున్నయే త్రామస్థ
తనాత్రధ్వవతనీసయోతర్మములు అద్విష్టవేత్తకములవచ్చునవికఁబడినర్మ
భూమి అనగా సేతుశతనగపంధ్యదీనముకల్పాస్పదము యిష్టావృత్తర్మలునీసుకేన
తెలుకుతగిన ఆయతనముఁ త్రామకంబు యెగానాపుదము అనగా వామవదుతరపా
ర్మదీనముయెగాగాయతనము అదిధర్మపరులకు సులభము అధర్మపరులకు అప
వ్యము యెతరవామవచ్చుర్మపువ్వోసర్వగుణాద్భుతాపుణ్యోత్తమనృతావ్యవసప
యే తాకత్యత్యే దిచ్చేత్తం. ౭. ఈతాకము దుం. యుహులము అనగాతెండలు
సుఖలుకెండలుదుం. యులున్న అనుట తాకమేత అత్యంతసుఖమేతా యే
దుం. యున్నులేదు. ౧౦. హస్తిమనకతాంతరము ప్రసుగతున్నదొమకున్నపుక్షుంతా

రి. మూ. వ. అనివెంతియు
కల బిదిలు బోతొకవిషయ

వ్యవసాయవనశంఖు లద మమగులొకముద
 ర్మదదూరజసులంబైందుదు
 రవిశభవమ దుంబుల యమదివిప్రదరా.

కలవినుమమతారవివర్జిత
 మందస్మలకుంబుభాష మార్గంబులులే
 మిదియొకంబులదిమ్మల
 కనక్షాపాండు దురువాన్విత తానందంబు

వలమిదియెట్టిజ్ఞుగంతువు విహితంబులగుదర్శంబులుసంత్రోషరూపంబుననె.
 జింఘరితనన వినిజరద్యాంబుంతుంబుముదితాత్మకగుంబునమ్మకాత్మకంబున
 మునువినతుత్తేవత్తెయెనతనిజలనవిస్తంతవట్టున నకుజెట్టితి. నవితనెట్టి
 దివివలననుట యుననిమిషనది నందసుతొగానారవిదివినుపొనినాదంబున
 బునదెర్చి యుంతునకవృత్తునలేతలప్రతికర్షణము.

సజ్జసులండుకానారవంతులదుకా

బారంబుదుష్కత్తికరియెట్లు

గావుననానారగతివింటగతులెసె

కాన మార్గంబునకన్యమంద

కుంతుపురవిమోక్షంబునెయమి

జొలెయెవార్తిషసునలంబు

యొప్పుటసంధ్యల సూర్యసేవించుట

యొక్కొద్దయూప్రమంయమలనెడ

గురువు శూన్య యందు ప్రవృత్తి లభజితమునా

ಯಂಶವಾಪ್ರೋತಂ ಪರಂ ಪತ್ಯಂ

కళంబులగు నూర ప్రాకరములను

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

స్వల్ప లబ్ధి తరంగలూ ద్వునైవ తమమనతగాను

నదగునునుండున్నాటాత్మనందు

శ్లోకము (ప్ర) శ్లోతి శ్లోకములు వాని గుణములు

గంధాదులం(బి) ఒక గ్రామం కైం

యశస్వినో శ్రువాది యగునిం.

వ్యాసముని యందు సంద్యావంధవము నిద్రపోవకుండుట యున్న బంగారము వలెననిది అనగా
 కాళ్ళకు తులుస్త కడిగి పేసి శుభమని అనుట కుడుకుట చూచి నిరుపేద్రుల మునిదిని కుండుట
 తదితరముల నిద్రపోకుండుట ౧౬ హేళి యు మపుకూ పున్న సూర్యుని అవతార నను మిత్రమేనని
 త గూతదుల ట్ట కట్టి అస్సీస్త్ర అగపతి పదాన్ని ముతావలగినది వీపుకడ మునుకూత
 కూతదుల తన పాపమును దూరకూతదుల సురతంబురహస్య స్థల మందు యోగవలగినది ౧౭
 నగా స్వభావ గణ అనిరధ్యదుల యందు కూతదనుట పానరూక్ష కయ్యు ౧౮ గెలుల విజయం
 గలూ ద్దున తరంగలు అనేది కుశాదిగణములొనిది సముద్రమందు తరంగములవలె
 పరమాత్మ యందు పృథ్విష్వప్రయోజా య్యాగానంత మంలును వానిగణములు అలుంగంధ
 రస రూపస్పృశ్య గంధములున్న ఇంద్రులు గల చ్యూతాట అనగా శరత్కర్ణ పాతకము తరాన
 ములున్న సోమత్రయోదీయ అనే కువైత్రమవివక్షతదు పురిణాని వ్యవక్షతప్ర
 క్తేయ త్రములున్న పాతమును నదగుండు అనపూర్వాప్రయము శబ్ద సోమత్రం త

దా త్రయ మనాకానయోనిజం వాయోః స్పర్శస్థానోష్ణత్వైవ త్రయం పృథగ్
 రాపంబక్త్యస్తథాపాకప్రతిధం తపఃకృతే క్షేదప్రసక్తిః

వి. పూ

(ప్ర)యశ్రుణో

దక్షిణంయోతె సాధన తేసంధు

మనసిం(ప్ర)యములమనెగుల(ప్ర)యిద్ధిత

స్థూమనని(ప్ర)యమునమదేర

గీలురు ఘటిచ్చిషయంబులయెందునిట్లు

గాక యుంతనిం(ప్ర)యముల(గ)మ్మతలం

మనసుతొగూర్చి బుద్ధితెనన యదంప

బుద్ధినిచ్చిషయస్థితిబురుఘయెందు

కలవినుమాత్మదుత్కృతస్థితి

తనమాతాత్మతనబురుఘతనబరమంశం

తనబుద్ధిసాత్త్వియననం

జనరతాదుం తనగలరగుహంతిప్రవణౌ

కలతన యందు దెంగుతిషయమం

లనుభవగోరకము లగుట యదిమా యానం

జనితవృత్తులై యా

త్తుని కించను గానతవిమోస ముదెచ్చుక

కలవినుగుణములు మా యుమెనుత

లనియెఱిగితేవెనకలసులతలసంసత్తి

మనస్వితి - - -

అయ్యో త్రయోజలగుణోఽప్యతాః ప్రయోజనాంశరేణ తతః పూర్వగుణోఽప్యతా
 క్త్యుత్పాదకైః సగాతే తద్వతే సాధకమైవ మనసు యంత్రం యమలకుమహాప్రయమ
 తస్యైవమునః అసగాతమసాద్భావమగాయన్త్య సన్త్రయం రూపం తగా పురుషుడు అసగా
 త్యైవమైవ . గంధాదివిషయైశ్చ అప్రచక్షాతుః దర్శనమాద్యైవ మనస్సమస్తబుద్ధి
 క్తివిషయసంజ్ఞములేదనుట యేతా గంతా రుంతా యంత్రం యమలకుమహాప్రయమ
 పోనవృత్తమనస్సతాత్మైః ఆత్మకంఠస్త్వయిద్ధియందుల యింపజేస్తే ఆయిద్ధి విషయమై
 సమపురుషుః! అసగాత్యంత్రం యాదులు సముద్రముకంటే తరంగములవ
 లేకపరమాత్మకంటే స్వములు కావకుటంక విషయము శివమంతాత్మైవ తత్త్వైవ తత్త్వైవ
 జాగాతతత్త్వైవమైవ తాసి అత్యాస్వరూపం యస్యేన తాత్త్వైవ పురఃపరతత్త్వైవ
 పురుషం పరమని యంత్ర తత్త్వైవరేకం శంకయిద్ధి సాత్త్వైవ అంశరేణ తంశరేణ తంశరేణ
 ౨౧ తగయందు ప్రతీతమాన ముదైవవిషయములు అసంజ్ఞావిషయములగుటంక
 అన్యరూపమునుగా అసంజ్ఞావిషయంక అది మా యాస్వప్నమువంటిదై

తనకు తన్నుకనలేకపోవు

63 మూ అసత్త్వైవతం

మనస్వితి యుండొచ్చు అవి మలనాదా త్మకగుణ
 గా అరసిరాతన త్వం మిసునాత్మకంబు
 సాంధ్రదుఃఖము యంబు రజస్సు మోద
 మాంజ్యమూర్తిదమస్స సమత్వమాది
 యిది యవస్థలయెరయ మిమా యపాక.

వలె అనియద్యాత్మప్రకారము నిర్దేశించెడియు అప్పుడు యోగముజేపైదనాకర్మ
పుమని యుష్మనుల పతికిట్లనియె.

సల తతప్రేందిమనసునిచ్చలవృత్తిసేకాగ్ర

శ్మయ్యుగ్మగౌరి నివృత్తయము

తలమిగ్గి తన్మయమేమునునమెరుగును

నలకపత్రంబుననలకతదాము

పాతెమంతవ్యంబుపాంతలకించుమ

నంబుదానితిలవనంబుగతియె

గతిగానమాతముమారుతదానిమునువ

మానంబుగ్రమమునగానినిలవ

గలదలయెనువగాదుదలమెనియమనయె

మాదుతని - - -

వా. తతమోసముదెనుకే అనగా నెనున ననమరణములనుపొందుచున్నాను అనినప్పుడు అని పొందుచు
నైతే అనుట - అనినను గుణములు సత్త్వరజతమస్సులు మాయకుదేకమని తెలుసుకొ
నిముందుగా తమోరజస్సులను విడిచి సత్త్వామంత్రే అధిష్టవితియె యెదరూపుతగుండు అని
సత్త్వరజతమస్సులు సుఖదుఃఖమోక్షాదుభయములు సమత్వమూది అనగా వివిధములను
రూపముత్రైకవృత్తిత్వసమముగానె చూచింబు బట్టెను పొందకుండుటే మాయావికారమనగా
సము అనగా గుణోతతవస్తుదృశ్యవస్తు అపురుషదమంబు అని అత్మని అ
ర్థవ్యయింబువంబు తత్ప్రకారం అధ్యాత్మవిద్యేత్సర్వం అత్మజ్ఞానమితి యావత్ ఇదేసాంబ్ధి
ము అనుట సాంబ్ధియోగములకు భేదములేదు గనుక అప్పుడు పరదోషములేరని తెలు

వలసినది. అది తెలిపేందుకై తమగుర్తిత్యైవేంద్రయ్యుత్తై అనుట. వంశ సూక్ష్మలమగువృంతంప
 సుకూరిపురుషుడు నిష్కతః పుంతుపకాభివయ. అలాగువృంత ముండుమండుమండుమండుమండుమండు
 రామయోజితమున్నవలెనే. మంత్రజ్యోతిసు పాం. త్రజ్యోతిసు. మండుమండుమండుమండుమండుమండు
 నందు మనస్సు. కుదురుతే తిరుగుచు వుండును. అనుట. దానిని. అనుచుండుటకు. వాయువే
 గతి. అది గనుత మాచిత దారణ

10. మూ.

మిది యను నజ్ఞానముగా

విచారమేల యుగలుగుచిత్తము

మఱిచివేతమనిలుసె అకేదము

తల వినుమం తత్తాతింజన

అనుపతి పవనము బ్రహ్మపదమెందగనా

తిని రూఢివై నాత్రము

గను నానందంబునందకలయన్నిదప

మ. బ్రహ్మవిని కురుపతి గురుపితామహుడొకటి విద్విప్రకారంబును అపవిత్రురగు
 వారు పూజగతియునె అంగింపవలయును అను నమ్మకాచి నునకు నమ్మక తప్పుత్తి
 నియె. అప్యంబు విషయంబుగా యుమకలమృత్యుజ్ఞానరత్నాపిలకు సందేహములు
 వక్రియెనయ్యితహి సంబంధి పైదమున్నుగా యె అంగి నతె అంగి అంగి దనా తల్లింపుము
 నీలవదనం తవిదుల సుమోదింబున అర్చి

అపకర్తవ్యతనోతకౌరగాలు

యైక కుశాస్త్రము మాచితలమన

గుణమున్న సేతుని విశదయత

పుత్రి నిందియములు విషయసత్తములు

వ్యా ము(వా యు నిరూధ ము(హి త ము(తత్ర వ్యా ము(వా యు పుత్ర మాభ్యాస ము(త సుగా ని
 నిలువదు - అలయవిసు వగాదు(ఆత్మభ్యాస ము(మ ఆలంకూ తదు(విసువకూ తదు(తలకేరి
 సేత్రి జెట్టు కేరి(యమని యమాసక పౌణిక యామప్రత్యాహర భ్యాస భారణా సమాధి యో
 గములను అభ్యాసించగా(విహరముపుట్టును(అటుతత్వాత సంగ యము సృష్టను(అటు
 తత్వాత నిశ్చ యముపుట్టవా యువును భ్యాస మార్గముయోకితెచ్చును(ఎ వినుము(అ
 అంతర్మతిం జన బనుపతి(అనగా(సుష్టువ్వునా తినిన తమంటు(కుదురుకేరి(వాయువు
 బ్రుష్టుపదమొందగ అనగా(సహస్రోరవత్రుమందు ఉద్ధవ్యచిదిచేతను లక్ష్మ్యోష్మన ఆత్మను
 కూడుకేసు(అనుట(అంతర్మోక్షేచేత(హిం తినిరూ తోష్మన శత్రుము(సంగయాదిభావగా
 నూన్యోష్మనమనస్సు(ఆనందంబుగనును నిర్వాణానుబంధును రూపును(అతత్వాత శ్రేణి
 కౌర్తము తలదపు కుంబావుంతగా(ఆ ఆనందమందు తానున్న తనమవుతున్నది(అద్వైతశిధ్ధి
 అవుచున్నదనుట(ఈ సాంఖ్య యోగములకు మార్గప్రదమేతాని పౌష్ట్యప్రదముదేదు(ఎ లక
 పేకాం త విదులు సమ్మతంబునట్లేది(అనగా ని పౌష్ట్యోష్మనది అనుట(జపతర్కము
 మంత్ర సుష్టువము(హిం తాం యో(కునా సగా నీనుత్తే(రచ్చల

164 వూ

గా కుంతనిలపి తదేకపరత

మత్త్రాహంతార మానదంబాపగ

మంబును బ్రుష్టురన్యంబుగలని

గీ(జపము శైల్లంబులు రుషుండు సర్వయోక

దిబ్బయిని స్మృతా మగుజప విధివిశేత

వార్షికాగాది కంబును నవ్యయంబు

శ్రీనాథకమయెందింసు నృపాంగణాన్.

కైకౌనుదిగుణములేతలుట

నానాత్మమువాటలంగనిచ్చిలమతిను

వైకృతితమైనజపవిధి

నానెప్పినసుగతిదేదునకకముదేవున్

వలె అనిపెప్పివెండి యున్నట్లుయె.

నీలవదనాంగసంపదినోనకుతను

ధృతనిసరుతుసంహితానుపంబు

వివాతశీలతశ్చయవేయవత్సరములు

సనినసావిత్రి యుమ్మునివరునకు

యెతసూపితనంబైచ్చగతులక్రైతొనతం

తెలుసనినైదనిష్ఠమతుగు

మనియెనాతంతులపానిష్ఠయకెదె

నదియిచ్చిదేవినకత్యుదాత్త

నీ గతి యునగు భక్తమృత్తి నేతతకంవచ్చ

యముడుగాలుడువృత్తినినరుగెదింతు

రసభువారికినీతునునావవాల్లు

వాదమనినెప్పినయెల్లవరవరణ్

కై ధృతనిసరుతునునపత

పురుషోద్దిష్టములునతంబుగతెదెన

ప్లురుషవగుకతదర్శము

మరవంబ్ర ఆనందంబెచారవములన్

గన్ అట్లు సాతశమ్మవ్రయతనెలాత

చాన్ తట్టవతెలావంతుమెన్ | విషయానుభవమువితియవమందెట్టిన్ ~~అన్~~ వత్తిరాదులు
 నకట్రవ్రులన్ గుంకలన్ పురుషంతుజవమువెట్లంబు ప్రవ్రంతును సర్వతాకవిలయ
 మందేగాప్పవతెనజవముమోకవార్షరాగామలుతెన్ అ యువదమును తిలాపకున్
 పొందింతును ముక్తుతవురుగ్నతనుటతెన్ పొందిగుణములు ద్దేనరెప్పినగుణములుచె
 డురుటచేతనకత్తమురాగానెన్ బవన్ అనగా గాతముతముద్ధిచేతను నాది
 దుత్తిడిచేతనుచెయ్యుటతొవమునాచెట్టినగుగతెదంబెగకెట్టిననెత్తయసవదమును
 యిచ్చుగునరకముదెరుగ్గి అనగా స్వర్గాదియోగములు వ్రనప్పటకెన్ పరమస్థానాపత్త
 చేత అవన్వనరకముచే అనుటరుదగ్గి తిత్తనగాంబంబ ఆదాన్ పొందిపొకసాం తె
 ద్దేనర యాస్తాతస్థానస్వపరమాత్మసంబిచ్చుక్రంత్తేనోపున్వోమర్చయోకంబెన తతి
 న్నాయాదితిలాపంబ 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 |

సావిత్రావదమాత

03. మున నజవంబునసిద్ధింబె నరతనయము

తైనపుణ్యతాకములు నవందంబునము

దనంపు నత్తంబువితియయత్తికమెలర్చ

మ అననవిని యంబునదర్శంబున కెట్లనియె

కల తనంబుదెంబునసతాకము

లనషా యెస్సెల్లవలమైకనుదుంబె

యంగతూర్జినాతలంపున

శనుగుణామృతముతో దీనిని గండ్లు తొలుగు

శ్రీ లక్ష్మీ నమః

కూడితెట్టుచితువవలద

తతురమ్మ మునాతమి తగానేపైమెనా

పురుషునివలెగలవే

సంతుష్టతను పొందగలగలము.

పలు అనిపతికడ దుర్మలు అని తొనగి పుడులు వితువెట్ల వ్రేలా యమకాలమృత్యు
 లెదవనైరి మాతమని యెన య్యివన చంలు నవారలు వనై యమ్మనా సంవరు మయివర
 నిలని తమ్మున పురి యాతని సుద్దగిని యముంతున జపంలు పలంబు నిర్దిష్ట ననియు
 సుగాలుంతు నేకుగాత తాతాహావానింబునకుం గాలంశ్చైవ దేహాని అని యును మృత్యున
 గాలనాది తత్వైవ తునిశ్చయైని పోవవనై తని యును బలుకుట యున మృత్యునకు నునము
 మృత్యువారల వదనంబులు వితాకింసును ననిన యచ్చామృత స్వంతుండ్ల యచ్చివృత
 సుమిత నేపునను యువాత ననిపతికడట్ల యెతదర్శయన తలపరుతైన యిచ్చాకుం
 ప్రతికేతని వారలందఱు కుంబుని యుంతుమ్యే. నిలిచునాత తిథిగాగెని యాదరణ
 రితుండ్ల

ಕುಸಾಕಲಮಿಹೊ ಹೃದ್ರ(ಕ)

శక్తియైది యుష్మదుపనా

శాస్త్రి ప్రతిష్ఠా నిలవజూడను. అక్షరాలక్షణములు.

ಪ್ರಶ್ನೆ (2) 33 | ಅಯ್ಯ | ಅದರ

సమముఁ దోగి ప్రకృతి రూపమే సనదియు లంబగండె యుగజాలదు నాకిక అని అర్థము

పర్వమందు పక్కాడియందే కరారము వున్నది. అందు (దేహమును) త్రొంటి (అనగా
సంశయభర్తృత్వమైన) త్రొమ్మను, అనుట (కాక) అనుభవితోవేళ్ళతోకములు మలమల
ను, ననుభవించి మిక్కిలి (త్రొమ్మను) త్రొమ్మగా -- -- -- ౩౬౩౭౩౮ అను విడువబడినట్లు
విడువబడుగా. విడువబడునట్లు అనుట (యముంతు) పుణ్యపాపఫలవిరాగమునకు
దు, కాలుండు, పుణ్యపాపఫలచక్రకాలమును సజ్జవాడు, మృత్యువు, జూరణాక్రయ
దత్తుడు, అష్టాటలు, గోటుకలు మునుగెంతవయ్యును (అనగా) ప్రత్యక్షరమునెప్పక
కాలయాపకమున యుండును అనుట (అతిధిగా) గెంసి.

పతిస్తోపులుగా

శ్రేకపరులుగెనువారత

యెకామ్యంశై నని త్రునపడుగంతగ

మ అనికనచ్చిప్రతిచ్చి జునకట్టనియె

కొకెనువారు ప్రవృత్తులుగా

తనివృత్తులుగెందురయ్యెకామ్యంబులుగా

మనమునతపసమియు

గెంకని త్రునకానయదికతెలరుము దగగా

మహానిరూపంబుననిత్రనదది యుదిశ్శ్రేయసుట యెన్నగాదనుట యునమ్మును

నిపతిగవప్రవాదవయెనినకల నపఫలంబును నమ్మిననమ్మహాదేవుండు

కొనుపఫలమున నగమిచ్చిద

శృవయంత యుశ్శ్రేయసుము నవనవుతున

శ్శువముఫలంబునెయ్యదియని

సౌమ్యతతి నిశాంతము నిశాంతము

కూకాపున పులమిట్టది యుని

బావింపమిది యుని సేరులలు నివడియునుగదా

నీవాపులంబునునుమది

దావిసలుడులద పద్మతత్వములై

మల సుంబ యుని యుని తన యుని తన యుని తన పులమిట్టది యుని యుని గోపనిగోపని

ననవుతు నతంత తనికెట్లనియె.

కూకాపున పులమిట్టది

బావింపమిది యుని సేరులలు నివడియునుగదా

నీవాపులంబునునుమది

దావిసలుడులద పద్మతత్వములై

మల సుంబ యుని యుని తన యుని తన యుని తన పులమిట్టది యుని యుని గోపనిగోపని

ననవుతు నతంత తనికెట్లనియె.

కూకాపున పులమిట్టది

బావింపమిది యుని సేరులలు నివడియునుగదా

నీవాపులంబునునుమది

దావిసలుడులద పద్మతత్వములై

మల సుంబ యుని యుని తన యుని తన యుని తన పులమిట్టది యుని యుని గోపనిగోపని

ననవుతు నతంత తనికెట్లనియె.

కూకాపున పులమిట్టది

ని త్యాగమునకు నములును నిష్ఠులములు గుఱి

మీ అనినవిని దృఢమునకు వారలను దృఢమునకు యమనదులు వినిన వారికి

వాని నిష్ఠాత్మకుని అతిథిగా వచ్చితిని ౧౭/౧౦/౧౮౧౮ తొలుతను (అ) వృత్తులు (సం) సాగులు (గృ) హ
స్థులు (అ) సుఖ (ని) వృత్తులు (మ) ముత్తులు (అ) నగాన (వ) ప్రవృత్తులు (ని) సునివృత్తులు (అ)
గుఱు (అ) ప్రాజాపత్యము (అ) దల (అ) నది (అ) యా (అ) తద్రవ్యము (అ) కాదు (అ) గనుక (అ) నిశ్చయ (అ) తిథి
మున (అ) వృత్తు (అ) సుఖ (అ) తద్రుగాదు (అ) నవి (అ) వాతవయోన (అ) నగా (అ) నిష్ఠాత్మకుని (అ) తిథి (అ)
యతిగా (అ) సుఖ (అ) ౧౭/౧౦/౧౮౧౮ తొలుతను (అ) వృత్తు (అ) ముత్తు (అ) కాదు (అ) గనుక (అ) నిశ్చయ (అ) తిథి (అ)
అనినవిని యమనదులు వినిన

౧౩. మీ వాదము వలదు. విప్రములు దానవలంబును గాని సజ్జనలంబును మొందువారని యెనఱు
యెతగాతంబున కా శృతికావ్యవ్రతస్త్రోత్రాదియింబు యున్నరువురనాచార్యుల వాదల
వినినవారు దుల్యేలవెత్తి పులయ్యెదరట్లు సయంతపత్తి వచ్చి యుండునట్లు నితరులు
గుణాయుక్తరది సునవలయుననుట యునవచ్చునెందున దపస్వీ ద్వానిరతుండు
వినినవానికి యందు విరతుండు.

౩౪ అనివృత్తునర నాదంతునా

కుసుమకుసుమని యుగాగోరె దసత్తు

ర్మనిరూఢిమత్తుకృతావల

మనఘాతేన వేయమ (గ) హంబుక అచ్చు

మీ అనివెత్తిని సప్రతు విత్తుతావలగుపురుషులరువురుదమలొని వాదంబు
సయంతపత్తి యున్నందు మనల నానింప సేత యుండు ప్రజ్ఞును నిష్ఠాత్మకుని
మందులు ౧౭/౧౦/౧౮౧౮ వారి తెలుగు వినినము.

గోవిందమోదానమొకరింపసెక్కరుండు

దత్తలముపేతత్రాతాతంతుసనగ

సోదనవాతిదిదకువదనకుననత

లంబయుత్రమగోనయుగళంబువెలు

మనదానిత్రాదానత్రాదానంబుజేసి తత్తలంబు మున్నదనకుగోదానదలంబునత్రా
నయతనకెచ్చవాత్తెననతంతునుగోనువాత్తె యందికెనకయెతనసెరుగఁగనవలదు
ముట్టబడినవాడుపుట్టవననవాదైరత్రాదానగోల్లనుత్తిప్రతుకలనప్పుతమిరనకెచ్చ
తాత్తెవచ్చిరట్లసేపువిననయవ్విచ్చునతెగాతదంబుతయెంంగననాతతనతంతు
తగి నెమ్మిరుగి గ్రహింపసంసరిత. బరిగ్రహమెల్లని నత్తితంతునిచ్చుంధింపచగనెయని
చెప్పినతలచపం యాతంతితంతుగొన యొదనని యొ తంబడితనమి.

చా విప్రుండు దానదలంబు నుకాజున తన్వదలంబును మొందువారు. అదగాఁ గాజువుప్రతి
గర్వాపుప్రతికాకెయిలుగా. తోగికునకంబానదలంబు యిస్తానన్నహతుకృత తలచుకాద
యొద్దమునెస్తానన్నహతువునతగాజుకు సత్వదలంబు కలదు. అనుట తుల్య
లచెల్పులు. అదగాఁ సత్వదానమంబుచెరిమికెత్తిపున్నదిగనుక తుల్యలు. అనుట.
అట్లసేయుండు. స్పృహదానమునెయింతు. ౨౧౨౨. అదికెత్తితెవేషులు. నిం
తరూపముకలవారు. మి తయింతు. ప్రభువు. ౨౩౧౩. కతు. తే. అను. అదగాఁ క్రయ
ము. విప్రు యింక. ౨౨౧౩. తాత్తె. తే. సునాతె. యందికెనక. అదగాఁ కృత్యకేవాడు
వలెనవుండి న్నకెనక. యె తనె. విలంబమునె. తరుగ. ముట్టబడిన.

166 మూ హావంబుగంటకర్మకాంతచిధులెల్లనె యుండుచునవ వు తుగొనెకుడిత్వైకమధ్యని
వింటెయిప్పురుషులకననంబులనివెంతి యు.

కలువృషభవృషభయంబును

జపమంషలంబుతినితనుసన్నతినిగా

వివరణప్రణితులాతిని

శివయంతులమియెంబుంగజాతనితినితుని

గీ. అనినగాతతలయంబుందియొత్తులెనిగ

సెరులయొగినినకటనయొత్తుతుంతు

నట్లవానితివలసెయెనునుగరము

సానెనవ్వి(పు)దెనకంనిశ్చయమయిత.

మల అతుంతునునీకకర్మంబులునీనునీశివజపమంబులయంబునిప్రతివంబు
భాగ్యోనికనట్లువాసంకరంబునానంబుయొగినినకటనయొత్తుతుంతునాతరంబునీలంబు
లువతియెమనకునిదర్శకునుసత్కర్మమత్తంబుగలుగవలెనామనిప్రార్థనయొగ
పులంబునీతిప్రదగింతునునీపటనకట్టయొత్తునవ్వి(పు)తపమంబులనుపురుషులకుపురుషు
రనాదంబునీతియెంబుగామతొలగిదులముదర్శకుంబులకుతనుమానతను
మారలదర్శకుంబునీతియొత్తుతుంతునియొగినియొత్తుతుంతునియొగినియొత్తుతుంతుని
తుంబులుమొతునినీతదనకట్టయొత్తు(పు)తానూనినీనకట్టయొ
గీ. అనినగాతతలయంబుందియొత్తులెనిగ

గీ. అనినగాతతలయంబుందియొత్తులెనిగ

వివరణప్రణితులాతిని

వ్యా. కలువృషభవృషభయంబును జపమంషలంబుతినితనుసన్నతినిగా వివరణప్రణితులాతిని శివయంతులమియెంబుంగజాతనితినితుని గీ. అనినగాతతలయంబుందియొత్తులెనిగ సెరులయొగినినకటనయొత్తుతుంతు నట్లవానితివలసెయెనునుగరము సానెనవ్వి(పు)దెనకంనిశ్చయమయిత. మల అతుంతునునీకకర్మంబులునీనునీశివజపమంబులయంబునిప్రతివంబు భాగ్యోనికనట్లువాసంకరంబునానంబుయొగినినకటనయొత్తుతుంతునాతరంబునీలంబు లువతియెమనకునిదర్శకునుసత్కర్మమత్తంబుగలుగవలెనామనిప్రార్థనయొగ పులంబునీతిప్రదగింతునునీపటనకట్టయొత్తునవ్వి(పు)తపమంబులనుపురుషులకుపురుషు రనాదంబునీతియెంబుగామతొలగిదులముదర్శకుంబులకుతనుమానతను మారలదర్శకుంబునీతియొత్తుతుంతునియొగినియొత్తుతుంతునియొగినియొత్తుతుంతుని తుంబులుమొతునినీతదనకట్టయొత్తు(పు)తానూనినీనకట్టయొ గీ. అనినగాతతలయంబుందియొత్తులెనిగ

దత్తయశోతానానిర్వృత్యానాశ్రయతే

సంతాపాంతరుగాతన్మమతీరాది

బంధకంబుల నెఱిగింపఁబడినట్లు

మద్యభ్యయమాదులగాదిత్వసంఘంబును సవిద్యుప్రకృతి మసహితంబుగా నామంత్ర
తలంబున

కలహాయువులనియెఱివృత్తిమ

సోయంత్రాణానామలనతుమనాల్పేష్టానా

వైఖానాతగళరంధ్రేవనా

త్యాగోపానాతములుగఁజేసియత్తులజేర్చు

మలప్రభుత్వదళయప్రభుత్వరంధ్రేర్చుత్తుండును మహాశ్వాతిష్ఠిలాభయంబు
దేశమాత్రంతుండును సుపురుషునందులైపరశే

వ్యాఖ్య - లంబుసావిత్రీ నామనియై అనగా అదిదేవత లక్షణాంతర్యామిని సావిత్రీప

ముకంటె దేవతలపము నానందపదగదు । యింతెకామంత యిందలి యెదురదవు సో

తవ్విధంబు అనగా నజపథలము నీవుపుచ్చుకొమ్మని పాశ్చిస్తాచ్యుత్తుభావ (కాపునబ)

ర్థగతే యుపంగాదే అనగా నమాట అనెడియ్యెత్తు । అట్లుకాక ఆలాగు అవుగా

కత్తెతుంటే । నాజపథలము నుదేసుగ్రహించినాను యీ సుత్రతంత్రేణంబు దిగులునకు

గుమోవాగతికి । అనగా నాగతిదేవతాపాదంబు అనుట । ౧౦/౧౧ అనఁబలులా

మతీరాది బంధకంబుల అనగా మునుపుదేశము విడిచి నానత్తులగు సుతప్రభుత్వ

నామంబు పోషింపఁబడితి । ౧౦/౧౨ (కాయువుల) తో యెదురను మహానియనెత్త

యెదులనతుమనాల్పేష్టా సుపురుషునామగతాపింబు నీశ్చేష్టాత్మే శిరస్సుకునతిపింబు

బ్రహ్మరంద్ర మునుద్వైః ॥ ౬౪ ॥ అష్టాదు బ్రహ్మరంద్ర ముఁ అనగా నున్న అనుటఁ అది బ్రహ్మ
లు సో సుతుని లు అంబువెళ్ళు తెఱురా అడు స్మ ప్రదేశ పలా త్రుండును అనగా వ్రాద యాతాము
వేదదేశ మా త్రుండు తెఱురా పాదుగుఁ తిర్వది నోన పాదుగు అనుటఁ వేదదేశ రాక గొంత రాస
ర్హ్యాది యుత తతఁ బ్రత్యేక రూపులు అపరివ్రస్య.

167. మూర్ఖ సమాధా నంబున వచ్చెదము ప అతి వెంటి లము.

గో బా పతులకు యెగులకును సమమ పుచ్చా

గతి విశేషము బ్రత్యేక్షక అతమండు

బాపకులు బ్రహ్మదాన శక్తి నది మ

లనుగు వత్తెంబు విప్ర రమ్మని యెనది పా

వల అనుట లము.

గో బ్రహ్మరంద్ర నిర్మలతై న బ్రహ్మణుండు

బ్రహ్మపద నంబు యెచ్చె నాపతి యలనట్

వెడలత ద్విత్త మెప్పుడు విరస నంబు

యెందనండు బ్రవే శింబె బ్రహ్మ వర్ష

కుదే వలలై రువతి లు

దేవుని నయ్యిరువురను నుతియ రలు డుసం

బ్రావింబెను ధర్మమునవ

నీవరయం పురమవి శుడునిరు పమతల్

వల తదనం తరంబు అంబువెళ్ళు తుండ యెచ్చె దత్త వారును నిజ స్వేదనంబు లతెరిగిరి బాపత్రు

కారంబు నుదదే యును గతి విశేష మునునె అంబువెళ్ళె వింతెదె య్హది వివలయ ననుట

యం నాపకాతగయంతోదగుంత తనయాగ్రుండు నరతనయంతో నయోగంబు
విధంబు విసవాంశకాతుగలదునో పువయనిన నప్పురుషవశం తపోరమోత్తమంన కిట్టయె
మనుబ్రహ్మతీసంపాదంబునం నీతిహాసంబుగలదనియెడి నదశ్చయనతుచెందకెట్లె
యూంతుగా కర్ణంపుమం. మనువాత్త్రియగుచుం తగుదవతాగురున కుబ్రుణమిట్లె
సంజ్ఞానయోగముగృహే సంపన్నుర్ధినా

తతః సంపదయన్మనోమితాత

తాతని కిట్టను ననపున త్రి

వా. త్రినపుట కిన్మేరేదేశప్రమాణాద తాతసంబాధకమత పోదేశమాత్ర దాప్రతీతివ్యక్తని
కరిగనబం గారము మేరంద్ర ములెనా వులెతే ఆ ఆతాతము ఆబంగళమంతువ్యక్తబ్ద
యెంబువంట యిట్లుక తితే ఆబు వంట ఆతాతము ఆగృహే తాతానకు వ్యక్తబ్దస్మ అనుట
ఆబు వంట పురుషును (ఇన్) న. ఎదుర్కొని యెందురంగా వ్యక్త బు నాప కంలకు క
కాదులకు. యోగులకు (విత్త్యక్తప్రశ్న) లకు. అమలున మమపున్యోగ తి విశేషంబు
పుణ్యాతొక మంలను పొందుట సవంతువే. అనగా నాప కంలకు సిద్ధి లుండు ప్రత్యక్షవత
మున్ను యోగులకు సమాధి యందు ప్రత్యక్షమగుట యున్న అనుట. అందు. ఆకంబెయం
దున్ను ప్రత్యక్షతతము. అంద ఆకన్య అగపతురు నాప కంలు అధికులు నాపకే
స్థులన్వలం యోగాసంజాత్ర సంశయం. ఫలదత్తనం
నాపకాసం విశేషంబు ప్రత్యక్షానం సమాపాతం. విత్త్యక్తం. లెని. లెని. విశేషతలు అద్వైత
ప్రస్తుతున్న అయ్యిరంపురను. నాప -

ది. మూ

ని. యోగ

గతద్వైతానికి గార బాంబు

నిష్ఠులు దొరవను నిష్ఠులు దొరను

నకుండు గజ్జులర బాంబెంసర్లు

నే అన్నది సుఖమయి క్రొత్త కాలము నకు

నవియరుంజులు తై అంబాల్లు

గీరింతయె అని పులమనెద నిశ్చయై

యంతకు సౌఖ్యదుంజు అంబాల్లు

కాకు మున్నీ పదక్షరంబి అంబాల్లు

శేష బుద్ధిలర మసిద్ధి చెందు.

వలె అని తెలియదు.

కు అని జూలంబు మనవి

రగ గంధస్పర్శ రూపరసాతల గుటం

ప్రసవించునొద్దియమలకు

వసంబుగా దొందలర మున్ను వున్నా

తెచ్చు ప్రపంచపుంస తెచ్చుము

లాపరత తృప్తి నతమ న విజయత

దాన్య పాఠన తంత్రై

దీపించును నుండు బెంబోర్ల తృప్తి నత

గీతలు గుంటె దిగి పంబు వరము

పులమికాశంపయె యు నట్లలమునన్

బెంబోర్ల జెన్నీతి యొద్దియమలకు నుండు

అశ్వతంబ్రములున్న ఆత్మ శ్వతంబ్రము అనుట 2422 అనమదానాన
 అన్ని అగపతులున్నా వృత్తవంతుకురాచులుచేత ప్రవృత్తప్రకా వాక్రవృ
 వాక్రప్రకా ఇతివతో సజ్జగవా చా సజ్జగహ సంపన్న సాధువాతా అన్నివేపువప్ర
 సు-నపుసెత్తటపెట్టువా తవుతావు విమర్శిలోలుతవసుటా తర్జనగాక అరణివీయము
 చేతమర్శియే తగాక అనుట అలాగే తనువు డేవవాసాదులచేత సేవ్యతో సే తత్వము
 గాంతమనరాదు విస్తృతమృన ఆ విష్ణునమునోత డేవనిషత్తులనుమర్శియనగాక
 అగగా విష్ణునమేకాని ముక్తికి తదనుట 2423 అందమునకు మనస్సుకు
 బింద్రియములకున్న అగపతకపోతే తత్వమంతకపోదు ఎదుట వృత్తముచే
 యొక్కతేనుకదిక్కు మరగా తల్పిలుపొందవు అంతమాత్ర

12. మూ

మృగమునిత్త్విగజముల్పుషమదే

శ్రేణులుకట్టుదురట్టులతే

యిలు విష్ణునముకలవింబాతారమురంపుడ

కల పామెలుగువామనకట్టులు

దేమంతంటెలుగనెచ్చుదే సాత్త్విత్వ

శ్రీమంతునిరమపురుషుని

దేమల నిర్వైరగముతేలుగంత అగినద

కల కలుగుండోపమి యమవస

గలుగునె యంతటన యవృత కరుగకు నానం

యలపుపరవస్తువునకుం

గలదె యుగా వంబు మనసుగెవనికలుక

కలకవిశంబులుకావలవృషయ

నవినినలాసి ననుదోపకయదోయలయసు

తువిదముయలకంయన

యవిరతివలయలయదోసుదగుటాత్మనక

కలవినువననప్రసన్నత

దనుగనుయలయలయగలుషయగానదుద

అనననరూపునాదగ

ననువైకలకనతితనయబ్బలపాద

గలకవిశంబులుకావలవృషయ

దిరిగిగెనయదుంబులుదెవునవియ

కట్టవడిసుంబులగరియగానయల

గావవల.

GOVERNMENT ORIENTAL
LIBRARY, BANGALORE

వృషయకలకవిశంబులుకావలవృషయ

పాదకవిశంబులుకావలవృషయ

కలకవిశంబులుకావలవృషయ

పాదకవిశంబులుకావలవృషయ

కలకవిశంబులుకావలవృషయ

పాదకవిశంబులుకావలవృషయ

కలకవిశంబులుకావలవృషయ

పాదకవిశంబులుకావలవృషయ

కలకవిశంబులుకావలవృషయ

మువ్వనపుతు అగపడతయింతు. అద్దమంగనపుడు అగపడియింతు. అవి
 ద్దము అజ్ఞానసంయక్తుడయిన అత్తుకున్న అజ్ఞానవియుక్తుడైన కలదు.
 హృ. సు. ఇత్తుమొదతమందునిజప్రతిబింబమును వలెనే పురుషుడు నిర్మలాంతః
 కరణమందు తన్నుతానిని ముందుగా తుడుచుకొని యున్నాడు. అద్దకాంతియు. ౧౦౦౦
 మునువలెనే మనంకాల్గున్న మునెత్తన్న తానాతడు. అగ్నింధ్రయంబులు దెంగ
 లవంటవిగనుక బహిర్వర్తనముకేలుతు. అత్తును

169 మూ

యనిండ్రి యనియారగణమువలన

కలపాపత్వంయమునయోధం
 లూపాదింతబుడిమెరుగుబద్ధముకరణం
 జూపునకువచ్చుదనుచు
 నా పురుషుడుగాయ పనికిన్మే తన్నులంత
 నిగ్నిద్యానయోగనిజ్జలమగు సంతరంగ
 మేడలవిడుముగుణంబులనిద్దనాంత
 మేననిర్మలావస్థువునందుగలయు
 లరమపదమది దానికెలరములేదు.
 ము అగపడతమజ్ఞానంబునకు మాయమాటగావున దానిమేలుంగులె అంగు
 దేవపరుపందలంబు యిట్లనియె.
 కలదనుమా అలావిధమిట్లేది
 యనియారయివేరవు గలుగదననింజరణం
 లనఘామోపనిజంతువు

నవమౌష్య రయం గ వానిచందంబును

కు గుణములమూర్తి మా యువాని

గణుతింపెదనన్నరెగడుగల్గి వ్యభిక్షింబును

గుణములపెడపాపంగా

గణునాత తమగువెలుగుగనుచా నతను

గణునుమున్నప సత్త్వమునురజస్సునుదమస్సు

ననగ గుణములు ముష్టిరి సుసంయంగాత్మ

జుట్టె కేసి యెందు మేదిగ

వ్యభిక్షింబును మున్నుగనుక అలాగుకాకుండా అంతర్బుత్తలదాన్నియేర్పరచి
 కలపాపక్షయమన జ్ఞానము పుట్టించుతియుతుర మునెడపురుషు
 డులిత్యముగా తన్నుతానుగూరుతునెడకి గూపునకు బ్రహ్మ అనగా
 తగవుండున్నది అనగా బ్రహ్మ ప్రతిబింబమలకు అద్భుతమువలెనే జ్ఞానమునాత్మ
 పరమాత్మలకు తన్నుతానీయునున్నదనుటకడ భాగమునాత్మల
 మగుమద్భిత్తము సత్త్వగుణములను విడుచును అతర్వాత గుణాతత
 మేనవస్తువు యందంబునాతకమవునున్నది బ్రహ్మ పరమపదము బ్రహ్మతంబుపరమ
 లెదురై అంతే ప్రపంచమజ్ఞానకుమా యుమాటు అనగా నాలుగుకాని
 మేలగుంటె అంగుమా యనుమాతని మార్గమునుకా వినుమా యుంటువంటని
 తెలుసుకుంటామి యందున తువక ఆకాశము మందు నడిచెపక్షమార్గముయేలా
 గుంటె యుదా అనందమునువెలంబున గుణములమూర్తి మా యువాని
 తాతరాప మనుట బాని గణుతింపెదనన్నరెగడుగల్గి వ్యభిక్షింబును అనుట కైవట్టు

మాయ అనగా అవ్యక్తమునకు గ్రహించునదవుట కైట్టలు కులుస్తది

----- అవ్యక్తస్వరూపానందం

దర్శనం (యత్ర)

సాక్షిప

డి.మూ

అట్టలముగ

సేలయింపై కాగ్నిమనుకైతవ అనకాని

వల అని శిర్దోనివేంటియు

గల మణిమయములు గనకమయములు రజతమ

యములు మఱియు మృత్తయాదికములు

స్నేహపై కృత్రూపలందు దాట కున్నట్లుగా

జ్ఞాత తూట యందును రుషుకుండు

కల వికరమయత్వమై

నకాషణి రసమయంబును యుగయుగమున

ంతవిద్యై నలుగ్ధియ

నకము లగు కర్మములమెయింపెనాకనృపా.

గల బలములు ద్వికంటె బలము కంటె చుడె

మంతకంటెవా యువాకసంబు

దానికంటెచె ద్భవానికెల్లనుచెద

మనసు మిద్దికెద మనసుకంటె

గల దళణిమొదలైన పంజరజ్ఞాతములకంటె

మనసుకంటెను మిద్దికంటెను మహాత్మా

శంఖుగాలంబుగాలతల్లియుమీరి

యందువిష్ణుత్వగమలకేతయుతతతు

తల శ్రీది యుమధ్యమునంతము

నాదేవనంకంలేమనవ్యయుతత

వ్యాధివాసంకంకం విషయంపూర్ణయాది యీక్తం గుణములను విడువగానే అప్పుడా
అగణ్యత్వనతజస్సుగుగాయమునందు వినుము మూడుగుణములున్నావు
వలెనే ముప్పైరిసెనును ముప్పైరిగాతలు సుమేరి ఆత్మసులందెరిందే నీత నున్నుతగ
వు అతివైకాగ్యమున ప్రేతగన పోతగాన అనపూర్ణాన్వయము ౧౭౧౩ మణిక
నకరలతవృద్ధితాకములైన పూసల యందు సుత్రము పున్నట్లే జూరాయుజాంతజ
స్వేదమోడ్చి జతమర్చి దీక్షాతముల యందు పురుషుడు ఆత్మ పున్నాడు అనగా
ఆత్మ యందున్నాతములున్న పున్నవనుటే --- కునబెన యదే యీది వాగ్యం దీక్ష
త్ర ౧౭౩ ఎకరసమ అక్షయము ౧౭౪ పాదికములైన మధుకాదిరసముల లెంపకరసము
నలగినామి ప్రార్థనయేవ అనకొషధిరసమ యుంబయిన యుక్త్య సుమిరీష
ధ్య సుసారమున తీక్షణుల యొక్క మధుకాద్య నీకరసములు కలది యేలాగు అవు
తున్నదో అలాగుగా తునింపి క్త ఆత్మనుగానూ వుంతయుద్ధి అనకకర్మములవెం
టయోపుట యధావ్యాకర సామూహికాపక్షాన్వితా సుసారి అథా కర్మ సుగాబుద్ధికు
తకాత్మా సుదర్శిన యీక్తం ౧౭౫ జలము పురివీక్షణో వా యావ్రాతాళ మసేనాయుద్ధ
లు పైకదాకంకె పైకటపెద్ద అయినవి యదృశి మోదల యన యేతింకంకెతల

170 మూ వదములకు నానావిధ

వాదములకు యేరుగ తజవత్ప్రేపి నృపా.

కల అనుభవము (ప్ర)ంగి శాంతి

గనున అనిష్టదన (త్రి) కాశంబి దా

విరుతలపు నకుంబులు కున

కునగవృష్టు గర్భముల కెగిరిన మనవరా

కల మనసు గెరిమన సుబుద్ధిం

గెరిమిద్దిగర్భసంబు గెరిదర్భ సమున్

విదం (త్రి) మమున సెరి గిరిన

గనుమిద్ది తత్త్వరుని విష్ణు భుగబోధ మ యున్

కల అప్ర తంబునృత మతులం

బమెను మవృజయంబునం త మవృజులు గుంబున

దృష్టులనల వడిగూత్తము

శమా తిర కమనయెంద పంబెదృష్టు మున్

కల అని గురుడు పదె శిరిన

విని మనువు గృతార్థ తయ్యో విద్యోత్తర

పును నలవరింపు నమన

ముననిచ్చాత్మముల అనుభవముంద త్రిర తన్

మ అనిద విని పరమ హర్షంబు నలొంద పాగ్రుంబులు తావంబులు శంకరిన

వోత్తావహాన యుతగు తృప్త్య మహాత్మ్యంబు విదవల తులెప్పవ యనిన నత్తుజోప

తి తొనారద-

వృ ముపెద్ద కాలము కంటె బిడ్డలు పుట్టెద్ద అతను ప్రభువు ౧౭౧ ఆడి మర్చింతములు తెత

నిష్కాంతత్యోగసోదన
 తృష్ణంగత్పాంతేననుదివ్యవిజ్ఞాతాన్
 గుం అట్లంగత్పాంతేననుదివ్యవిజ్ఞాతాన్
 తల్పగతుతద్యోగినిబద్ధంబుదెనా
 సంధులుదువుట్లసృజయియె సంధనులను
 సంబుధనసప్తసంబుధనరవరణాన్

మమకారమునకు యంగరసంతు బులస్త్రింతు బులమంతుగ్రతుభి వత్సనదన
 రగువారలయందు మరలకెగట్టిపడ జాపతి బుద్ధియె నతనివలన సుకాసుకగుత
 నాగాదిజాత సర్పవంశులగునె నతనికె సూర్యుండును నత్రకేసముండును నుదయి
 గురబువంశంబులకు గూటస్థుడైరి. సూర్యునిమాన్వయించు అలలు నవృపుతనకద
 నంబులెరి. దేశకాలభేదముల నృపకులంబులు బహుశాబ్దములై వర్తిల్లు నానెల్ల
 దనవలనదప్పుడు విష్ణుండు బరన్వరవిరూపజనిత సంగతి మంబులు నిమిత్తముత్రంబు
 లుగా నేగేషప్రకారంబుల నుపసంహరించునదేవుండువాసుదేవసంకర్షణాదున్వేష
 నిరుద్ధాత్మకంబులగునాడు నీర్వదివ్యస్వరూపంబులగునా బుగద్భరణంబునరింపు
 నుతలా బద్ధంబులంది యిట్లుగ్రతలునల్లునని తృష్ణ సంబాధియిగానాతన్వరు
 మానుష

వృత్తిం ౧౨౨౨ సమాధి ౧౨౨౩ తాత్పరమాత్మసారేర్వేనానాగ ౧౨౦౧ ౧౨౨౩ తృష్ణుడు
 నీమనమామకుడుకు సృష్టికర్తలయినవత్సను కర్మపాండిత్యప్రతాకె తుకము
 చేత మహానాతములపుట్టెనా ౩౨౨ మరలకెగట్టిపడవలన సుకాసుకాది సంభవంబు
 గలగా అనగా అధికృతయంగ ముగనుక మానసిక సంభవము అనితెలయవల

శివధీ కౌరిసంతగాలమున్నుచుకవచ్చును యచశావధిజ్ఞాప్రద్ధాదేహంభార
యిచుంబీజింఁ తావత్తాపదళవస్త్రగానర్చమకృతంబయి నప్రేక్షాంమృదుమోద
రైలుజ్ఞాపవరతర్జునసంతాపిదే శైతేషామపత్యముపపద్యతే తతస్త్రితా
యుగేకాతేసంస్థాప్నోజ్ఞా యతప్రజానవ్యజ్ఞాన్మృదునోదర్శనోజ్ఞామపిబసాధిప
ద్భావకమృదునోదర్శనం ప్రజానామపవనృత జ్ఞాతలయుగేకానంద్వింద్యరూప
దీప్తిగాఁ బ్రియన్వీత్యం వాసుదేవం ముక్తిప్రదరూపము సంకర్షణం బయతా
రూపము ప్రద్యుక్తం

170 మూసామాన్యదృష్టిజ్ఞానముల యజ్ఞానముగృహ్యంతుంబు కృతవరతంత్రతలెసియుత్ప
ష్టరశితుల యాకాదనంబునకుబాజనంజ్ఞానోకేతన్మృదులుగరుణామయక
టాక్రమంబుల సెసంగుననిన ప్రతుంత్రోజ్ఞానమప్రజామిల్లయుదిష్టేరుండు

కలమునిజనవిమతరశితి

మనులుండెవ్వరికలంబుమహానయనికం

జనసిద్ధియెందగనన

య్యసంపుదలపనలనరించు నని యుతుగుటయున్

మలదోర్వతనయమింకా నేదేవప్రతుతిట్లను నారదుచేతవినితెలుంగు వివరిం
దనాకర్ణిపుము

కర్మపరమునత్కరువిష్ణునిప్రస్తుతం

నారదమునంద్రుడంబునమితమైన

మస్తకముజేర్చి శక్తిసమగ్రుండు

ప్రతిదట్లనయిట్లనివిత్త వింబె

కందవామోత్సాహజనము

తేజరపునకన్నదలతుకలపముసం

యాచితుమనాతానతి

యీహేత్రపరతంత్రయేర్పడగరుణాన్

గీ అనినదద్దవమున పలుతాదరిం

వరదుడగుచిష్టుడిట్లనుబరమశక్తి,

నిర్మలగుద్దయింద్రయనిగ్రహంబు

మన్మథునిచ్చినమునకు నమాత్యకౌటం

కవిసువేతతల్పమునతవి

బసుపడుగల్గిషముల్లెల్లగాపగసామె

నైనయెత్తిపరమసాధన

మనస్సుతెలుపెరుగనియెంతమెయిదాన్

గీ ప్రణావపూర్వకమగునమంపదముపాంత

పత్నీశైవ్యశ్చవారతసర్వవసన

నిర్వీరనశబ్దములగ్రమనిష్ఠవైజ్ఞ

తుర్కీగూర్చంగమంత్రంబుదోయియెరసి

వృత్తికారతరూపము, అనిరుద్ధం, పాలతరూపము, అలాజన్మంబులందితున్నట్టి
వదారంబులెత్తి, ౧౨, ముని, ఎవ్వనిదలంబిదిక్కితెందగనుతలపనెయ్యనుభవవరంబు
ను, అనిరెండుప్రశ్నలు, ౧౨, పరము, అంజుతని, వంశశిరస్సునుచేర్చి, అట్లనట్లెల్ల
కందవామోత్సాహజనము, తేజరపునకన్నదలంబు, పలపముసంబాచితుమనాతానెండుప్రశ్నలు

[illegible]

రె. మా కుమారులకు అమ్మ త్రమసి

శ్చల మాన సుతైశ్చ డింబ జపియన్తహి

వలయునునున్న అధికం

గలుగించుచున్న సాధకత మునుపనకు

ఈ ప్రాంతం లోని అన్ని గ్రామాలు

మనోహరం అన్న పాదము పాతికి

ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸತ್ಯವು

మనఃక్రియలతోనయ్యట్లవంజితప్రభుడు

సం ఆవృత్తకావ్యమనశ్చిలప్రశ్నపరమామి

శక్తవత్సలవిష్ణుబలమపురుషు

ಸತ್ಯವು ಬಿಂಬಲಯಕ್ಕೆ ಬಾ(ಕ್ರ)ಯಿದೆ

అంతరిక్షాన్ని అభివృద్ధి చేయండి

నిత్యముగా యోగవర్జియై దురుసునా

ಸೌತ್ಯ ನರ್ತ್ಯರುನಿ ಯಾಕಾತಿವಾಧು

ఇవ్వగొట్టేదవూతల్వవ్వవ(ప్ర)స్తు

సర్వమోక్షమునకు ఇహాత సంప్రవర్తి

శ్రీ సమృద్ధి సర్వస్వ సమృద్ధి కై

రచన సహ(స) నిర్మాణ చారణ్య శిక్ష

నల్లనాళ్లుగ అన్యోద్యోతకా తున్నా

గర్భానుభవపునక్రిగమ్మదలలు.

గీ అవలంకృత్యవరణాన్వితాః ॥ శిర్ష

నన్నయకారి వశిష్టనారాయణుని

నా ఆశున యోగ మూరి, యోగా ఆరిత్రు,

(దు)పునఃగీతు వారిజుత్రితొడగెలుచు.

క ఉపవృత్తులను సహజాచరములు

శ్రీ వ్యక్తానందస్వామి

వ్యాఖ్యైతియోగమునుసంపూర్ణముగాను(ప్ర)తిపత్తిపూర్వమందుకలగిననమన్నానానకరూప
పుగా(ఇ)కవచ్చును... శబ్దము స్వరతుర్థివిశ్చిత్రతనిబహిత్తతామయనిమంత్రమపు
రున్నది(ఇ)శ్వరీస్వరమగ్రస్వరీస్వరీయంశసత్త్వంబున(ఇ)యోగియొక్కవక్షస్థాన
నితరం(స)సాక్షి(ఇ)కవచ్చు(ఇ)వసతిసర్వమన్నిన్నిసర్వమన్నిమితివాచాను(స)సా
క్షాదవచ్చువాసుదేవం(ఇ)తలయలముందుగా(ఇ)త్తంత్రము(ఇ)ద్వారా(ఇ)కర్మమంత్ర
మును(ఇ)బహి(ఇ)తద్వారా(ఇ)నున్న(ఇ)బహియంశంగావలయు(ఇ)కలము(ఇ)తపురుషు
నకుద్భూతమహిత్తాదకర్మముకలుగును(ఇ)అని(ఇ)నున్న(ఇ)అనన్యమను
తనయాలయి(ఇ)ద్వారా(ఇ)త్తంత్రమును(ఇ)ద్వారా(ఇ)దారదంకు(ఇ)దేవతని(ఇ)దిగ్విజయ
త్రయమునకు(ఇ)కల(ఇ)ములయొక్క(ఇ)ద్వారా(ఇ)అన్య(ఇ)ని(ఇ)కల(ఇ)సర్వ(ఇ)యొక(ఇ)యొక

లహు ముఖాః శూత సంప్రవృత్తిః శూతాంతామిహృషీతేనుః శింతియప్రవృత్తుః
 పారణ్యగర్భాః త్రైవేదగర్భాః శూతగర్భాః మత్స్యసాశిలశూతవనుః ॥ ౧౭ ॥ అరలుః రేంతోపాదమం
 రుశిశ్చ సమాసయతి పదమువిశజియైపుయెప్పుడని యడియునన్వేశ్యులుగెనివి
 (౧) హంబుజెప్పు నదియునిచ్చిస.

72 మూ

శ మిసేవిధానం

నివృత్తులు శూతములన్నియు
 నేవైనైవము కుందునప్పుడు గెలుతుండు
 గీని స్యావరములు శూతములుగా జేరెను
 గాగ్రుండు యంబుయెండి నతలమునను
 నిలుచునెవ్వరు కంటయనిచ్చిసచ్చ
 లలుతుశిక్షింపునన్నుగాగెలుతునియంతి
 కు కాలములర్హస్యంతుగు
 నేలయునన్వేషింబు (౧) యుయునిష్క్రియంబును
 పురైతమునైవపామ
 గీలసలుపు పానుదేవునింబ్రణాంతింతుండు
 కు అరలునకురవికెనిశశం
 కంనకునం (౧) హతారతములకునుదేలుచే
 వృక్షలననావపాల్గెడు
 ననంపాడికడలుగెలుతునవ్విశ్వాత్ముండు
 గీని నాలుగంట నువెండి యునాలుగంట

రెంటుకైదింటమరి యునురెంటవేల్పు
యజ్ఞశీలుకాకాదింబునట్లవిష్ణు

గొయజ్ఞుదరుడుబంబయజ్ఞుండులక్ష్మికి
సునితిపట్టు యోగమునకునెలవ
సర్వమునకునిష్ఠదనంబునానెప్ప
వారికాశ్రయించువరదుబరము

కల అగమంబునాంధ్రునివలె
జగద్భరణపరునమూర్తి సాగరనిర్మలయె
దగరిష్ఠుబంబకాల
జ్ఞుగుణాత్మకునిర్మలాత్మకేనామయినెలుతుడ

కల వ్యక్తమునకు ప్రాచవంబ
వ్యక్తంబాతత్వమునకునవలయునుప

పాప మానమైయలరుచుండు నట్లనందినిచైన విరలాప్రసిద్ధునిదశానిత్యంత
పృథివీసాతనంబునెచ్చెడంబుకావరగురుదులొకగురుదులొకనిపుట్టెయెను
నిచ్చెటలు నిచ్చున్నములైనపొముకుముక్తింద... తతిముమందంబుగలగతాలముప
ర్ణస్యోంపుటివ (3)యా గుణోకర త్వాసదేవంప్రసాద
యనిత్యక్తంబునెచ్చెడంబు... శత్రుశత్రుమముగాయితిత్వ
ము కలనిగలయిదుమంత్రములనెత్తున్న యజ్ఞులనెత్తునెత్తున
కువిషయమైనవిష్ణువునాకుప్రసన్నుతపుకాక(యత్ని) క్షురతుక్షుర త్వానిష్ఠంబునానిత్యంత

మా యతేకపురస్థానస్సమేక్ష్యంప్రసదత్వీత్యక్ర. ౧౨౧ | యజ్ఞధరుడుత్ర
 తురస్థానకుడు. పరియజ్ఞుండు. బ్రహ్మయజ్ఞాదిపరియజ్ఞస్వరూపుడు. ౧౨ |
 అగమసు. ౧. తతేకాని. పాంథు. ౧. దదుమన్తవా. అమూర్తి. దేహమతేకాని. అ
 సగా. అగమసు. ౧. ప్రతిమావిరూప. పాం

ది. మా - - - - - య

యుక్తికాకా యంబులుగు
 ఇత్యుకాదేసు ఇవ్వబా వ్యసంతుండ
 కుల్లానకామపకా యుజ్ఞా
 లేనమహాత్ములు ఇతేంద్రియత్వమహాతాత
 వ్యాసంబుండినమరలరు
 పానిశరణులైత్రుతుకువాదసుకృతిస్తే

కులౌకంబుం తయనెవ్వం
 తకాంబునననర్వపాయుననగలి
 వ్యకారుడేవేలుంగుద
 యాకరునపుక్తనాభుననవర్ణింతుడ
 గుం అయిదుదెలుగులబ్రకృతిబంబాననముల
 ననుజవియత్త్రుజ్ఞునద్వాదిగుణు
 యంబులెలననయమహాత్మకలతు
 సంశ్రయంతుమదాత్మప్రసత్తిగారి
 కుమ అగతసాంఖ్యులు యెగా.

వీరులు నగు మహాత్ములెవ్వరిం గనవునరా

గతిలేని సుగతి వడయుదు

రతతర్కవైజ్ఞపున దలయునపు రమాత్ము

తలైనునకుమవె ~~యింక~~ అంగెడుసూ

మని మధ్యమనంజల అవ్వమంబెందని

బృహదలయుదిట్టయ

వ్యాధుని, అంతాధిరూపు, అమూల్య, ఆతానవాయురూపు, సాగరభూ, జ్ఞానముద్రుని, పంపతాలజ్ఞు, శ్రేణిదస్సంగవాది పంపతాలస్వరూపుని, పంపతాలజ్ఞు అనెడి ద్వితీయుగ సుకద్రుతప్రకృతి అయినపుటకెన్న, ద్రుతానకువికల్పనతాపము, జ్ఞాతప్రతిసతావృత్తి, లంకాద్రితప్రకృతితాత్పరతస్పరజ్ఞానసస్సాధితిసూత్రం, లంకాబాసా నరణామందునరసయతి, ౨౩, వ్యక్తమునకు, మహాత్మానకు, అవ్యక్తము జన్మస్థానము, అవ్యక్తము అనగాప్రకృతి, ఆతత్వమునకు, ఆలవ్యత్వానకు, అమల, మాటకుకా యానామైన, అవ్యక్తద్వ్యక్తముత్పన్నమవ్యక్తాభ్యోసరణత్కరం, అయ్యైత్తరత రంసాత్తతమస్మిన్రణంగతజ్ఞాత్యక్తం, ౨౪, జ్ఞానభాసనరా యానాబు, సాంఖ్యబుక్కు యోగులుక్కు, ౨౫, తాతంబందయు, ఏకాంశంబునన, ఏకపాత్విజ్ఞాతినోతనోవే, ౨౬ అయిదోదోతగుల, అయిదులవిషయాలునుక్కు, ద్రుతప్రకృతి, మా యనుక్కు, త్రమమంగా పంపాననముల, పంచోద్రియములములచేతను, అనుజ్ఞానోత్కృష్టజ్ఞాతినోవేవంతాన సత్యాదిత్రుగుణములచేత. దుగ్రుపుడైనటువంటి ఆత్మను

అంజ, అయినపుటకెన్నయి యందు శేషము

మతిగంతసాంబులు, యిద్దినిష్ఠసాంబులు, యోపద్భా

173 మా

గుణ

నిరంజనునంతరాత్మని బాటించు
 కుసేగి మాతాన్ని మయముదా
 రామయమును శిష్యునియును నగుతే
 యోమయతత్వమునాత్మా
 రామత్వముననిరంతరంబును బాటించు

కుగుణ ములకు నాది యేని
 ర్నామము మునకు నునాద్యుడగు నరూపుని లక్ష్య
 ప్రణయపుడు నలునాత్మ్యం
 బ్రహ్మతంత్రు సన్నుగురమనర్థగతుడు
 కు కల అంశస్థైర్యమోదలం

దలలును తెలారనములును వరనములునగు
 శ్చలునిర్వారము
 గెంతెద సర్వైకసాక్షిగొనిండు హరి

కునిమనె యుగకు నునంసా
 రమగృతమోదుగెలారము గాభుమనం
 బునకు నశ్చైతన్యమయములకు
 ననునమనువా తనింకనాచా యునితా.
 కురూపము గామము కాగ

ద్వీపంబులుతతశక్తిధిరమ్మేయకా

స్వక్షిపిగాసెలుతురవి

స్వక్షిపమసోలలయపుత్తిసిద్ధులునిన్ను

కంఠలములుసోరకకర్తం

యిలునదపురువొనివిమలసోదాన్నిహతిం

యెలయింకంనునిర్భయిచ్చిత

సేలకునసేకాంతిజనులునిగుంఠ్రువార

కంఠేహస్సునదేహుదక్షిల

దేహి.

భా.

రాయణులు అనేపద్ధిమందుచేపులత్తిది అయినప్ప

టెక్నిక్రిమిమంఠ్రము గనుక పునరుత్తిదోషమంతదు మంత్రములు

జగద్భాసయతులలం యువంఠ్రమసియ

ప్రక్రియత్తజ్ఞావిద్విధామకమితిగతాసు 121301 నుజుములకుగాడియై అసగానుజా

త నప్రకృతికంజెప

ణమునమనునాధ్యుడగు శివరాత్రిరుడగు అను

టాక్రూరసర్వజ్ఞానిజూతాని కుబస్యత్కర డెచ్చిత డెత్తమః పురుషస్త్వస్యః పరమాత్మ

యస్మాదేవతాని తాసు 1311 కల యంగ నమస్తే

స్వర్ణసర్వతాత్త్వికేరణము

వీయస్త్వం బ్రహ్మం తరణపుడవసు టాక్రూరసం అతంఠ్రయశమసుజ్ఞం బెచ్చిత్రేక్షమా

యస్మాదేవతాని తాసు 1311 జానంతి సంసారే సంసరంతి తే ఇత్యుక్తం 1312 రోషముజ్ఞ

త్తి దిరమ్మే సిద్ధిమ్మే యేహస్త్విదిగా అస్యములనుచేరకనన్నేవేరువందగా 1313 పలము

సోరకకంఠలమునతేక కర్తములుచేయుచు అకర్తములకుజ్ఞానాన్నిదగ్ధములుచేయు

గు. ప్రసా. అకామకృత కర్తృములు కర్తృకులు కావమట. ఇద్దరిద్దరి
వమందు కలకును కలవు పత్మ. ఏకా తిలకులు. ఇతర సేవలై న వియవార సమయ
తురు.

రి. మూ. సముద్ర సమస్తా త్రిదల తురుగురిత
భూహములు బాగునయనున
మోహ తనిరసిండు యోగములు గృహ
నలుప్రకృతి యులు ద్భావకృతులుగా వయనకా తన యంబు నిందితు
ప్రకరము నేనాన వదలెదా యుని తన వర్తనంబులా
సకలము నందు నపును బ్రసన్నతన ల్పవినకు నపునా
నితనిలువంగబట్టిన నీ కృష్ణుగా దిట్టతై వెలుంగుద
కలవ కత్తంబు న్నీతమ
నేక తృప్తియు గల్గు నేమనా మరం దంబా
లెంతింపని పుణులగును
శ్లోకంబులకుం బరమ పదము సులభమునా ర్థ
నీ అరకములు సులభంబులు నై నజ్ఞాత
సముద్ర యంబులు మణులు సూత్రమున నన్న
కరణ నీయందు సున్ను గాన సమత
యేను జక్తి నేనారెద నిష్కడేవ
కలహ తురహ తుతవ కర్తవ
యాత ప్రక్షుప్త సమస్త శ్లోక వచనం

శ్రేతత్వము నగుదురు

శ్రేతవు గావచ్చునను నీవము కుండా.

వ్యాకామకృష్ణాదిరూప) అదేముఠా యోగములను రెంటిని విడిచి వా
రు 3 ల ప్రకృతియు అవ్యక్తమున్న యుద్భవకృతులు మహాదహంతారములున్న
బావము మనస్సు నూతనముయు అనగా గుణములతో పదిన్న (తొమ్మిది) యులు
పదిన్న యిరువది నాలుగు క్షరతత్వములున్న నందుల వున్న వాటె యందున వున్న
వు (తొదిగుణవిలాసము అవి నీవనీవు వానికి నిలువంగ ల్ల నప్రముగాదు అది నిర్గుణ
విలాసము అందుచేతె లుంగుదే తొలుగునగు నిర్గుణ రూపమై ప్రకాశిస్తూ వున్నావు గదా
అవ్వీ హంతారామసో తంత్ర యానియే త్వయే తానితేషు త్తం
న త్వయో అవ్యక్తం 3 ల ప్రకృతి త్వబావము కలవారికి అనన్తము
... వబావము కలవారికి అనన్తము అదేదబావము కలవారికి 3 ల అవరములు మ
లుల సూత్రమున సున్నతరణి యందునున్నవి అనగా ఊప మానవత్వచేత అంతావ్యమి
రూపము చేత ఇతరముల యందున శతశ్చరస్సర్వజ్ఞాతానాం హృద్ధ
శేర్చునతిష్ఠతీతగతాసు

దాతిమతవు ఇలా తప్పిస్తేవు తపస్థలత్వంగా

74 మూర్తుల ద్వైష్ణియము ప్రయమనువేర్చుట తదాశ్రయ

తముల యందెల్ల సంసముతనాకు

ఇలా తపం యోగం యుద్భవకారము

క్రియగుణాత్రయంగతి యనునతేవు

వేదరంజనం యుద్భవములు నింది

మమల పాండును విషయాన్నిరతియు

బరిహా ఆములుని రామరామోద్భవ

శ్రీరంగం మువ్వడిద గురునానాదు

గిరి ఘోషా ఇతి వ్యాసు మహా సుదక ముల బృత్తు

దృఢమైతి నందున వా యుత్తరము

శ్రీ(అ)మాతాశమున(గ)మనః(అ)జమున

యెండో సీసాచిందయూనందమివ్వు.

ද්විතීයික ලිපි

ప్రశ్న వాఙ్మూలం అలంకరణలు

ರಂಭುಗುತ್ಸು^{ಮು}ನ ಸ್ತುತಂ ಬಹುಂ ಕೃತಿ ನಮಂ

ತೃತೀಯಾಧ್ಯಾಯದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಮುಂಚು

వల్ల సుగంధవస్త్రములేర్పడు

వ్యక్తంబునిజన్మంబు యైనట్లుగూడ

సామప్రదీపకర్తృత్వమునందు

ನೂತನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವೈದಿಕುಂಡ

ਕੀਤਾ।

③

తత్వంబెతత్వము ముసగుదు, అవగామంతలసామ్యముచేత

3

నరసామ్రాజ్యమునకు ఆర్జునరాపుతవగుదునని

५७

జనరక్షకుడవు (తూటస్థుడవు) సాక్షిని గాంధీయ జోగము నుండి పూనుకొనుచున్నావు

(4) యములులేవు. భృంధ్రములులేవనుట. నా కంటకాతడంగమున్నులు భిక్షంగమున్ను

గుణాసంగము స్తుత్రయోదశంగము స్తుతిపంచంగము స్తుతీశ్చ నామ ఫలబోధి
 సకమున మహాద్విపంశకముండు లయింపజేసి యోగందమిప్యుగంబింద్రియములకు
 లయమునొప్పబుత్తడి అక్షాత చెప్పబుత్తడు
 జలంబులయందు లయింపజేసి యోగాగున జలని శివా యక్షాతానములను పయిది
 యందు లయింపజేసి అతానమును మనస్సు యందు మనస్సును అహంకారముండు అహం
 రమును బుద్ధిని అసగా మహత్తు యందు మహత్తును అవ్యక్తమందు ముఖ్యైర్ అవ్యక్త
 బుద్ధియైత్తని జరణపమ్మెన గుణాసామ్యస్థితి సత్య అసగా ప్రసిద్ధమవు కుంబాబ్రంధగా
 తారణాక్షాత ముల్కై న చక్రాత్రులు విషయములు.

వి. వయా గీదెలగజెట్టుట దొరకెనవల యుదాన
 బరమమును గేవల మునగుపదము గలగి
 యేనగజమనైక్యంబులె టుగపెతము
 గాతనమనాగమనములు గలిగిపొవ

కైహరి యురదసునుసా యుం

దరయంగా హరి యుగలముహరి గాకునుసా
 హరితమననశ్చరంబము
 హరిత్ర సాదోద యముమహత్తరమహిమన్
 గీలుబద్ధియందు బాణమును నిశ్చయైరయజేయ
 జాలుత్తనామెసగుము జలగియన
 పూర్వకర్మఫలంబులు పెండుగాత
 యుదియులొంబులగడతరుత్తెనుబింతు.

గీ నీ స్మరేష్టు తుదలరెరనన్మనవ్

వచ్చెలుంటేవేదతుగావాడనంగ

వలయులుమ్మయ్యమరువకవాసుదేవ

దేవదేవమునన్వీరల్లావనయ.

కలతనుడనయండనిలపిప

రనువునలుద్దికటవెలుగువచ్చుతునిసగా

తనునగలిచ్చునిజున్నయు

ననున్నరించునదియవునరావుతికెన్నె

కలపరమాత్మనిసారాయంబు

జీరంతనునశక్తివేమువేనివ్యాసే

తరణ్ణితాయునిమన

సరణంబునదేలతునతులపట్టిదొడతాడ

గీ అనిజపింపరావపల్లంబుననువి

శిష్టశక్తివనున్నరించయతండు

వ్యాదకుండావిదురుటదొరకవలసినదిదానితోతపరమపదమంగలయోనదేనవేదపురి
 నేడితన్వీరముపుట్టుగాతయూతాయూతములులేకుండాఅనిపూర్వాన్వీయము
 ఏవకారముసంగయ్యేదికముఁచుకానియందులేనుగాయందుకానిపుష్కలము
 ముత్యకరితేతముఅనన్వీరులముఅనగానదించినవారముపాలపాలకన్యాయము
 తేతపరపురమున్నునామంతులముఅనుటవారప్రసాదమనిమహాతనానిపూ
 ర్వాన్వీయముగతిముద్దిమునుపొనమునులయముసంపూర్వకత్తపలంబులులేదు

గా కౌ. సన్నపెరిరళ్ళ తత్వము యిప్పుడే పొంద
అది. చెనరాధ్యంశవము. యింకా
యింకా కడతరుద్రై పావై పుట్టెను. అందు 1771/72. తమ దన ముందని అపి. (అత్తు సుతి
త్తు యుండే తూర్పు) యిద్దికె ప్పెనా పిలుగు నచ్చు తుని. అనుష్ఠించునది. అవిష్కృతముగా స్వరం
వలసినది 1781 పరమాత్మని. అనిప ద్దేదము.

--- -- వ్యాగ్రహ మొకడు. ఏకాయ సుని. ముగ్ధ -
--- -- పడుకొన్న వర్ణములు గలవని
--- -- అని చెప్పి జరిగింది. అని చెప్పిన సోపాన -

175 మూ సతల పాపంబుల ను గూఢాంశాంతి సేంది
యవ్యయమానంద పరమన న తివయిల్లు
నీ వైష్ణవియు గల్ప ప్రజా ద్భంజియను
శ్మేద యి యనుష్ఠృతి ఇంజనోద్ధేన నల్లు
త్తేన నే వ్యాధులు రియింను యజ్ఞాదాన
సమయము లపాదు దత్తుల శతమూల తలము

కలుసు రహిత ప్రాణ లలాపత
పరిచర్యల ముందు సన్నాశక్తి దలచుచుం
బరమని యంతిని వ్యాకృత్య
తృప్తము రియింన యంతండు గనుపు ణ్ణాగతి

కలు విను పిరియనది యనుష్ఠృతి
ననుష్ఠృతి గొలుచు బరమని కముల కమావా
స్వసుమిత్తవం బారశి నిద

విదయంబుగ వానికెల్ల విభవముగల్గున్

తల్లనములను స్మృతినదవగ

విశ్రమై తిన్దనంత్రులకు విశ్రుతగతిగ

లుగనగసద్భక్తినిపిం

నన యుత్తమంబు తినిలకులై పుగనోలె

గీ అలకతల్లములంతవంతంబును

ధృతులకునంతపలముగలుగు

నట్లులగుటదలప్రమమరమునంద్రున

స్మరిమదయపదమువాత్రోయె

తల్లనముగవల కృపగ

జ్ఞానకనుపదేశవిద్మనితమునయం

గానది సతలదరిత్ర

దానంబునకంటెనదితతరఫలదమగున్

తల్లనపునగకెల్లెప్పిన

యిదివిధమంతయును శుద్ధహృదయలకుగపా

త్రీవలయలై పుమింప

జ్ఞానహానియరకుసలలు మగు సర్వంబున్

గీ అశ్చమేధ సహస్రంబులు నిరంబు

పదయెఱిగి మహాత్మతపదమునన్

జయయత్తైకపకాయంబుండు

పద యశస్రు సుతశము గల వ్రాసినది

జపముచేసి 175 వేళ్లు వియు యజ్ఞబాసకాలముల యందు యిది అపి 108 వానికి యా
రుద్రేష్టలము కలదు 175 108 108 వములు వినియొక్క వ్రాసినది అయి 108 వానికి
ని ఉద్దేశించి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి
సమయి తప్పి వయోయి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి
కస్యోగి నాగతే అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి
అది ఆ చలనమచేయవలయును వాత్సల్యము పొందజేయు 175 108 108 అయి 108 వానికి
సవస్థించులు అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి
మదయశ్చిర సమము అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

ని. మానస అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

యందు గంగ అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

రంబుననే అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

తెల్లంబుగా నది అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

తెచ్చి అనేకాగ్ర అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

మా అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

సంజాత అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

తొదలంబు ముగ్ధ అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

గీ లరమ వరదర వాస్యోసు అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

మానస అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

యిద్ది అయి 108 వానికి అయి 108 వానికి

నిందనములూ ప్రశ్నించునందుసగు
 కుల అనిభిక్షుంతంపదేశం

యన విని యానందభరితమత్మతైపాం
 తునీపాత్మలు తప్పు నోవ్

త్వనకుంప్రణమిల్లె విని యమనదనుభూత్
 వల అట్లుప్రణమింబువేసి యాదరణోపచయంతుగురుపితామహుడొకామోక్షభార
 ప్రపంచంబుపదేశంపదయనినతందు వార్తయూర్జిత్యంబునునితిహసంబుగలదా
 తంత్రంబునయెడిగినయది ద్వియంబుంతుననిపతి విసమువార్తయగునామదేవు
 తగువాడు.

కలమానితమునియొకడుసూరి

సేసుండ్రి యుక్తునతనిశుభ్రత విసయం

బుననిఅమోక్షముతెలు

వానతి బొనవేదయామయానాకమరున్

వలపాదంబులకుంప్రణమిల్లెనప్రయోధవంశితాత్మతగునమ్మవత్తుండు

గొల ఇక్తిగలపునాకుంప్రణమింబునుంతవ

ట్లగుబనివయోగభీతపుకుమార

సదుపదేశమునకుసమభిక్షానుంతవై

వినుమునాడు వాక్యవృత్తితెలుగు.

వ్యాసపుత్రుడొకఁడొకాడు ముక్తి పొందుననుట అన్వయం. అనదియైనప్రత్యయ
 మువనదది ద్వివిరళమునైనతొపున్నది అనుష్టుప్ పంచరత్నములొకానొకటి

ద్విగ్రహానుగామసహస్రద్వైస్తవకాలమనుష్టుతిః | భారతేపంచరత్నానికర్త్యంతేతత్త్వి
18తిష్టుతిః | యా అశ్మదాయసాత్మ్యద్భుగవదుపదిష్టుత్వాత్ | విష్ణుగామసహస్ర
స్సయదిష్టుకాయశగవత్త్విద్భో శిష్టాపదిష్టుత్వాత్ | 19శివగామసహస్రస్సయదిష్టు
కాయసాత్మ్యద్భుగవత్సోపదిష్టుత్వాత్ | 20స్తవకాలస్సోపచోత్తత్వైరు యదిష్టు
కాయశగవత్త్విదా అనుష్టుతైర్భూతాయసాత్మ్యద్భుగవదుపదిష్టుత్వాత్ | 21పంచ
రత్నత్వైహేమామసుసందేయః | 22 అనితైర్భూతంభుతు | విష్ణుత్వం శమస్తైర్భువతీతం
భూం | కాలవశేనాత్తమనింధ్రవంశ్య | 23 | 24 | అట్లు మోక్షమార్గప్రపంచంబువదెకింప
అనగా ఇక్ష్వాకుమరముగనుక | బృహద్ర

176 మూ వు అనిపతియిట్లనియెం.

గ్రీ కాలవక్త్రంబునివదితంబుదేశ
సర్గములుబ్రహ్మయంబులుసగురుసుంతు
బ్రహ్మయమునగురమాత్మంతుబ్రుకృతియెంచి
యంగిలమునుస్థలియింనుగల్పాదియందు
గ్రీ ఇహతలంబుతెనామునిపుంగవులును
దేవాలమునుబ్రహ్మయంబునదేవాపదం
గనినసర్వవేదంబులుకాప్రములును
లతది రద్ధపుడివ్యాసుబావమునను
కున్వాయాద్యవేదతంత్రము

లాభములను తమయందును (అనుభవములను)

స్వయంగాను గానములును

స్వయములుగా విశదములను చేసితిమి.

కను అనివారములను గానములను

నపున కమలామృతములను గానములను

ప్రవరులను గానములను

అనుభవములను గానములను గానములను

గీతలను గానములను గానములను

వచ్చునా గానములను గానములను

గీతలను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గానములను గానములను గానములను

గును ౬౪౧ అనాత జాలముయో ౧ ముప్పులు కూడా పుట్టి మునుపు ప్రభు అనుకూలమందుల
 యొంత సేదకాస్త్రములగు శశవదసుగ్రహముతో తరిగి పొందితి ౬౪౧ గా అనాదికాస్త్రము
 లు అముప్పులుతో సమస్తానికములున్న తెలు యంతో నాచు ౬౬౧ అని అనాదికాస్త్రముల
 సువిన్నాపితతి నెప్పినా ప్రక్కయెదము అపును ప్రక్కజ్ఞానము పుట్టుచున్నది అ వరమ
 ము అప్రక్కజ్ఞానము అమరు లక్ష్మినా మునులక్ష్మినా దుర్గజము ౫ నాధునకు నలవతియుం
 తున్ అనగా నాచా యానికొకదృఢముగా అప్రక్కజ్ఞానమును ౬౫౧ సకల సంసారదంబులన
 కున్న సేదలము నొకదము అయిన అప్రకృతి అప్రక్కజ్ఞానము అనాచా యానికొకదము
 ను మునంద్రులు గ్రహించి నాతివల్లను ప్రపంచముగా అర్చిలుపొందితి ౬౬౧ గైతనకొకటి

౫. మూ కలుతననములదేమము

నలమునిల అయి దత్తాత్రునగ్గి తప్పిమున

పలుకుచుచుచు నుతత్వనోద్యమము గలది అయింతు

కు వికృతంలుమహాదా దికన

ప్రకమునయవిధంత్ర అయింతులది అయివిషయం

సకమునుమనసు సుగూతన

వికారమోతనకవిది వివేకాన్విత

క ముననమదహద్వా

అనితవిదిదేవా అనిత పరమాత్మవి

నానమునకుగానెందవి అయి

పానియం గరణముపై అనాకర్త

గుపుత్రులమున వచ్చి రోమిపురము

సంకలంతన వ్యాపకమధ్యస్థయిండు
నీగమన విభావంబుల నేననియింట్లు
లగుంబులును చుండుగానను నవ్విండు.

౩౫ అమలం దలరుం దవ్యయు
తమలయు దమల స్వభావు దప్పురు ముతుడ
హమన మహిమ మునం దన
లమన్యగతిగం దుమధనలక్ష్మ్యం దనుమన
౪౬ వినుము యెగాగ మధన మున దియ నేత్రని

మది ప్రాసాద సాంధ్ర మని లభించు

వా. పురుష నమోత త్తేనోషవలన. అనగా పురుషవత్త్వణావోషమనోత అనుట ప్రత్యుతపా
స్సున్నది. అనగా అత్యేన ప్రత్యుతపానాను పురుషవత్త్వణావోష అనుట ప్రత్యుతపానాను
అనుట మహాత్మల సముత్తత త్తేనోష ప్రత్యుత్పన్నులను పుట్టినది. అహంకారము అనున్ది
వల్లను పుట్టినది. ఆ అహంకారమును ప్రాణాని పాంధురున్నది. అకలగ అహంకారమువల్ల
సంప్రమముగా ఆతానాది పంపాతములు పుట్టినవి. ౧౦, ౧౧, ౧౨ కృతులు మహానాదకర్షణము
అనగా పూర్వ ప్రాణాని కర్షణ తను మహానాదు బయలు దున్న కృతులు. ఇహం కర్షణాత్మక
కర్షణ తను ప్రకృతులున్న అనునన్నది మూల ప్రకృతియెప్పుడున్న ప్రకృతినా వికృతి
తాదాకరల కృతులు బయలుపడి. అనగా అయిదే కర్షణ అనుట. అనగా అయిదే కర్షణ అనుట
౨౫ మనసు ౧౧ యాపది అయిదు కర్షణ కృతులు మూల ప్రకృతియే అయిదు కర్షణాలుగు
తత్తేము. సది. ౨౫ కర్షణము కర్షణులు కర్షణాలుగు తత్తేములన్న దేమిదా
నానోతము దేహాని దనుట. ఇది కర్షణము తత్తేములున్న దేహ మయివున్న. ఆత్మమునకి

3 సాధనములై కర్మ త్యాగి విశిష్టత్వేనోపమసంపదస్త్యై అనగా తత్త్రముల
 సంఖ్య 1234 పుత్రా చూర్చన 24 పతమట 12 దత్త్యై నామందం 12 ఉత్తరమందు 12 క్షయై ద్వి
 రములు కలసి నోద హము అనోపురమందు 12 త్తై వాక్యై పుత్రపురము తంపురుస్తా
 తుపురిద హానోతై తిపురుషం రేష్యై తారం 12 అమరు

177 మూ గణాస మాత్ర యంబుగావున ప్రవణాద

ర్చనములు 12 త్రయోకరంబుదాన

కలశాతముల వక్రతంబున

జాతముల గుండెపరుగు సమయముదడయ

స్వతత్త్వము ననపురుషం

తత్త్వైద సాత్త్వికానమిద్ధమతాన

గోష్యైత సప్తభావమగ్నైత గాఢంబు

షాతకతారసపరిమంత

లంబుద్రువమధిష్ఠితంబుత్తైత

త్రంబుదిరుగుతుగాలవనత

కలశాత్రంబు ననకలన

కానకమయమై నయోకమవహాన

గోషాతమై నయంబు

లంబుకై నవలయం దత్తై నాదనదృష్టై

గోషాంబు సత్త్వైత సప్తమంబులు విశుద్ధ

సతకాత్త్వంబు నయోకమనలయంబు

పరతంత్రులు ప్రపత్తిరూపకా ర్థములు కలుపబడెద తద్గుర్వత్తము ఆ ప్రపత్తిరూపకా ర్థ
దురంధరత్వము వారికి గల్గి యును అభూతస్వభావము అందు ఆ ప్రపత్తిరూపకా ర్థదురంధరత్వ
మందు అగార్థము లను అసాధ్యమగునకా మత్రాభాదంబున ఆ ఆర్థులు విడువరు
విడువవు అన విరమించు ఆ ఆర్థులను కామాదులు విడువవు అనుటకు ఆ సముదాయ
భూమికి నీ హేతు వానికి కామాదు లనుటకు గత్యము కాదు దేహ భూమి బెం తనంతట
గా ఆ తనదేహ భూమి ముహూర్తమునకు ఆ సత్యమును దేహ భూమి బెం తనంతట
భాంతి పడదు అభ్యసించును అనగా దేహ భూమి ముహూర్తమునకు నుల నుట గాన బెం
మిట దేహ భూమి ముహూర్తము అనన్యతా రహితమునకు అతని ప్రవేశము ముహూర్తమునకు
కృతార్థమునకు నున్నది గనుక సులభము లందు వున్నదవు కాని వినుట

178 మూ చందమున మది సత్యం

అనునొక ముఖము నుదమ
మునుదిబ్బెలువంగ వలయు మోహాన్యత్తికి
గీ. ఇలా మిమిదలు గగల ఇలా తములకు నిండ్రి
అముల తత్త్వ తినిన త్రమాది బేర్చిన
గుణములకు బేర్చిన ములకు నుదదేన్
రునకు నర అనునాంకారమునికొట్టె
గీ. ప్పు అయి సంత్ర అయి సుప్రసన్నత అయి ముఖి అయి
నదృశ్యములు సత్యగుణాది తములు
రాగభోజ్యరొగోదంబులు రాజసములు
దర్శనాక ప్రముఖములు బాహ్యములు

తల్లి నమనకు సద్గుణం

తా నంబులముగాన తత్త్వ తిహితే

పూని మును సౌత్త్వితములులను

చూసన మూ న్నంగవలయు మహానంద్యుడు

తల్లిను సౌత్త్వితములుచు దీసె

కేనికాన తామ సములకును విగతత్వం

యెనరించుబదంపతి

త్వనికూడముయొద్ద నందకుహ తువగుడు

గీత్రయల హంతారమున గల్గిత్రయలవలన

దేహసంబంధమేతల తత్త్వగుణవలయు

అన్యథాత్వయములయందు అన్యమనగ

మిథితకవశ్యకేయోచితతలతప్పతి

గీత్రమూత్రమున మిథితమున నూనిననుగల్గ

మనస్సవర్థనంబుచేంబేతల

సంత తాను బంధసంపారదంబు

వాగ్దేశికాచారములకు కౌశల్యమునకు పుష్కలమునకు సేవకలుపంగవలయు సేవకలకులకు

యనుసరించుచు కలవాట్లగుగాక అంబులకు సేవకలుపంగవలయు సేవకలకులకు

హంతారముల హంత్రులు అగ్రములు అహంబావములైనను అగ్రములు అహంతారములైనను

తల్లి నమనకు సద్గుణం తల్లి నమనకు సద్గుణం తల్లి నమనకు సద్గుణం

దర్బాదులు తమెనుభావములు కల్పింజమునమ్రగుణులు అర్థమునగువారిని
 మేల్జేతెలుతు వుందుగాన త్తగంబొసంభావములసంప్రహంబవలసివదికకవిసంసాత్త్రము
 లుమనస్సులందునెలపుపతిరజస్తమస్సులకుతమిరజస్తమస్సులెంతెనాతుంచానత్తనివృ
 జ్ఞానకారణమున్నుకొరిక్రియలు అహంకారముననెనుకర్తను అనెజ్ఞానముతోకలును
 అహంకారభూత్వక్రియలతోజననముతకపా

యి. ము. మున్ను తగ్గురునుండు మానవుండు.

కలలెంతమూలముదృశ్యే

తంతవరలనువత్తివినుముతానికెతరం

గాంతానసంబుదెలుగు

కింతయెరిగి తృప్తిదెలిగు ఆర్చవిముక్తి

కలలెంతగానెనంబులకు

దానయపాత్రయముబుద్ధితత్వహంకా

రాననలక్ష్మణుకొద్దం

శ్చైవయెఱుకదానతపుతనెప్పనప్రస

గల అతడుగాలకతతెనెకర్తమునగం

సారవర్తనంబునలుపునుండు

సద్వీక్షసంప్రప్తత్రుతెఱెడునరుమాత్మ

నిందెయెములయొతోననయెఱెసి

కలరాగపరితప్తమానస

యొగంబుననిందెయెములలుగ్గి తమలై

యెగులగుటయుతిపిసనప

రాగ తసంసారదుర్భితమమనయన్

కలపురుషులబలబలాతములను

యిరుండులయెనానా.

వ్యా. దుఃఖము అనగా శుక్లకాణి తమయన రావయ్యెన గల్గునరకవాసము ౧౦/౧౧/౧౨ తకు
 మూలముద్ధృష్టాతంతువు | అనాత(దానికి) ఆ త్రాక్షు తంతువుకు ప్రాజనము (దానికొక
 ము (తెలుగుకు) స మిపాత్రయము అనగా ప్రత్యక్షదేశక్షణములు ప్ర సాదలముల
 పంతవసుట శ్రీరాక్షసు ముక్తిప్రదము ౧౨/౧౩ గా జ్ఞానములకుండాన యుపాత్రయము అ
 నగా అంతర్భక్షిత అత్మజ్ఞానముగానె అత్రయములు వాచ్చిక్షిత అత్మజ్ఞానము
 కపాపులకున్నచో ఆత్రయము బుద్ధితత్వాహంతానగానలక్ష్మణాత్మ్యంబు అనాబుద్ధి
 లక్ష్మణము నీత్రయము అహంతారలక్ష్మణము కర్తృత్వాదితము అం అతాతాత్మికాదుమెన్న
 యె యుక అనగా తెలువి విత్రధర్మము అనుటదాని అనగా ౧౩ త్రస్థమానముచేసే
 త్రయపాక్షియల యందున్ననాపుగల యెఱుకను ౧౪ తనవదములురెప్పుడున్నదాని
 అతతాత్రపురు కాలముకేతనయింకను తత్కర్తవ్యుకేతసంసారి అయితిరుగుటందు
 ప్రప్రసంగం మననరంగవలెనే జింట్రియములతోకూడుకొని అనభూతాత్మయము
 ప్రప్రసామ్యముకేతనాగ్రదవస్థయందున్నవిషయం నువముకుమనెనానామేతారణ
 ము కర్తృణా తానభూతనయోగ్యతే యద్యదింట్రియం అయితే తదహం తాదాకా యు
 క్తనకేత తత్త్వక్రం ౧౫/౧౬ రాగపరి అప్రమేదమనస్సితే తింట్రియములు ప్ర కానింకానె
 యెగులగుటకలదు అనిపాక్షిత్ రాగముకేకపాపుల సందారదుంబుము.

దళ యుంగమంత్రవేడులు

వరులదిగులుయెలాగయింతులువారలకంటె

కల హై నయిచ్చి స్నేహరునకు

గాననయనహా నునతప్ప కరణి యగుటలు

స్నేహవిహా నునతవది

దీనినె యుగవల యునె యుకొక ప్రమేసంగా

కల (క్రమయమును సత్సంబునుకొ

నమును సుదర్శముల బ్రహ్మకళింబయ్య

త్తమ దర్శమునొనికె

త్తముగలవరపంగవల యుద్ధిచ్చి ముప్పకొ

కల పరి హాసము బాషణమును

నిరక్రమములెను గాననింద్యంబులును

దరుల యెంతదీనికెమని

యెంత దగదట్లెనె మనసులెంతయెరుసుదయ

కల విను వలంసొద్దమయంబుని

చనితాంగమున ద్వివేకకై నవమునగాం

నాననందు పురి దగులదా

పనికొని నాజ్ఞ విశుద్ధియై పగులు దిలి

కల హారోగ్యుతికెల్లదమ

వీ క్రిందయెందును, దుం, అ కగాదుంబులు, స్వామి (యారోగ్యం) యాచ్యమై పసచ్చిం

త్యోతబ్ధాం హస్తేక్షతశ్చైర్ధహా నోహం పునరక్షతో త్యక్తం ॥౧౫॥ పురుషులు అన్ని
 భూతముల యందు స్పృష్టలకంటె అధికము - వారి యందు బలములు వారి యందు
 యంత్రసంపన్నులు మరి యందు జ్ఞానములు అధికములు ॥౧౬॥ ౧౬ వాక్యమున బాపకాశ
 త్వబాధలు స్త్రీలు పుస్త్యుత్తిమస్తానిం ద్యంబులు - తనకేమనియెంచదగదు ఇంతమాత్రము
 విందీషము పుస్త్యుత్తి వరిహాసాదులకు సులభము అగు అట్లే నవరిహాసాదులు సినపత్నముందు
 మనస్సు బైతాత్రహాసాదులకు సులభము అగు అట్లే నయందు కాగము పుట్టుచున్నదనుట ॥౧౭॥
 విసుప్త్యోగశరము మాంసాస్థిరూపముగా బావింతరణని యందు మనస్సు అగులను అప
 నితి అబావింతులకు నాతి విసుద్ధి బలము అగు నాతి జ్ఞానము అట్లే యనుమపురుషుడి ॥౧౮॥
 వాశిశస్థితి.

సీ. మూ. తారణమై యుండు గాతకాదనకమంసం

నారికలగు సింధ్రీయముల

వారయ గాతకలు మఱి యున్నెదమలవంతి

గోసంకలభంగులు బడి యును సూక్ష్మభంగు

తైదునివివరికంటె నత్యంత సూక్ష్మ

భంగి వృద్ధయందు నడుముగానిరని అలుపు

గాతి యుది సర్వగత యగు జాతజాత

కల ఆరూపుమఱియెత్తం

మృతికిం బైరదు బైత్రైశ్చోదిమరలుపం

గోరకమగువెలెవలం

బావికయొకటి నుపరమాత్ముగను

దేహధారణాకం(మున్నరకామ్య)నాతిరావనకముపున్నది.వాతలిత్యన్యగాతులు
3. అప్రేక్ష్యంసరుధిశమదేహా బృహస్పతియ్యన్యగామ్య.2. బ్రహ్మనాతిరావనకమునాతి అనగా
నాతిము.వాతస్వరూపము. అనుటసంహరికలగు.విషయములయందువాతస్వపుష్ప
లువంటి.నాతికలు.బ్రహ్మసంక్తియనుటలకు అయిదుపుష్పవిషయాదిరావనకమునాతిరా
వనకము.300. స్థూలజంగులుపరియును.వాతాదిగామ్య.బ్రహ్మయగామ్య.అయిదు
స్థూలగామ్య.నాతులు.ఈగామ్య.అన్నిస్థూలములనముక్తము.మేవలెనేదేహమునుబ్రహ్మ
మొందిస్తూ.స్థూలవేమతాస్థిరానద్యోరసోదాదేహసాగరం.తద్యయంతియధాకాల
మాపగాయివసాగరమిత్త్యుక్తం.మరిన్నత్యంతసాత్త్వికాతియొకటపురయుదు
ర్భస్థానమందుమనస్సను అనుసరింపున్నది.అదియతగాసర్వదేహమందున్నచో
పింఛపున్నది.1. ఆయాపు.అనాతియాయుకు.మరిని.రూపగాన.అది అమృతాతి
గనుకతత్త్వముమరియొకవతిపోదు.పోయినామృత్యులవస్తును.తే అవపులంగా
నను. బ్రహ్మయోగ్యాలకువతియత.యోజవిన.అమృతాతియందే.నిలవకరమా
త్యుగను.3. ఆవిధమునుక్రగతిగనుటయందేకా

90 మున్న ఆవిధమునుక్రగతిగను

బావమునకుగానిపట్టువదలుచినుమును
శ్రీవేదముసంకల్పజ
మావాసమునుక్ర మునకునవిలాసకమున్

కు. అరయగసంస్థభిమునన
తిరుగుతుపదుశున్ననుటదెలిగెయసంత
అనంతగలదేమనె

జరింపకుండంగ వలయు సంతప్తులకు
 గీ. అత్రముని యింద్రదైవ జ్ఞమని వయసంలకు
 దేహపెనది గారణముగనిండ్రి యమసంగ
 బరగుజ్జావే నృజ్జులంబు పరమమౌల్
 ధాతువులకది విసుపు త్రాచిని విద్యము
 గీ. శుక్తమునకు మనసు సకాత్స్యరూపముమనెనా
 బలమునిల్చిరింపబల్చుబుద్ధి
 యోపుదరుణావృద్ధులెనపరాజ్ఞానదా
 ర్శుల్యమునాడనితలచా వులగుట

కలతావున శుక్తస్థితికిం

గావింప నయత్తప్రణాకర్షణములగున
 త్సవిత యమని యంమాదుల
 తొలివజ్రోరశ్వలయం విషయదురాత్మకుత్సే
 కులైరయగవిషయముతెంచెయ
 దూరంతములువాని యుందుడె తరినోమం
 మొరయుదురుదెతరకున్మం
 బరమపదవి యున్నున నుభావునకునగున్
 కులసనము సారయుసుమరణా
 మునుమంచలు గగలుగుదుంబ

హా ని పట్టవతదు | అనగా శుక్ర నాతి అనెను | అనుట | శుక్రము సంకల్పము కల్పము పుట్టు
 మున్నది | శుక్రము సద్భావముల ముందున్న వుండును | అనగా | సంస్కరణ సత్వ
 శుక్రము | శుక్లము | అని కలదు | అరుగుతు పడు | ననుటదే అని | అధివాగ నామము
 లత ముపు మున్నది | అసంకల్పము గలదెందుకు | సంకల్పము లేనిర అత | స్వలతమని
 మున్నది | అనగా | సంకల్పము లేనిగాని స్వలత ముకాదనుట | ఎదమనస్సు ముందు సంకల్ప
 ము | నరసింహకుండంగవలయు | ప్రత్యక్షంబుకాదనుట | నాసంకల్పముగావుంటే డాట్టరే
 సుత్రపు మున్నది | అత్రముని | నృసింహమును | శుక్రమును | క్రింద ప్రకటించునుగా
 నెప్పిగాదు | అందుచేత క్రింద ప్రకటించినది | వేదకలెప్పి కపరిమేసు దా తువులకంటే | శు
 క్రదా తువు ఉత్పన్నమైనది | అశుక్లమునకు మనోహర | చూపము | మనస్సును ముగ్ధులును
 కు సత్వము నిద్రియపు | పరిపాకమైనట్లైన ముకలపా తునాలును | అరుగు వృద్ధులుగా
 రు | అతవున | శుక్లభావమును విషయము ప్రకటించుట

మూ

మలుతుకమునం

గమనం ముద్దంతు మోక్షం

మనకు ద్విగోమనం ముత్యము తమద ముత్తె

గోమనం ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల

మనకు ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల

ముద్దె ముద్దె ముద్దె ముద్దె ముద్దె ముద్దె

ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల

ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల

ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల ముత్యముల

ఋగ్వేదమునకులుదానిం

గనకునగా వలదే మోక్షకాంతి క్రితవచ్చి.

గ్రంథుద్ధిగెరి మనం ఋగ్వేదానంతరము

మోక్షయుక్తినిం ద్రియముల గాని

విషయములతోడే తలవిడిచిన వానికి

ననిమిషములు ప్రసన్నులగుదురనప్పు

కవినుదేవతాప్రసాదం

ఋగ్వేదముల యోగ తంత్రములును సుపమం

య్యనెపుననిచ్చి లమతినలు

చునదిగిరిల తాత్పర్యపాదములు ముఖ్యము

వ్యా. గానకర్తృకుత్తేనయ యమాద్యోగవ్యాంశములత్రావసుప్రవేశించవలసినదిగా

అరయగవిషయముపత్తకలవారుచెడుచున్నారలనెవారుముక్తమృతములుగా

గగమనగావాక్యానుములనునియోగించుకొని యుద్ధనంబుపొందు

కొనిపొందుమేనమనగావాక్యానునియమమును మోక్షధనకాంత్యుపగమకావద్దాతకు

స్వరముగా. ఋద్ధినిగ్రహించు మనసును స్వగ్రంథియాలను స్వవిషయముల యందు

పోనివృత్తితోడేవతాప్రసాదముకలుగును. రెండోపాదమందు లుప్తవిషయము

స్వరములునునుండి లుప్తవిషయకాంత్యమగును. స్వరవిరామముగా సామామనగా

తాత్పర్యములు దీనియొక్కనిమిత్తం నము తునిచ్చియొక్కయును.

అనిలక్ష్యముగా ౧౩ వినుదేవతాప్రసాదమున అనగారే గ్రంథి

యముతనకుక గ్రంథియొక్కయునుతోడు అనుట యోగత్రయములను సుపమం

శ్రీమదా, కుంభాకరణ మూలపాఠం

శ్లోకాదులశ్లోకమున యుక్తమునని

మొదటితనాకలవున్నది

యోగాయోగమునంబులుదుగావలయు

కల్యాణమునందుండునముగది

శ్లోకాన్నింబ్రమలనెయిలక యుపకరణము

నానావిధములంబులు

తన యుక్తమత్తమునంబులెన్నెయోగము

కల్యాణమునందుండునముగది

కనుకలలకలనమోవికారంబులనె

మనసుదిరుగబడగాగలు

ననకలదులంబులంబులుదుదున్నెయింతులగుండు

మ అది యోగియెప్పుడుగావున

కల్యాణమునందుండునముగది

శ్లో అష్టాంగములు అవ్యుత్తమము. శిథిలతయైన అష్టాంగములు తనయోగియైనవాడై
నిలువనది. పుంసవలనకది. ౧౪. శాతం. తనాక. తనాక. ౧౦౦. మూలం. మూలం. పుంస.
తం. అలకల. మున్నెన్నె. అష్టాంగము. యోగాయోగమునంబులుదుగావలయు. అనగా.
ప్రభుత్వముందువున్నునుల యొక్కరక్షణమందునుదుత్తమమందలనకది. అతయోగ
వేదం. యోగియెప్పుడు యోగియైనా రకె. నమ. భూతయోగియై
నవిసర్గవిసర్గ యోగియై. ౧౦౦. అష్టాంగము. భగముగ. విష్ణునాన్నింబ్రమలనెయి. అనగా

అట్లా నమసున్నా నమందులయింపజేసి అట్లా నమసు విజ్ఞా గాన్ని తెల్పి దనముగా వేసి
మంతలేయగా అది వివారమున తలచుకొనున్నది. అమంబులు గురజరామ కావలాదివి
మంత్రమున అప్పు తిత్తుర త త్తము ప్రకాశించుచున్నది. అనగా విసుకచెట్టు నవరుసన విజ్ఞా
నము స్థు అత్తు ప్రకాశ యందులయింపనని తెల యవలసివది. ౧౬. విను నిశ్చల దీపములు
అనగా. అట్లు కాలము మేల్కొలుపునంత అది కాలము క్రిందకుండు. అమంబు దీపము మేల్
చేత వస్త్ర కలల యందు. రజస్త మో వికారములతో అట్లా గ్రధవస్థ యందు. ౧౭. యమిత
మైన మనసు. తిరుగబడగా మట్ల పోగా. కలుగునవి మఱు. అన్యసింప.

వి. మూ యన సమర్థి కలుగర త్తముంబుద స సత్తి

జ్ఞాన తంబు గుని యిది శరముగా
మృత్యు
యందును యోగి యది యుయోగి ప్రాదుతి
మ అనిపించి యు

కల విల యంబు క్రియముల కును

గలుగ గవిష యానుజ్ఞ వము గలగి న శంకి

వేలగును స్వప్నమున వేలంబు

గల యంబు లద పాపావ గతి యెట్లదయో

కల అని యిట్లుల యుచితర

బుధిత వృక్ష కేసు తెన పురుషోత్తముద

శ్చ నమసు గ్రుతుమునె అనిన

ముని వర్ణమున ప్స వర్ణము నుయోగింబు

కల ప్రమమున కింది యుములు

భావోన్మములకు సూరక మని యుగలదు.

క ౫ స్వాపావస్థాంబ్రకృతిక

దీపితవాంఛల్లగృహమిది అవేతలకలా

దీపింశుంబుంబు తిమ్మయి

నూపుట్రానాదంబు పరమసూక్ష్మతమయి

గీతలయమేల్మదియుండుటగలదునిది

యమం

వా స్వప్నము యిటు వంటదనినాక యథాముఖ్యపుగా వినిముసులునెప్పుడున్నారనుట
 ౨౦. అనాక యుగోక్తప్రకారమునునెప్పుడున్నాడు. ప్రమమంస. దివాసలూకాయా
 సమునెతమనస్సువెయదలయిన యింద్రయములండ్లెత్తునెందు. అనములగు
 నది. లయింబుంబు. ౨౧. అనగా. సుఖప్తి. అనుట. కలయనం. స్వప్నమనగా. అతనింట్లో
 రము. ౨౨. అందుకే నవి పయవాపారము. అని అవికాశిషయశాస్త్రముగనుక. అ
 స్వాగతిషయశాస్త్రముగనుక అప్పుడును. ఆస్వప్నమందున్నాపుడు దానుగైబస
 రూపమునెతనిత్రి అపుడున్నాడు. అదిగనుకనే స్వప్నపుత్రాంతమున్నాపకమున్నది
 ౨౩. అవికాశిషయశాస్త్రమునెవ. నెప్పుడున్నాడు. అనిలమునెదానములను
 పాతపితృశ్లేష్మములనెతనున్న. త్రిగుణములనెతనున్న. బాగ్రదనయందువున్న
 తోపు. విషయవాక్తి. కూడుతుంటే. స్వప్నమైతొనును. మనస్సు త్రుతావేదిగనుక.
 స్వప్నము. భావోన్మములకు సూరక మనియ్యకలదు. ౨౪. స్వాపావస్థాంబ్రకృతిక
 యందు. ప్రకృతిక. అజ్ఞానానకు. అకపితవాంఛల్ల. అవాప్తిక అనివున్నది. అచ
 తుది అవేతలకలా దీపింశుంబుంబు తు. ౨౫.

చేసి (త్ర)యంబును నభ్యుపసేత్తు

బాలు దిష్టా ననిర్మలగ (త్ర) సేవాభి

రూప నిర్మల కానందస్వరూపు తనము

గీ వ్యక్తమవ్యక్తమును సంతోషన ఆములు

గాత్రమోత్సంబు మార్గంబుగా నకాదు

వ్యక్తమది మృత్యు వ్యక్తమవ్యక్త ఆమయం

నతులదిష్టా నపును తు సాకా యుఖంతు

కం (త్ర) నక్షాభి న మవ్యక్తం

ంబునది త్రైలోకావ్యమునకు నాభి రముని

నిని వృత్తిలక్ష్మణంబును

ననుపమ భక్తమనినాటు నాగమపదాతి

గీ విసుముప్రకాశాది తరియి ప్రవృత్తి భక్తి

మదిగ తా నత్యాప్రలనావహంబు

ప్రవృత్తం (త్ర) నివృత్తి భక్తంబు నమ్మ

వో (త్ర) యము మోత్సాహంబును గాగమములు

కం కట్టనార యునుంట్లై

దేవ్య నార యును మతానంబు ర యారంగా

ంబుట్ట నార యుమోరెను.

వో నగా సుపుష్టి యందున్న రె అవి తప్పక భక్తులు పంజ్జ రూపమున తనోత్సాహమునై
తు - తొగ స్వాప్రతి ప్రయోగ సమయే యం ప్రత్యేక శిష్టా యంత్రాతిష్టతం

తొలువంతానాపు జ్ఞానము బయ్యెత్తనాత్మ దర్శము ౧౨౬ తెలుసుకొనియును
 గలలునిచేత అదేమూ అవస్థలనున్న పరిచయంబుకు జ్ఞానవంతులగును ౧౨౭
 వ్యక్తము ప్రతిదర్శము అవ్యక్తము నివృత్తిదర్శము అగుచున్నది అవగతములు
 గాతవిదితములు కాకుండా మోక్ష మార్గము తెలుసుకొను వ్యక్తము ప్రతిదర్శము సహజ
 మనుట అవ్యక్తము అమృతము ముక్తి అనుట ౧౨౮ అనన్య అవ్యక్తము అనగా
 నివృత్తిరూపము అనివేదములు బాటును పోషించును వృత్తి ౧౨౯ విసుమునుచున్న
 క్షమిత ప్రతిదర్శము అనన్యమగు ములనుకయునున్నది ౧౩౦ కట్టనార (తమను)
 పైతర (తమను) అలార (సత్వము)

౧౩౧ మూ. నెట్లకాది విగది దోహతుని ప్రాంతము

కువిను సత్వర జన్మములు

పెనతువతవుల వెలుగుండు పెంపు గలుగుదు

ర్శనిర్భజన తత్వములు

మనస్సు యుద్ధిజ్ఞానము మనుష్యుల

కేవలవాతును మనసును గా యుము

శకాయనవృత్తి శాసనెంతలన తపము

జేతెను నది యుదియెద

శ్రీతిష్ఠాంతము నకు విద్యుత్తు యుజనకమగు

గుప్త ప్రవృత్తి ర్శమితి సనాతన గుప్తము

దర్శములు రెండు జూపె యుత్తమ తపము

దాని గలవాడు నిర్మల జ్ఞాన యోగ

పంతుటెకూతెనర్స సర్వంబున షు
 కు ఆ ఆతసంసారముదృ
 వ్వాతంతుస్సాత్ర బంధసంబునదృదీపి
 సోతస్సంగతి నా యుమి
 కాతెలుగు తపంబుముత్రయకాషధము సుమి

కు ది కసి తత్రోవ్వాతతకు
 నకుటలమగు తపముకాత్రమ్మన యుతంగా
 వికృతులత్రోవ్వాతలయిగుమ
 న కలంకజ్జనదృష్టినవలెకాతింకు
 కు అనియెవ్వునపలుదెలుగుల
 దనునెలాదియనగృతార్థతంబుందెదపా

దను

వ్యా ౩౦౧. కుంభాసమ్మకానకు, అపులతయిని ౩౧౧. వాకును, ద్విత్వీత్యంతకీర్తనాంబు
 ౪౦. అనిబహుళగబ్ధమునందెత్తవయతకు, మ్రకణానుక్తిగా, తపస్సునోయలసినది
 తపస్సుజ్ఞానానకు, నీతికెక్కటెనే, ననకమగు, తపమువల్ల సుఖవత్సకునేయ్యవలె
 తపస్సుకు మ్రదొషపాశమ్మనజ్ఞానముపుట్టును అనుట, ౪౦. మ్రత్తుకానాంసోవత
 పస్సు, దానిగలవాడు, అదిగలవాడు, అని వివ్రహమందుప్రధమపూంతవలసినది, ద్వి
 త్యయపుష్ప, మహాకవిప్రయోగము, ౩౩. ఆ ఆతసంసారము, అనానుత్రములతో
 కుట్టుబనోతదిట్టపతిమనస్సునుకృష్టమగునది గనుక అకప్పులకు అతెలుగుతపస్సు
 అనగా మ్రకణానుక్తివలె తపస్సు, దైషధము, ౩౧. వికసి తమ్మన, అనలనోతేకు, తప

సి.మం

తాళిమనీతు నపును

గరితునుమితద్వితోకా యాత్మంబుల

గీ. లోకవిశ్రుతుడైపాంతవాగ్రున్న

దాపగానానుతొమిదిలాదిగాదు

తేనెనకకుంతుమోత్తంబుననపుమేమి

కృత్యమునగానెకదియెరిగింపుమనుడు

వలలతందతనికెట్లనియె(చ)అంబుదియెనయితహసంబులైజ్జెద.

కలవినుమానానులునూర్చులం

జనకవృషాబునకువారంసతతంబునున

జ్ఞనపతికేఱిగించురుద

త్వరిరాపకకాస్త్రములుబృధన్విధములుగాఁ

కలవివాతెత్తుయిజ్జెద

నావసుధాదిపురుదాననమహాదియం

బావమునంతోషణ్

బావితమగురుంతుగురుదృశాలప్రదరా

వలలట్లయెంతదత్తజ్ఞానమునుంతునునిర్భయంతునుసంకయారతాతుంతునునగు

గుంకనియంతనుమునివలంతుమహాందిరుగురుంతిమిదిలకులనొదింఁసతంతుగపిలా

ఇధానయగుకుటుంబనిరన్న

వాన్మివకాత్రక్యేమితవలలియినఁబుతంగాఁ తిరిగినుకొనితెచ్చుగాఁ వికృతులజ్ఞా

నంద్రియకర్తృత్రియములనున్నవిషయములనున్నమనస్సునున్నశృంగారశక్తిలకుట

త్రవ్యత్రవ్య ౧౫౫ ధనంబంధుజెనాగములు అ

కృతకవలశైరాగ్యముమో

ల్యైవహమగునేని యబ్బులైశరత్తం

భావమున నరుడుదాల్చెడి

జెనావా తవ్యయపదంబులెంబునెయసుతుం

షు అచ్చిప్రవరుతతనకిట్లనియె.

కృషిసునౌపహర్షంబుత్రియం

లనూనసులయుక్తినిర్జరానందముగం

తనిరూఢియనగమనమున

లనుగొనునవిసాక్షిత్వాన్యోన్యోన్యంబులగుం

కృపరితాపమనభుజెనాపము

నోర్జైరామోననములనవ్యాపాదా

దరమత్కమమనియెడునవి

యరయంబురానిసంబులగుభావంబుల

కృతలపులుగ్రంథుగయెతముట

గలగనుటెమఱుట ప్రామముగదూరుటబాత్సం

బలసతయనునోబావం

లులురామసహింసయంత్రులుదూలునోరంబి

కృతారణములుగనినియను

వౌరణకలతంబులయ్యునియింసుధు

త్రోరమనా మూతుడెట నుల

గారయనితియన్దిరంబుల్లెఱుగలుతుడ

రూపనవరసౌఖ్యముంబులసి సాత్త్వికభావసముద్రమంబును

మృనియంబునుదుంబుముల్లదిరినప్పుడుకానిసభావశంకిను

మృనియంబుతత్త్వసంగసమయంబునదామసభావపుత్రిను

మృనియంబుదెల్పినవానలతతత్త్వరత్నముపిచ్చమోక్షముడ

మఱివొరపునకువైరాగ్యంబుమూలం

వా. విపులమృతే ఆత్మతెరవునెసఁ జనవస్తువులుకావనుకుంజేవాంతకలుగును అతి
మోక్షమునిచ్చుకొరకెవలవైరాగ్యమొత్తివోస్తేనరుదువిరక్తతెరవునా
తుపాదుముత్తెనిపాండుగా అంబేరకవిసూచుదులుఁ న్నుసాత్త్వికములుఁ
పరితాపదులుఁ న్నుకాశములు శోభనముదుంబుములునవాపాదారముఁ జనెదె
మాంతనముఁ ౨౦ తలపులుగ్రంధుగమెతముఁ అనగా అవశేకముఁ దిట్టదులుఁ
స్మృతామగములుఁ ౨౧ తారతాములుపుంత్రితేకనున్నయిం మూతుగుణములున్నవప్ర
ప్రసిద్ధముడై అనాదా యాతముగాపుంబున్నవి ౨౨ జనవరసూరదుంబుజాత్వకలముల
యందుప్రమముగాసత్త్వరజస్తమోవికారములనుగాతెలుసుకొనిజానవాంబుయందుర
తనెఱుంగె ఆత్మయందు నిలుపు అనగాపుంతుఁ మోక్షమునుయిచ్చ
నుఁ ౨౩ మఱివొరపునకువైరాగ్యంబుమూలంబు.

౧౩ మూ బనికెప్పికెంతియు.

౧౪ వినుమునచ్చాదిగుణములననఘయాత్మ

తత్త్వమనతనతములునయొద్దయత్త్వ

దర్శనము దాన న విమహిషాదశ న తంగు

నరులట్లు లక్షాపరువెరువెక

గీ నరుడు సుముందుముల పెంటమెరలనక

మలల యాత్మనిజేర్చిన మానసము

తన మగునందలలములయెనకతన

లవకొకటామునందమున నవనినాద

కల యెలుది గవితిని నాగము

తలమెలునుమాత్మిగర్భతపమునకలెన

గీలుమెనకకెలుగుని

కాలంబనయెగద మనుతుకానవెణ్ణి

మలలెనయెగదంబెనట్లులుంబనియెగద యెగదెనెనకుండునపురంజెనమ

ధిలగాలు నప్పుతుదుంబులుంబులయెగదెనెనకుండునపురంజెనమ

యెగదెనెనకుండునపురంజెనమ.

కల అమలంబుగునెయిలివ

నమంబుక్తిబురింగునంబు నాంతియెల యుదుం

యెమలదు అంగిమనుష్యం

తమత తాదేవాప్తిమనితాత్మకెలుగుండు

మలలెనయెగదంబెనట్లులుంబనియెగద యెగదెనెనకుండునపురంజెనమ

యెమలదు అంగిమనుష్యం

తిట్టును. దమసంపన్నునకునెప్పికనందం

వ్యా అనగా కేవలమైతానీ ముహూర్తావధాము తాదనుట శ్రా గుణానికతిశ్చి అత్యంతమైతాత్మ
మునునొందునైన తాత్పర్యము ౫౫ (వినువయ స త్యాదిగుణములను అత్యంతము
దు తన్నయత్వవిభజము అనములు సయము కాన అత్యంతము తన్నముకత
అవి అన త్యాదులు సముద్ర ముందు నకులవలెనే అత్యంతము పేరుతెక ప్రభుత్వము
తేక రూప యను నా మరూపములను విడుదల అనుట ౫౬ నరుతు సుఖము
ములపెంటి (పార్శ్వ నిష్పత్తి మలయ మల్లయ అత్యంతమిందొక మనసు ౫౭ అమందుభం
యన అవతాత మువలెనే అంద అనమగు అత్యంతమిందొక మరూపములను విడుదల
లయంబునందు ౫౮ అయి మనము వదిలినపుడు ప్రాణి లోకము కల్పతపకము
తనయందు కలుకుననక అత్యంతమిందొక మరూపము వలుగును ౫౯ అని
అనదవుతు అననమకుతు తనకేమిగాలదన పలకె

౧౧. మూ యు నలదు దానిగా తర్జియపుము.

నీ సర్వవత్సాన మములకు నమముదమము

గలనయనునకి విశిష్ట ప్రకారమగుట

అను హృదయనకు విశేషయోగావలన

దమ సమాపాతవృత్తినిర్దయనుకువలయు

మదమంబునకు యోగములగాని యవియొక్క వియంబున

నీ మోక్షమతొరుగంబు సంతోష మార్జన

మనసూయవిగతదైన్యవృత్తి

యప్రమాదంబు దళిమానరావిత్య

మతివాదవర్జనమృలభకాత

ద యగురుపూజనిండా స్తుతిప్రకవాతా

త్యాగంబుపైనునత్వంబు సాధు

జ్ఞాన సంగమంబు వృషాభాషణాంబుని

స్మృతాత యపాంస సుశీలభావ

గ్ని మింత్రి యుగ్ర మల యమివియొల్లదమము

గాత్ర తంబువని గలపుణ్యోదజయుడైజా

కములవలనను గా ముష్టికములవలన

కాం తమం గళమిదియెలాభ సామ్యమూర్తి

వల్ల అనినలు తామమతొరూఠకాగ్ర జుంతువు తస్మదైక్యైక్యమైతజ్జాలనం
బున యుదురు. వారలకువ్రతవని లేకుండున యతినిన తనతొదనతంతు.

గ్నివిను ము విప్ర కామార్జ్యయోజనముయోగు

గాగగలుగువేదోత్తప్రకారయోజ

నములువ్రతవనిలేయపునకవర్ణా

యనినగూఢంబు పతతియొట్లనియెమతి యు.

వలసదోషవాసి యు సదావ్ర వృద్ధాని యు నమాంసయోజి యుచి ఘనోత్తమంతును

నమృతాగ యు నస్త్రీపుంతునుంగావల యుదత్వరూపం

వ్యా నిపతకే అనగా నిష్ఠంకుత్యైతనగుటఁగలఁగఁగఁ అనినతమం అంతరింధ్రియజ్ఞ

హం 1201 సర్వేశ్వమం బహిరింధ్రియనిగి హం 1201 1201 హిమము అర్జునము

యులుత్తము అనసూయ నహనము అతివాదవర్జనము శ్మశంతికతవాదాభావము

నిండాస్తుతి పావ ధ్యాముతకుంతుట పావ ధ్యాము అనగా అనిముగ్ధము అప్రేమన

త్యక్తుం కృంతయత కుంతుట (ఇతి యోగ్యైశ్చ గర్వశమస్తరూపములు ౧౩౧౬౪
వినుము ౧౪౨ వృత్తి బాసి తొరిక తల్ల గలందులకు చెయ్యిని దేని

౪౬ మూ యితే ఘటవంశిని.

గీ ౧౩౪ రుప్రద్య గుతుమునె తేనె తగుతువక

యముం తుగాతంతు సదాపవాసి

యితుకాలముల నాత్మన తియందర తిగబ్బు

భవనీలు తుసదాప్రవృత్తిని

దేవపిత్ర తిది. పూజా విధులం దితి

మఱసంజు పురుషుతదాంసజ్ఞాన

తన యంత్రపంక్తి వారును శుభంప శుభంను

సంజ తాత్మకువిఘ్నసాగసుంతు

గీ ౧౩౫ త్యవర్ణంబుగుతునడిచపగుతును

గాతతమృతానదివసంబులం దునిదుశ

మోసి పుణ్యాతస్తప్యతేపాలములగువం

చోదితత్ర తములుదేవనాధతములు.

వ్యా క్రమైకజనములుత్రతవీనిచెయ్యిపు ౧౩౫౬౬ (ఇరువూర్షు సాయంశ్రాతం
కాలముల యందుత్ర తిదిగ ముద్దు శ్రుతయూ పోగనమధ్యమందు శ్రీపాసనమందు
పూర్వోత్తరపశ్చిమనమందువలెనైనయమమమగాది నము తపుకంతగా కుతు
మును శ్లోకనమన యును ఎతేనె త తమధ్యకాలముల యందు ౧౪౨ పాసము
తాంబూలము ముద్రై నతిచెయ్యిని వాతు సదాపవాసి అవునున్నాడు అంతగావేలి

తరానంద సాయమానం తద్దేవతా సమీప వాసే స బద్ధే ద్విశ్రావ్యైః తరాభి సరిత్యైః
 ౧౧ యు తుతాలముల అ సగా యు తువు పది యోరుది న ముల యందు స్తు ముదట గాలు
 గుది న ములు వి త్తి క త మ పం త్రం ట యం దు స్తు క్త త పి త్రు ది న ములు ని త్తి అ త్త సతి
 యందు అ సగా నాలుగు జా తుల స్త్రుల ను వి వా హ ముత క లు క్త ది యుక్త వి వా హ ము
 ల నే త అ సగా అ సు రో ణ నా దుల ను వి త్తి క తుల ప త్తి యందే ప కా త్రి ద్వి త్త యు యా
 దు మందు రతి వా తు స వా స్రు వ్వా రి అ వ్రు కు స్వా తు యు తు న బ్ధ ము నే త గర్భిణీ
 స వా గ మ ము వారిం కల త్త ది అ దే వ పూ న అ సగా యు స్తు ముందు స్తు పి త్త పూ న అ సగా
 గో ర్భ ముందు స్తు అ త్తి ది పూ న అ సగా మాం స ము తో నా శ్చో న స ము తో రి న సా వ్ర వ్వా తి
 ది యందు స్తు ముందు గా మాం స ము యుక్త త స్తే ష ము తా ను గ్ర హిం తే తా ని కర్త వ్యూ త్తి
 తే ద్దే వా చిం త

శ్లో. మూ అ స న వి కౌం త యా గ్ర ముం తు కం త స వృ త్తా గర్భం య స సార యో గం సు న నా నా
 శం యు ల యు రు షు మేం దిం నం ది క్తి గర్భ య ప్త రు షుం త య గు ట గా కుం తు ట ని త్త య
 య స యు రా కుం తు నా కే ర్త త తే వృ త్త య గు ట యు న ప్త రు ష్త త క్త రు వే ర్తా ని క్తి ష్ట ను
 సిం ద్ర ప్ర వ్హా ద సం వా ద స వా త ర్థ సం య న న ది డే ట ప తు నా క్తి ష్ట ము సంత ష్టం తు సు సం
 యు మ ని ర తుం తు సు న న హం తా రుం తు సు హ

వ్యా రు ష య త క దం త సం యో గ ము తే కుం తా వ్రుం ది న వా తు అ మాం స శ్చో న అ వ్రు కు స్వా తు
 ౧౨ త స యుక్త అ సగా వ స్తు శ్చే ర ము స్తు క త్త న యం దు శ్చే ద ము స్తు తే కుం తా పం త్రే వారు షు
 జిం కగా శ్చో న స ము నే స వా తు వి షు సా న ను తు అ వ్రు కు స్వా తు పం త్రే వారు అ సగా శ్చో
 ష్ట ద్వి న యా వ జ్జ ను లు స్తు అ ను ట అ లా గు క త పా తే ష నా నా ను తు గ త్తి తి వ్ర వా త ను ట
 న ప్పం బాల త్త కాం ష నా ను తి త్త మ రం ౧౪ శ్చ త్తే వ రం య అ సగా ని త్త ము స్తు త స నే త

పూజనీయ గృహదేవతలు స్మృత్యేన దేవమంద దేవతలు స్మృత్యేన యోగము అని చెప్ప
బడుచున్నారని భక్తుల యెఱిగింపుచున్నది. వారు గుడివనపిదప అనగా తత్వేన దేవ
తదార్థనలు అలుగ తత్వేన భాగవతమున దేవతలు అప్పురాని అభిప్రాయము. అప్పురం
విషయమున జ్ఞానము భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
స్తవతమున. అప్పురమున భక్తుల సేవ విషయమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు
దు. అనగా పగళ్ళయందు స్మృతయోగము పర్యంతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు
స్తవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
తంది వాతవ్యుని కుర్చీతే ఆదర్శ సూత్రం. అయినా మాత్రము దాత్త్యేన భాగవతమున దేవతలు
లములగు. ఈ విషయములగు మహాదిత్యులములు. అయినా భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
అనిన కర్మము. సంసార యోగమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
పాండిత్యమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున

97 మూర్ఖులైన దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
యని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున
నింపుతము అయిన భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున

కలు సంపదల మితి మది నేనా

కింప వున్నట్లు అనుచున్నది. అయిన గుంట

పాంప వున్నది సూరకుని

నెంపని పాంప అని దేవతల వున్నది

మరి అనినది పాంప అని దేవతల వున్నది అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున దేవతలు అని భాగవతమున

గోకల మితి మియన గల పాంప

యంత్రగౌరవము వి యంత్ర త యమును
 గలుగవచ్చుననుట గాదది సూక్ష్మంబు
 దనము వినుముదెల యునని మోక్షంబు
 కలు తెరక యుంతగదేరుక
 దేరంగామెలయు విది యుదేనంబులుగా
 తారయవిత్తంబులును
 షారంబు యంత్రములెమహానుభవిన
 కలు శత్రుబునులుపై యునుట యును
 మిత్రులరక్తింబును యును మిశ్రుత యాప
 త్తాత్రత యానంపర యువి
 ధాత్రుడు సందింను నూపదరితొలుచును
 గుణావములుని పృథ్విభావములు ననతొలుచు
 నతగునట్లుగాన యుద్ధరతతు

నెలవ

వాని కర్మము అపురుషుడే కర్మ అపురుషుడు కర్మకామ అనియింతగద
 న్నది కాదు తెలుష్టంబుల్లంబు మంటగడ్డ అనినైపువచ్చును అని అనినా
 రణాకాపుడు అంగారపుపరుపు కలవాడు సత్యంబుతో కంకణంబుతో యున్న
 ధావనా స్పృహగ్ధులపర్యవేక్షిం కమితిభాగవతి అ కలమితములు యంత్రయంత్రము
 లనెతవచ్చుననుట కాదు తూదదు అది కలుదనమునుమి 2గా తెరకయుంతగ
 దేరుక తేతుంతా విత్తనములువచ్చును దేరంగామెలయు దేగాననియును అదిగను

త్రైతములు దశములు దైవాదీనములుగాక పురుషాదీనములు పురుషాదీన
ములు కావనుట యుద్ధిష్ఠిరప్రశ్నకు త్రైతము వప్రసదిక్తి శత్రులునెరుకట
మిత్రులు శక్తిండుట శత్రువులు వప్రట సంపదలు వప్రట శత్రుగాలుగున్న మిత్రక
శోరక ప్రయత్నముగా అనుట విధి తైవవైధాత్ర్యంబ్రవృత్త అనుట కాలమువప్ర
సప్రతు పురుషు

ని. ము

లని యెఱుంగనేర్చిన భావము

సందుదగులు నెట్లు తెంద మనపు
గ్రువ సుగ్రు ననుట యెఱుగమిదాగ్ర
యేననమిప్పల ముతెదలకుండ
ననిం తత్తములును సార రిండునునన్న
వాతెతానత్రుగాతుదాను

ము అనివెంటియు

కల అనఘా విధివిహితంబు

దనసేతగదలప ప్పలము దగులునహంతా

రనిరూఢుగ తనహంతా

రునకరితమిప్పల యుక్తిదోహంబాబు

కల విసువిధిపుత్రములూరక

తనుగొనునును సిద్ధిసిద్ధి కల్పితసుఖం

మనిరూఢియెందకుండగ

మనమురింలంగింనుతెరపుమహానయమగు

కడతా వున ఇహ తానీ తన

లూడింతుల యెప్పుడు గలగలంబుల్లో

పెట్టెదానీమయిసంపదించె

మావహమయగనునూద నమరత్రవగా.

కడదొంతులు ప్రజ్ఞావంతులు

నాంతులునగునానీ వందసంబా యాన

నొంతులుగాదమ్మయిని

ప్రీంతులెల్లయందును విశిష్టవిహారా

కడ అనవుడునగమిషపతియె

యనువునననాంతునగునగపతియెమహా

అనపూజ్యరేపునగా

కనీయంతిగనగిల్లులనియెనతాతనితానీ

గనులర్థవంతులైనవగు.

వ్యా

నికూర్చును. ౨౩. బావమయినినినప్పూవముననతొలుగునగు. అనగానత్ర

తనమత్రరత్ననాదనీవస్థలు తనప్పూవమున తనవచ్చునున్నవి. పోవునున్నవి.

అదిగనుక అవి అస్థిరమయిని తెలుసుకొంటే ఆ అవస్థయందు తిందముమనస్త

ఎట్లుదగులును. తగులదు అనుట. ౨౪. పనుగరను అని తల్పుమెనుట అజ్ఞానము

తగుకర్తలయితతనతార్యములు బాగునెసుకొన్నాడు. అదిగనుక తాను అనగా

పురుషుడు కర్తతాదుర్దేవమేకర్త అనుట. ౨౫. ౨౬. అనపూజ్య విహితంబున

దేవకృతమున. తనతనదలపపురుషదృతమునుగాతల్పుమెంత అమృతంబు

అహంతారవినిష్కృతకు కర్మఫలముతగులునున్నది (అహంతారములేనిదానిది
అదితేను) అహంతారకర్మత్వములేకపోవుటచేత కర్మఫలయోగమును అనగా
భావము - విరువజాలను (22) విను విదిక్త త్థములు అనగా విదిప్రళభావతత
నకతతయింపబడవు సులసు (తాను సాత్త్వికామూలమైయున్న) సిద్ధి సిద్ధులయం
దు సున్నదుంబిముల మనసు సుహృద

88 వయా

తయా త్త్వతత్త్వ

మప్రమారంబు వృద్ధ్యవాలిరతి
మేలునెయు ప్రజాగాంతి నాలయగుట
గాలపాలకంబుతొదానకలుగుననవు
కల అనిగని విష్ణుయమునె
మృగమునద బుకెత్తగాన మరపతి యుత్తరం
దనమొనగెంబాగదురుం
ఇని యొని నావాసమునకు నగతగాని
కల అనిగని విష్ణుయమునె
టగలుగుననుట యున యాపగా వందసుదతని కెట్లనియె.
గలవాసవునకును బలతి సంవాదమనవు
తలనెనయ్యితి అవసంబుగర్హసాన
రంబున యు మునదగు ప్రభువునకు
సుత్రరంబది నెట్టిదలత్రమలర
దుల (ఇందు) దల్లిలు కడత తెలుగునయితే

బలవంతుడనపదకలుగుచుండె
 నతనిప్పుడుగానమాతరెవైనాగున్న
 జాతుక్కాయనుతునవ్వాఁడనిన
 నుండునతలపైపుతకుండుటయెఱిగితి
 నై ననుజేష్టదనసృతవాది
 గాకుండుమీ యున్న బలగిగాహ యుంబుల
 యుండులెనెంతయునంజముంది

గీ యుతని యున్నాడు వధి యింబుననుండు
 వానిని పల్కెనటునె యుజాతగాను
 మాటవెట్లుదొంగిలొనామాననయ
 జాతయనుచువీక్షియెనవ్వాఁడవుండు.

వలవీక్షియెనతనియింబునెంతయునంజముంది
 వానిని పల్కెనటునె యుజాతగాను
 మాటవెట్లుదొంగిలొనామాననయ
 జాతయనుచువీక్షియెనవ్వాఁడవుండు.

వలవీక్షియెనతనియింబునెంతయునంజముంది
 వానిని పల్కెనటునె యుజాతగాను
 మాటవెట్లుదొంగిలొనామాననయ
 జాతయనుచువీక్షియెనవ్వాఁడవుండు.

వలవీక్షియెనతనియింబునెంతయునంజముంది
 వానిని పల్కెనటునె యుజాతగాను
 మాటవెట్లుదొంగిలొనామాననయ
 జాతయనుచువీక్షియెనవ్వాఁడవుండు.

రూపమునుబొంది ప్రక్షుప్తై యున్నాడు అలలనాచం పుట ప్రసూతము

16. మూ యున్నదట్లు ౩ గది బలాకా ఆయిట్లనియె.

కనుకునుగులు సుట్టరానె

రేసుగుప్పె మణిమ యుంపు బెట్టులు సెరయం

గానకే తెంచుము మము

గానికెసెగ వప్పు డిపుడు గా తిదదే

కల కన క మ య యూపమొప్పుగ

ననూన విజవము ననవు యూగొనునని

నన యొప్పు ను నిప్పుట న

యుని కె యునుంజూన నాకునుత్తులమ యెన్కి

గ్న అముకదినునుని ట్టులుంటిన తెల్లంట

బల తలన యుత్తులంటెలేదు

యున్నరూపు నెప్పు మన్నగదనరూప

దారకై కనిపు బాదా నవేంద్ర.

గ్న ప్ర నవిని అదేవ చాదగుతెనకు

నావిజవంబుగానంగరాదు

గుప్తమై యున్నది గుహ యందు నాకెచ

పుట్టన యుత్తుడువెలూ తెనకు

నది యు ట్టులుంటె నవది కుంత తోల్చుల

యెరురరచ్చులుకల్మితపంపు

మెచ్చుదున్నవన నీవెగియెందుతెరువన్న

గాతంతునవ్వుననునదనియూ

గీడుమున్నులబ్ధిక్రట్టుమోమోటలేకప

ల్పట్టయనునతడుగదాతేమోటమయ

మోలెదొనువిరియునుద్ధిమంతులుకాని

కెప్రవగవరింతుయెటుగవెట్లు

గీడుప్రసివెంతియువిరూపననందనుండు

కేమోరినర్థంబుననర్థము.

మర.

వ్యా ౧౨ తము, అటుసయవతగాను, అనగా అలరింపను అనుట, మోపెట్టుదును
అనగా దేవతలమోహితికాదిరూపమును వహించున్నవా అనిముదలకెందును
శ్లో ౧౨ అనుట, కలకలమునులు సుట్టరా, అట్లు స్మరేసునులుగాగా పెద్దదేను
గుమిద, మణిమయంపు బెట్టులు, రత్నపుసెడునులు మయు గాని కెనెనవపు
తు, వచ్చుకానివిలవ అయినాచేసినావుకావు, కాని అనగా వెరసులయెలరమాంశ
ము, అటువంటి నపు, స్మృతింక తగనిగా తిదవు, అయితే, అయితే, కలకల
కేమంక, అనుషము, దా నగిత్వీ, అనుషంపు మాని తనమరం, అన్న, అప్పకెట్ల
సంతానముగనుక తొడబుట్టనవాత అనుట, ౧౦, అనవిని, నివివవము, నాగుకు
యందువున్నది, నాలుగ్గి, అందువున్నది, కావలసి నప్పుడు వచ్చుచున్నది, పొ
యిరున్నవన, నమాకాననపుపాము, దున్నవనపదము అంతాప్రయోగించును,
అంతెంతరసాహువము పున్నది ననుకలవాత్మముగాప్రయోగింపబడుతది.

89 మూ

జా ము శోచిత ము సులభమా గమమునకు

స్త్రదంబు సంగమమున

దేవరకేసరినే పుడు సమతతాతన నిలుతు

గమములమును సేపులు ధ్వియును శ్రుతతయుంగలవారితనివా

రలనక యెత్తజ్జంగి దటికాతయునుగా మరియును దువి

ప్రవితిగాలు తట్లగుట సారమతింగని యున్నవాతను

మృతయును బ్బుగాదు మది మందునకై ననుతేవువానవా.

ఉగాతి దళాపు దాత్రయు ముకట్టనురుంతగలూర యుల్లసం

బాతె దుశత్రు నాంతి సమయుం బగుట న్నినుమింతగొన్నిన

వాతినవాదు

వ్యా సంత్రంబునాదున్నవన గొల్పినరం. మునుపట వలెనే మోపొట్టులేక మును
 సంత్రంబులేక. జూతములు. ముందువలెనే తొలగు విరియుతాడును పా
 యును. గొల్ప. పొరి. మాట మాట కిచ్చి. అచ్చనచ్చాది ద్వింద్విములు ప్రసపుతు
 నను తుల్పముగానిలు తు. గొల్ప. బలము. నిపు. బుద్ధి. పోత. త. యానాలుగున్న
 వున్నవారు న్నుతేనవారు న్నుతేత్తజ్జంగి. తాలముకాని. విప్రవితి. యెచ్చము
 గా. తాలుతుచంపు మున్ను. మేదమోదములు. మందునకై. అనగా. కెంతయు
 అయినా. తేకు. గొ. గాతి. ఉముకలు. తుపములు. ఉముక అనుట. పకవన
 నలుమనున యెచ్చదొని. సముద్రోదతం. సముద్రోదతానతివ. ఉల్లసం
 బు. హా. నము. గొల్లినవాతె మున్ను. అనగా. తొలగి మునుపనపు అనెదనుట
 నిచ్చెటగాదు వువానను నే. బుంగి. అనగా. నిన్నునె టుంగనా. నన్నునె టుంగనా.

అనుట. తాకు స్వరమున శ్రావ్యము కలిగి ఘంశుక్లది. ఇది తాకు స్వరమున తాకు స్వరమున గుని తాత కలకల బిట్ట బిట్ట యె న న గ్రా కలత బిట్టము గని తాత కవీతి రథము గతెని వచ్చు ల న న గాన. అని లక్ష్మణము. కేంద్రమునైలు ల దా. అని పొప్పుచున్నాడు. అహతమందుని గ్రామము లేదు. అది పాపకాంతమునా దుగ నంత నున్నాం. తాతము గనుక నున్నాడు. తమువచ్చును. తమువచ్చుతెకళా

రె. పూ

అతడు న న అయిరి అయిరి అయిరి

బాధితవలెనై స్త్రీలుగ నామ పువనకు నడిచి యుండు

కడ ఎలమి యుసోదుల యుసుదన

ಪಲ್ಲವ ಸಂಪಾದಕರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಸಹಜವಾಗಿ

ಮುಲ್ಕು ಬಲವಂಶಂ ಮುಲಗುಬ್

ಮಲರಾ ವಿವರಣೆಯು ಇದ್ದು ವಾಚಾಂಶವು ಇದೆ

ತುಮಕಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೃಷಿ ಇಲಾಖೆ

యెటచో యెదురొకప్పుడూ సుమీవలువని (ఆ)

శ్రీ శ్రీ వైద్యుని సమక్షమున

ఆంధ్ర రాజవంశములు గురించి ను గ్రహించి తీసుకోవడం

తండ్రిగారి పుణ్యమా అనుమతి

మరియు అందునాకు మహిలాశ్రావీ

శ్రీరమగువిభాత్రాక్షయిది

ಹದಿನೆಳುವು ವರು ವುಸ್ಸುಪೊದಾ (ತು) ಫ್ಲುಟು ತುಗುಮಾ

బడశాంతుతవగునునుకులకేనట్లయితన

వా ప్రకృతికాదు, కళాప్రకృతియందేకాని కాకు ప్రకృతిమూలముగాదు కుఱునా నక్కరాలిది
 దేవతత్వాద్వైషణ్యముఁ పితరం. తె సృష్టిం తితి మఘవా మఘవాన్ ప్రమరుత్వానివత
 త్రింద్రుమరుత్వాద్వైషణ్యవాని త్విమరం. మరుత్వాన్ దేవతలుకలవాతు మఘవాన్
 పితరులుకలవాతు నతత్వవర్ణం. యజ్ఞైర్వైషణ్యైర్వైతయం. తుఘవా అనెడి.
 నకాకాంతతత్త్విమసంబుద్ధి. తకాకాంతమైతే మఘవంతుతా అని వుండును. గు
 ఎలమియు. గుతుం యు. తానుకొను కుస్తా. ఎటుంగవాకాకు ప్రకృతియంతి అను
 కుస్తాహల్లుకుస్తావృంతుస్తా. గుత్తిమి. గర్భింతుటలాపువము. మాసుమివలు
 వని ప్రుట్టుట. అవృత్తేని గంతులు వితువు మి. నాకొకపము వృత్తి ముట్టే ఘా
 తమున తనకూలుమస్తావు. మాసుమి. అనెడి. ద్విమా చాన్వితమున్న అవృ
 నార్థమున్న గుకృతయంతి. ప్లుతమనబరగు ద్విమా చాన్వితవర్ణముదానిమి
 దివితతప్రకృతిము. గతి నయ్యైర్వైషణ్యముంబును నయరాననననకవర్ణైర్వైషణ్య
 శ్లోకం. దూరావృత్తికృతసంకతే రోదనీ సంకయేష్టుత దైతిలత్కణం. గుత్తిమి
 లప్రమాటసుమి. నవృత్తిమాటచుతుమి. విధాత్రిసేయిది. విధాతయైర్వైషణ్య
 సేతను. తుది. త్రిపుట అవస్థవైష్ణవత్యాత. తుస్సప్రొదం. గల ప్రధ్వపు అవుదు
 కనుట.

190 మా వ్యైరూపకదంధు సుశరకంబు ననుంతి సుకాప యు సగారత యుగగుసెత్తమ
 గువనిర్మమింబరగనికొని కుతు విష్ణుయ వికపి తాస్యైతగురు నా తనితొనివృత్తి
 యెవృతే యనిననాతంతే సముంగనవయియ్యమనతు గమసుట యు నయ్యని
 మిషపతి యుమ్మద్వియమేుగంబు గనుంగుని మాకునిస్మైతింబు మనవుతు
 నద్వియతనితొత.

కలత్రో యును నానా ఆయులక్రిష్ణయు

నా యుభదానములు మారునక్షిణుగమిసె

ద్దా యింత్ర యేనగంబుల

నోయుగముల అరుండునె యిగర వృరుననియెడ

కల అనపుతంసతంతునబ

దసు నేర్వరునా యుటతుగతం నేమి యహి

యని నవిని లక్ష్మిపత్యం

మునుభృచ్చముదపముదానమునుగా యిక్క

కల ప్రవిగతనిపగాక్షత్రమయులు

దశపురుషుని పాలనిలు యనమరాదిపయా

దివిజాతిదొల్లయట్ల

యవిగతతనిపుడునాపుష్కణానగా యపెయి

కల తొల్లటసహానిత్రము

లెల్లను దిగవిడిసె గానయాతనికతే

సెల్లనిలువననైదసుర

వల్లనానపాతకెలమి వనియింపంగా

గల అగంభాములుమ అయుగాగలెనాదితసమా

నారములునుగలమిగెనానియింత్ర

నిన్నునెంది యెనునితనిచేసమిట

నోమలుంగవలదే పుడునన్ను

దసంజాభీష్ట్రుడుమోయెదక్రియాదిశకుం

జనియెనుదప్పులుతేదివి

తనిమిషునాదంతుగౌరవాన్వయముల్న

వలలినెట్టియనిమిషునదీనందసుంతువెంతయువాంతవాగ్రజునకట్లనియె
నిండునమ్మునంపాదంబుననిఅహంబువృద్ధయెత్తునాదతరంబుదానినాక
రింపుము.

శుభసిరివానియనుసంతకంతుయంతకవ

శుభశ్రందతంనినలలదిశ్చిత

నమ్ముమొకెంతస్థలముననుంతగనిండు

దూరతెలుసుదెంబయంతనినా

పదవత్తాదపుత్రయజనంబునుబరి

వారంబులెన్యంతకస్తెంత

వగలెదమోదానవశ్రేష్ఠనావుడు

నాతంతువగపునిరల్లకంబు

గలదలయువస్తువువగలనవగ్రుణయన్

కామియొకటయంతకనిరంబునెదయు

దాపమునయెందువగపునదృశ్యమేదు

నింతయెలుగుదువగువనెనెమిటెని

గలనకలగనాతంబులకునునానకుడుగలదు

గాదియొక్కరుడాతనిరల్లనమ్ము

అంబుష్మేనది నేలులు అల్లమునగు

వచ్చుత్రియ

వ్యా న దత్తాత్రేణ యన మునోత సూర్యమమం చరన్తు అభు మన్త తు అహగేషాను
గుపతి న సా కున్దు తకు వ్రతాలము వప్రతే నభు పాంగ తు సూర్య నకు ఉత్తరా
యనా మువలెగే నా కున్దు మంక తాలము గా గానీనన్దు అయిం తును ౬౨౨ అదియ
ట్లుబుంధే! ఆతూరిక ఆహగే వుండు గాత అదరం అని తెను మెట్ట లవెత్తెన మిత్త
మయతదు అదురం అత వప్ర మువ యును ౬౨౩ గంగిరి త్రుందు సంచతి నముంబ
క్వాల్లా కం ని వృత్తి శర్మం సూత తి నముం ౬౨౪ నవిద్యే తెముం ౬౨౫ వరుణ పాశవి
ముక్తి ర్నోస్యే తి వా నముం వ త్తాతవు ప్రమియెండి తివి తూరిన వస్తువు
వగలతె వచ్చుగా ఇమి యొకతయ రాతవే పుట ౨౨౦౪ యమ అనుట వగవు
నేత శరళము స్మమనస్సున్దు తాప మును మెండును.

౧/ మున

దానవచ్చున రాజీవా మున్దు

౩౬ ఇది వాతయ్యేంగి గల

యది య్మేనను గాత ౨౪ యలె వ్విరితి

న్నది గలుగు సుబ్బవగసం

పదగా పద గలుగ వట్టె ఇవ్వి నకిందలి

౩౭ శ్మేల్యంబున వర్మంబున

శో ర్యంబున బ్రజ్జుచతయ బాలునెరుతె

ప్రార్థమున బలి ప్నమ్మేనను

నార్కుంతిది యెంబుగుగాన యుల తుశవే

గీడులు గీతును నశంబుండు కాలములన
 వదన్ముంబుండుగోరిన వాప్రట యును
 విసుము దొంగిలినయోవుట యును సురంబ్ర
 కలదెవారికి గావున వలదు శింశ

కల అనియట్లు నమూన వలకెన
 వినిమోహము దివికిన మరవిభుతరిగెనా
 వదనరతయింతే యున్నది
 విసవలతనవుడును శిరత విస యుండగును

కల ఆనరపతికాంతనవుని
 తొనట్లనునె ద్దియొన దుర్దన యొన
 శ్రీనవుతెట్లతగుటమే
 లాన ఆ యినేద యా మయనాతేటపతం

వల అనియతిగనన యున్నది శ్రిరునకు నాలుగిత్రమ్మ తిట్లనబె
 కల ఏవిధమున దుర్దనలకు
 ఇలావరదైన్యము మందు ఇలా రిద్దొ తిమయిం
 దేవగలుగు దృఢనశ్రయ
 ఇలావమునె వ్రేగలయేట పతదేజంగి

వా రును, దర్శము విడుచును, ౧౧. ౧౩ కల, ఆతని కల్పనము, శివగోష్ఠి పతన
 త్రిదిశాత యోగిగాగల యుదియై యును, త్రిదిశాకుతాగలది అయి, అయినది, ఆ
 నన్నయము యెవ్వరికి కలుగనియె అతనికి నంపదయందు యెప్పుడు ఆపదయె

దువగపున్న కలుగవు బాపై యోయమనుచెల్లె ప్తా మదంమమ
 ఇతియస్సగవాపై సముపాత్తాశ్చైత్యత్రం గౌరవ్యవర్ణనాప్రబల
 నేత్ర యంతర్మమందేగా ప్తాప్తాప్తేనదానిని అయిగానరుతులతయబాలుసే బాల
 తు అనుట అనగా అపేక్షాప్తేనదానిని పతయబాలతనియమనెప్పవలసినది గా
 మలుగేతును అవి వప్రతా లమల యందు అవగమమున్న అయత్తముగాపొందు
 మన్నది తాలమురాకపోతే కావు అదిగనుక మలుకెళ్లుతుంటింట కూడదు అబ్బ
 వానినీవలజ్జతే గంతవానినీవగన్నతా ప్తాప్తవానినీవగా ప్తాప్త దుంబానినీవగు
 నీతే త్యక్తం గాన గాన గాన గాన పవిదమున దుర్దశలతు దురవస్థలతు దైర్ద్యము
 ముందు

ని. మూ. కు భృతి యారోగ్యము సుసగును

భృతి యుజ్వల లక్ష్మి దేవప్రభృతి శ్రీ సము

న్నత శేయు గాలగత్యవ

గత గతనిగలుగు భృతి వితారవిదూరా

వల పతద్విషయంజ్ఞేన యొక్కయితో సంబంధితాతక్కింపుము దేవాసులతుస
 మరంబుస్థల నందు విష్ణుని మహాసుఖావంబు నదేవతలకు నెలకైరు భృతి త్యమరు
 ద్వీసుగంధర్వ సిద్ధారులు బరివేష్టించి యుద్ధేగా వనిరగా యుద్ధేత్రేయోగంబున
 జరియింపుమంతి యొకప్పుడు సముదాని పాతంబున సుత్తగిగ వర్జిరంబు గణం
 బున వేయోగమతగు లలంగని శరం జని యచ్చసులవతిదన్న జూత నిస్సంభ్రము
 త్తేమగస్సరపా యంతును నైయుని నిరూపించు తని కిట్లనియె
 కుకానస్థానమున విజృంభ

మానత్రాక్షం తిరిపులయెలమిగనియెన
 మానసమునయోకింపమి
 దానవతులనాద యెవ్విధంబునగలగె
 గొంతొర్చిముగ్గున పుద్గసంపదలనెసె
 తపమునెసె యుదాత్రతారాతి
 గలగిమమ్మునరతుగాగెనతున్నత
 పమిగతమునెసె తెలుగనెపుమ
 కులిననబుల యెతని కిట్లెయె.
 గొలనరతునెయవనునున త్తమాటలుగెల్చి
 యాతిసంతోషియెయ్యెనిండు
 నేదు నత్రివింత యెద్దెనవనమున
 నెట్లెపాటవారంనెట్లుగారి
 కులినపుమునుమానుతగుటయు
 నావలనంగాడునకునకునకు

వాని యొక్కముదుర్దనానివారతము అనుటగెంపుద్దెర్చిముతతనవనలుగా అనగా
 అంతసారముగలగినదృఢనిశ్చయమునెవ్వగలగెంపుదుంబుములనెడతెలు
 పతదుతపువగాడు ఏళంగి ఏట్లుగానున్నుగదృతితాల గతి
 గలగిననలుగుదృతితాలగతిజ్ఞానముకలగెదెర్చిముతలుగును అనుట వితా
 విదూరాంబులెచ్చిపెచ్చెమనస్సంబుంబులెచ్చిపెచ్చెమనస్సంబుంబులెచ్చిపెచ్చెమనస్సంబు
 కులెచ్చిమునెయవనున త్తమాటలున త్తమాటలు కిట్లెపాటలు అనుట

౨౫ నవంబరు.

192 మూ

భావితమై యుగరాదివి

దైవతృతముల ట్టుగానదైర్ఘ్యమువల యందు
తలవిసుపచ్చాయంబుననులు

మునుదుం, ఇమునెందును అలురుముడుదైర్ఘ్య

లున గర్భంబువిషాదం

లును నతనింపదగునం (మ్ర)లుదు అదివిసే

తలనెలంబుం ట్టులును న హ

యులు విజృంభమున గల యుక్తి నవసర్గ

రెండు సంవత్సరములదేమిది

దే అసి మనువు మనిరి యిట్లది యుతాదె పుడు

తల నినునె నెలురు అగాలము

నననపును తాల యుక్తి ననునె అతా

పునను ఇమునకు ననుఇమున

తును గాలము చూపెత్తగునికత నూనా.

గల నాతునకునల నాతనతర్హి

మరికై నగలదె యెందునాక

మునకుదె యుండు ననుల గాలమువృత్తి

పులవిధ ముగళియునులుకులు దుగు

మ అనిదెప్పి యుండునెలువత.

కల తాదిది విక్రమకాలము

తేదిప్పుడుగా కు సలుక అలాత్తుకెదో

వాదరము గలది ననునను

నదగుపరిజనము గూర్చిన పితవేతన

వాన్ తిది బయోపజయములు ౧౬౧౭ నెలులు ప్తే హలంధువులు గుట్టలుదేహ
బంధువులు సహాయులు ద్రవ్యబంధువులనుట వరుణాశ్వమును కూర్చుం
గా కాల యోగమున తనయిన అవస్థను తెలంగుట కలది. అనగా తేదనుట
కాకున్పరము తో లాగుముద్దియందు తెలుసుకొని కునుకృదునిది (ప్ర) తుకుమనిది
పూర్వపద్మాత్మమైన బుధులు అనడదానకు అభ్యాసరము (బ్ర) త్తేదనుకొనెపుడు
అనగా తిప్పటవలననే తెంపుతున్నావుంతదుక్రొందుమీద అవుననుట ౧౭౫
నుననున్న ననునపుడు కాలమున తేదనే గెల్చునము నుభానుభములకు కాలమే
వేతన కునిత తనగానా (బింధు) కా కౌకితవదం వ్యాఖ్యాతము ౧౮౧౫ నా కు గాకేన
బింధు (ఎవ్వరి క్రితర్య త్తేములేదు) వృత్తఫలవిధము అనగా వృత్తముకాలము
వృత్తపుడు పలం నుచున్నదిగాని దీనివాదములనే తప్ప అందు రమ్మలు

ది.ము.మ అనివలకెంతియు

కల సిరిపెంపున గడుసెప్పెడు

సుళనా యుత యిపుడు మీద జూనె ద నకున్

నిరిశ్వవముదెనుటకున్

కరమునెస న్ననుజ్జేటుగాలము తెలుగున్

గల బింధు తెందరుదేనింబ్ర లేలప్రత్త

తాదను బాకా ఇంద్రులెందరుదె ౧౪। అనగా ప్రాప్తమనమునో తరెంతుగతి జుల
తాలము నలవారనుట ప్రాప్తమందు దురే తటితా శితుమన్నవారుగాక అనగా
సూర్యోదయతాలము నలవారనుట సర్వమున్నతాలవనములెవ్వంతగా దానవులుకా
లవనమును మొందిరని సెప్పింపవలెనెడనాడుట యెందుకు ౧౫। ప్రత్యక్షపూత్ర

ములు తాలమును అతిత్ర మిందుకు తతమే తారణమూ తారణము తాదనుట
తాలముయిటు వంటదని ఊహించుటే ఐదునక్కముతాదు ౧౬। అనియిట్లు లేది
నమాటలు విని వివేకాత్ములను విని సంరంభంబును తెలిసికొనుచు సంపదప్రస
తాపమును విడిచి ౧౭।

శబ్దము | శబ్దము ౧౭ శబ్దము ౧౭ శబ్దము ౧౭ శబ్దము ౧౭
ములు కలగి వున్నది దీనికి గారణమైనది పృథ్వీమండలము ౧౮। అనికా అనికా
దృతి వివేకములు వేరొకటెలాటంబున వున్నవి

౧౩ మూ వ్యక్తిగతము

మున కని కృతి దృతి వివేకము శ్రీగుణములు
మన తాత ప్రకారమెటుండును గాన గలంగ కుండును
గీ. సెప్పమన్నాతగాలంబునో తెల్ల
విద్యము యెప్పుడు నులులకు వినుముగాల
మప్రమాద వరన మది కప్రమాద
సంగ వంతులు దొరెట్లు శరంగవతరం

కల కలలుం గావ్యలులెనుగ

గలనెడు రలు గూర్చి కెనురు గాలంబులనం

మల వత్తి కప్పునా తని

వలసలవడమొదిపితనకు వన్నెలవోయి

కలతలము హరించునుగ

జెన్నాపరితిదల్లుతరణి పొజ్జెనాదా

శ్రీలత్పికామనయముల

శలుసుతుగాలపుత్రితెలుగువెలుగున

కలతలమును సూరిత

తెంతయును పుష్పగౌరి యుంతెరిది గతుజుత్రం

శెంతెరిది నునైననుదను

జుంజుంపతునుతు మూతలత్తల్పమున

కలవినుబావావావంబులు

గరితెరియుతమతపంబుగైకొనివిద్వి

జునుతు గనుగాలనతియె

ల్లను గరతలనొని తామలకమునెలె

వా తలదనుట తాకుప్పరము... తలజ్జానమ తారణమనుట గంపె పురుగుత
ను తలము యేమిటి పుండదు ఏమితి పున్నవారు ఎట్లు జంగపదరు అనగా తల
మునెత జంగపదు మున్నరనుట గం కలలుంగుష్ఠలు అనగా పక్షినిమిది నిమిషాలు
పుతతలము ప్ల అపురుషుడి ముప్పదికాళ్లు పుతకల అపురుషుడి అష్టాదశసేమ
మస్తతాల్ల త్రంగంతుతాం కళత్రకురం నిపుత్రతమ వివర్ణరేడు తామ్రకళా
దుర్దేన గదురలులేనములు లేక మూలకలము జనులను వన్నెలవోయి కట్టి
తాకుగాతరి వలసలవడ వత్సవతనంబున ఉపాయము పట్లవతగా అనెడు

మానము | అనగా అసలు దానియందు వత్తునట్లు అనుచు వాడుకగా మువత్తు అయి
 నా మానము | అనుట | కృష్ణానందమూర్తి పీఠికా వ్రాసినది | కాలము గానియు నను
 గల్గినది | ౧౯౯౬ బ్రత రణి | అనగా | వర్షము కందుకము సుత్ర ప్రతి సుమపా యన
 ట్టుమనుష్యుని కాలము యెవ్వరి కన్న తెలుసుకుంటా అనుమనోబుద్ధి | బ్రదుకుధృతి
 రిచ్చాక్షి శ్రీనివాసాక్షరవాదినః | కాయోహా.

౧౬. మూ కల కాలగతి గనుట శాంతి కి

మూలం శ్లో యంతరంగ మన కాత్మమయ
 త్వాలంబ సంఘాద
 దా అనుంత్రై వపురుషుడత్రేణా శ్చుభిరగుణ
 మ | అనవధి పాతనా సుతతా వివేకపాతం యునకైరు వంది యుగ సంధింబ యుత
 నికట్యై యే.
 ౧౭ దను ననాథ యిచ్చి ధంబు నగాలనా
 రిత్రవేదివై పవిత్ర శిల
 యుతుడత్యంత వృత కృత్యుత భవేద
 వృత్తిగోర వలయును త్తమలకు.
 ౧౮ తాత మెల్లను న జ్ఞాన తాతానను
 యుట్లు గనితెని న త్వా దుర్మన మూడు
 గుణములను నా యు పిట్ట నిర్గుణాభివలుగు
 నాత్మ గనుచును స్వాధీనమందు నిన్లు

కల కాలగతి

చా. రతి సం... వగ వస్తుమమిచ్చిత్రం. గరిగ్గెందుకగ్గెల యోగిత్వమరణతా
 వం. త్రోధం. అశలత్యండుగలవ్విం. అసద్విత్తిత్వమితియావత్. కాకుం. ౪.
 యం. త్రి అయిదింటి యందు సత్తుత్తైనవాడు కాలగతిని యెరుగడు. ౪౩. ౪౪. విను.
 బావా బావం బులుగనితుని. సత్తాసత్తలను తెలుసుకుని. అనగా. తత్త్వానాత్మలను తె
 లుసుకుని అనుట. నా సత్యావిద్యతే బాహ్య నా బాహ్య విద్యతే సత్య ఇతి తా సు. తప
 స్సంకున్నతై ని ద్వాంసుతు అటవతితా డ్డ సరికతా యనువలెన. కాలగతిని తెలుసు
 కుండు న్నాడు. కుండలు అటవతితా. నిర్వతాదతము వలెన. అనిపింపుచున్నాను.
 ఆలాగంతాదు. కాలం పక్షితి త పా బావామలక. యగ్గే త్యాకాకాతిక
 రుద్రరసమానం పవంసోత్తత్వాప్ర. ౪౫. కాలగతిగనుట. నాంతిక. విషయనివృత్తి
 త. కారణమే. మనస్సుకు. ఆత్మమయత్వాలంబునంబు నిచ్చు. అనగా. సర్వమయ్యు
 త్తమయము అనె జ్ఞానమును యిచ్చును. అటువంటి జ్ఞానమందు మగ్నత్వైనవాడు
 ముక్తువును న్నాడు. ౪౬. ౪౭. ౪౮. లోకతపింబునుగటవతితా గనున్నయట్లు

194. మూ

జ్ఞాతగర్హిత్యా

కలనంబగుచున్నయిపుడు గదిరదదనయుం

దెంలనుంజాపుతగతుమే

తెలసి పరమ సుఖముమొందుమిచ్చువుత్తి.

కల అనిపలతియుంబుతముగతి

త్రైవిషవంధెనగగ్రాకుంబరముపయి

నివ్రీనువర్ధిలని యెసురలును

మును లును వేర్వేర్లును నూతములు విసుతింపక

గీ. అమృతపానంబు చేసినయంతకంటె

నద్యసంజపతిమధురవాచామృతమున

సంజృఢానందుత్తైసురేశ్వరుడుదనము

పురమునకునైన సుఖముండిగురువరణన్

వలె అనియిట్లు దీక్ష తన యునకుంజేయుండునట్లు అంతైనయింత్రబలసం
పాదంబుజేప్తుననిచెప్పినవిని మఱి యేమిసత్కలునెల్ల జేపుమనియడుగుటయు
నలుపరమమునొంద్రసంయమనపత్వవివేకవిజ్ఞాతరమన్

స.రమ హాసయచారిత్ర వచంత

వ్యాగనితైనా అనగాబుద్ధితోతనమస్తతా కములనున్న అత్రమింబ అనుటగా
కెలవికె ఇపుడుగదిరి దశ అనగా వరుణపానబంధము తెలగుంగావుతాతకపోగా
క.మోక్షంతెవారుగా' పాశాపమెంతాలకన్యాయాదిత్యైతం 1201 అని ఇలా తము
లువినుతింపడి అనగా తమహరిచ్చగములు తమకుకేరంతుమన్నవి అనిసంతోషి
నగా అనుట 121120 అని తెలుకటనవాదములశ్రేష్ఠియైనాదాహరణముపున
రన్న తంబురెంతోసంచాకముద్రైయోదాహరణము 1231 పరమమునులయొక్కకు
మోని యమమునకతవత్వమయినట్లునసంపత్తికెరమింబతనినవాడా 1112దమును
చెప్పితర్వాకములకు అపరిపుష్కా 11 దేవతారత్నానిమునతనున్న అనుచ
మధనమునతనున్న శైవులమన్న కటాక్షవివేకముకలవాడా 121 నిత్యసంధ

డి. మూ

లనానలుగమృతవతా

సురపరి రత్నమోక్షదనమోక్ష కటాక్షవివేకనిత్యసం

దరంబుకాంతిపురదురితత్రవిధారణవతకారణం

కలు అది అన్యమరు భ్రష్టమరు

దృఢి సకలదేవతామయోత్పత్తిసం

పాదన విధా వికర్మణ

పాదన రూపా మహా శ్రిశక్త సమానా

మా అనం అ మల వృక్ష యతేచ్ఛా హ వనీ క వనీ ప్ర సాచ్ఛా

శమ సుల మయ మూర్త సర్వ రూప ప్రవర్త

కమల శ్చ వనీ ష్చా గా మతూ గా ను బా వాన్

యమని యమ వి తాన్ వాన్ సహ తో ని వాన్

గర్భము ॥ ఇతి శ్రీ మదు శ్చ య క వి మిత్ర కేమ్మ గా మా త్వే శ్చ ప్ర బు ధా గా ద న విలా

తి క్త స నే గి మ యా శ్చ ప్ర ణీ తం శ్రే న కాంతి ప ర్వం య నం దు ॥ య ర్థా న్నో ము

శ్రీ హరి హర విర ర్ణా గేర్ణ శ్చో ర్ణ మం

శ్రీ కలల మల్లే శ్చ కల్ప ని మ సు

వాన్ రమ శ్చ కాంతి పూ ర్ణా శ్చ పాప నాశ కాన్తా శ్చ ము క్తం బే వ ర్ణ హరి ము తే న వా తా డ్రు ॥ ౧ ॥

అది అన్యమరు భ్రష్టమరు భావ పుంతు శ్రీ సంపాదకముల యి న పాద పక్షములు కల

వా తా ॥ మహా త్ము ర్థోచ్ఛాంతే మహా శ్చ యం తే శ్చక్త సమానా యోగీ శ్చ సప్త బాన్

ము కల శ్చక్త బృందములు కల వా తా ॥ ౨ ॥ అమల వృక్ష యతేచ్ఛా ॥ ౧ ॥ ద్వా ॥ శ్రీ ॥ ౩ ॥

౪ ॥ కమల శ్చ వనీ ష్చా ॥ ౨ ॥ వాన్ ॥ ౧ ॥ ౨ ॥ ౩ ॥ ౪ ॥ ౫ ॥ ౬ ॥ ౭ ॥ ౮ ॥ ౯ ॥ ౧౦ ॥ ఇతి కేమ్మ గా మా త్వే అనది ము

గర్భము మ వృక్ష ము శ్చో ని ము తో లో కే ॥ అయి న పుంతు శ్చ న గా మ్మి వనీ శ్చ త్తి ॥

అని పుంతు పేత కవులు ప్ర యోగి ని నాదు ॥ కలల మల్లే గా ద్దో ని ॥ అత్తు అప్ర అత్తు

అయోగీ శ్చ పకల మద్వీ త్త్రి ములు వృ య ర్థ కేమ్మ న ॥ తి క్త స సూరప త్త్తి

లక్ష్యపథ్యేనః, అనులన యన్విష్టు యునుమోగం నూదల తతర్థేన మగుప్రయోగామాం
 కవిరమ యంబుకుపాన మోగ్ని కుకాను కామయ య సం యతనిపట్ల ప్రకేవీశా
 తమ యుసంగా, ఇత్యాది, క్షుద్రావారణము, అమాయలు అశగా నియోగులు అనుట
 రజః, ఇతి శ్రీమదు భయ కవితా గూఢ సూరయో లక్ష్యసృష్టింహ సూరి కుమారభా
 రతాశ్చయధర క నోరప్ర బృత సమాధాది కశ్రపతి లక్ష్యపథ్యేనో తంత్రేన శ్రీమహా
 బా రత కులంకపాన్వీ వ్యాఖ్యానంబునందు నాంతిపల్లీంబునందును తుక్కాచార్యసము
 త్త్రహరిహరార్యశేన మం॥

౧౧౧౧౧౧౧౧౧౧

1955 మూ

శ్రీ రస్తు
ప్రి విఘ్నమస్తు
శుభమస్తు

౩॥ శ్రీ రణానిపుణాచరణా
ప్యాకొబాంసోసాని ఆవాసముదితసు
క్లౌతమునిదిత్త్రభంగమ
హాకరుణామిళదపాంగవారిహారసాధా

మదేవావేగంపాయసుంతు సునకుసుయసున కిట్లనియె. నట్లంద్రుల
సంవాదరూపంబున గాలప్రకారంబువిని యుద్ధిక్తిరుంతుదేవప్రతుని
తొత.

౩॥ ఏమిట రూపగుణురూపుం

తమిట రూపునెడు నామని ఆనంపుముదే

జ్ఞామహితయస్సునతదా

ఇలామిప అతిరట్నలనియె ఇలాపప్రవరా.

మదెచ్చిదంబునకె శ్రియతివసంబుశ్రీశత్రుసంవాదంబున నతిగలదు. దానిజేట్ల
దనాకర్ణింపుము. నారదమునవ్రీరుంతునిదే ప్రసించును సరింపునుండియొక్క
నాడుతుండాతిరతింబునత్రతస్త్రాసుత్తే

౩॥ అనదియంబావరిత

స్త్రాసుంత్తేనియంబిసున్నశక్రుంగనియ

జ్ఞానయ్యిరుపురుసట్లా

పానందము నొందుచుండు నాతానమున
 గీగి నీలనానుంబులు గీత్తురచునట్లే
 జీప్తిమంతలదీనినదేవపతియు
 ముగిపతియు నీనానుమంతగ్రుక్కెనవిమాన
 విమాన మవతరింపయాసన్నయై యంతవయోరం
 కుపురుషూతునతలుముగియై
 కరములు మోత్తుటయునతతుసోరవమునోకే
 వ్రేరవజ్ఞాననయెంతటి
 సరిగెదవెందుంతికాక యుమెనోరందలి
 నీల అనపుతు నేదేవి యాదరనరతయై
 చాలారమ్రాధి తపద్మజాత
 యై నట్లెకాన శ్రీ యనలత్త్వి నాభూతి
 యననవెలుంగుదు ననపు యెను

స్వామీ స్వీకృతమతిశ్రద్ధా

వాగ్ శ్రీకరణాంగగంగగదాదాగదామిమిటరూపగుపురుషుండు ఏగుణములనెంత
 రుషుతువాగుంపతునున్నాడు ఏగుణములనెంతెంతయు న్నాడు ౩౧౫౫౬౨ అనపు
 తుపద్మజాతయై నట్లెకాన పద్మా లయును అనుట శ్రీం లత్త్విం నాభూతిం ఈ
 మూతున్నుగా గామములు స్వామీ దేవయ నము ౧౧ స్వీకృతపతి యునము ౧౨
 మతిం యుక్త యుక్తవిమర్శనము ౩ శ్రద్ధా సత్కర్మ కర్మద్రుతిం దైర్ఘ్యము ౧౫

3. మూ

భృతిశ్చతి

మథలదసులులమెచ్చవారి

తతసుంతిమెచ్చితిప్పుడు నతతకుదగు

దెంతి ననిననద్దివిజనాథు

గీతమిగారణమునమెచ్చితగతమున

మెచ్చితిగానవులనమెచ్చసెంపు

మాకునె అనింపుమనిననమ్మకనయ

వాక్యయిట్లనినెచ్చెనవ్రాసవునకు.

కలదానాథ్యయనాతిదీన

న్నానాదినిశిష్టగుణసమగ్రతతయి

దానవులనియ్యకెంతని

వానివీతిగర్వలగుతువారివీతి

వసుదాయోద్భవశుంతవగుటంజేసినిపాలవనియింపరువుట్లవచ్చితినినెచ్చివేం
యి.

గీగురువుత్తినతలుసురపితృప్రాజన

పరులునుసత్యసంభాషణులును

దాననీలురుచరదనపరకారప

రాజ్యులుతలుచుత్తువాటి

యలుదివారిచియిత్తులువృక్షుడు

శృణులదేనయెగపిత్తుపారతులును

సోమలు నతిధి నైనాన శిష్యశిష్యులు

యేనుమహాప్రసంగము లట్లుగాత

గోధర్మమేతలకామంబుగోధంబునాల

గతిగర్భాత్మలలయును త్కంబు నతత

పరుషవాక్కులగోళరంభరతములను

మిగిలవర్తించువారుగావెంచగారు.

కుంబుద్ధియునతియుద్భవయును

శ్రద్ధయునశ్శ్రుతియు త్కమయుగాంతియుననగా

వృద్ధశ్రవయేద్భురుకుమ

ద్వీద్ధిప్రదేవతలును శ్రుతిశ్శ్రుతితదిత

కుంబుద్ధియునతియుద్భవయును

గర్భాత్మతయనుకులందుననివితీతిమ

త్కమ

వాన్ శ్రుతిం విజ్ఞాతార్థధారణా ముదా మేధా విజ్ఞాతగ్రంథధారణా ముదా యే
తుగుణా ములున్ముఖంతుట సతదనుమలిమేప్రగదా నాదిగుణి ములువుంతుట
చేతదా నవులను అంగీకరియినాను అగుణి ములనువదలగర్భలవుటచేత
దానవులనువిడియినాను దిగంగిగి ముద్ధియు శ్రద్ధంశ్రవం త్కమననసంవృద్ధ
శ్రవం ఈ యేదుగురున్మునాకువృద్ధిప్రదేవతలు ౧౦ అక్షమియగుదేవత
అనగా ౧౦ మిదెందేవతకై నేనను సప్రదేవ్యామ

96 మూ

రచరి తులగుట(ది)

విష్ణుప సదులతతనియవెలసెచననినన్

కల అనినందింఁగదేవ

ప్రభు తునుగారదు తునపు తులవనంబునుబా

రచునుసంస్త్రుల్లనముల

నల్లరామంబును జేసె నల్లన యువకున్

గన్ తురిసె బుచ్చ వృక్షమొకసె నల్లనాదుం

దుల్లులుసిరి వరింపనల్లనమోల్చి

లత్తమొందిదివిలులకునెత్త పల్కమ్మ

పాతెనిండుతాత్తుపురికినకి

కల నళమనకమ లావనం

ప్రతిమసమాన గమనశ్రుతిమనకమనున

యితివనముద్రుత్తెనల

రితమ్మననునె రయి సంఘటననులత్తిన్

కలత్రిందులతాత్తుల్లంబును

తెందముసిందింఁగ యితిదృక్ కృతశిలా

~~మునకెల్లనంతునెత్తు~~ స్పందితవగుమందిరమ్మ

యిందిరనకతవనియనిల్లపురనాదా

కల అనినవినిదృశ్యుంతుగాం

తనవునితెగాలనులకెచ్చిదమునాగం

యునీశ్చ పాట గీతం
 యునీశ్చ విద్య మమహా త్తమ్యుక్తిదేవతాసుక
 కల అనవు తున తనిక న తతి
 బ్రహ్మవిను మితి హాసమైకత యదిశప్రశ్నం
 యున కుత్తరమగునెచ్చత
 వినిపించెద గాత తరవేతనిరలాతా
 వల అపి యంత గుడవలంతు శ్చైశ్చవ్యం తను సంయమితా నీపుత్రం నై యింశ
 కున వల యునై యింశం పద్యునిన నమ్మహా త్తమ్యుక్తి వరున కల్గినయె.
 గీతాంతమంతయున సామ్యులకె య్నిది
 నీపుదాని యందునిర తినయన
 మా రళంబుగల

వాని యాశ్చర్యమౌవాసమ ప్పంచి తిష్ఠతే త్తమ్యుక్తిం కల్పాత్తత దుష్టయద్ధిత్యమను
 త్రావిష్టవనదులదేవతల యొక్క గ్రాహక కుళిసె మొలసె మొలసె నేత్రపశ్యమై
 కస్మలపంతుగ్నే గమితమయిం బింద్రుతు కమలావాసాల త్త్యుగ్నే బిందులతా
 త్తర్యమై అనగా గాదిగుణములు బాగుపడుటకు వారణము అవతత పా
 వుటపెడుట కు వారణము అనుట గ్రహగణ అపి యంత గుడవలంతు అనగా
 దౌ మ్యాద్రులు తుకాతనుట శ్చైశ్చవ్యం శ్చైశ్చవ్యం మహాప్రశ్నం
 ద్భూతా మాగతతాగ అత్రైద్యం తమహృష్యం తమ

గీ. మూ

దునాదుత్రంబున

వినుముదర్శిధంబు విస్తరించు

కలవి సంతియోన నిందియన

నన ఘాతునమున త్రయంబున త్రయమున త

కునితి యుప్ర సిగ్గెనను

గనలు పైతమ మియు ప్రబుద్ధగణ్య గుణాయిల్

గ్గులికటగోరిదాని కుల్లంబునందంగ

జాలబతమి యేది సంజ్ఞయె

ననిదాన దృప్తి నూనుటదప్తి

కునితి వగువకునితి శ్చవ్య గుణము

కల హర్షంబును మాన్యంబున

మర్మమున పరాధమును సమద జ్ఞావంబు

తక్కువ కర్మసంతల

నార్మ సమాచారమును నిరస్త గుణాయిల్

కల ప్రవమా నమున కుదృష్టం

తవున మృతముచొ విశిష్టయంత సన్మా

నవిధి కుదృష్టముయె

దువిషంబునయెలె సమరతు తుమునిదా

కల శుద్ధములగు యును క్షేదం

వెట్టప మలవలన గలుగ దెల్లముతున

ప్రప్తినోసి ద్దానముమది

యిట్టదు సంతోషహాని బుద్ధాత్మనకు

వ॥ అష్టహస్త్య తష్టహస్త్య పతి కిష్టమ సారదు విషయం యుగానుగ్రహింతు నకు కేన వ
నకు సంవాదం యుగ లోగే న ది నేయ తి న యర్థంబు దీ పరుచు గా క్షేత్రంబు ము.

క॥ నరనాథ యుగ్రహింతు

హరి తొని ఘ్నియై జగముల బివర్ణన త

తృణులగుదురు సారదుగే త

నర యుగ న త తంతవాతే యంబు జనానా

వ॥ అసురు యుగా కృష్ణ తగ్గుతు మతి కిష్టనియై

న॥ శ్రు తము నాహరంబు నతిశయవంతంబు

తెచ్చి హంతకారమొక్కొకయైన

వేదం శిలముగ తులెన్నవేషము నిర్వి

కారంబ మజ్జర గర్భమందు

జననంబుద పముదేలంబు నున్నది యు

విషయంబున యమును విశ్రుతములు

శ్మశ్రాంతంబు వరసమాధుశ్శాంతంబుగా ర్చియ్యె

నశ్శ్రాంతంబు యెనిరాసకత్వ

న॥ మోక్ష యుతని యుందు

వా॥ ౨౫౨౬ నరనాథ! ఉగ్రహింతు (హరితమా రామము) (౩౦/౩౧) శ్రుతము (నర
లవేదకాస్త్ర) ద్వియనము (సాహరము) తత్త్వదిపాది తాత్పర్యముతో ముత్యమై
అనగా అద్వైయ నాహరములు పెక్కితృప్తవంతుల దుర్లభమనుట | అభిష్టశ్రుత
బాహుత్ర ప్రశ్నార్థక ప్రశ్నాజిత నిర్వృత్తిం (అతిశయవంతంబు వేద) స్మృతిశయము

ద్భంసంతుశుకుంతిష్టులనియె గొరవనాథా
 గుకాలబిధ ములుగ్నాత సంభుత్రకార
 ములు సుతొనుగనె యుగం గవల యుచారి
 బహు లకారుణ్య సంపద బుల్లంప
 నాకురెఱిగింపద మునినాథ వర్ణ
 ము అనినవిని ఇరి తాదరుత్తై యాదెదవ్వాస మునన్ద్రై రంజు తమ్మ హానయుచ కిట్లనియె
 వ్వా యుతావశ్చయరలవయతా ద్దర శ్చ వణ్ణకై దత్తరములకును వళ్ళుకెట్లగా నగంనయ్య
 యురలవ యును నేరతురక్కరములకును వళ్ళుకెట్లగా నగునూ అనిలత్కణము ఎట్లవా
 రుందమవారి తొటెని తతురజ్జసంబున గూతివార్తకు స్తుంద రణిగా యిగొనగ్గనము ముట్ల
 కున న్నలయు న్నవైవాగ్రాతక అనివిలాప పల్లమందు హారనాథ సుధాంకుని శ్లోకాదా
 రతక్రరణాదల్ప సద్గుణా ద్దార హాతి నిరవద్య పన్నదాతారవరపరగంత శ్లోరవా అని అది
 పల్లమందు మరలెనిని హయసారధి ద్భీజయుతముగ అనికర్ణ పల్లమందున్న ఉదా
 హరణములు ౩౧ అనిరెట్లై అచిలజ నులకున్న అచిలజంతువులకున్న సప్త శంఖ
 లు అవయవాశ్రింబుపాదయం ౩౩ ౩౪ ౩౫ ౩౬

198 మున కు కాలములకు భూతమంలకు

నాలంబన భూతమగు మహామహిమ (గి)యా

తలవెఱంగెడు సప్తర

మాతొకంజెందు నిష్క్రియాత్మకమయ్యెన్

ము అది భావనయంబు

కు దిగుము నీమేషంబులు బదు

నేని మిది యగుగావు గావు అరువది యుసుదొని

తన పది యుంగళ అరువది

యుసు మున్నూరుసు గళలుము మూర్తమునతను

గీ మూతుపదులుము మూర్తములెనామదూర

యగు నహూరాత్ర మత్తవయ్యగూత

మాస మక్షిరెండు ఋతువసు మహితసంజ్ఞ

బరగుఋతువు లార్ద్రవత్సరమువత్స

గీ అందుమూతసి ఋతువులకయనగామ

కంఠులగు సుత్రకాశ్మిమెకెడు దక్షి

ణాశ్విదాసము కల యుగుణాశ్వికామ

యవి యహస్ససు రాత్ర యుననగలరగు

మ అది యెనిగి జునంబుల నేర్వణంబు

గీ ప్రవపు యుత్రరదక్షిణా యునములమ్మ

పత్మలక్ష్మియెదుదూమంబులంతు మతియు

ఇసుమునంత్తంబు గృష్ణంబు నసుబగలుగు

సుగతిగుర్గతిహతువులగుబజ్జెసి

కీ నరులనేలలునేతులు బత్తి

సురలకు దినములగునంతు సురలకువరుసం

బరగుకృతత్రైతాభావీ

పరకల యుగవత్సరములజంగిదెలపెదక

బాన్ తాలములకు నేమిపొది (ప్ర) హ్మకలప్తంత తాలములకు స్వ (జ్జ) తములకు (పి) తత
 ది (ప్ర) హ్మకల (జ్జ) తములకు స్వ (అ) దా రక్మేన మహిమతోత (త్రి) యగవిలాసముతోత (ప్ర)
 తానీయ (సం) స్కర్తి (అ) మహా (ప్ర) తానము యే తోలమంజున్దు ని (క్రి) యురణసమయినది (32)
 అది (బా) వనయము (ధ్వి) యుప దార్భము (33) విసుము (న) మేళులు (గ) రాష్ట్రకాష్ట్రలు (30)
 కళ (కళ) లు (31) ముఖారము (34) మూ తుపదులు (షు) పతాద్వియములు (అ) హాసా
 త్రము (అ) వి (30) లో (31) లలు (ము) తువు (ము) తువులు (32) వత్తరము (30) అండు
 ముతువులు (3) అయనము (34) అది (త్రి) తరదక్రిణి యనములు (అ) హాసా (త్రి)
 ములవుట (యె) గులు (సె) ప్పమాట (35) అనపు (అ) మ్మహాత్మలు (యె) గులు (త్రి) తరద
 క్రిణి యనములను (ప్ర) మముగా.

33 మూ. శు విముద్ధులపంత్రండు వేతంత్తు సనునంత

నాలుగు యుగములు సో అనతరు

కృత యుగమున కందరి పుతరం న తములుదే

తకు మూ తుపాళులు ద్వీపరంబు

బాగద్వియంబున లర్భివశితమగు

గల యుగమంశ మొక్కతనతరు

నిష్కం 1 బాల్మగున్దు యుగములకు

లర యుగ్మ వసువార్ధిపరిమితములు

గోపద్వియక్తుగుణంబులు గగన యుగవ

వేదసత్రంబులు సంసయోద్భిత యుతరస

ధాంశులును పుష్పమునన్ద్రులు యరువధింబు

నెంప మ ను షాబ్దంబు త్రేపేర్చి యుండు

వలెల్లిట్లగ్గత యు గంబునకు బది యేతులత్తలు నెంపది యెనిమిదోలును
ద్రతకు బంత్రండు లత్తలు దొబది యారువలును, ఇంపలంబునకు నెనిమిది లత్త
లు నెంబది నాలుగు వేలును, గల యు గంబునకు నాలుగు లత్తలును ముప్పది
రెండు ముప్పవత్తలం బులయ్యె. నిండు యొనన సంధ్యలు సంధ్యాంశంబులు
ననుష్ఠానంబున కెంతయును సెల్లు.

వచ్చి లిక్కినామము లన్నియు తానెంతయు ములన్ని అందురు, ౧౩, నరులకు నెలవేతరు
లకు పుత్తనము, నరులయే తాదేవత లకు పుత్తనము, ౧౪, వియధుల సంవత్సరా
లు ౧౨౦౦౦ నాలుగుండు గములు అనగా మహాయుగము లిచ్చునట్టి, అది పదిహే
ళ్లునెసి అందు యొక్క త యుగానకు ౧౪, త్రతకు ౩, ద్వాపరానకు ౨, కలకి ౧, అం
బరయున్న వసువాత్సరి మితములు ౧౪౦౦, చచ్చయ్యరు గుణంబులు ౩౬౦౦, గగ
నయుగవేదనత్రయంబులును ౧౨౦౦, నెంబది తయ కల సంధాంశంబులును ౧౨౦౦,
అది మున్నగు అటువది శట్టయెవగు బింబితమ ను షాబ్దంబులు కను సు, ౧౩, ౧౬.

199 ము.	కలయుగానకు	త్రతకు వేదానుర	ద్వాపరానకు కామాంబు	కలకి మరువాంత	వేదసమస్తయు గానకు
(౧) దేవాబ్దం	౪౦౦	యొక్క. ౩౬౦౦	యొక్క ౨౪౦౦	యొక్క ౧౨౦౦	౧౨౦౦౦
(౨) సంధ్యాం	౪౦౦	౩౦౦	౨౦౦	౧౦౦	౧౦౦౦
(౩) సంధ్యాంశం	౪౦౦	౩౦౦	౨౦౦	౧౦౦	౧౦౦౦
(౪) మునుష్యాబ్దం	౧౨౪౦౦౦	౧౨౬౦౦౦	౪౬౪౦౦౦	౪౩౨౦౦౦	౪౩౨౦౦౦౦
(౫) సంధ్యా	౧౪౪౦౦౦	౧౦౪౦౦౦	౨౦౦౦	౩౬౦౦౦	౩౬౦౦౦౦
(౬) సంధ్యాంశం	౧౪౪౦౦౦	౧౦౪౦౦౦	౨౦౦౦౦	౩౬౦౦౦	౩౬౦౦౦౦

సంధ్యాంశకాలములు రెండున్ను ప్రతి యుగానకున్న మొదలు సగమున్ను సవరణ గమున్ను
 వస్తున్నది. తమతొన, యుగనిర్ణయకాలముతోనో, విపక్షకాలతత్వాలతోనో అనగా,
 పక్షముగాని కాలస్థితి విహరింపగా, విపక్షకాలము అనగా కాలకాలము సగద్వర్ణము
 లక్షణాలతో కాలమందు చెప్పబడ్డది. యుద్ధా, అపమిత్యకాలతత్వాలతోనో అనితెచ్చ
 వస్తును, మూర్ఖకృత్ కాలద్వర్ణము నిమయం మిత్యకమిత్యమరం, మిత్యాహారకాల
 మందు, యుద్ధా, తమతొన గవివర్ణ అని సమయిద్దినెప్పవస్తును కృతత్రుతాయుగసంధి
 యందు కృత యుగా వసాన మందు దేవసురయుద్ధమునది. అప్పుడే అమృతమధన
 మందు కౌర్మవతారము త్రుతాద్వీప సంది యందు త్రుతావసాన మందు రామావతారము
 స్ఫురామరావణ యుద్ధమున్నది. మఱియేత తే తావసాన మందు పరశురామావ
 తారమున్ను త్రుతా యుద్ధం సమున్ను అయినది. ద్వాపర కాల సంది యందు ద్వాపరాంతమందు
 బలరామకృష్ణావతారములున్న కురుపాంత వయుద్ధమున్ను అయినది. కలశ్రేత సంది
 యందు కల్కింతమందు కల్కివతారమున్ను క్షేత్రద్వీపమున్ను అభ్యుదయి, క్షేత్రసంధి
 సంధ్యాంశములు యుగానో వర్ణసంది యందు, మాససంది యందు, అహోరాత్రసంది యం
 దున్ను, పంత్రింతోపం తమిప్పన చూచుకొనవలసివది. ఆది యందు సగమున్ను అంతమందు
 సగమున్ను చూచుకొనవలసివది. దీని యందున్న సంధి కుశల బలము.

ని. మూ వది. ద్విష్ణుగృత యుగం బునకు సంధి లక్ష్యయుగలుబదిగా లూపిం బుందిని సంధ్యాంశంబు
 సంతియం. త్రుతకు సంధి లక్ష్యయుగ నిమిషాలు దాని సంధ్యాంశంబును సంతి యం. ద్వాపరం
 బునకు సంధి తెచ్చిది రెండువేలు దాని సంధ్యాంశంబును సంతియం. కల యుగం బునకు సం
 ధిముప్పది యవశాలలు. దాని సంధ్యాంశంబును సంతియం. యతిమానుషవత్సరంబులు.
 కలవరుస గృతతదాద్వా

పరకల యుగముల దహముల వృక్షాన
 సుబ్బ రణము యుజన ముదొప్పా
 తళ మును మానవులకును ప్రధాన తగలుగు
 కున్నాయుగములు దక్షిణములు
 నాయువులు దహములములంతకువ
 త్తా యెంతయు దలగుండు

తా యుగము దేతని మనుజుల త కరయంగ
 వృ సంధ్యోంశకు సామాన్యమృత్యు అనితలయంతలపడెడి సంధ్యోంశకు సంధ్యోంశకు
 అంతంబాగంతంబు అంతయంత సంధ్యోంశకు ౧౨౩౪౫౬౭౮౯౧౦ అనగా సంధ్యోంశకు
 నృత్యం సంధ్యోంశకు నృత్యం అనిన మావనము అసన్నత్రమము అనగా సంధ్యోంశకు
 ము మున్నము దానిని నెరిగి సంధ్యోంశకు అనుటచే అట్లుగాలుగు యుగములకున్న
 ౧౪౪౦౦౦ ౧౦౦౦౦౦ ౨౦౦౦౦ ౩౬౦౦౦ అది సంధ్యోంశకు సంధ్యోంశకు ముందే ప్రమాణమును
 నున్నాములు ౨౦౦౦ వరుస త్రమముగా తపోజ్ఞాన యజ్ఞమోక్షములు అనునము
 గావుండును తపంవరంకృత యుగే ప్రతాపాంజ్ఞానము త్రమంబు వృక్షోంశకు మోహ
 వున్నానమేతంతా అయ్యున్నది అతే వల్లగునానిదికం దానంబువాయు
 సర్వోపదొప్పా అయ్యున్నది ౧౨౩౪౫౬౭౮౯౧౦ అంతకు తలగుడి అనగా గాలుగు
 యుగాలయందున్న పతావుతో ప్రపాత ద్వీపాత పితపాత అయివుండును శీత
 నక్షత్రములున్న పతవలపడెడి ౨౦

౨౦ మూ ౧౬ అయుగంములు నాలుగు మహాయుగంము
 గానను దత్తాత్రము నలువపగులు

దాని కెలది యరే యును నుదేయగు

చేరిత జనములు సుత్తుపాపాత్రాదిదులు .

౧౫ అతడురాత్రినిద్రించునాశ్రయసరము

(౧౪) యునునులెంతవలకుప్రభాతమగుతు

మలుకనుదివమునజ్ఞాతజాలసృష్టి

పరతయెందుబచ్చలనుమిప్పైపైయెల్లు

వలె అనికెంతయు

౧౫ అనపుప్రశ్నంబుదేయమయంబునుత్త

మప్రభాసితమెక్కనియెటులసార

రసము విశ్వంబునదియహర్మవాతకాల

యిర్ధిమైయుబహువిధజ్ఞాతసృష్టి.

వ్యా ఆయుగంబులు నాలుగు మహాయుగంబు అవృత్యుది తెయ్యమహాయుగములు
నలువపగలు, ప్రశ్నదివము, దానికెలది యరే యును, రాత్రిప్రభాతమనివే, నాలుగు
చాతులకలవాడు, నలువ, అని, బహుప్రపాసమానము, వాయునిగు, వాడు
లు, సొగ్గు, అని యెంతవలకుమహుమహుమములు, ౫౫, అతడురాత్రినిద్రించును, అత
లము ప్రశ్నకురాత్రికల్పము, చేరితంకాలమందుసృజించును, అతలముప్రశ్నకుది
నకల్పము, యింతెప్పున అహిరాత్రాకల్పములు, పౌతమవే నుకపైకటెల్లును, దే
వేయుగ సహస్రచ్ఛ్రావ్యంకత్రాయతేనామిత్యవరం, ౫౫, ౫౫, సృష్టిప్రక
రమునుదేవునున్నాడు, అనపుప్రశ్నంబు అనగా, తలస్వరూప మయినగుత్తము
భావము, అప్రభాసితము, సృష్టికంటె పూర్వమందువున్నది, విశ్వము, భజజ్ఞాతకే

సమస్తప్రభుత్వముక్తరసమో వశమో అది అప్రభుత్వము అహర్నాతకలబుద్ధిమో
ప్రభుత్వముక్తరసకల్పమందునాగకూకమ్మే నర్థే అవిభజితమహర్నాతకలబుద్ధి
సేయుచున్నది ప్రభుత్వమో మయుశుత్రం యస్స సర్వమిదం జగతే అహర్నాతకలు
ధ్వజస్య సృజితవిభజనాగతిత్వం ౫౬

వి.ము. మతత్రైకారంబెట్లదనిన నమ్మహానయతత్వంబువలన

గోవిందుమృత్యునాగననపపగానల

సలలజ్జాములనగసంజవింశు

మహితవిజృంభములుగ్రమం

పా. తత్రైకారంబెట్లదనిన అపరప్రభుత్వతత్వము వల్లను అది అపాదానపంపనాభిప్రాయ
త్వస్థపతతతతత ౫౭ వినుమహా అగగామిద్ధిమనంతునస్సగననపపగానల
సలలజ్జాములున్న అగగామహితవిజృంభములు మహావిజృంభంబు (త్రమముగా
పుకదానికేపుకటజగనీ ననకబారతుసుపొండ్ల సప్రప్రకారములుగా సంజవింశుసు
వార్షియాభిత్తమందున్న ఇలాతపృష్టియాలాగేవున్నది కలెవినుమహాంతారమువలన
నల్లముదానజేసి వాయువుగ్రమసంకలతజగేములుదేలములలమందిలయుత
దాతజగేత్తమున ౫౮ మసుబుహస్తేతిసంవాదమందున్న యాలాగేవున్నది శృతియుం
దున్న యాలాగేవున్నది సంవోరమందున్న యాలాగేసేపుటమొక్కది ఇలామిసంబంధి
త్రైకారంబులనన్నియున్నది లుతనిలుచలి వునకసంబు అనుష్ఠితమందు
న్న యాలాగేవున్నది బిలబలంబుల బలంబుల శిశిశిశివా యువునవాయు

లుకనంబు రంబుల త్రమన జిత్రంబహంకృతి యహంకృతిబుద్ధిగనె
ది ౫౯ యంత్రాభిధాని ఇగుశరదాని సంవాదమందైతే ఇలాతపృష్టిమట్టిక

లాగుననువులత్తడి. అతని తలపుననువులదియెనాకనుముదాని యందునులంబులు
 భువముమొంది స అలముననన్నిమారుతజననమొనరె. ననలపపనయెగాగమునమొనరి
 బనియె. అభివృద్ధిపుష్కలం. త్కృత మత్తసెనారెగామందితం. ఇత్యాది. - - -
 పటయెనిర్బలసెనా జాతకాస్తనానపాదితమరం. అయ్యది ధిష్ణిరుంతులగుటన
 ఇంలనన్నిపుట్టనట్లదయ్యెమిగు. అది ఉద్భాగివచ్చిమందు. ఇత్యాది. సుప్తిశ్చేదముయెం
 దునెతనంజె. ఇంకా త్కృతపాదియెగామందితమరం. అయ్యది ధిష్ణిరుంతులగుటన
 మందు ఉదతముపుట్టనట్లదయ్యెమిగు. అయ్యది ధిష్ణిరుంతులగుటన
 ధృవ - - -

202 మూ

ముననెతులు

పముల జననకావముంది.

వ్యా తాలంతథం వా యుక్తమస్సస ఇతి త్కృతం. మూసలెంపుంబ సువర్ణాదిలెగామంబు.
 కరిగినపుడు సువర్ణాదిలెగా చిహ్నంబులము అభివృద్ధిమపుట్టనది. అసువర్ణాదిలెగాచిహ్న
 నబలమునని యుద్ధేనాపుంబకపుడు. అబలమువల్లను అభివృద్ధిపడె. స అలమం
 దుమారుతము యెలాగుపుట్టనదంటే. అతానము. . . . సుస్వాతమునకుజలా
 తానమునెత్తె. వా యువుపుట్టనదంటే. అలాగుతాకపోతే అతానగుణమొనగబడుము
 పుష్కలిగాని వా యువు కుబలగుణమొనర నముపుష్కలిగుణంపూర్వసప్తకర్మస
 ప్తపువం త్కృతా తరమిత్కృతం. ఇంతెతాకుంత. అతానమందెనలముపుట్టన
 కత్కమందు. జలానకు శబ్దరస ములురెంతు గుణములేపుంతిస్తల్లిలగావములకెం
 తు స్పృశవా. వపనానలయెగామందు ఇలామి యెలాగుపుట్టనదంటే ఇలామితి తారణమొ
 నబలానకుష్టత్రివితారణముతకనుక. పవనానలములకుష్టశూకారణిత్యముతక

పోడు, ఇంతకంటా, ఆకాశవా యువులు, - - - - - అన్నిజలభావము
లు, మూర్తిమత్తులు, మూర్తిమత్తు అయిన జలమువల్ల నుండి అమూల్యమయినవా
యినపు యెట్లు గాపుట్టినది, ఈలాగునృక్షియందేకాని, సహజమందం యెక్కతానోకము
లేదు, జలము శోవనాధారముగనుక, జలస్పృశ్యముండుగానెప్పులర్హి, ఇంతకానియి
శ్రుతివిరూపము యేమిన్నత్రేడు, కేంద్రము కల్పనోదము అని నెప్పులర్హులు, ఆలా
గు అయినపుట క్రింద యౌత్తము ముగ్ధము అనితెలయవలసికది, (శ్రుతిప్రతి
పురాణోడు చిరుద్ధృష్టవరస్థలం, పూర్వంపూర్వం లతయొసాగితిగాస్త్రస్సోనయం
ఇతి ప్రతీతిం, అదిగనుక ఇత్యుక్తముతాకమంను అనుసరింపెట్టికట్టెలయవ
లసికది, ఆకాశాత్రితతంయోజుం యుధాగర్భాదిసాగరం, అనిపుష్పది, ఉదకమం
దుబడబానలముపుట్టినది, అన్నియందు ఉదకము యేలాగుపుట్టినదంటే.

వి.మూ. కృ. (త్ర) మయ్యుక్తిని శబ్ద స్ప

ర్భములును రూప రసగంధసద్భావములు

దమగుణములు గానాకా

శముమొదలగు ఇతరములు బ్రహ్మవహించు

కృ. వరసుతవిసుమిసప్త

స్వరూపములయు రుషులం(దు) సంయమివరుత

పురుషులుగా తిరస్కృతి

తేరవగునిది సంఘటనదంపర్యతిరేక

మ. ఇట్లమహిమంగల

కృ. తే. ఇలా రూపమంబ్రక్కము

పెంజాపత్యమునంగలరని పురుషుడు

బ్రాహ్మణుడత్యగిత్వా

వ్యాజమహిమవేలుగురుండునతలంకమతిన్

కృష్ణాపమతుప్రహ్లాదుమ్మ

జాపతిగాలరని త్యగిత్వాత్మత్వో

ద్వీపితంతైపురుషుడు

శ్లోలంతసునిర్దేశము

వ్యా పురత్రయంబుగా అనర్థపశ్చిమాభ్యధైరిగె | అనర్థపశ్చిమందు సూక్ష్మిర నిములవే
 ఘములైవర్తింబనట్లుప్రతి యందువున్నది | అత్యగిత్వా ౨౨ | ప్రమయ్యైది | అగ్రాదులు ౨
 స్మృతమగు నిములుగా | అతానాదుల జన్మప్రశస్తివహించు ౨౩ | నరసుతాత్యగిత్వస్మృ
 రూపముల బురుషులండు సంయమివరులు | అనగా యుషులు మహాత్మునస్సలు అ
 నగా మహాదహంతారములు | యారెండున్న | అపరాధకృతమైన మహాపరాధములు యి
 దున్నవెరసి యెండింబునప్రకృతివశాత్తూ అసంఖ్యగలన అనిమానపురుషులగు గానెపు
 గున్నారనుట | ఈ పురుషులు | తూతిన అనగా పరాధకృతమైన మహాపరాధములున్న
 మహాదహంతారములున్న యెతరాన అత్యగిత్వపత్రమున | సృష్టితాపెంజాపత్యైవరఫై
 అపురుషుని తో యేతుగురున్న యెతరాన తాతపాతెపెంజాపత్యైవరఫై ౧౦ | అట్లే
 మహిమ గలది ఈ యెండింబున యెతరాన సహజమర్చముగలది | ౧౧ | తేజోరూప
 ము | ప్రతానమానము | బ్రహ్మము | బ్రహ్మం తామనము | పెంజాపత్యము - - - -
 - - - - రూపము | అనంగలరని విరాట్పురుషుడున్నప్రతానెనాపున్న అత్యగిత్వం
 పామనతాపెలుగురుండును | విరాట్పురుషుడైపెంజాపత్యైవరఫైపూర్వమందు ఇలా

పతి అయివైశ్యత వృత్తాంతని ప్రతియందున్నది. ౨౨. మహావాని సప్తకమం
దూ వ్యాపింశబంధంబున సృష్టితర అయిన బంధంబున చతుర్ముఖుత్వ ప్రాపతి
ప్రసిద్ధియైతి నీతని తన సత్వోద్భవము

౨౦౪ మూ

గతిని వెలుగుచున్నది

కృమి సమయమి సురుతొరగ

నరకైశ్వర గిరి సరి ద్దీన పయోధులుద

త్రైలోకీయములు సుఖో యుగము

మారుతుది వ్యాంజ రంగమందలల సుతా .

వృత్తియు గతిని వర్తింపజున్నయోకంబునందు.

గీ. పొరుగుంబు సగావె పలమంతు గొందరు

యగ పుష్కవతి సుగంతు గారన్

పలముగొంద టెల్ల పలము జూత ప్తేలా

వంబ యందు గొందరంబు జాత్రు.

వృత్తిది ధర్మస్థులతెలుగు సత్వస్థులు సమకర్ష సురై యుండుదురు విశేషమువి
సంఘము.

కృ. శివ కర ముదప ముమోదా

ధృవ సతల జనంబులకును దానితిమూలం

బువిరళ శమద వంశంపద

ల పుటనవి మనంబుతోడ సలతడ వలయున్

మృ. సాక్షి యొంబుద పంబున ములంబు ప్రత్య లంబు గావించు.

క. లిరయంగానబ్బుమును

లిరంబుననెందు సకలవైప్రత్నములునుజేసె

త్రురణబ్బుప్రత్నజజన

పరుతులిరప్రత్న.

వాన్ లితతడదీక్షితుడైవిరాబ్బురంముడున్నునొప్పుడున్ను అనసంజగలగవెలుసెందు
 ౬౩ సుకాకులయినపదింటినిన్దిన్ది.....పుత్రములనున్నవిరాబ్బురుపుడైనప్రత్న
 అనగాఁ బతుర్ముఖులు (మనస్సు) త్రేతపుట్టెందును ౬౪ ౬౫ పౌరుషంబుసూరవేదలమం
 త్రు సెందలు పూర్వహిమంసమలు దైవమిచ్చకండ్లసెందలు సగుణోపాసకులు
 బ్రహ్మతప్పినామె యెంత్రుసెందలు ౬౬ ౬౭ దివిగర్వస్థులతె అంగుళాసె
 ప్పున | జత్రితాత్రయమున్ను కర్మవాదులమార్గము సత్త్విస్థులు సమదర్శినులు అనగా
 కర్మవాది త్రేతమున ప్రత్నవాదులు ఫలము యొక్క సిద్ధిని భుజియందు యల్పగర్వ
 లనంబు అదిగనుకనే వారు దోష్ట్యమున్న అయినది నెప్పరం అనుట విశేషంబుచి నుము
 అనగా ప్రత్నవాదులు సమదర్శినుడైనపు బక్తితపన్నమదమములు కలవారైపుంత
 వలననదని నెప్పుడు జ్ఞాతు ౬౮ శివకరము శుభక్రమము తపము తపస్సుకు
 మూలమునమదమము ఆయా యున్న మనస్సుక్రమములు కావలసివది ౬౯ స్వాభా
 యుంబు తత్ఫలము జ్ఞానంబు ౭౦ లిరయంగా నబ్బుప్రత్నజజనపరుతు

ని.మూ

మహితపద ముంబెందున్

క. పకకు ప్రత్నముజూతె

త్రుమం నలగింబు మ్రొంగుదానిన్మ్రొయతా

స్మరణంబు యునుప్రత్నతి.

స్మరణానుశయల త్తమొంది పురంషవరణాన్

వసుప్రక్షితే లంగు మున్నె అంగింత సహారప్రకారము జేపైదగా తత్త్వింపుము.

గృ సద్ధవరములు జంగ మములు రన్నగతయ

విలయమొంది కమరపుష్పవిధముగాలు

జ్ఞామిగం మువల ప్రొంగం శంఖువులదన్న

యన్నిదనిలుత నిలుచుటగా కసంఖ

గృ ఆకసమును మనసుహరి యింపం గంధాది

యగుగుణాజితోత నిలజ్ఞాత

మలుసులయ మునిట్లయింది శ(గ) నిమిష

మనసుగా త్తగుణమునెనని విధుతు.

కృ ఆకసమెరువు సంతప్తం

అతులనా గంఖుదాని కథామనువిజ్ఞా

గతదద్ధలము మునుషద

పాతనం గాలం మువరుస కథలంజేయున్

కృ కాలంజేతలక విద్యాన్

వా దార్థములు ముక్తినియెందున్ గృ పరమప్రశ్నమునిష్క్రియవైకపుట క్తి అవిద్యనీత
 కలలమైపంజ జ్ఞాత ములనున్న పుట్టెండును లయింపజేయును తానెలు అవయ
 వాలనువలెనే సృజింప సహరింనును అనుట (గృ) సహారమును సెప్పరున్నాడు
 సద్ధవరజంగమాలు తన్నుగలయ తనయొకటిపాగా తానవిలయమొంది లయింప
 కమరపుష్ప విధముగాలు జ్ఞామిగం తానెటవపు వలెనే త్తజ్ఞామిగం నిర్భృత్యనిస్తృణా

యామిద్యోగ్యతే తూర్వశృష్ట వనిత్యక్తం తూర్వగ్రహణము రెండావ్యాసావసూ
 చనకైతత్వం ఉదకములు ప్రింగును - వాటని అన్ని అన్నివా యువ్వి వాయువు సంత
 తానము యిలాగు వున్నట్లు త్రవకునే ప్రింగునున్నది 23 అకసమును మ్లేశుకారింతు
 ను యీలాగు గుణములతో కూడా సజ్జాతములు లయింప జతచేత అనగు నాము
 ను కూడు కేరి విధులు చంద్రులు మనసును గ్రహించునంత ధుర్బిష్ణుచంద్రమునే త్యే
 మరం 24 అతని చంద్రుని సంతల్పము పొందువు ను కల్పము అనగా సంతల్పము
 రెంకలును ననుట జ్ఞానము సంతల్పమును అతమును విజ్ఞాన అనగా విజ్ఞానము
 తద్బలమును

204 మూ తలతమగు నెండా మన్మథుల త్రవ్వంబు
 దీనిలంబెలు గునుంతువి
 నాలమత్రున్నమది ప్రశస్తము గ్రుతులన్
 కలవిను మిసంహరణంబును
 దనవన కూతత్రవ్విచ్చి ధంబునదిదసం
 బునురాత్రి యుజ్జాతములకు
 జనసంబువిలయంబునో యుసంక్రతమయన్
 ము అనితెప్పిపాకాశశ్యతాశ్యతశ్యతగునుకుని యాతవేంతి యుగిట్లనియె
 ను జనియింబ విప్రంతుజాతకర్మంబును
 శౌలంబు

వ్యాజ్ఞానబలమునున్న పురుషదేహితను అనగా విజ్ఞానమును కాలమున్న గ్రమము
 గా వితలంజేయునీ పాదుజేయును 25 కాలంబెతలన అనగా గ్రమముగా

శూరులం అంబు అర్జునం అశ్వమేధం అకాశం మనం విద్యం సంకల్పం శాస్త్రం
 విజ్ఞానం ఈ యెప్పుడొకదానిసంకల్పం యింపజేయుచుండుగా విజ్ఞానమనుకల
 ముగ్రహం అపయనితనకు శక్తిగాలక డోరుకున్నదవు కుంఠాపుంతగా అనుట
 విద్యాశ్రీకృతమగు యోగము అనగా స్వస్వరూపానుభవముతోతప్రకాశింపజున్నది
 అది అతలవి అన్యసంగమువదలవెనకనెట్టిన అవిద్యావిలాసత్వములేకవిలును
 నుంతుండు అది అతలవి బ్రహ్మము అనగా బ్రహ్మ విస్తారే అనగా చైతన్యముతో
 ప్రకాశాలాభ్యము అనుట యేలాగు ఉపనిషత్తులతోతప్రకాశింపజున్నది ౨౬ విను
 ముఖ్యసంకారము అనవశము అన్యార్థము అతత్త్వము యాప్రకారముగా
 దివసంబునుకాత్రయు అనగా అహోరాత్రములయందు శ్వాతత్వములకు అనన
 విలయములను సంత్రీతమయిం అటతోత అటమెఱుకు అనుటతోయను అం
 దుటాపగట యందు వలెనేకాత్రయందు మహాయంగ సహస్రకాలము శ్వానము
 మెఱుకు సూర్యోదయాస్తమయములులేనపు టెత్తబ్రహ్మకుదిశప్రమాణమెంతె
 అంటేపు నేకమెఱుకువవచ్చుచున్నది గనుక మహాయంగ సహస్రకాలముకాత్ర అని
 చెప్పబడ్డది అంతకాకుండాపగటయందున్న కాలసంఖ్యియారితకే అనకునద్రవ
 త్రవపుడు బ్రహ్మనిత్రీయనాడు అపుడె అయినది ప్రమాణకాలము మహాయు
 గ సహస్రము అయినదనిపెద్దబుద్ధులైనా తిక్కాప్రముతోతనెట్టివారు బ్రహ్మయోగకుం
 దు యా సూర్యోదయాస్తాంతరేదు

రి.మూ సుపనత్ర సంస్కృతియును
 బడసి యాచార్యుని పాలనధ్యయనంబు
 జేసి తా గాతని చేసెను

గాంధీతత్వ విమూఢంబాదాశ్రమముల

యందును సత్తా ప్రాసంగి కృత్య

ధర్మ మాత్రం యమంతు దత్తిన మూఢకి

గావు ననది భూనిదైవపైతృ

గీ కంబుల యిన యుగాంబులు గ్రామ వటుక

గాట నడువతి యుష్టుల యుగాంబుదిర్చి

వచ్చు గావు ననల యక సహకృతి

మొంది మఱి యుత్తమాత్ర ముపైందుమెప్పు.

గీ త్రుడు వున్న తోనె యిందుట త్రులు గాత

ని యెతి అడువుట అది విందుట యును ధనము

తీరి కెనుట సత్కర్మము అంతవట్ల

నర్హతృత్యంబు లంతు దరా మరులకు

మదగా గానుష్టా సంబులు సర్వ హితపాతానన్యంబులైనయు

కన్ తిరుమల పుకటన్ద్ర తదనితెలు వలసినది బ్రహ్మతాతము స్వయంప్రభము

22/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100

అక్కట ప్రాసంగి అనగా వడుగు అయిన త్యాగ కతమ మూఢాశ్రమములెలా

మొదిలెంత అది పుచ్చుకొవచ్చును గాక స్థానము యుష్టు సంతుల్యత దైవ

పైతృతయు విములను గ్రామ పారియను వటుక గాట నడువతి బ్రహ్మసర్వము

నడసు యుష్టుల యుగాంబు తిర్చవచ్చును అది గనుక దేవర్షిపితృ యుగాంబులు

తీరి ఉత్తమాత్ర ముమును సన్యాసమును పొందవచ్చును అనగా బ్రహ్మసర్వమును

సన్మసం తే యు నాత్ర యని భృత్యురదని వ్యాస తాత్రర్షముఁ బ్రతిజనతాది మా
ర్గముఁ సనతాది మార్గమై తే ప్రవృత్తర్షసన్మసముఁ వటు నాడుఁ అనగాఁ బ్రవృత్తాది
అయినతాలముఁ మధ్యఁ దదౌపముఁ యెచ్చ వయోచ్చ వః వటు కంఁ భావార్థకః
అనార్షసన్మసంఁ అనార్షకమితివ తే అర్షధనుతి తదుద్యోగానార్షలై సవ
ర్షధివన్గరవిదుడు గృహాచ్యుతు మత్త్యో సలు అనార్షకమైనరెండు మాతృ
శ్లోకము తతిఁ || అని విరాటపర్వమందు వటు కమునాడుఁ అక్షధిక్తుఁ మువ్వము
యొడింఁ వటు కనాడుఁ అని పుస్తాది విత్తుతే క్షేత్ర పోషాగోపార్థర్షావ్రత అధిమన్
నుభవేది తి సంత్రంఁ కృత్యుఁ యజన యజనాధ్యయనా వ్యాపనదానప్రతి
గ్రహములు అరుసత్కర్మములున్నచో వృణాత్మోజ్యములుఁ కంఁ దాసంఁ స్వార్థాపి
తస్యైవా యాచ తాత్రప్రతస్యైవా త్యాగంఁ అను

205-మూత్రమర్చ్యంబులు యు న్నివళులకు దాతవ్యంబులు గాని వస్తువులులేవు. గాన్యతను
రాజుదనపోతాంబులైన చోక్తానాపోతాంబులు గానె. తానీనరుతగుణియైనా
త్వాంజంబుల సోరసపుత్రును చోక్తానాంబులుగా సేసంగె. గానీపతియగు ప్రతర్ధ
నుండు చోక్తానానక్తేనిలనయెనంబులైనె. విదేశుండును బామదన్యుండును.
గ యుండును సేతెక్తత్ర తి సకలవసంధర యును చోక్తానా లకైత్ర. పాంబ
లుతగు బ్రహ్మదత్తుండు శంఖాది విప్రత్రమలకు దానంబులే సేమ తిజును
చోక్తానా లకున రరమ నివారణ్య కన్య గాది ప్రకస్తవస్తువు లనకులర్థులకే
సంగిరి. వారలకెల్ల సమతూరిన సర్వతుల విశేషంబులు సేపు సేద్దయనివెండియు.
కంఁ ద్యాగార్థ్యయన యజనముల

నాగా విధ పాపములు విశానముయెంచుక

గాన యదిమంలుపాంసా

చాన తదర్థవిధి తేనయోధగతు వలయు

గీ ధూత పాపుత్తేన పూతా త్తతుతుల

భూగోయగును నిందియములగె అని

మన సుతొన గామ మును సొత్త మును మొర

నీత ప్రభృత వచము నిప్రగోలు

గీ నిష్కవాతుతల నీదునింది యుజల

* వ్యా వృత్తం ౧౨ వర్ణా క్త కర్మావరణం ౧౨౩ దాన పశ్యంతే జ్ఞాని స్వల్పభోగకపోత
ముత్యేయాం ౧౨౩ పుతు తనగరకముకొసి యిప్రగాతు మజిత్రక సమయమందు
శ్రీకర్మా వృత్తానకు తనకు తుకుసుయిప్రగాతు ౧౨ దానాభ్యయన యుజనముల
కేతలు పుపాపములు నశించుచున్నవి గనుక అవమలు అనగా ప్రతిభాభాషన
యాజనముల కంటే షట్పర్వములయో దానాభ్యయన యుజనముల శ్రేష్ఠములు
అనుట తాంసాభాషన త అహంస ధర్మవిధి అనగా ధర్మము తులెండు స్తుతేనిది క్తున
దానాభ్యయన యుజనములు అధికముగా వ్రంతవలసినది. అనగా దానాది త్రయ
ముకంటే అహంసాధర్మములు

గీ మూ మన్యవంబయో ఇమయ తహాది

ఘోరరూప యగు నసాన సంసారం

నాలనది ప్రకాంతి హృదయ

గీ ఘనత ప్రజ్ఞయనుత పగలుగువాడు

సంసరణానది గతువంగ జూలుగాత

తా మమసుగోళి భమమసుమది గల్గెప్రశ్న

గుండుగోరి నాకడయట సితువతేది.

కృ గ త వార్ష జ్ఞ యుక్తౌ ధు తు

ధృతిమంతుతు నప్రమత్తధీమహితుడుసం

(గ) త దర్శుడుదాంతుతు నగు

న త త వసా సంఘమేంద తయల వివేకా.

కృ దర్శమదర్శమహాలెన

దర్శముదా దర్శవిడివిధంబునదిగాను

గర్వసమితిసెప్పెకయెత

దర్శగతియెఱుంగవలయుదన్యాప్రతులన్

మృ లిని యుపదేశింతు అతి యును

కృ హ్ని సంఘవత యుటకు వా

హ్ని నన ములు సుని యు త ములు గావించురుస

హ్ని న త నాంతి కెఱుకువి

హ్ని సంఘననాత్మని యుతస లుపుదురు మిథుల్

కృ ఈ తెరువునవేదవిదుడు

వేతామృతయుంతు దర్శవేదియు గావొ

నవ్వితుతు సరి య్మోక్ష కతతుర

నా తురతన గామరణమ

వ్యాప్తములనుట దానము అనగా దాతాపూర్వకమైనది దర్శము అనగా పరిణా

పరారము క్రొక్క గ్రంథవాడు సంసారనదిని వెలగడు క్షత్రియును కరఃపున
తరప్రజ్ఞా అకగా త్రతాలజ్ఞానముగలబుద్ధివిశేషము అప్రజ్ఞా అనేతేపగలవాడు
తెప్పగలవాడు పవము కలవాడు సంసారనదిని దాటబుగాక కమత్రుత్తమంబుత
ప్రజ్ఞానగీయనపత్త్యమందుదాటబుట పువతదా అనికమత్తరము కరకృకృకృ
జ్ఞానముకు అకు వాజ్ఞానస్ఫులసంగమియగు న్నరు జ్ఞానముతో తనింతికు అకు త
స్యనియమిలకు న్నరు యజ్ఞానాద్భుతసిబుద్ధియై జ్ఞానముతమం జ్ఞా
ననయజ్ఞానాద్భుతం యజ్ఞానాద్భుతాంతిమాత్రున జ్ఞానాద్భుతం కృతరువున తువా
జ్ఞానాద్భుతమమన తనువేదజ్ఞుడు వేదమునరుదు వనివాడున్న దర్శ

మొదలు

హం శ్లోకానికి

మ అహరణ్ణమియ్యు, అహరణ్ణమియ్యుగంబును, నహరణ్ణమియ్యును (హ)హరణ్ణమియ్యును,
త్రవణ దర్శనవా హంబును, జ్ఞానసారధికంబును, దర్శనప్రతాదంబును, త్రవణ
య్యు, నగు యోగరథంబునె క్రివేరపుగలవాతత్త్యరపదంబుయెరబాలు. నారధికత
తంత్రప్రభావంబునవోసి.

కృ వరుసన ద్దరణ్ణపవనాం

అరణ్ణపవనములగె లుకు లలమెత్తియకాం

తరణ్ణమియ్యుగంబునె

అరువడి నతనియ్యు కృతపని నెత బాపుక

గృ అహ మిలయముదు తనిపురుషు తం

వా జ్ఞాను పాపయ్యుక్తుడున్న పమానమైన సంసారమును దాటుదురంబు యత
మనోవేదమనోవేద మిద్యమరంబు అహరము, అంత అంబు, పోనాము, కాత అపా

నము | త్తిరుసం హృదయము సంగలు | ఆ కర్ణాక్షణములు | గుట్టములు | త్తి
 నము | సూతుడు | దర్శము | ములు | తొల | తిడుపు | యోగము | రథము
 త్తిము వంట రథమును యెక్కి | అత్తరకదంబు మేర బాలు | అత్తరచ్చమును
 పొందుచున్నాడు | ఆ తంత్రు ప్రబంబున నేడు | ఆ యోగ సామర్థ్యముచేత | గోవ
 రుసన త్రమముగా | దరణిపవనాంబరలతలముల నెలుచు | అనగా | యోగ
 మహిమచేత | న్నామంతల వాయుమంతలగగనమంతల పేఘమంతల నత్త్యత్ర
 మంతలముల నాగి లూ వాటవిశ్వేశ్వరములను పొంది | యోగ తార్యములను యోగవం
 తుడుచేయుచున్నాడనుట | ఆ తర్వాత | బలమెక్కి | యోగ బలాతిశయమై | అతా
 తారబుద్ధిప్రకృతులను స్మరింప వాటతార్యములను స్మరించును | త్తికత్తమంత
 లత్రమమేతాని న్నాతాత్మ త్తిత్రమముమనలేదు | త్రమనం పాత్రివం యస్త పా
 యవ్నింబం తదాపయం | యోగి తిష్ఠాత్మత్వద్వైశ్వర్యమహంతారస్థిబుద్ధితో ||
 తిష్ఠాత్మస్థితీశ్వరస్థిత్రమనం ప్రతిపత్తి | త్తిత్వం | తంబాదంబుల బరసింపనం
 ది యింప బాలురత్వత వానిచేలు ప్రజుత | దన రుమనంబురత్వముల సారధి యెట్లు
 ట్టంత్రి యంబుల నాగగతవ | నది యువలంతి న్నాతాత్మకంబును బుద్ధిస్థావ్రామమును
 నసే | రది కము | త్రియూర్ణమునైన యాత్మరథంబున నభిమతగతనం తాత్మత్వేయ

ని: మూ

తంత్రము

వృద్ధియొంది యోగంబు ద్ధిసేందు

యోగ యుమిడుగురులును యెనుగులేని శిష్యులు

యములని శిష్యులపరిచిన నడు

గీ | వినుమహంతారల యముబుద్ధిముఖంబు

తేనెకానిని బుద్ధిప్రభావమును

యింకను కట్టె సంస్కారము నిమిత్తము

నగుమహానుభావములు సంయుక్తములగు

వృత్తి యోగప్రకారము.

గోల ప్రకృతి యింద్రియముల విషయముల మీద

నిగుఱిగీతమగుటయే మగుదనియు

యోగ్యగురప్రసాదములయనుభవసాక్షి

యోగములరెండుకాక యసెక్కతైరువ

కృత్యరెండుప్రకారముల

వారలకును మమకారవిముక్తవలయును సరి

సారఫల సంసారమునకు

గాతని మమకారమును గుఱగవిజనమున

వృత్తికారణముననుబట్టి పుట్టినదాకర్మము. అంగమస్థావరములయందు

అంగమములులేవు. యక్షిణకాయు బాంధవ్యస్థావరములను అనంత

పరిమితిని యింక దీనిపాదములును ముపాదములనై యుండునందు మనుష్య

లుమేలు. మనుష్యుల యందు.

వ్యాసేలమిప్రతిపక్షమునకును బుద్ధుడు ప్రకారసంసారవిముక్తానుభవముగాక

నిర్గుణపరమమైన బ్రహ్మతను నిజము యము, నవ్యయమును నగుపదము. అని అన్వ

యేష పరమమందు. ౧౭. ఇహమిహయముమొదలుకొని అంతరతకుమొక్కవగాయె

గనిది. ఇహమిహయముమొదలుకొని అంతరతకుమొక్కవగాయె

ద య్యోతు శుభ్రంబు రపము న

ఇ య్యోనశ్శిఖారుగది వి స శయ మనఘా .

కం ష్టేత్రంబొలె తుదర్శము

భాత్రోదివిలున కులేదు దాని నతపిసం

బు తొ యే కర్మంబులు

విత్రోత యును వలువదది వివేకము శోర్యం

వం బ్రొనని శంకుం తా సంయుమి వరున కిట్లనియె

కం పరమబ్రహ్మ పరమున

ద్వీరమందసోప్రజ్ఞాపంపువలన సెయోగా

నరణ మునసె సాంస్కృత మా

దరణ మునసె పొంద వచ్చు దత్తజ్ఞానం.

కం బ్రొనంబు యుగమున ప్రవరు తా అని కిట్లను నపుతరుకు

ప్రొన యు వియెల్ల కాలన విశేషత పంబును నిండ్రి యుప్రవ

ర్తనముల ని శ్రొ పొంబుటలు కాగ ములెగాళ్ళముదెల్లవ బాల్సె

ర్పును దృఢ విద్య యుం గలుగు పుణ్యతుపెంద గనోపు బ్రహ్మవం

కం వినుమందు సెంక విశేషం

బనఘా బుద్ధోద్రియంబులైదును బరమం

గనువెలుగున కత్తమువా

నినదంగింపంగ మనసు నిపు ణాతయెప్పుడ

కం మనసు నియమింపజూతా

208 మూ. త్వుని యుక్త్యై యోపుని యుతు మునకు నులొనై
మనసింఁది యుముల గుఱియిం
గన నబ్బదులదెంచంగి సిద్ధి దొరకునున్
గొంతనుటచి నుట యాదిగానల యింఁది యు
ములకేగి నాచరంబులు నిధిదెస ను
రుపు గాగేది నామ రూపనబ్బది గు
ణాత్మరజాతమైన తత్త్వమనవు

న వివరము విద్యాయుంగలుగుచిత్తంబును సుగోచనంబును
పునః రయింపఁబడియందు సేత పోకకుయోవని కుక్కయందుచా
నినదనితెల్పవంతితినుగనపుపూలనియందుదుల్పద
ర్శనులుదదంతకాత్తుని నిరంజనునింతనునట్లపండితుడు

కలసెట్లవరములనింగమముల
ని విన్నతువనిండునతనియందునవివర
గానానతనుంతునుద
దానివనతులుగుటదద్దెక్కడమునెక్కడ
గొన్నరమునర్థరముననగలపురెంతు
మున్నులాత్తుకలలన్నాతములకునిన్న
మొలయింపుతమనదివముననుంతునక్కత
మనగనపరంబురెంటనిగనుబుధుంతు

కన్నీటియొకంబులనెల్లను
గాలములుత్పంబు.

వాని పుష్పకావ్యము. వంశసుకుశ్రితంబు అశ్రితంబులెన్నెదోనన్నె అనుటకున
సన్నిహితాత్మునియూ సోపు. జీవునకువశముగావుండును. అటువంటిమ
నన్నయింద్రియములగుదియింక(మల్లంబున) విషయాలనువదలజేపుదుము
త్రిమైందుకొంద్రియనిమనగా యుక్తివశ్యోయంతెవవానినం. తునప్రపి
దాయుక్తిశ్చాతాత్మకయగ్నితయన్యత్రం. కనుటారూపకబ్ధిగుణ
ములుకలుగుటయొగనానప్రేమనత్రముదర్శనప్రకాశాదులకునెవరముగుణ

సమీపవర్తిగనుక యుద్ధియందు రణభ్రగనగదీయ (ప్రతిఘటన) తలగా అగపడు
 ను. యోబుద్ధి పరతస్య సంభ్రాంతి క్రమము విశ్రాంతియందు పవ్యైవతి
 వృద్ధిగవిహస్తి, శునివృత్తిపాతకపంథితాసమకర్తినభియ్యక్తం గాబుగోపాదమం
 దు పోడి యంతి, కష్టవరముల యందు జంగమాదుల యందు మన్యు అంతకాత్మకు
 సుదవశబ్దవాచ్యుత్తేవుంతును. తద్వృత్తి వన, అవాసదేవత్వబావన యందు మరుగు
 పు. శునిగునుట, తద్వృత్తిపదము శ్రేయశ్చ, అత్తసారూప్యమును వెలందించును. కర్మ
 కార్యరములు అని అత్తకురెండు మూర్తులు కలవు. అందులొపూర్వము, అనగా
 క్షేరము, మృతమన, సంసార మనగా అవలంబితములకు, నుల యుపకపాద్య
 శ్వాతియందు సంతోషము వునున్నది. అ

డి. ము

సంయుగవేదము

కృతము బుద్ధియు శ్రేయము

నా బున తంతమృత్యున జరుగన్యుగ సుఖమే

శ్రీమదవినున వచ్చార పురమున దెలుగునందు

హంసు తాతని నత్తరుండు మృత్యుతంత్రు

బరమ యోగుల తత్వజ్ఞుల గాంతు

యోగిని సత్ప్రయోగిని సత్ప్రయోగిని పరుతు

మ అనితి ప్రియమై కాశికుండు కేంద్రియము

గో అనమవినున మమమును సోదమును శ్రయము

నిద్రయును యోగమును నాలనింది తములు

యోగి జనులకు గోవున సుడుగ వలయు

బీగిగిడింతసవలావదానవుత్రి.

వా పరము అనగా అత్తరము. అమ్మతమనోహిత్యమనగా, దివమున నంతం
 త్రిపాదీశాతి యందువుండు కృష్ణ, యిదుండు, అశోదోపాసకుడు, రెంటిగను,
 క్షరత్కరములరెంటి శక్తి అత్తనుగానోయూయను న్నాడు. అత్తరంబరత్తరంబైవో
 దోలాపా యమాత్మనం, త్తరసోదోమజాతము రివంత్త, పుతమత్తరమిత్తమ,
 గంతింకొకంబులను, అనగా, దేహతాదాత్మ్య జ్ఞానముగల బొద్దగులను, తాలము,
 బుద్ధియును యుగా, జననమరణములను పొందించుచుండుగా, అవ్వంత్రాటముబుద్ధి
 ముతయ్యుం. అనగా, తనకుతాదాత్మ్య జ్ఞానమునడదేహములేదుగనుక, తాలవ్ర
 త్తములేక జన్మమరణములనులేకాట్లగుగాలేయునో, అతండు అమ్మతమనరు
 సత్వగనుటకుండును. అనగా, అతనిగతి శ్రుతరులపొందలేరనుట. శకు
 తామివాతానెమత్సాగి మివయోదె. యధాగతిర్నదృశ్యతతదాజ్ఞానవిధాంగతి
 రిత్తమం. గగ. విసునవద్దారపురముండుమండు అనగా, వాసుకత్తనత్త్రాజ్ఞు
 తువెలుగుచుండు, పాంతిగప్రతిదేహసర్వత్రాతిహంసం, అత్రుత్రాతివల్లాతికయి,
 వల్లాదితాన్దృవేర్ధంసనిహవల్లావిపర్నయోత. గతాత్మవల్లావిత్వతర్వల్లాపాత్రా
 పోదరత్రితిత వానహంసాగత్యోం, అహంసూరిత్తరుమన్దు అమృతమన్దు
 అని యోగిగీరులుబిత్తుమన్దురు. వైరాగ్యమనుట. అనగా - - -

జ్ఞాన యుక్తుడుతానును, ౧౨, ౧౩, అనఘ.

౨౦౧ మూ శాంతిమంబునెడ నూయబంతియతుసంకల్పంబువర్జితంబు

ద్రావేహంబునతంబుసత్వగుణైశ్చైవైవాభిముఖ్యమై

వాముత్రైవైలగంనుగోత్రముగమవాప్రిప్యగుడుప్రతి

శ్రీ మాన్వీరయమత్ర మాద మున నిర్మియః దృఢ స్థాంతై
 శ్రీ శ్రీ మును సుదరము దృఢై యుగాలు
 శ్రియోరగల్గవేనిశుద్ధమాన
 సమున మానస వాతులు విమలవిద్య
 నవపాతుండు రక్షియ గులాగ్రాహ్య
 వ య మతి యుసె కృతే అంగుసేపైద
 శ్రీ త్రింత్రి యముల యెసె కృతే యెసె లుట్టు
 వడకపేదలన నాగంబులు పుష్కలము
 నట్లుగావున మనసుము న్నాగి యునితి
 యాది యెగున్నెదుగు మమున నాగవలయు
 కు మనసును నింత్రి యమలులు
 దన యుండుగుగంగజే

వ్యా కామాదులు అయిదున్ను యెగులకు నిందితములు. గా కామాదులను అనంత
 ల్నా దులనెతలయింపవలసివచ్చి గా శ్రీ మును దృఢై శ్రియోరగల్గవేనిశుద్ధమాన
 దంబ పత్నీపాద పత్నీమోత్రుకమనసా మసావాసయవిద్య యెత్తు క్రమంబు
 త్రింత్రి యములయెపైత యింత్రి యెమ్మెనా కట్లెత్తువుంతకా విషయమందు యెద
 ప్రముగా విహరింపవత్తమందు ఆనంబు ఆరంభమువల్లము ప్రజ్ఞుగారు ప్రజ్ఞా
 సముప్రవింశదు. అంతెగాంపంబుంత్రి యెన్నెన యెదకంబుమింత్రి యెంతె
 సస్రవతే ప్రజ్ఞువుతె. పాదాదిపాతకం ద్రి తిం. శ్రియోరగల్గవేనిశుద్ధమాన
 యునితి మనసును ముందునియంపుండులనెతలది యెగు. గుళి యెగున్నె

వ. అనిశవినిశుతుండువదవ్యాసమునకు శ్రీరుద్రానిష్ఠులు. వేదంబులు గర్వః
మలనానరింబుండు యునిత్యంబుండు యుజేపునవ్విధంబులుబరహురవిరు
ద్ధంబులైయున్నయవి యెచ్చాననెట్లగతిసిద్ధింబునైర్పితక జిగంపవయసుతునత
తతనికెట్లనియె.

గృహవినుప్రవృత్తి గర్వమునపునివృత్తిని

పుష్కమరయబంధకంబుమోక్ష

నింబునగుటయోధనత్వసంపన్నులు

సారరుగర్వతంత్రితరణమునకు.

వాణి బాగ్గమనసుకు స్మరింపి యాలనుక్కుతన యందు లయింపజేయుగా తాను నిర్భా
మాంగారమువలెనే దెలుంగునగిగి మనసును సమాధినితాందింపెనుటకు పాతి
ల్లుకెందలలము విజనస్థలము గుడివేటి యందు వుండవలయు. ౨౦. సమయో
ప్తమునెత్తియోవ్యానియోప్తవంపుండు శ్రీమరంబుగాయి. అన్నసమయోవ్యానికాంత
కైత్తిత్తంబుమెప్పునధారతా యోగమునత ఆరుసలలంబునతయోగగ్నిరుదు
శబ్దప్రక్షమును అనగాలందు నాదములను అతివర్తింపన. అనగావేదాభ్యంతము
లయందువుప్రతింబుడృప్రణావముయొక్కస్వరణతకలానాగమందుప్రవేశింబు
ను అనుట. అకర్తృకప్రకృతిసంబంధమువదలునున్నదనుట. ౨౧. సుత. మునన్వ
రుదు. శబ్దప్రక్షమును అతిక్రమింబు అనగా ప్రకృతివిలాసమునుదాటాపరప్ర
క్షమును కనును.

210 ము. ౩౫ కేంద్రము గర్వతరణము

నందింతురువారలమెననమరణములం

దేని యు యు కుశాంతకు సుకుత్సేద్రము పుష్పగోవు దీతేని మిశ్రుతయెమని
అబ్బి పోయము కుశము పుష్పగోవు సుయ్యిరి అబ్బి పోయము కుశి తాళి
పోయెన్ని సంతాపం కుశము లమితి లక్ష్మిదే గింకవరము తాంతయుఁ బిదపా
ల్ని మావాసని నాటకం ద్రురము క్షత్రాంతి ప్రియతమ రుద్రయందు దీర్ఘకాప
ము విధిదంధ్రుకు సందర్శనాత్మకయా కళయాస్థితమిత్తం అద్భుతము అ
అబ్బి పోయము గింకవరంబది సుమితకర్మ ఫలము సున్నత

యి. మూ ముకర్మమున గానిది యొక్కదగ్గ నయ్యెతుతె బంగె అనియెద
కమవిసురబా మాత్రపురం

(దు)ని యెల్లలలోవు తవని దుష్టత్వమునె

అనయెల్లా నమునవగమ

మునయెల్లా నంద సాంధ్రపూర్ణతయెలును

మ అనియెల్ల నవినివిదగ్గ యెల్లవాని కివలత తునె అనింపవయనిన నందనుతా
గంధవతనందనుతిష్ఠినియె.

గంధ్రుమనగ్గ నమతతపంబు విపుల

కాననమునగా నప్రసంగణముపాంత

నిలకెయెను బర్ణనా లలకును నత

కాలములను యెత్తి నత్తలును ను

కమ నుతియనునకు స్మృతియును

కతిని నునమనునమనునవగంబెందకగా

కీతెరువు సాకకుంతుటను

(వ) తమది యెచ్చి త్తవిచ్చి న్నిరురతనెయు
 91 అనుదుగతదుగత్తమయింబుగతయె

వి తుల

పావో నెపట్టు బాలతనె కలది పరు మహానది మధురెణదకము పూర్ణసంత్రంబుము
 కాకాసుకాంసుంబుము ఇగితనకళా పూర్ణము నిర్మలాద్భి త్తవిచ్చి పాకఫలము
 త్రోడ్రపట్టు బలాదికము వంటది అగగ దగును అది విచ్చి పాకఫలము పరకా
 నంబాపదము అగగా పండితులు కర్తఫలమును ప్రసంగించుచు బుద్ధింబు విసురె
 యామాత్రంబున వంటజోవుడు కృష్ణవత్సము వంట అజ్ఞానము యొక్క వితువునె
 జ్ఞానానంబు పూర్ణవత్సమునె తపస్సును 101 అది విచ్చి అద్భి త్తవిచ్చి 301 బ్రహ్మ
 నర్శము అగగా నమదమాది సంపత్తి బ్రహ్మనర్శ యుక్తతపస్సును అతివియో
 వానప్రస్థులవద్దను యును వారివద్ద నెల్లక్క మెత్తు కుని యును 102 302 సుతియు
 నమస్కరి యును తేక అగగా తనకు అస్సలున్న అస్సలుకు తానున్నతేక
 యెకరి తొల్ల ప్రసంగముతేక వుంటు అద్భి త్తవిచ్చి యంబు వెలమర్శమును
 నెయును అగగా ప్రయరతా న్నమునె తను మొదట మూతాప్రమములయం
 దున్న అద్భి త్తవిచ్చి వున్నపు బుక్కి యత్యాగ్రమమందు దృఢమవుచున్నదగుట
 పై అనుదు వేదవిదులు అగగా కర్తప్రతంతులు అచిలకర్తము నున్న

217 మూ యెప్పదంబ్రవేదవిదులు

దారి నా దరింప గామి కేసం యంబు

ప్రవరసంది యంబు వాపవల యు

మ అగగకర్తంబు వితువమి యు వితుకు బ యు గతంబు యుండుదదియయె

గన్తావిశేషములు తెలియజేసెద.

మనమును మనమును యిట్లు లనుబ్రహ్మహరిగ్

హస్తవానప్రస్థయతులువిపాత

కర్మనిష్ఠితనిద్ధిగాంతుగాత్రమనయన్

మమములు యష్టస్థితామల ఆమృత

నిష్ఠాని దుదియుట్లనే లవేకుట్రకు నిల్ల

త్రమవర్తనము సంకరంపు మార్గ

మా యువుమొదలగాలవు పాలుగురుపాల

దాసుని యుట్లసంతతము ననులు

గన్తావిశేషములు గుఱివిన పదప గుఱి

యన్యైశ్చిందిననా తనివళిగా యుగము

కర యుగంబు ననుబ్రహ్మహరిగ్

త్రైనిష్ఠింగుబ్రహ్మహరిగ్ నిష్ఠాంతు.

కర రసగంధప్రముఖులు

దేవవేతుకలకగురుమతిత వ్రాసె

త్తసమయముల దగవేదా

జ్ఞానసంఘసుఖే యుమందు నాతతుని యుతి

మన్మది బ్రహ్మహరిగ్ హారంబాత తాత్ర మాంతరగతుత్తైవక్రియవిధంబులెప్పద

మనవివయంబున దన శక్తియొ గురునకు

దక్షిణ యుక్తయారందు వనువ

గా సమావేశన తార్యంబున తపిచి
వా మామై వా వ్యకతములన తిది

తొష

వా

నీత యోవితుకుట యెత్తుగావితుకుట తూతదంబునైన బానిశ కర్మములను విడు
వకూతదోమాటను ఆదరింపగాదియె గ్రహించబాదా సందేహమును తేకుంతానెయ్య
వలసివది ౩౩. అనిన కర్మముయొక్క త్యాగములేకుంటుటకు స్వత్యాగము కున్న బా
గ్యతాజ్యేరములను బెప్పుచున్నాను ౩౪. వినుమని ఆశ్రమశత్రుత్వమును ఆశ్రమ
దిగాలును మొట్ట నేత కూర్చుండ్డ నీశ్రేణి నీశ్రేణి తద్భవపదమునె లవెక్కుటకు ఆ
త్మపదమును పొందుటకు తుటి ముట్టును ౩౫ వరకు లిందునున్నది బ్రహ్మగాతుగా
లోమనోవత్సము సుతరమార్గము అనిగా ప్రభుమాక్రమమందో సన్న్యసింపవలసిగా
ని అది దుష్కరమార్గమనుట ఏదొక మైన ఆయువు యోగాలునిగవంతు ప్రజ్ఞానార్థ
మునె యవలసివది ౩౬. రసశంభంబులదేస పేరుగు పాటు మంత్ర శంభము శ్రుప్తు
మాతకలు మొదలైన వాటె యందు ౩౭ ౩౮ సవిన యంబున విజయ సహితమైన
చరిత్రములేతను అనుట గురుదక్షిణ యింత్ర సమావేశన తార్యంబు అనిగా స్మృ
తకత్రుతము వా వ్యం

ని. మున

ణాంబులన త్యజింపల నిజవార

బాంధవ పోషణ పరతరుత్ర

సంశయగ్రతు విదేషంబుల సుకయా యు

రంశంబున తపి గృహస్థధర్మ

గోవుత్ర గృత కృత్యోదగునగ్నివైతు వకతపి

ఋగిపంటలఫలమూలములనున్న శ్రీ
 పూజనలుపునుగురిశ్చములున్నుని
 తప మును తవానప్రస్థద్వైతసకళి

తపవానప్రస్థప్రక్రియ.

దీనికపాలాయువునబదంపతితుదిపా

తైనసుసన్యాసాను

శ్చానమునకుఁజెనువాడువాండాత్మకుడై

మయిట్లాయుశంశంబులునెలుగునెట్లుటయుతమదర్శనస్వరూపంబునత్రయ
 కాలానతితంతైనయాత్రమత్రతయంబునగానాయపక్ష్యంబగుటయును
 తురాత్రమంబునెందుటగృత్యంబు. దానితెలుగెఱంగెఱెద. నవహతుంతై
 యాకర్షింపుము

దీని ఆత్మయందగ్నిసమారోపణముజేసి

యజనమాంతరముగానకృతపంథి

విగ్రహుండగునుగురిగ్రహవిముఖుడై

ముందుండునకేతసుండువృత్త

మూలవానియునుగపాలధారుండున

వాగ్దేవతాగ్ని, కన్య, పితృతాగ్ని, పుత్రసంతిత్కృతృతృలకువిద్యచెప్పుట. ఆయుశం
 శంబు, ఆయువుతొగానానిగావంతు, గార్హస్థ్యదర్శనమునతనతపి, అనగా,
 కుసులధానగోమేదము, కుష్ఠధానస్వస్థ్యసంతాన, అనస్తనోదకాపాతమూత్రయ
 వృత్తిమూహరదితి, ఆపయని, వానప్రస్థాశ్రమమందు, అగ్నివిరువక, అనగా,

స పత్త్రకు ధైరిసుటఁ పూరి పంటలఁ అనగాఁ గ్రామలుఁ నవారములుఁ యవలు
 మొదలైన అ కృష్ణ పన్నములైన గత్తిపంటలైనతఁ యతిపూజన యును ౧౭౧
 వానప్రస్థప్రతి యుకత ఆ యువులెలావై కపాలుల విహితగ్లాపా యితధైగా
 సన్గీసించవల సినది అనగాఁ బ్రవృత్త్యాచార్యులకు ప్రాయశఃదుష్టమైప్పుడు వి
 త్రితయితే అప్పుడు అధిపతుఁడ సన్గీసించవచ్చుననుట ౧౭౨ బ్రహ్మణా లుగుపాళ్లు
 స్మరెల్లుట వృత్తమదర్శము మూతాశ్రమముల యందుష్ట సత్తురిపాఠమవుతుం
 దువృంతగా సన్గీం చుట కర్తవ్యము ౧౭౩ ఆత్మయందన్న సమాహిత భాములే స
 అనగాఁ సద్భక్తి శాస్త్రముననుసారముగా జూతరమందు ప్రవేశపెట్టె అది
 గనుకనే అంతర్బ్రహ్మమనెల్లులగాఁ తగాఁ మొవ్విరితెగబట్టెవివాదఁ

౨/౨ మూ

కాకియు నమృత కమలములు

తునుగాగ వల యుని శ్రువకు నిండాస్త్రు తుల్

దనయందున తనం గదానులరుల

గీ॥ ది కృష్ణలుకక దివి మొల్లలు కృష్ణలు

దాన యుక్త బ్రహ్మ గనుచునే మేని గుట

మొద్ది యేని యుం గట్ట మొద్దిని యుండు

నతనదేవతల బ్రహ్మణ్యతంత్రముత్ర

క॥ ని నని కరమునకు దొలగును

పునఁపు నగుండు నకు వెలతెగ నుండు గుగుగా

వని తందనుబాటుండు

ననభూ నరకముగదలచునతడుమః ౫౫

గీ. బ్రతని వలన ఇలా తములకు నశయము గుట

ఇలా తములదెస నశయంబు నాతని కిది

బుత్రయిగా గుల్లెల్లవియు నుభూతములకు

నశయ మును బ్రయోజవంతలై త్రవడులు

గీ. ఇంత పదముల్లెల్లదంతపదంబులొ

నతగునట్ల పాంస యుంద సతల

దత్తుములు నతంగుగర్చ సత్యోగి కి

శ్రీన ఇలా తదయ సమర్థ మగును .

మ. కావున

కలజగములకెల్ల వరహాసం

తగురున వృత సత్తవై నయట్ల మనసు తొ

విగతాల్ల లతెడసితి

గగమునట్లుండు నతడు గణాది కుత్తె

మ. బ్రతి పోప్తి యపురా గరనందసుం తుపెంతి యున్లెనియె.

గీ. వృధ యువేది కలకుండు సమర్థ మూర్తి

యైవె లుగుచుండు తేలము నందుకులు

బ్రాణముల యూజి యట్లంతరము సేనర్చు

యోగమున వీత తల్పము తేవెలుంగు

వాన్

మున్ను విరూధమున్ను తేనెవాత్తె పాదపూజానిమిత్తముగా పరిగ్రహము తేనెవాత్తె | ఆ

కతసుంతు డైతక్తి కుహులా కాలము శ్రంతి నవాత్తె | కపాలధారుండు వృష్ణయ

పాత్రధారి తావలయు నిండానుతంబ తనయందు నూతనోపసేవ వాల్చితేనే
 అ గురుంతగాదివి బొంట్ల పిత్తకొల్లల పూరకొల్లల నింతగా తానయ్యుట్టుగను
 ముగ్ధగి శోభితరమంసకు అహరివగణాల్ల తస్సపాద్యాన్వరకాదివ మనాపాదవహ
 ప్రోజ్జస్రందే వాచితృష్ణాంవిదుం యిత్సక్తం బ్రహ్మచర్యగమ జగములకు సర్వే
 పుతపుటసేత గగనము నట్లుండు బ్రహ్మచర్యయతదికయుండు అనగా పోదే
 శమాత్రహ్మన దహనాతానము అనేవేదికయందు వెలుగునందు తేజమునందు
 ఆత్మార్పియందు పరాపత్రిణములు అనే హవిస్సులను అంతర్జాత్రేయ
 హోమమునోయను ఆత్మయందు పత్రిణములను లయింపజేసియు ననుట
 తిట్లు అంతరయస్థమునోపపురుషుడు నిష్కల్మషుడవుచున్నాడు పాంసాయ

ని. మూ కు విసు మాత్మతర్కసం

వనముతే అంశే అు గునకృపానితేదిరుగం
 జనవలయన పేరయోముల
 కనితేపుదురాగ్నితులకు నధ్యాత్మవిదుల
 గు అవనియెందదు దివముననప్రమేయ
 వంతులంబు వారణ్ణయమంతమధ్య
 మునవిలుంగు ముష్టిలపత్కమనతదాని
 నే అు గుసంతతయోగనమేతుతనపు
 కు విసుమో అంబులుబంత్రం
 తను పమధారలు సుశ్లేషజాన్యమువిశ్లేష
 ముదుయెదువదిరుగుకాలం

అనుతాత్రము దురవయోగమరియ తగుగుహ
 గు మనసునిదియమల అనిగెను మురుముండు
 బ్రహ్మ : త్మతేన రక్షింపమితి
 న తపు రధికుమాత్మిన తవతి దిరుతి యా తు

నట్లులయిన నగుభ మా వ పాల్కు

వాన్ జ్ఞముచేసిన పత్మమందు సంసారదుంబముపాదనుట శా వినుము. ఆత్మ అన
 తత్వముననుచియోవానికి అన్ తత్వము పవిత్రము అనగా అంతర్వత్వమును మనస్సు
 క్షితత్వము అపాస్తత్వముదేహానుక్షితత్వము అనుట అర్థాత్మవిదులు ఆత్మజ్ఞులు
 గాఁబ్రోయిరి. ఆత్మను సేవించి అలక్ష్మనము పవిత్రమందు. ఆత్మమొలువంబుదం
 బే సెప్పుచున్నాడు. అవనియందు పాండదు. తుక్కిని విడిచి పట్టవేర జ్ఞామి యుండు
 వుండదు. దివమున. ఆతాతమందున్న. అప్రమేయము. తదతగత్యముకాదు.
 వుండదనుట మరి యొక్క త్రవంబున దుబే విరజ్జాయము. తేజోమయమైనట్లు
 వంట. అంతలు. అ. శోవరూపమైన పత్మి. ఊర్జీల పత్మమున ఆ ప్రతాగమానమైన
 సదసత్తులు అనఁరెక్కల సేత. దృఢమైన దపుట సేత. అంతమధ్యమున పింతాంత
 మధ్యమందు వెలుగును. యచ్చా. విరజ్జా. గర్భా. రూపమైన పత్మి. బ్రహ్మంతమ
 ధ్యమందు వెలుగును. ఈ శోవర్జులు పత్మతైమేత్వత్వమును పొందినట్లు. (అ)
 ఆయంకుపుష్ప. ది. ది. ఆ. పత్మి. సంతతయోగ సమత్వంబు. అట్లు వుండెనే.
 అవిష్కృత్య యోగముతుతు అ. వాడు. ఎలుగును. అలా మా వసత్తందివిని
 ప్రమేయం విరజ్జాయం యోం తల మంతమధ్య. ప ఆత్మిగా పత్మి నాకుం తరెత్తి
 యోవద యోగాత్మని రక్షిద ప్రం. ది. తుక్కి. స. సంతతయోగ సమత్వం.

ఇంతావఱకును చూడు, వినుము, ఆరు అంశాలు పలకరులు, కాలార్థమందు
ముత్యములు, పంతులుదారలు తెగువనలది.

2.3 మూ^క తనకుమహితప్రసాదం

మొదలక యున్నది నీతులెలయునదిదృఢ
తృణిరగాతమైనదేతుల
ననంతపదసిక్కిదానకనువె ఆరింతుడ
గీడునశ్చిదంకల్పరహితైత్యతృణునవి
నిశ్చలంబుగ నైత్యంబునలుపవలయు
సత్యసత్త్వత్రయంబు ప్రసాదమొసగు
దానకాలంబున తత్ప్రతుత్తమవిధంబు

కను వినుమునివాతస్థానం
మునగంపముదేనిదపముదెలింగితుల
త్పరనంతకాత్మవిలుగురు
నునికిప్రసాదంబు శుభంబు యుత్తమద్విషణ్ణం

కను విను తప్రసాదవంతుడు
దన యందునికంజముగ దప్రసాదంబు
గనుగొనుచుని

వచ్చి లుగుమొనలు, కాలార్థమందు మోసములు, అయి తనములమును క
మును ప్రొంగునట్లుగా తిరుగుచున్న కాలము తోచకత్రయభవము, చురవయోధ
ము, సొంసారకులగు, దుష్టశత్రుము, అది, అకాలవ్రతిము, నుచు యందుచుండ

యెని యొక్క ముద్దియందు ఆ తరుగు అనమవును అనగా సర్వజనులను
చంపు చూపు శక్తి కలము యెని యందు సమర్థత కలదు అదిగనుకనే యెనితి
భక్త్యా యువనుటగా మనసును గ్రంథియములను స్మృతులుండు సంతతయెని
నివ నిగెనును యెనిగ సాధనమైనవనుల యందుగ తపించును ప్రాచుర్య శిక్షతో
అనగా శిక్ష అక్కరలేకుండా న తోటటువంటి రథ్య సమితిగా గుట్టలులను
తపించే రధికను పోతను అనిపూర్వ జ్ఞానము సుదాంతైవ సంపాదన ప్రత్యే
పరమ హాని యుక్తం న తో గుట్టలులకు శిక్ష యందైన అలస్యత లేదనుట నతవ
తి మార్చి డైరి యాదు నట్లులేన అట్లు పడితే గ్రంథియ మనస్సులు స్పృహనము
కాతపోత యెనిగ సిద్ధి కాదనుట కెంతో అర్థమందున తవతి న తపోగము డైరి యా
దు నట్లులేన శిక్ష యందు కట్టుచున్న విప్రులున్న వుంటే అలస్యము అయి ప్రయా
ణము సాగదనుటగా ఆ నకు సత్సైర్వ ల్యములే కావలె యెనిగ సిద్ధి కాదు అని సత్
సైర్వ ల్యము చూడవలె యెనిగ సిద్ధి కాదు మరును దాని సత్సైర్వ ల్యము డైరి యా
ములేవు మన్నును గా సర్వ సంతప్రములను విడిచి సర్వ గుణ యుక్తమైన సత్ము
నిర్మల జ్ఞానమును యుక్తమన్నది గా విసుముచా యువ తలనిద్ర పము బలెనే సత్
గ్రమందు ఆత్మ ప్రకాశ తపని విషయ ప్రకాశకుండుట సత్సైర్వ ల్యము డైరి యా
ధి పణి గొల్పుదు రెప్పిగ సత్సైర్వ ల్యము నపుకలవాతవని అర్థము ముఖము ఆ
గ్రంథ వంటి సత్సైర్వ ల్యము కలవాడు ఆన యందు అవస్థిత స్థిమందు ఆన్య ఆ
త్మ జ్ఞాన స్థిమగుగా నిరంజన

రి. మూ

ని యంతియతా

శంకరుత్తయం తుట యెనిగర్పనాశ్చ తపదము

గీ అతులపదాం ఆనాఁడు మహాంబురాలి

ద్రుప్తపుత్రసవనతమిప్రతిస

మాదరంబునశ్శేపెను మనుసరింపు

నిర్మలాత్మతపస్వితేవశ్రేయోప గు

గీ సర్వరత్నపూర్ణసర్వవసుంధరా

నత్రదానవిధియు సరియనంగ

కాదువిశ్వేందరాశిసారాధ్యత

విద్యాయుప్రపంచవేదధుర

వలె అనియుపదేశించుచున్నది నవలతమిప్రతిసకుండు దీనితలెనుకలయు
నది గలదె. దీనిననుదృఢంబుగాననుగ్రహింపవలయును బయుననుకంపావిధే
యుతగు సాధ్యతయుతిట్లనియె.

కలెనా తంబులప్రసరింపును

ఇలాతాత్మతవానిదనవిజ్ఞాతనతంబు

ఇలాతాతారణంబునిజ

దేశాతనముదదయపుత్రిగుర్దశయిత

క. అవయవములెట్లుగూర్చుము

నిపుతీరునుతెలిసితరు.

వా ముగి. శ్రీమద్రాయవివర్ణనముగా. అనిశంబు. అయితలెలదానరాపంబుగా.
కనుకెనురు. అనిదలపాల్గొన్నాచేతనింబున్నాత్వేనవృత్తిత్వాదిదర్శనపరివార
ముచేసి. తదవశేషములకు వికల్పావసరతమగు కేరకున్ముదయతి. శమదహదాని

సూపేళబ్ధి తంబు సుసోత్ర మున్న
 కంబునై వెల్లువి పయనంబునిం
 యుక్తంబున సర్వంబు నతులు మము

కలవి సుమ్మదిండ్రియములకును
 మనంబు పట్నంబు సప్రమత్తమునున్
 బనుసెను ఇవత్త్రులు

బుద్ధి యుండవలెను నగు సుగుణోబ్ధుల
 గల కలపు మనసును దిశ్చయ దనయెనకు
 బుద్ధి సర్వకార్యోత్తమునెలంగు
 నంతరాయంతుత్త్రులు తగగవారి
 మేలుపు సత్వగిగుణములై మేలుకలు

వృత్తి వర్తింపజేయును కృత... కారణంబు అని సూత్రము చెప్పితి. అతడు నిత
 ర్వింపజేయును. అని మా యానబులండ్రి మా యావాహిని ముతలవాడై ఇలాతస్త
 ష్టికయును మా యనుతకుండానెంత అదియ మా యాసంతోషమే ఇలాత
 లము. అని గగనాది పంచభూతములయొక్క గుణములు నాతుమిగానబ్బదివిష
 యంబయమున్న సోత్రం దిండ్రి యుక్తంబున్న అనిగానబ్బదివిషయములు
 న్ను సోత్రం దిండ్రియములున్న గగనాదిభూతసంభవములను బట్టింతకుంత
 లింతరాతానసేష్ట విషయోత్సహనశశములున్న భూతసంభవములనితెలయు
 వలసిగది (ఇట్లంబోత్రం తథాచానిత్ర యమాతానసంభవం వ్రానినోష్టాభి
 స్పృశ్యేత తేహయగునోస్త్రయం. ఏతానిండ్రియగ్రాహిణీర్హితుః

అతః కర్మభూతం తునన్దంబు విషయాలనున్న

రూపంబత్తు ర్విపాకశ్రుతి బాహ్యోతి ర్విద్యయతః | రహితశసనస్సేవో గుణా
ప్ర్యేతేత్రయోజ్యసః | ఘృయం ఘృణాం శరంబంబుమెరె తెగుణోప్రయం
పతావారింద్రియమృదో వ్యాఖ్యితం పాంచతాతకర్మభూతం || తునన్దంబు విష
యాలనున్న బుంద్రియాలనున్న శమము బుద్ధిభక్తము | అదమమన్యంబును
దృవినుము వంబంద్రియములకున్న మనసు అహది | బుద్ధియేదోదిత్వేత్ర
బుద్ధు యోనిమిదోవాడు | అతలపుసంతలమును మనసంబు మనస్సేవోనింబు
నున్నది బుద్ధినిశ్చయదశనుచేయుచున్నది | అంతకాత్మకుత్వేత్రమైతే సాత్విక
అపురుషుడు.

మనః సోప్రసక్తతయోదుష్కతయోజితత్వంబుగ్రమవి

గణానసత్వరజస్తతాగుణములవిశే

మారి తమలగుడదగుట యింద్రియంబు

అదమమెదుగుట బుద్ధిభక్తతనములు ముత్ర

సో అనఘయింద్రియములు విషయములు మనసు

బుద్ధియనునాత్మయును గ్రమంబుననయెప్పు

కాత్మబుద్ధియనంగనల్పంతరంపు

వస్తువులు బుద్ధియిక్లిబ్బవస్థరిలుట.

కం తమగన్నయిదినుచోవియ్యె

తెనుగువిశ్వాయయిమూచుటెనునాపికయ్యె

గీ తత్త్వజావమేరితానంద్రయాదిస

ప్రకముపేంటయెకతత్త్వగము

సున్నవానియెందెసాపునెదంబుదై

నగింబుసున్నమదంబునత్రుమంత్ర

గీ నిలములందని అలలపత్రిమునుగదు

మేదిపంతుమనకపతేసెరయ

తట్లవిషయసమితి యందుగానదిదన

యందునుంతవిప్రులయెందతాత్మ

మ అనితెప్పితురి యందు.

కదిను మూర్ఖానాని దంతువు

నినియెంతుగనెసెట్లునత్రమునుదాసం

జనకంబుగునదియురుముదు

గనుట యుగానతనితెలితారముగలద

నా అనియూపదగమంచున్న అనువు త్రుతెయ్యకలసెది (త్రు) అంగతుయెదలుటాది
 సత్వగుణముదుంబుపతును అదిరయెగుణము సమత్వముగా అత్వముగా
 వుంతును అదితయెగుణము నాయతత్వము - - - - - గుణములను
 యిదిసెరపు (త్రు)ందుమిదాదేయును (౬౬) తత్త్వజావమేరితా మసానుద్భవయె
 త్తాయుంది యములయెత్తామన్న స్వజావమును తెలుసుకొని యుద్ధతువాటవెం
 టయెకతత్త్వగమునున్న అత్వముచూచుకుంచున్న ప్రతేసున్నదుంబులు
 వానియెందవు (౭౦) నిలమందెవుంత నిలపత్రినరుతాతె (మునుగదు) నిలవాదను

పాండకు ఆలోగ విషయముల యందు తానపున్నాతన యందు విషయములు
 పున్నా ఆత్మ జీవుడు వితారమును పాండకు అవమవ కృతప్రత్యక్షాదేహియై ప
 యాంశ రక్షి సజ్జీవానందోర్ము కదంబగ నీన అప్పతనియ్యై త్తం దిగి వినుము
 డ్దోర్ణనాని పాతపురుగు డ్దోర్ణాతంతుం నాని యున్ననం డ్దోర్ణనానిం నాలుపాగు
 ను యేలాగు పుట్టించునో ఆలోగ సత్మున్దానావము (జిట్టు) యెలావముగా నునా
 త్రయమును పుట్టించునునది అగగా నునా పుట్టితెతాన మి శ్చతదనుట సత్త్వ
 నునొప్ప భావన సత్త్వ

01. మూ ౧౧ ఆదినిదనరహితుడను రంజనునెంచి

గుణములేతల విత్తియై త్రోగలెనాని

ములకుయెరువయిం మునివృద్ధయగుండి

విరి యునడు మోత్తవిజవమిందు

కలగమసంపద బ్రహ్మనాని

గముగకు సామగ్గ మచ్చి గయ సారముని

త్రముగత లవద్దమునితెజ

యము నేగాకము ముదము వార్ష మనునవిగలె

కలగమని రతి యునాత్మహ్మ

నమునినావ బుద్ధులల త్రాణాబులు బర్షా

యము అవిరెండు సర యుదేగా

త్రము సాధింబుకువేళ - బ్రహ్మతేలా

వల అనినవిని నుకుండు దృష్టముల కెల్ల బరంధ్యే నదృష్టం చేరెం గలపపమును

యువాల్మల్యపరామౌఖాదగువాదగా యుఖాంతుసగా ఆనంబును మునిస
త్రమ సంస్తుత్యంబును నగును త్రమధర్మంబు జెప్పెదనకాగ్రు త్రుంతవైయాకల్లంపు
మనియిట్లు నియె

గ్రువెల్లకడలకువెలు వడునిండ్రి యుముల

బాలపుత్రులదంతి యుమోతెనగ

నవి యుమనమును నెన్మైతాగ్రుబావ

మొందుటు త్రమతపమది యుజ్జ్వలాత్మ

కు అదిధర్మంబులకెల్లను

దుది యగుధర్మంబు మనసుతొవనిదగ

గుదియింబుమద మోక్షదం

చాన్ సాశేషిద్యున్నత తాత్యమరం అది స్వభావమును పురుషుడు డ్రాదాననుతువతె
నె రక వాదపు కుంభాపుండగా దాన అనుబంధత అతనికవితారము
కలదీ తాతుస్వరము 125 అది 1 పుట్టుపు నిధనంబాపు అవతవిగసుకేనీరంబ
నుత్తెన అత్తునుజెంది గుణాత్మ యమును విత్తితొత్తి ధాది పట్టమునంపారదోలామ
నస్సయంబె గ్రంథిని ముదిని విరియన తూల్యులపేసి మునగ్గీరు తుమోత్క
మునుమొందును 126 నమము అత్తులు నకుమంబ్బవస్తువు శమవంతునకు
యాదులువుండవు 127 నమము స్తు అత్తులైనము స్తు బుద్ధులలత్తుణాములు
బుద్ధులత్తుణాములు బుద్ధ త్వతారణాములు త్రివిరంతుస్సుపర్యాయములు (త్ర
మ పాదనములు 128 అనిన బదరంబదరీవనం అయినం యప్స స 0 బాదగా య
ణా 129 - ఎల్లకడలకు అత్తిమోట్లకు పోమయిండ్రి యుములను మట్టింబ

వారిని ద్విమంససు సున్ను అత్తయందు కూర్చుట అత్తమతపము 20

216 మూ గది యింపుములు త్రగవుగదుగాతముగా

గొల్పింది అనుబులనంబు విషయ

ములకు సెల అనుక యుంతంగని లువరిని

తలపులు తిగి తని యుబ్రమదమునదావ

ఇంగిదృప్తుతేయందు బరముగాంతు.

మ అనివేందియు

మ తనుకు సంతుంబుల పలదీతానము మూర్చిననానమూసన

రని త్రియగాననరదు బరంబగు తత్తమునైజిఇంగి

స్వనువున గంతగాత్తు గనునైత్తకతంగను మింతవట్టుని

మనని నతెలువా యుత్రయనవుడు అంగముచావపుంబము

మదివీధింబున కాంతిసెంది అనువృత్త సంశ్చవ యుసంతల్ప కలయుగొల్పి

కయునింద్రియగలిహ యు గామ నుజంగి యుదేహా తానాశస్త్ర

యు సంసారసాగరగామిని యునై

వీ అది అత్తమదర్శము 20 20 20 తనపుపుములను మూర్చిననానమూసన

కున్న పట్టు అవివత్త్యంసేతులకున్న మూసనానైట్టు గేరనిత్రయనైజిఇంగి

అనగా తనసంబంది అయినతరుణింగతాత్తకమైనాత్తకత్తము తరం

బగు తత్తము అనగా మత్తంగకంపైకపరమాత్తతత్తమును తాననరదు తన

కుబహుద్భవకాని అంతర్భవితకుకమకయాతనరదు విన్ననువునగంతగాత్తును

అంతరాత్తు అనగా పంసవింగకుత్తనశక్తుడు విన్ననువునవిజ్ఞానముతత అంత

రద్దీ ప్రితేత తనును పుష్పించ కుత్తెన పరమాత్మను తానును పుష్పతేత తిలకమ్మ
 అనగా ఆత్మాంతరత్వ పరమాత్మలను తను ముచేక బుద్ధి మాన బుద్ధులు బుద్ధు
 లని త్కాత్మక పురుషోత్తమ లన్ని త్తేతలు వలసి నది పాము సర్పము వలసి న
 కూడు కున్న తోలు మానమును విత్తాన త్రియను శ్రీ శ్రీ పాపములను విడు
 వుము శ్రీ పురుషులగుడు పాప పుంజము ని నిర్విపాకము కలదు నాలుగో పాదము
 దుస్తర యతి పుస్తకము యథా పుష్ప పుష్ప తోప తోలు ముగా యో మహాద్రుమం ఆత్మ
 మోగా బుజాగా తి క్తమ పుష్పం క్తమే ఫలం ఏవ మాత్మక లాన తెత్త గమిష్క కు తస్య
 మా అమోక్షా త్తేత తాత్పర్యం య సర్వమను పశ్యే తత్కృతం కృతా బిబ్బిదం
 మున తోలు భవతి సహార సాగర గామిని అయి పుష్ప క్తి యతి ప్రప్రత్యయ

ని. మూ పూర ప్రకార యగు మన కృత త్మలకు గ తువరాని యట్ల దోలు వానిన త్తేత
 రంబున నుత్తరిం .

కు సుతన కృష్ణ ప్రసన్న

త్తతేతింది న గాగ్ర గ తుడు మహావార లబ్ధా
 మతే లంగున న్నాత
 ప్రతతింగ మగును ముందు బరి త్తే ప్రతే

కు హంత ముద్ద క్త ప్రక యం
 బంత తే విశ్వా మిత్త మ్మిద్య మద
 యాంతం తరణ ము పాత్రిగ
 సేంత యుస త్తే తిదకు నిత్ర తియ తి .

మ అని యిట్లు పదకిం పరమ సంపదిత యనుంత గుళిష్ట ద్విపా యనుండు

గృతార్థభూతసత్యమతగుండమప్రతిపత్తికళగండకవిగోపంబుగానది,
 త్తవిద్వాన్విలాసవషయంబులగువాగ్గంబులుకుఱియగునుగ్రహియెనాంబై
 దశకుము

కవిదమలు దశంగములు

మాదరముగలదివికనుగుండుమనగా

పాదకుత్తెగనుచున్నా

తాదనదకుత్తెప్రసాంతిదక్కుమారా.

కవిమిరులకుఱియెరువకదన

కెరులువెలువకుండుకల్పయెప్పడుసమతం

దిశిమొకనతవతెంగల

పరిణతమత్రుండుగవినిచ్చుమొతకషా

గవిమిరులములయెన్గెల్లబరమసింద

గంబుగామంబుదద్దర్శనమునగాత్త

యెన్గెలపటలంబువాసిగయమృతకరవి

పూర్ణమంతలమునుయెన్గెయెలంబుననపు

కవిపరతయొప్పాసకత

త్వరుత్తెసంత్రుణాతమలవతగుక్క

మిరుముసుంబుమొందువృద్ధిం

మొరలయునువపువమృతకరణమొందినమాత్రిక్

వ్యాసుసర్వాంశం అని సకలములయొక్కమునుసత్వముకలదనిబలుచున్నా

ఈ శాంతమును త్రవ్వ సాదమును ఈ అశాంతమనవేదితా పరమజ్ఞానం బాత్మ
 ర్ధశరీరే జ్ఞాల్పత్రవ్యం విదజ్ఞానే పరమసమేదితా అయనం యస్య తద్భూతం
 కలవేదపదాంశములు బదిలినా అయజ్ఞములు పోసినా అత్ర సాదములనివానితి
 బాత్మజ్ఞానములకు ఈ లులకు అయదాదా యం నా జ్యోతియదానాస్యాన్న
 జ్యోతి అయదానె ప్రతిగద్వీప్తిప్రత్న సంపదగీతే తేదిత్యత్రం అహంశుం తవలసినిది
 కక బంధనంబు తామము వుండకూ తదు ఈ పరతత్వాపాననము వుండవలసినిది

217 మూ కు పా 8 యోగ శ్లోక ములగుతూ

తీర్తకు విశేషాన్వితముగ నగుగొను సంవి
 త్పరదుం బిములుగు బిమ్ములు
 విరియదురణి నేతదమము విరిసినజంగు
 గు తనది యునక యేమిదనమున త్రయమందు
 నేర్చిగుతువకుంతనె సగుచ్చి
 యిచ్చపాండుతక యెయ్యదిలలమిచ్చ
 దానిగనుటకు తులతలపు గనుట

కు పరిపాటగల్గితలగ

వశున గుణముల తగవిషయ వర్ణముపాండుం
 యేర యుక యుంతి తుబాల్గొనా
 జరయును కృత్యపు నుయెరయనా లభువచ్చా

గు అనఘదేహముకంటె తర్కనదేహ

వాన్ 10 పా 8 పా 8 మాట మాటకెల్ల శ్లోకముల పాటలు యెక్క గుణితార్థము

గమనత్వస్థులకు నిజముగా సంగనగుట

కను అనన్తరం దివసంబుగా (అ) యు

ననునవివాదమునకు తని యుట్టుల సతతం

యునులరమయోగయుతుతగు

మునితివేకావేకములులేకుండు

కను కరణంబులు దేతరినని

పర్రణితనున్ననుగమంబుగలయోగితిను

స్థిరమగునమాదియనిముని

వరుతగుణాంతిలుతునిష్ఠవరులకుజేష్ఠ

కను వినుపేకాహానిసంబునితంబుగామదు

మంబును మాదజలంబుదనకు

మరిష్ఠపనంబుగనెరుగునన్మానస్థి

కాధారతలతమ్మయందసూయ

బ్రహ్మసంపదయంతిబ్రహ్మతరంబుమా

నస్కంద్యదృఢతనునృతవహింబు

పా. అతని తృణిలకగా విషయములను పొందని బ్రహ్మణుని నరమృత్యువులు పొందవు. విషయాసక్తికూతదనుట (౬౩) అనన్తరంబుగా (అ) యు ననునవివాదమునకు తని యుట్టుల సతతం (౬౪) అత్మదర్శనపర్యంతమున్న కాస్త్రానుభవము వృంతవలన నది (౬౫) తిని బుద్ధి యందు ప్రతిబింబంబున అత్మని మాత్రం సత్వస్థులకు నిజము మునుపూతవచ్చును. ద్వాదశము వృంతవలన నదనుట (౬౬) అనన్తరంబుగా (అ) యు

హానాత్రములులేనట్లే సంతత యోగికి సర్వమున్నున్నాకారము అపుడు
 దిగ సుతః వివేకావేకములులేకుండునని అనగా హా యోగిని యములువుండవ
 నుట సంతత యోగమువుండవలసినది. ౬౬ తరణాలులు (ఇంద్రియములు)
 ప్రవర్తింపనా ప్రవర్తింపకపోయినా నమ వంతుడయిన యోగికి సమాధి అత్రే
 తాగ్రాత్వము స్థిరమవుచున్నది. నమమువుండవలసినది బేదస్యాపనిషత్తు అనీ స
 తస్యాపనిషత్తమనీ దమస్యాపనిషత్తానం దానస్యాపనిషత్తపనీ ఆపస్యాపని
 షత్తానిగస్తాని స్యాపనిషత్తుననీ సుఖస్యాపనిషత్తుననీ సుఖస్యాపనిషత్తున
 ఇతి శ్లోకం

౨౪ మూ హాతనాలులు నీతనం యోగిని

యములు కాక తత్త్వసార

౫ సుఖము దృష్ట్యా లతాపరిగతముగ నును
 యెలుగు దత్త లములకులు యులుగ తం
 ప్రికపతుదురు చితుపునస్త్రి ముననదివి
 యంతి తముజేసి యుద్ధుతుదు యములదులుగు
 సుపురము నరేరంబు ముద్ధియము తత్త్వమిని
 సర్వార్థమంతన సహవపదవి
 నతమమనుంతు మనంబు నబ్ధిభంబు
 తేనెల్లు విషయంబు తేగుదగువు
 రోనినా తార్థంబు మోత్ర త్రుదులు లగునంద్రి
 యంబులు తారజనంబులయ్య

వాని పదములు అనపద్యముమొదలుకొని అయినవదకెందుపద్యములయందు
 స్వపదకెందు ప్రవృత్తదశ్యసాపాదయంబులుపెప్పబడ్డవిఁగఁగినుమొహంఁవిత్త
 నముఁకామంఁకృత్కముప్రమాదంఁనల్లుఁ అట్లునంఁపాదంఁఅనుయోదప్రసం
 పత్తపత్రప్రవృత్తదశ్యసాపాదయంఁపలముమొకంఁకెత్తులుఁబంతంఁరివటలుఁ
 పూర్వకర్తప్రవృత్తదశ్యసాపాదయంఁకెత్తులుఁపొందుకొనఁగలదుఁకామృత్కముపొందు
 నంఁదానిపండ్లకుఁబుట్టులుఁసాంసారికులుఁకెరతులున్నవారికిఁ అపత్తియొక
 క్తియొకదురుఁతొగనప్రముతఁదానికెట్లవెయ్యకలసివడి అనగాకామము
 నువితువలసివదనుటఁకరఁపురముఁదేహముఁబుద్ధియొకఁ అపురముకుప్రభువు
 నరరంపురమిచ్చిఁకామంఁసామిదబుద్ధిరిప్పితయిచ్చిక్రంఁఅనగాఁజేవుదుపురాదీప
 తి అయినపుటకన్నఁదాననుదువలెనఁజేవుదుపుంతువలెననున్న అవృత్తావం
 తారములున్నమహాశూతములున్నప్రపంచముగాబుద్ధిమనసులున్నబిండ్రిలు
 ములున్న అయినవిగనుకనున్నదేహముదత్తికారమైనదవుటచేత బుద్ధియొక
 తొమి అనిపెప్పబడ్డది అయి

గె.మూ పరగెదురాజ్యంబువరియోగమునకుదూ

పకుల్లెనదొరలురజనమములు

గొవారికలపులబతుబుద్ధిరకకుండి

మనసుయొతోవల్లదినసుదాసునుమనంబు

నకములతగార్చిమంబుబుదోదదంబు

లతగుదురుయోగమవ్వయమగుగుమారా.

మ. అనితెప్పెననెట్టినవినిపాంతవాని నుంతునెప్పుడొగార్చిలంబును

వల్ల బలంబును గలుగును

వాని అయినపుటతిత్తిపురుషశబ్దము శోభనీతాని బుద్ధితోడు సర్వార్థవిహార
మును సేసే మంత్రం బొందుకృతదవి యందు మనస్సువుండును శబ్దాదులైనవిషయ
ములైదున్నతగుప్తరెనాని పాతార్థంబు తనిపురముముందరవుండుకున్నామమ్మ
అదేగానిము అనుట (సో) రాలి కింది యములు పొరులు త్తూగుప్తవర్తి
ల్లునూ పున్నాగానిగుంజవముకు రజస్తమోగుణములు చెతోపటమువంకి
మన్నెపుమెరలు మంత్రం అయిన మనస్సు తొవర్చితోత్రుళ్ళుత్తన బుద్ధిమన్నె
గాళ్ళ అలెననతొకలుదును తానగు మనంబు అనగా గాని మంత్రులైనమ
సోబుద్ధిలు పతములు త పతాగ్ర త్తముతత తాళములును సోవేదాత్త
మయినప్పికాని ముకనుత్పత్తి దుష్టులదుగుదురు అనగా రజస్తమస్సులు
పొరులైన యింది యములున్నతమపురశాపముకాకుండా బయలుప
న్నవిషయములు అదేగాని మందుప్తవర్తింబరు అపయిన త్తగుణముపు
ల్లునూన్నది సోగమవోయమగు అనగా శోపబుద్ధిలుపురస్వాములుగనుక
వారికిద్దగ్నం శోగరూపముతో విషయవాగ్ధితకస్తగ్నరూపానుసంధాన
మునిచ్చావకముగా అవునున్నది అనుట (తెందలు) విషయంబులైదు దగుప్తరెనా
పాతవర్ణంబు అనిదదుపునున్నారు అలాగు సంస్కృతమందులేదు (యింది)
యానినిగాని పొరాస్తదర్శంతుపకాకృతిం అనిపున్నది పకాకృతిం అనగా
పురరూపముగాక పురసమీపమందు బయలుపపున్నాగాని సంస్కృతలపరశా
పమునుట (రతంధస్తాదమందు పురంబసో పొన్ననమందు)

219 మూ తమత్త్రితపతులనెకు తకయ్యంబునకు తులైది నిజ వేల గాంబులకు సేవ

రుంతును సేత యుంతుల కలత్తిరి. వృత్తి వసునది యెయ్యిది. యెమట
గతిగిల్లుటల సహరింతునెచ్చి తనకింపవలయునుట యునతంతన
తిట్టనియె.

నీవినుమతంపను తను మనుజేంద్రుడొత్తులు

తానా వంసున మృత్యునవగళ

గరురంగనుండి నారదులవైతవ

ప్రగవాగని సవిశేషజ్ఞు

యుతముగా నాతిగ్గి మునకింపతనవగ

పెరిగింతుట యున మున్నగ్గిరుంతు

గరుణానోతనిరాసకారణానైన యా

హ్నినముత్తరైవై పైదానితెలుగు

నీదేటపడునట్లుగా నిరిపాట తొడ

నాదలమునునెరిగింపెదనవపాతుండ

వైతనింగనయతిగినయర్థమునకు

నొదకంబునునదిగురుజ్ఞాపవర్ణ

మలలుతురుగంబులు సృజయింపజుంతున. తానంబులువెరిగిన ముర్ఖుల
దికంజై యూర్పుకొనని యుత్తెన నేడ్చుంతు సంతటపడి సహారపు కారంబువి
నాకింపదటి యుత్తంబు కార్యదాహంబున మహాదహనుండు జనియింపజగం
బులు దహింపంజెప్పున.

వాని జ్ఞానాభ్యాసాదు మునుత జీవముద్దులు దేహపురమందు వుండి విషయ

ములు అనగా జన్మమును అనునది యనబడును. అలాగుతాకపోతే దేహము
అనపురము కెందఁగా జన్మమేపుం తదునకుక విషయంబులైదుదగుపురొనివాతా
ర్థంబు. అనినదువవలసివదిగాని. పురొనివాతవర్ణంబు అనకూతదుఁక. అని
నితయుండు ప్రాచువులంబునుము. అకంఠమును నత్యపులనుకంపించె
య్యివనివాతనుట. అతనికెదుతువారి అనకంఠుకలవాతు. అలక్షాకద్దెవయో
గమునత. అందున ప్రయాణాంతిచరొదదశ్యమనినారదమిత్తుకంబు
అనుడు. అక్షరమైనయట్లేన. అతివృద్ధిచేయిలుకుగావునె. అని
త్రునయనుడు.

ది. మూ గొ (త్ర) నయనుడు వప్రయాతనదేర్చినాత
తాతె బంగె యింబు యున్నయితిపె
నపుడువుట్లేదదయంద్రి యుప్రజమున
సెక్తయం గనరత్నాత్మియున్నలాంగి.

మఱుపుట్లదత్తిగొని ముఖమైపోవంగని కమలశకుండువిలాసమృత్యువ
ప్రజలప్రబల, దుర్బలశ్చేదంబుతకసంహరింపుమనుట యునవ్వనితవనట
గర్భిణులుకనకుట్ల విలాసంబు రకర్మంబునయుదం. దత్తతార్కంబునతులనుపు
మనిపతెననయ్యిత్తు అందువులుదంబు బంబట్లయద్దపుతమ్ముద్దియెటా
నదియపనిగానుదయంబునదానపు. నపుట్రుజానంబునయవలయున
నపుడునబ్బలగాదగాలు తగి యుయెటె గంపంబుసెందును.

కమమంబుల హరింబు బాంధవ

జనములయొకంబునాతగాలుదునె తపం

మనకేదేద సద యంబున

ననుజ్జన్యే యంబవల యుననీప్రణామ

మదానితనరవింద సంభవుండు మందస్మితంబు తొన నల్లలగు నంతుసంహారంబు
నీతవనీతర్తవనీంబు దాని నేయమిసువ్వే యుద్ధత్వంబు నిర్భంధింబు ననారతుంతి
యగ్నాతిపదంపతి యల్లన సురిగిదనుతామ్రమంబునకరిని యత్యంతదీప్తకాలం
బు తపంబుజేరి తాళికి గంగ నంద యునను నదులకుం జూయి

జ్ఞాన సమానపదము తాదుగనుకనతా రా నతు మూర్ధగనీతృకుకాతదుఃఖపుతుతెర్రే
ప్రసన్నుని సేసే బ్రహ్మతనకూపప్రతారమునెప్పై అగ్నిని పుపసంహరింపెనుఁ బ్ర
పుడు బ్రహ్మకు వత్సా న్నదిపుట్టినదిఁ బుట్టఁ మృత్యునఁ మృత్యునఁ అనిన్వక్షతా
రాంత సంబుద్ధివుండు న్నది వనపఁ దుంబుముతే తదోయి టదొసె అయందుఁ
గఁగఁ దానికిఁ బ్రజ్జ్వలగు నపుకూరినట్లు యె యు కపునున్నదిఁ బండుకు అతుపుట్టం
జుతితివ్విఁ దానినో యమిసువ్వే యుద్ధత్వంబుఁ అల్లన సురికిఁ బ్రహ్మమాతకుం
తామెల్లగాతెలది ॥ 61 ॥ ౧౫ ॥

౧౧ మూ వాయు వాహారంబుగా నడిచువృత్తప్రతంబు లనీతవత్వంబు బాకరింపఁ పామని
రిగిబలంబునకుంజని నతురాననప్రతికరంబు నిష్కృతినయంబు నునియ
మంబుకాల్త యుంతనోద్ధవుండు.

కుసన్మగ్ని సేసి తపముమెయి

నున్న బ్రహ్మజన ముగలది యందుగుము బుత్ర

యన్ననరణింబుతేద

నన్నుద యంగావుమనియెం నాతి యంతనితొడ

వల అనయముహూర్తము

గీ ప్రజలవారి యిందున దీని కులముదర్శ

మనుమెంతెదన దీని కెల్లజం

నానరింపనవలయును ముద్రితము

యగ్రముగజేయుమెప్పుడు బుద్ధున యన

వల మతి యుసెక్కువైతమున జేపదనయెల్ల జలంబులెనం జలపుటంబు నబట్టి

జేరుంగుదుగాది. యది నా నా వాదీ రూపంబుల మానవుల నాదింతు. గామతెన

దంబులును వానితియోడుపదవారు కానన తెగుదురు నవ్విమిత్ర మాత్రంబుతి

యవరంబులనెద.

గీ పురుషుడును నంగన యును సపుంసకుండు

నగుము ముద్రితపురుషుని నంగననున

పుంసకుని జంపువేళల మెందకుండు

నాపమునుదిది దర్శింపరగునకు.

వ్యా ప్రజలవారి యిందున దీని పంపదని అనెము పంపుట దీని కెల్లజం నానరింపనవల
యు అనగా మనరణా కృత్యము కృత్రిని పుట్టించు తద్వారముగా నుజిపించుట
యొకప్రసిద్ధము ననుకర్తది మానవలసి నవని కాదు. మతి యుసెక్కువైతమున జే
పద. అనగా నేను అడుదానిని నాచేతలగా నంపతను. అని అనవద్దు నకు ఉపా
యమునెప్పుడును అనుట. నీ ప్రజలందువులు రోగములు అపుచున్నది కామ
తెల్లదములకు రోగములకు తోడుపడును ప్రజలు దానిచేతనే తెగుదురు.
నీవ్విమిత్ర మాత్రమింతి యు మృత్యువునం పూరున్నది అనుట మాత్రమే మహా

వరములు సత్త్వ కు యుక్తులు నైనను.

1. మూ వు అని పలుకుట యుగ పాపాలంతి నాపంబునకుచెల్లు యుగ్మి నది యట్లదతాత
యనుతలం పుదొని ప్రజాసంహారంబున యుగ్మి కారంబు వూనిన మృత్యుదేవత
బ్రహ్మ పహారిణి యగుట బ్రహ్మ పహారిణి లంబుదేహంబుల నాసి దేవాది భావంబుల నెం
దును మునుగుత మనుష్య త్రాణంబు సేందుమందు .

గీ. శ్రీమదాదుండు శ్రీముదుద్దామతప్ర

తర్క తేజోమ యుదు సకలబ్రాహ్మణు తుతలు
మనపజైలు పంగసేత యుండు మనుట మగుత
నగుగుదెంచుట వింతగా ద తనికెందు.

మ. అనిన దొట్ల యుగ్మి వింటే నాతల్లి తేజోమాతా త్రాణుతనగుట నప్రతికల్పి
నితి రిత్తమోయే నత యుపాఖ్యానంబున నామనంబు బరిష్టాతంబు యే

క. అని పతి యధికకుండ

తన యా గ్రామ తిట్టులను అతామకు యోగ
జ్ఞనతొట దర్శమునకును
మనమున్నేటి అనుకది యంత మాన్యంబున

మ. దర్శంబు తెలుంగిట్లదని నిరూపించి యనుగ్రహంపుము .

వ్యా. అని అపాపాలతి. కావశ్యమున త సహాధికారంబు వూనిన పంపుటకు పై
పుకెక్క - వీత మత్యుదేవత బ్రహ్మ పహారిణి యగుట మృత్యువు అంబ
రిపొలిములు వారింబునందుగా సమస్త బ్రాహ్మణులకు దేహముల సంపదలు పుణ్య
విశేషమున తదేవాది భావముల సుపాండునున్న పుణ్య కర్మమున త తరిగి

మనుష్యత్వంలు అనగా మనుష్యాధిష్ఠానములను పొందుతుండు యుద్ధిష్ఠి
 రత్రున్మ కుండ్రురమునెప్పులత్తది యిహియోజోవునకుపుణ్యాతాకములకంబు
 పోయేసత్తాకలదా అంతే జోవుతువా యురగాపుడుగసుక అతదికాక పోకే
 సుగురింబ అదన్న తమలెదని నెప్పునున్నాడు శోమగాదుండు శోమగాద్దీకలవా
 తుశ్శయంతరుతు మహినిలుతు మహానుతు పంసపాణివా యురగాపుతు
 దేహమందు

2. బి మూ నీల అనుట యు నత తిట్లని యోపేదంబుల

మిది శక్తి యుద్ధిష్ఠి యు సమ్య

గాహరమును రురరాతాకములు దర్శ

మనకు సొంద ఆంబుద్దజనముల ర్శ

మను బి యుద్ధాతాకమంత్ర యుననుబాది

దక్షి యుయెంతి యుద్ధనము గూర్చు

తెల్ల పాపములకు నె కుత్తుయెంతమి

పరుల సాక్షుల కాప ప తమిసర్వ

నీల దర్శములకు నదిక తరములు విదివిహి

తంబుగాని యుద్ధ దర్శమనపు

తవుట నితిన విత్తుగాత్తునో రూపింబ

నో యునిహ పరముల జెందుసుంబు

మన దర్శంబుతె బంగునాత్మంబు. దర్శంబులు బహువిధంబుల ల్లుగా వునదర్శ

స్వరూపంబు గర తలామలకంబుగా బలకేద నా కర్తవ్యము.

విధివిహితముగానిదర్శము అవగాదం బుద్ధిమైనదర్శము। ఊ పరత్విత్తమైనదర్శము
ముగా తెలుసుకుని పోయెను। న్యాయముగానోయెగా ౧౭౧౮ సెరులు మొమిపోసి
తే తనకుట్ర అనుముతోదా అది తాను సెరులకునోయెను ౩౩ ఉత్తమదర్శము
౧౭౧౭౦.

శ్రి. మూ. యుజ్జ వర్ణింబ యాద్ర వాంఛుననమో యునతుగువానిగానన్నదలంపవలువదు. వ
లువని యుట్ల దడుగ తెలుసి కుసుటకై వల యునది యతుగుదు నట్లుగాత యతినిన
వానిన యతుగుట యుగలుగు. శృపనాదరింపుము. సమగ్రాచారంబుదర్శపు
తారంబునోర్ధశింబతి. యుత్తమాచారప్రకారంబెఱింగింపవోయెనుటయున
క్షుగునపతికినమ్మచోత్తుడిట్లనియె.

గొవేదమాచారములజెప్పువివిధకతుల

నీసతలజ్ఞాతుగునట్ల యాచారమరయు

ననపుపెరుంతుగలదెమచోత్తులెద్ది

యాచరింబరిచానిజేయంగవలయు

వల అనిపతియెట్లుజూలెల యనుమునితిదులాధారుతని యెదువనిశ్చరు
నితాసంవాదంబుగలనెనతిదియితి వాసరాపంబునజెల్లిన తద్విషయం

జ్ఞయెందుదానింజెప్పదనాకర్ణింపుము.

గొవలనంబుతెకబానిల రపోనిష్ఠనా

నీసుత్తెయున్ననాత్రకలుగూతు

గావించెదన్నప్రకంబుననమ్మిదు

నముగారణముగనంతములుగలని

పిల్లలైవర్త్యం యెత్తెనె బాసెన

నరుగునుమరలును నది యునది యు

నగ్గుట.

వాని పురులు యెమిసెనె తనకుట్రయెమెనె అదితనుపురులకునె యుటడెత్తమధ
ర్మము. ౨౧. అది. డెత్త మనారం సెతెంనెనె. అనగా. ఒక్కడర్మము అందరికె
ఇష్టముకాదు. దేన కాలాదులనెత ధర్మనకునె నమువచ్చును. ఒక్కరినె
ముగాకృంతదనుట. ౨౨. వేదము. అనారములను సెప్పునున్నది. అది అందరికె
యిష్టము. అంతకంటె వేరె యెమిపున్నది. అయినపుటెన్నెనె. వానారముకర్తవ్యము
౨౩. అది. జానెనె. జానెనె. జోరకాం. అయెనె. జెత్తునె. అనెనె. జానెనె.
జోరకా. జోరకా. జానెనె. అకనె. అమరం. జోల కట్టెనె. వాడు. తులాంధారయెతె
తులాంధారం. తొలుపట్టెనె. వాడు. అగవలనం. జెత్తెనె. కలం. కమలు.
కూకటం. ముం. పిట్టలు అది. జెత్తెనె. వచ్చును. గూడు. కులా. యెమును. కుం. న
కునె. గా. జెత్తెనె.

౨౨౨ ము

వది యింప నతడుద యానెత్తె

వానిజొపక యుంతివత్తె తనదు

నీ. ని. యెతెదె. మెత్తె. యి. న. వత్తె. న. వత్తె. యెండు

నలది యెను ట యె. మెత్తె. న. వత్తె. న. వత్తె.

ధర్మపురుత్తె. న. యె. తు. లా. ధ. రు. తి. త.

యా. త. తి. ప్లా. త. త. ల. ని. యె. ద్దు. త. మ. గ.

ము. అ. ప్లా. మె. తి. న. వి. న. వె. లు. గు. ప. తి. యె. త. తు. మ. లా. ధ. రు. గ. న. వ. ల. యె. న. ని.

తలంబన దులాభా రుంతు వారణాశి సుత్రాతనువాకన్మునునంబరంబునవేతెం
 తన నమ్మునెయిను మత్తరణ్ణర తుంత గురుకున పురంబునకుంబెయినిన
 సంకూజనీవాణిజ్యంబున బ్రవర్తిల్లున తనిగాంతన తంతు సముతపత్రాత్రం
 బావరియిట్లనియె.

గీ. పిప్రకలుగన తుళిరమున బెట్టు తారు

బిల్లులును సుంబతలవర్తిల్లునుంత

జిత్రవిత్త తతకట్టులునెయిదయ్యె

తపముసంబావనలను వర్తనుతపన

మల ద్రివిదదదీయయెదంబున కనైరువందును విప్రత్రముండునవువణిగ్న
 ర్తనంబున నుండుదెట్టిదంబు. దర్శనంబున నిచ్చిజేషంబు గలగెదవవుతునతంత
 తనితిట్లనియె.

గీ. పేలును బనమ్ము బసెల యందు వంసన

నర్థలాశంబున ననుభవించు

సరిసిద్ధిసిద్ధులు సమలెంపృతాంతన

వైయందు మనసు నిండాన నుతులు

కాంస యుగా త్రప్రశంస యుతదుగ్ధా

తంబుల యందెల్లదయ ఘటల్లు

నన్నయ దత్తినా యగునంబతన త్నయా

గముసెల్లుగొర నెలాగమును యశము

గీ. నెవ్విరితిమలు నెది నంత నెది

నాదనసుబుద్ధిమమతయెన్నతునునాతు
గలుగదేమిటనేనియు

పాశ్చిమిరసిపత్రతురిత్తుక్రంసంభావనీపతానాద్భిజ్ఞానిలర్హతాంవరత్తితి
సోక్రంఎటసెననాత్తముతుటతుసెనపతయాలకపెనసెనపతెన
అట్లుపారణానినాతానీపురమందుమత్తరభరితుంతసుమనాకంపెతపసు
కలవాతుతదనిగర్భియగునుఅదాఅదాకెలునుటతునుటయందుఅ
మ్ముటయందున్నవంపనతదులెంపముసెత్తవలపుసోకతబల్లమిఅక్కర

డి.మూ

వలపుసెల్ల

మియునుబుట్టదునిత్తమంతయుమహాత్మా
కలెంకంసెల్లనునో
తలతారముగాగనూతునట్లగుటమనం
సేతార్థంబులదగులదు
సోకనదదళాంబులందుగుణమొనరంగు
మలెనినవినిజూలదుబాధారునత్తిటనియె
గలతపములునుయెల్లములునప్రదర్శములుగ
బలుకెత్తితినియగార్థసంభావనయె
పరములగుతర్కములెంకబరిగణింప
బతవకొవదనాస్త్రతత్పరులయె
నలసపుతుగాతత్తినునకంకృతియుక్తముగామనంబ్రతం
బునునగుననియెట్లతపముకడలకాంక్షమెనరుయెల్లము

ఘనతరతొనపుత్రయనుకాశునమెప్పుడుదేవతొటదా
 ననగుగతాగతములునుమహిమలునదులుగాకమలుత
 నునత్యంతపుత్రైకత్యయజ్ఞునమెంత
 దేవతలునునదికత్యపులగుదు
 రమతత్యప్రపంచవ్యయోగదంబు
 సంఘటల్లుజూకెనంయమింద్ర
 నునిదిశనానాతయజ్ఞునననమనీవు
 గర్భముతుగవెంతెయ్యదిగారణము
 మాకునెంతినింపుమనుటయుమహితయోధు
 తగుతులాదారుతిత్తనవతాతొత

కలకర్మాకామంతుసంతత

దత్తపాలుడు

వా. లెకండుటానికృత్యునిజములొకటొకంబులొకరుపురాపముగాజూతురుకొ
 కనదంబుద్వంకింకొకయజ్ఞములనుదత్తములనుగాలులుకొకటివిశ్రేష్ఠమై
 నకర్మములయొకేభవతనామైనిదవుతునిహంకారకామయంత్రమైన
 తపస్సున్నప్రలాతాంత్రియంత్రమైనయజ్ఞమునయొకప్పుత్రకలరుఅనెనాపు
 నత. మెప్పుకపోవుటనెయిదామోతముఅనునా
 అటువంటితిప్పటలుకదులుగాకమలుత॥౩౩॥త్యంతపుత్రైకప్రలాతాంత్రితన
 సత్యయజ్ఞునియందుదేవతలుత్యపులగుచున్నారు॥౩౪॥నిదనకర్మముదు
 గమికిగారణముమాకునెప్పుము॥అనితనయందుబహువచనమున్నది॥ఇదేమితి.

రమసుట 132 తర్వాత ముడుపు తొడితలై కకర్త సేసి ధర్మ

123 మూ

శైలం సంగ తానిష్ఠమతి

శ్మిర్లులు తగువాని కిది

ప్రార్థనానందసిద్ధిగలుగుమునందలి

గీ నగములెల్ల ఋణాన్వితముల నదులెల్ల

ఋణాన్వితముల వినుము జ్ఞానసాగర

గణాన్వితముల పుంజు కర్మమమన జాలు

గాత్ర తర్కమెఱుగు నతలు ఘనకు

కలతరణములవల నగ్రత

వేరంజనంజైవ కర్మమంతా తగతికిం

గారణమేకత్వమ్

వేరంజనంజైవ కర్మమంతా తగతికిం

మల ప్రసాదైవంబులకులవత

కల విను మంతాచారి పోనై

ననున తరులపై తగిననా మెఱిగినయి

యను ప్రాప్తమొనెఱుగెను

నను మనము వాపుచు మహాద్వర్తన

మల ప్రసాదైవంబులకులవత

నను మనము వాపుచు మహాద్వర్తన

యను ప్రాప్తమొనెఱుగెను

నలమ యంతరియోనిట్లనియె

నలుమునివరదర్శదేవత మముకలసుపన్నిసూనారయంగవ
వ్యా యుక్తుశ్చైవోతాటన్యసంగముతకన్యలుత్తేనవానికన్యేష్యర్చ్యవలుతలను
36 నగములుబెట్టున్లు నదులున్లు యారెండున్లు అతలుషము అతర్థమము
అయిన అత్త తర్థమును యెరిగిననీర్వాణమునకు పుణ్యమువేవలెపునున్నది
అనగా సర్వప్రపంచమున్న పుణ్యరూపమే అపునున్నదనుట 37 వారణముల
వలన పులాళిసందితేతను వెలరబ్ధిక్మేన యుక్తాదితర్థము ముక్తికారణమవు
నున్నది తర్థవేలెరబ్ధిప్రయలవలెనీర్దిశాకుతర్థవలె అనబడితేతనెరిగ
తర్థమువలెనీ అనిపూర్వావ్యయము 38 వామ కృతకర్థము ముక్తికారణముగా
ని సకామకర్థము ముక్తిప్రదము కాదనుట 39 36 విను సాధువులవేతనైనా అని
ధువులవేతనైనా పేర్చిన మాతము మంత్రదాతాదా అనసంగయుముపగిగొట్టె
తుండా మారం అప్పని మనవేత యుక్తాదితే మువ్వేరిగి.

వి. మూ వ్రాసినట్ల సంఘమేమువినుపెప్పదమిసంగలంకయోరితం
బనునివిమత్త రంముగల యుక్త మనంబునముట్టుపాంసవ
ననబనియింతు సంతాపింపనంబు విమత్త శిష్టనీతులగున

గొప్పస్మర్థసద్ధర్మమునకా నానని సుద్ధర్మ
నానమునవేళి వరుడువిదవ్నబావ

మొందుగా వ్రాస సంపూర్ణ యందుగవలయు

నిర్మలగుర్థశ్చైవోనిపుణుడదపు

కలగుర్థయుపి తనయసాత్మిక

యెందొక్కవచ్చివచ్చిప్రేమభముయెవరింజనున

యొక్కదిగిస్తేరూపదాని -

యిద్దరు వాటెందు జూపెపురుషాత్మకగా

తల అమరులు విమలశ్రద్ధ

సమతములు గాని తాపసత్వముగ్ర తమ

త్వముగైకొనగానుచు

షముగతననెఱుఁగిదిప్రశస్తంబనఁగ

తల విను మునివరవాస్త్రీత్రయు

మనంప్రవర్తనముగానుమహితశ్రద్ధ

దనసంపదశ్రద్ధయును

ఇందునది శతశాత్త్రుసంప్రసన్నతనుమిచ్చు.

వచ్చి అతిశయతదనుబాదకల, అతానమందులగా మునివర, ఈసుగలంతకయెరి
తంబునునివి, ఈరవ్యవేమనస్సంక్షాతలకులు, అనగిద్వేషముగలమనసు
యందుపుట్టుక మున్నవి, వేటవల్లను, హింసపుట్టుక మున్నది, యిమలకుమత్తర
ముకాతరు, శ్రాస్త్రద్ధ, మత్తరము, దానిసత్వశ్రద్ధ, నేత వితువవలసినది,
శ్రాస్త్రద్ధ, యిమతన యు, సాత్త్విక, క్షురెందున్ను, సంబుద్ధులు, యెందొక్కవచ్చిములయె
క్కప్రప్రేత, శుభమునుచేయును, శ్రద్ధ, వంతునకుతలయతననదితె
యునున్నవి, శ్రద్ధ, అనగా, మనశ్శుద్ధి, రూపమైనది, పురుషాత్మకగా, పురుషస్త్రి
బ్రాహ్మమునుగాను, శ్రా, అమరులు, శ్రద్ధ, తన తపా, యజ్ఞములనుచేయురు,
అస్సలతపా, యజ్ఞములనుగ్రహించును, శ్రద్ధ, విశేషము, పుంపమె

మృత్యువ్రాతరగఁ బడు వాఁ జ్ఞప్తస్థులను శ్రద్ధగాఁ జూచుదున్ శ్రద్ధాఁజేసి
224 మఱి యున్దిట్లను బ్రహ్మగోత్రమనువాత్సల్యులకర్తవ్యపుము

కల యాగంబునందున్ శ్రద్ధా

యోగముగల యనునశ్రద్ధ యొకరగఁబడు

శ్లోగమసంపదదున్దిలు

గాగఁబాఁతురొకరిచరాపకతన మరవరుల

కల విని యును శ్రద్ధ యుతిపా

వని యుది గలవాడు గౌరవశ్రద్ధ పుంఠా

తని యున్నవలు శ్లోగఁ జరం

బని గోర్దానెనెల్ల యుమరులు విజగా

ఉపవారకతత్త్వకామ్యై కుతువంపరవారిగదానశిలున

వ్పాఠితే యొసూపకద్రువంబుగతొగగంబంబువట్టిన

స్పారతనుంతువేరవిదు సామ్యముజేరిరమర్చులందున

వ్పాఠిజసూతిదాన యగువాఁడదీకుంతని యొకవవిత్తిది

గలదానగువాము శ్రద్ధతేని వానితెద

గాన యిచ్చిదమునగమల నవపుతు

నిశ్చయింపెనపునిత్తుల శ్రద్ధాని

పూతమతినిగమ్ములు జ్యోతిరత.

వ్యాప్రసన్నవాతముగదాఁగలగఁ బయగంబుఁ శుభశ్రద్ధధానద్యైశ్రద్ధధానద్యై
నునెం. దేవా విత్తమమస్మితసదృశం యజ్ఞకర్తణిః తిత్తుక్తం. లోకయజ్ఞ

ధనమున్న యాగముందుండుంట్లనునుటచక విని శ్రద్ధమితి అన్ని పాప నష్టమున
 సంతతి దితలవాని అన్నము పవిత్రము అని అలుడు సెప్పెను శ్రద్ధాక్షాతపూతం
 చదాననీసనీ హతమశ్రద్ధయే తరతః | ఇత్యంత్రం | ౧౯ | వారత | అపద్ధర్మముగా కుం
 తా మొప్పుడున్ను అనుట | వత్తితి ప్రసూపతి పుతరమొప్పు నవత్తితి కుటుంబి
 ప్రదానవల్ల సుఖవింశి దానశీలుని శ్రద్ధావృత్తిని నయము సూపత | పిట్టతద్రువము
 గా | అవి శ్రద్ధముగా | అలా ముత అని వున్న వట్టి సున్ను అట్లనుగా దేవతలు సెప్పి
 రి | దాని | దానశీలుడు అది కుతని బ్రహ్మ సెప్పెను | శ్రద్ధా ప్రయత్న తదర్చన సేవన సే
 రవా ర్థమే | ఓమూం సి త్యా... యాదేవ వాస్యమమన్నము కల్పయ | శ్రద్ధాపత్రా
 నువాచ విషమం కృతమిత్త్యత | శ్రద్ధానీమన్నం చదాననీ సంతదర్చన సేవన వార్థమే రిత్త్య
 త్రం | ౨౦

౧౦. మూ నీ వినుము శ్రద్ధగలుగు మనులు దుష్టపంలు

డెలగదొలి వనరదొలుతిగ్గ

సూత్రకరపుగల్గు సురజంబునాత్మన

గానమేలు శ్రద్ధగా నుడగుట

వల అనితెంతి యు

నీ మత్తినది శ్రద్ధా మా అనీయులు శ్రద్ధ

కల మనంబు నందు నిలువనర

వని నదరియిల్లులని మొజాని అదులా

ధారుతొక నిశ్చయ సౌకవ | ౧౯

కల మునుల కల నదర్చన

వి న కుంతులైసి యిట్లవిధముగఁగెనా

రసపూదవాక్యముల

మనంబురెఱపెందె నాంతమఱిగెడ నంతక

అననభవందింబు తులాధారుండు

కలుతనతనతెరువునగఁజూర్చు

మనుష్టితంజైనమల యునపునవృత్తిం

గనఁబ్రక్కగూర్చిగాన

రైనయంగావలయుదానినెడ యుండుంతక

గీ॥ అట్లకాక యునిప్రియంబువైవత్తెని

బ్రాహ్మల యునునునియెఁగావచ్చి

యిహపరంబులెసకమెసగఁజూర్చుముదులా

ధారుతును సమున్నతత్వమొందె

క॥ అవనియుతుదర్శనైతి

దేవతలునుపెంపునట్లుదేలయలులకెన

తవాక్యములన్నింటను

వా॥ దానగుణముఁబ్రక్కలేనివానికెదుగానఁ అనగాఁబ్రక్కగుణమునుపట్లకాత
అన్నముపవిత్రములని అజ్ఞుడుఁ అదిగనుకనపుఁబ్రక్కవంతుడవుగఁజూర్చు॥ వి
నుముఁతొలుదిగ్గనూత్నీకూసమువదలకెఁబడు॥ ౫౦॥ ౫౧॥ మఱిరాదిపత్య
దోషములుఁబ్రక్కవంతుని యుండువుంతపు॥ ౫౨॥ తెలవినిపొంది॥ నిజుత
వి న యమునత॥ ౫౩॥ ౫౪॥ ౫౫॥ తనతనతెరువునఁజూర్చుమఱిగెడ నంతక

నెత్రానని నకర్కముమేతక (నివృత్తమూర్తముగని దాని యందు శ్రద్ధవృత్తి ఆ
 శ్రద్ధాకౌనలమును మనస్సు యుండం వృంశవలసినది ఇదేపుత్రమూహరమనుట
 ౫౨ అట్లకారయని అంగికారమని బాబులయును బనియె గానివర్ష అనెపు
 సయతిచేత బాబుల అనపాతము కైట్టబుత్తది ఇహపరంబులు ఇహపరముల
 యందు.

౨౨౫ మూ బావంబులవరకు కనటకాపుమువచ్చె

వృ అనిచెప్పిన శ్రువంకంబునుండి

కృ సుకపరిదాక్షిణ్యులెగాగురు

నకపాటెత్తము తువినయనముం తగునున

జిరమోతార్చనమాక్రమ

జిరమోతనలయునది గళంబా శిష్టమనవుడు

వృ అతతతనిత్తనియె.

కృ త్వరితమునయక తార్చము

జిరంతన విమర్శనమునజేసి యొనర్చుం

ధరణిశ్చరయెగామకతతు

బురుషుడు సిద్ధియును పొనియెందు దృఢముగాన

కృ తాలమిమనముల యందుల

మేలెలుగక యట్లవారి వివాదను జాత్యం

బాలస్సంబది యనిదెగా

మేలెలుగన మావరంతురదిమతి యును

మ అనితెప్పివెంతి యునిట్లును నీయతిగనయర్థంబుమేధా అధియనుము
నిసుతుండుజీరతారి యనువాని వృత్తంబు వినినది అయిదానింజెప్పెద

కల అతడుజీరతాలనుజూ

రి తంబుగా నేని యాచరింతును గురుజూ

పతివర్గ యెద్దియొనది

గతముగ జీరతారిగా మకంబున బరగున

నీవినుమొక్కతారణంబునమునిబట్టి

గొప్పంబుచంప నకుత్తుకుమిని

యెట్ల యేనితెతల పోవుట యునుబనుతెల్ల

వా పోవుటయొకమొసగ వృద్ధిని పొందగా ౫౫ అవని బుడు దర్శింపఁగలగా
రమునుకనఁబుజుత్తు సంకమును అనుట॥ యదాచరణంబుయొద్దెయొద్దె
యనగంబుదా అదా కర్మసంకరా తసమర్థాదర్శమానరెది అపలతార్థంబు
టాసురతావనము బరమో విలంబమో అమరమో శక్తిమో విహారింబు ముఖము
గానో యవలంబిగా త్వరగానో యవలంబిగా అనుట॥ ౬౧ ౬౨ అక్షరము ౨ట
వతడు నెదిపోతు ౬౩ ౬౪ అనితెప్పిమేధా అతిథి యస్సంబేధా అధిం
తారం - - - తారంప్రశ్నోత్తరం తారితా కృతిరిత్యమరం ౬౫ ౬౬ విను
ము ఒక్కతారణంబున అవి ముఖతారణమునోత - - - తవనము

గి. ము

జీరజీవారముతొడ నే యుగాన

యూర్రతారి యిట్లు విహరింబె

నకుపంపునోత మానంగకాదు

దల్లిజంతులు యును దగుదు దంత్రితలంపు

దపింతగాక నతలతునది

గీ గల్పమంబంత్రుదానినత్రవ్రవిదంబు
మాకతృరత్కగర్తవసేమెవర్తాత్మిదైన
మిత్రబావమన్నాతంత్రమునకునెలపు
వాపమనానింపనెవ్వలసొపుసెక్కు

కల జననవధంబుజేరిన

ననుమానమొనరక మగుట యని యుతినియె

జనకావమానమునరిం

నన యాతరునరక మునవదింపగవలెద

గీ తల్లిదాత్రుగజంబుదంత్రితెట్లు
వంశద్రురణాశ్శముగనిది వారిజంగి
యెను మెత్తులవాతనయ్యిరుపురతును
వీరలందిప్పుడెవ్వరివితునువాత

మ అనివియారింబ తలంబుతెని

కల జన కుతయెన్నెజన్మిం

నన వాతను జనకు మనుపుజేరిన బా యుం

దన యుని పాపములని యె

విని యుంతుదుదలపు అంకవేయునుకలా

కల జనకుత్పదప మునుదర్శం

మునువిజ్ఞయంబులరమద్వైవముంగా వృక్షనా
 తదిత్రయంబును పరిశో
 ధిగదవతల్లెల్లె అజెందుటగల్గుక

వ. అనితత్వైవయంబులరమద్వైవముంగా వృక్షనా.

వృక్షనా అనుట గొడవపు తాత్పర్యము మునిమధాతిది తనభాగ్యమిదేహింబు
 రురతానిగంపంబి యొక్కతొకొక్కగాను తంత్రి అల్లనయతపోకూతదు తల్ల
 నిగంపకూతదు పుత్రత్వముతల్లదంత్రులవిషయమై పైతం త్రములేనిది నిప్పు
 తునాకు పాపమునలకుండా సుకుమారము యేమి ఉపాయముదురకునా
 లునిగదవద్ద ముపాపమని మునితనా బసతా వమానమురాగా లూ తల్లత్వేత్ర
 ము తంత్రిబాసప్రదుతు గేసు యిద్దరితల్ల పాత్రులవాతను పుత్రత్వముకల
 వాతను నిప్పుకు యొక్కరితపుత్రతను తాతపో యెది ౬౧ ౧౦ బసకుత తంత్ర
 నేనైపుట్టగాను అలాగు బాతకర్మముయొక్కది తనయుండు తల్లదంత్రులు
 వనిబసపదోయతి వని పలుకెదలెనోకొనతని వాడుదనయుం తనబతునపి
 తృదనమున కర్మంతగునె అ ౧ అది పశ్చమంధు ౧౧ బసకుడు పితా - - -
 స్వీతం

త. తరతర నాది సంఘటత తాయముసంబసంబువత్తివ్

ప్రరణితియెదెదల్లదెసనెదెగదిగాడు కెయట్లుగాతదు
 ర్మరమగు గర్మ యెదెదమలట్ల కెదె నిజదేహుం తపై
 శ్చరమంకయిం తతకపతుపాటులనకర్మయెకుత్రెంతయు
 గొప్పపుపోయియూరు వాడుగాతి త్రుమల

బడునె తల్లిమోతలట్లమోత

దంత్రసెప్పెనట్లదర్శనాప్రంబులు

నంబు సొరకముగ నదిత మగుట

గీ॥ బాలు త్రేనెనుకుకు నెరుపుత్రేననువృద్ధు

త్రేనెనెక్కవెదమ యర్చిల యును

నరయుజరము దల్లికాప దార్శంబు

గంబు తల మిక్కెల్లగారణంబు

గీ॥ క్షుద్రులంతువులకుసురలకునెమ్మెయి

దలపమెక్కరూప తల్లివలయు

దూరత్తిల్ల గలదె యెందు ~~నెమ్మెయి~~ మోటాసువ

స్తువు నెవాసమ్మెనమోటగాత

క॥ అప్పుత యుసమర్థంతగు

నప్పుతదుంబియుగుణాన్వేషితోరుబగం

బప్పుతమా తృప్తి యెదగం

బెప్పుతువాటల్లెన

వ్యా॥ పితాపితృమహాతపః॥ పితరీత్రామాపత్నైశ్చాప్రియస్సంతదవతాతెత్సత్రా॥
౨౨౨౩ తరతవత్సాజన్మము అరణ్యకవలెనేదేహోత్పత్తితల్లియందైనది॥ గర్భభద్ర
ముగ॥ గర్భదుంబుముచతను॥ పట్లశివుత్యనకు (ఎక్కడైత) తయున॥ తంత్రకంటె
తల్లి యెక్కుతనుట॥ అలాగెదదమందువున్నది॥ ౨౪వప్ర॥ తల్లివలెనేతంత్ర॥ పట్ల
యోత॥ కుడుకుయోత॥ బ్రదుకులబడున॥ అనగాతంత్రకంటె తల్లియెరువకయీ

సపతునున్నదనుట చెప్పినట్లు దర్శనాప్రాయములు కౌసల్యసప్తబాహుమతిరా
మా యుగో నమాతం పశ్యేవతమియ్యద్యోగపశ్యణిదహి యోష్యతే మాతాపితౄ
నత్యాసునాననితే ౨౫ బాలుత్తేగా వృద్ధత్తేగా కైతుకు యందు అర్చితప్రమోషో
షణాముష్ణతల్లకెయస్సముః శ్రపదార్థంబు ఆతల్ల అనవస్తువు బేసే ౨౬ త్సున
తిశ్యగ్నంతువులకున్న సుశీకున్న తల్లవంతుట నమమేక ఆ సువస్తువువున్నదిత్త
నగాకవిశ్వాసమువుంనున్నదా ౨౭ అప్పుత ఆచారసర్వదా

వి. మూ పుతయంత యుదగాలున్

కం కలహతులైనవా తున
బలుతులులుతుమూ తబుద్ధివెల్తుం తనగా
వలదివృత్తికైనజన
కలమి యుయత్యంతశాశ్వతకర్మె యుండున్
గం తొట్లజనవధింతుట బేల్లజం
నధికపాపప యోగాని యుండు ముంకు
దీని నెలుగదె పసులవాడైనవధకు
నలతెంపువాటలు శేతులెట్లులాడు
మం అనియట్లుచెక్కుజంగుల నూహించును శరతాది యగుట నతంతునీప్రు
తారిగాకయంతదతవివేంక యేని యుగతాననంతకుదదీయజనతుండు
కం దీతపనికానిజంపను

గుతుకునిగవప్రణాతగూరత్వమునం
గతుమంబుదుసె కుపని యని

తదుపేస జనుదెంచె నశ్రు కణ ములు దురుగన్
 గుంబురమదెంచు నప్పుడు
 కుంబరకారి యెప్పుడుండన్
 కుంబరకారి తలకు గాత శ్రుతమే
 మరుఱుల్ల నేయన నను
 వేరవరి వాఁడిట్ల పనికేవల పడున
 వ॥ అని పుత్రు సుద్దేశంబు

కుంబర ముగగర్భ

పా॥ ఇవతి తదా ఇవతి దుంబి తం | తదా శాన్తిం జగత్తస్య యథా మా త్రా వింశతి
 జ్యోతిః ది యోక్తం ॥ ౨౫ ॥ ౨౫ ॥ ౨౫ ॥ దేవ పనికే నామ లంపసు గెతుకు బనిల వ్రసాత
 గుంబర త్వమునం | అనగా పూర్వము యుగా ఆగ్రము ములెంతెన్ని దృఢమగుటకు
 రూపముగా అతిథి అయి మృత్యువు పూజి పోసి వున్నాను | అయింబుడు మా పూ
 ర్వుత్తేనగా తమని బాల్చి ను గ్రహించగా తన్ని దేవతల వర్షా బాల్చి అయిన రుద్రకేరి
 వర్షదేవతల వర్షా బాల్చి విపులమున తని వారి యత్త వేల్చినా తన్ని విని వుండుటకు తని
 నుమాన పతి పుష్పవా తనై | యో తకు వ్రతు తుకు లతెనా చెప్పక కుంబరకారి | విప్రుగీత
 రి అని తెలుసుచు వుని చెప్పి వ్రసాను | విహరించగా ॥ ఇరణా ద్ధిప్రియో శక్త
 పాలనా ప్రప్రియాంప తిం | గుణాస్సోస్సగీ వృత్తా య నశక్తా నపునంప తిం ॥
 పంచస్రణా పరాధిక్తాతి నర ఎవా పరాధ్యతి | వుగీ ప్రరంశ్ర మహా దోషం నర ఎవా
 పరాధ్యతి ॥ అని వుండుటకు తన నుపాదించ వలసికదాని | మాదకుంతా దోషని
 రూపణమున యుకాతరు | అటు వంట పెడపనికె | అక్కర్చు ముకు | కుంబర

త్వమునకు శ్రీకృష్ణమతః సంపుటమునకు ఆపనిమగుటకై మో అనివేశముగావచ్చెను
కృత్యంబుకారి అరకాతః

227 ము

వా స ముననైంది తి ఫుత్రులరంబుగాగని

స్వరసిగదయ్యే తల్లి యంబంబునునగుపంగలునియొక
జరమగునట్లులత్తెలుగోసేతదలంబుచేయునిసత్కృపా
పరపరతారినానిరగుబానితదామముసార్వకంబగున

గల నాకునాతపంబునకునిందాకుంత

దురితజయముని స్వయంకయకుంత

సేష్టిజేసితస్వరూపరతారిత

సకలజ్ఞాతములును సంస్కృతింబు

మ అనుచుజునుదెంబ పాసంబు ప్రవేశించి నగని అరకారిని సుకరంబుననున్నవద్ద సా
ధనంబుతిగ్గవెత్తి యంగైతమవంశవర్చునరణాంబులు జరంబుసేనాకదం తప్రణా
మంబుజేసే బత్తియొంబామొత్తిన నయ్యిరువరసేత్తిసేనాకబాప్తుంబులునందా
శ్రుంబుగానమ్మునివరుంతుదనయ్యునిగా తా అంగనంబును మూర్ఖిష్టాంబులు
నుజేసిదీవనలమొగత్తులనభినందింబ తానువారును సునిదనుతైయిట్లనిమొ
కల తార్యవిహారముదిరముగ

దృశ్యముతొనతపవలయుదత్తప్రియంబు

దాక్షిణ్యదాక్షిణ్యమితది

యాక్షిణ్యంబును యుదురునిశ్చయమును జరముగాన

కల మిత్రత్వమునకు త్వము.

స యుజనకుతాత

స తస్య పంతుతువాంస గృతస్య తత్త్వంబు

స న యుక్త తస్య మితేర్థి యునుతు

మృత్యు బ్రహ్మదుల్ సమప్రవారల యుట్లు

గా కుశ్చుని దలులెకమునకు

యిట్లవ యనియె న శ్వాపతి యుక్తాత్

తత తుసంపుటదత్తననీదంత

గీ విడి నని త్కృష్ణస్థలంబుట తేరవుగాది

నావుతునుబతి యుటతలనతరుదృష్టి

దంతవాగ్దంతధనదంతతనువితార

దంతములుస యు నది దప్పుదలదు అని.

కల తిను పంపదనిన తప్పున

తనప్రసంపుట యువల యుగాపుతుబంధం

తనులుతుదనులు తుననును

స్మృత యును దుష్టసేత రాజునకుని ప మగున్

గీ తాను మున్ను తన తుత్తే తనదమంత్ర

వరులను త్రుల శృత్యుల వరుసతాత

వి న యువంతులతో సి యుతియుతు మ్రుతు

రత్ననాముస యని హము లరంబునలుగు.

కల దెగాపుతురని తామంబును

గురిమలవలయుప్రజలవలనగుట

గతిని వారికి తు గదురకయుండుం

గాపు పతితపాంస కత్తిమనసు

మీ అనియెననియె ప్పినన బాతనత్రుం దుదాతయొనవనీ కత్తివనీ యుగ్మనాథ
 ధర్మం యొపరిత్రాగం యొ రూపియెనె ప్పవయెననన తంతుసురంతుసంహనన
 యుధర్మం యులతపిలగొనంబాదంబుని తిహనంబువినుము. దాననీవి తత్తంబు
 వినినయదనసంందునని పతి కి యిట్లును. గతి యుంతునంబుమిగతము తుత్తు
 మాత్మతయొనవనీత రహితయొనననుషసంబావిత యుగు

వాని సంపగ. యొబ్బెత్తొదామ ములనె తనంతపతక. దుష్టుకు. దుష్టునకు. పాంస
 నేయొక పాపుటచిత. అపాంసత. --- జన. --- కలక. ప్రజాసంత్రీకా
 మురెగును. పాగును. వినుము. పుష్కపుంత్రీకాప్రలకు అపాంస
 వలయు. అనగా దేవని వ్యాసమునె యు వలసి నచనుట. త్రిపువంతుకానుకు అపా
 సకత్తిమువప్పు. యుక్తు. అనగా పాంసనీ పాంసన మువల్లును. అపాంసా యొపము
 రాదనుట. 300. అనియెను. గార్హస్థ్యమా. సవ్యసమా. కత్తివనీమొరెంతునుమా
 ననీయధర్మంబులు. ప్రాజ్ఞమయినవేవ. యల్లార్థమునకు హుషసంబావిత
 మైనసొప్పనిమా. కపిలుతు నేవువేదస్వరూపంబు. గావయనిపతి నవేదం
 బులవలని యునాదరంబున. అనగా. కపిలుతు నేష్టష్ట్రుప్రకుతునకు కత్తిప్రతి
 పాదక ముత్తేన ప్రతుల యందు అనాదరమునె త. అనుట. పేదలనది గానాపాం
 స. జామరస్త్రి. నమకుని యాజకుడు. గొవునందు ప్రవేశిం. అనగా. బాగము
 దుప్రవేశిం. అనుట. గొయగ.

229 ము. మిగతొపుగాంబ నేవువేదస్వరూపంబుగాదేయని పతి నమ్మటవేదముల

వలసి యునా నశంబునో వెతతనది గానూపించి యుష్టుడుగలననున్న నా నీమనస్సుయ

నో ముని సూక్ష్మరూపంబునో గొప్పనందు ప్రవేశించి

కల వేదములు తాంబూలము

పాదనములు గాగములు పలుకుదురచన

రావీదరణ్ణంబులు న

కాదరహత్రములు వాపె యెని పలుకుట యు

మ అగ్నిపునకతంతిట్లనిటె.

కల వేదముల వలన నాకు

నాదరమును నాదరంబునను రెండును

దేదిగతంబుగ నడిగితె

నీదుతలంపరుగ నట్లని రమగలదె

మ అయినను నా యెరిగినంతచే వైదనాకర్ణింపుము. ప్రహ్లాదగృహస్థశ్రవణప్రస
వృత్తిపరివ్రాజం

వాన్ బసమంబు యుదున్నెత్తిన యితరు లుపయోగని అదివచ్చుమందువున్నది. బొంతకాకుండా
యంతి/ద్వీరునిది. - - - - - యముగా సంవాదముచేసి నట్లు అశ్వమేధవచ్చుమందువున్న
ది. కం అద కంబితతి కంబిస్సాన్వీతిర్విరాదివార్ల యితన్వీర్థం. తయితిగృహ్లాతీతి
పలం యంతిం. ప్రహ్లాదమార్గప్రవర్తకత్వాదితి బావం. నామం ద్వామాది వార్లయితన్వీర్థం
తన్వయోశ్చం. కాంతిశ్చన్వీసం. నామరత్నం. గృహస్థం. కర్మమార్గప్రవర్తకత్వాది బావం.
యది. ద్విరుదు యాప్రకృయిందుకు అతిగినాతంబె గాకాస్థమందు యాగమంబు
పలుకాంశక్రమంబున్నదిగా. గృహస్థమ. అహంబంబుగాదిద్ధింబునంబు దనితాత్పర్య.

మొదలు పదములు దాండ్ల తాపా పదములు తత్త్వము మునుచు పురుషుని ఆ
పదములు నేకాదశపాత్రములైనవిగా 1. 2. 3. పదముల యందు ఆదరా నాదములు రెం
డున్నట్లు విధిని పదములు లేవనుట నేర్ప యెందుకు అతిని నానాగా కుడియందు
దు. అట్లే నేరముగ లేదే తెలు యంతపోతే పైకనే రమున్నట్లు 7. అయినను గాలుగా

13. పూ మలను గాలుగా గ్రమములు నుదేవ యానందుల త్రైకువ లనదులు ససాక్షులకు
శక్త్యము గావున

కూడా రలకు పద విపాదా

మారములు పల యు నది త్రి శస్త్రము హింసా

పేర్ల రంబు మానక రిండు

యూర యుగాను ముఖ్య యంబుల మూర్తి

మ అనుటయు శాస్త్రము రక్షియదని యిట్లు మొ

కూల పథుమతిని యుజ్జ్వలము

మలలు గా మనువు అను ధాన్యము లగల్గెనె

బుల శక్తి యంతయు గారెయు

దల కెరి యుజ్జ్వలము లతడుగా నె యుడుకె

కూ మనము మున్ను నకుం బున్ను

కునుగల యుది ది వ్యసము సూరుట నివ్వ

వ్యసము తి యాగతరణం

యద దత్త సింహము గలుగెను మన దెపుమా

కూ తిమల నగ్ర హస్తము

త్రమము నంగల్పపహరంబున్ ద్రవత సుంభా

వ్యమము నయిన యంబు కత్త

త్వము ముని వరహంబు గాగ దలపగనమనె

పలు అనుట యున్నట్లు గుంకపలు తాత్పర్యైకపరామృతములు

మనకె అభిప్రాయం గతమొకతామం రసంగ శీలుతా

తన తన బెంట్లనేటె మద ప్రదీతాకము లెట్లమనె సనా

తన ము గుమోత్తముం గుంబతా వతుమనె గృహధర్మవర్తము

పలు అనెన

వాన్ గ్రమములు స్మదవ యానములు (సప్తత్రమాశ్రమములు) వాటం యందులై వర్ణితులు
 నదవ వలసినది. ఇవారలకు శోధితాత్మకమం ప్రశస్తము. హంసా వేదారంభము. పను
 యున్నము. వేదాంతాంతా అది విచారింపవలసినదనుట. ౬౩౩ అ లక్ష్యంబులనుబట్టి
 యున్నాశ్రమముగా పశు శాస్త్రంబు లనుబట్టి యున్నాశ్రమముగా తానున్న యున్న ములునెనాడు. ౧౪
 నుము. అన్ని నకును వేదాన్ని నకును దివ్య సుఖముగొరకు గల యెది. యున్నము
 సతమగానిదివ్య త్తముగాదు. ౧౫ అమలన. గృహధర్మము తలొపుత్రమమైనయ
 యున్నము హంస గాదలపవ ప్రసా. ౧౦౧ అనుట యు. అత్త సుఖాశ్రిస్తాదిసుఖముల
 నుమిప్రసా. మదప్రదములైనరత తుల్పములైన స్త్రీకాదితాకములను. బిల్లుకునె హెర
 కుంతుటవే తమోత్తముం తెలుట. అభినందింబు.

౨౩౦ ము ది నె గాన్మరన్ది యాసిద్ధప్రవచన కట్టనె యె

గేదప్రలులు దట్టానెండుపగిది గృహధర్మ

ర్మం మునెట్ల యాత్రిమములునె ౩

తాదే శ్రవసంఘ గావింతు కేసుగృహం
 యుక్తదోషధులకు సేద యు తగుట
 కలవినువేదాత్మమం గా ర్జనశ్శిం
 ఘన గాదని యొక్కతెవరు మురు ముంతెవ్వుం
 తునిరూపం ప అతేస
 ర్చని భానముగృహ మువదవా కృష్ణల శ్శా
 కల అలసలు భనహనులున్
 సులస(త్రి) యుత్తరుతు రదివసాత్ర ఆదానం
 గ అదే సర్వతేవదం
 ములు వితూ యుధుంబు పర ఆనావతి ఆంత్రి
 కల విదితముగర్చా భానము
 మొదలుగ శ్రు అకలత మంత్ర ములు నిర్మలసం
 పదతెల్లగు బ్రాహ్మణానకు
 సేద వింతుట దగునె శ్రు అలసెల్లక యుంత
 గల అనినగిలుతి ట్టులను వివరింతునా
 నారములగుద తన మితినెల్ల
 భూమి సురలు దృప్తియొందింతురమృతమా
 గంగ శ్రు అనినప్రజంగి యొలయ
 ము అది యుట్టుంతె వినుము సప్తద
 కల పాని యుపస్థంబుద కము

పాణి యుగ

వా మోక్షానతి కలగి గృహదర్శనమైన పనులు మును విడుచును ॥ ౧౧౭ ॥ ప్రసలుతం
 నితెందున ట్లు సర్వ ములు న్ను గృహస్థుని జీవించును గృహస్థుడు పడులకు
 ప్రజువుగ నుకల నిపుణుడై నీయము ॥ ౧౧౮ ॥ విను గార్హస్థ్యమున మోక్షముగాదని యె
 ప్పుడు యెక్కడ యెవ్వడు అన్నడు ॥ ౧౧౯ ॥ అలసులు దగ్గరలు న్ను అయియోగాదితి
 యులు విడుతును అవి తుపు విను గార్హస్థ్యము గ్రహించి పాపం అనితితు
 నుట కాదు పేదలులు ను వితి పాపపరత్వం దు పాపకాగము వితి తముగ న్నాదాన
 ముమొదలు కేరి పేద ముత్రములు సప్తక్షణం కునిర్మల సంపదలను నిదించుట విది
 తము ప్రసిద్ధము అటువంటి స్త్రీయులను విడువదను ॥ ౧౨౦ ॥ అనగ పలుకుట ట్లు
 బను ట్లుగాను శ్రీ వత్సమానా ప్రకారము గారేవ అనుటకు అనది పాద పూరణ
 ము వివరించును వ్యాసార్థ రూపము గానెప్పుడు యువ్వా యిట్లు లన వివరించును
 అనిర్వచ్యం తమను గానె మరక్షింపి ప్పిన ముప్పదె

యి. ము

మూ యుగాని వా క్కొని

ర్వాణులకు పనియిడుదుము

రాణి మురుషరత్నకైతిరంబుగ మూ యుగ

గీ పుత్రుకైనదు ముందట నైతి ప్పిక యున్న

నలుకెచ్చెతమిగ నెరువను నతువేదితగ

తట్ల యానైష్ఠికుని పోతగ తగ కున్న

పాణి యని తువా కలబంధం రముగ

కలువ విభమం తొనైనను

దా విహారణా మునకునే పుడుచాచుడుదన ఆంధ్రం
 దా విష్ణుమయి నా ర్యాత్రుత
 మాతెరవత్తులం పశ్చిమను వాతి అతె
 తులతను యోత్రుకుగానననము
 గొను మూర్ఖముగా గగోనడు సోరతు తాల్పిం
 మున కానిదాని నీ మ్మెయి
 మునియుదశచ్చారవేలపి మూసెనకాదె
 కుపలుతత సచ్చముదూరం
 బలుతతు ఛేల్లదముగాగ బలుతతు వాదం
 ములతు మోరతు వాదో యునం
 గలవాతి అయల్ల ముద్దుతు గప్పంబా లున్
 గొచ్చారములు నాల్గుముయ్యంగ దత్తుతైన
 వాతలవాతె బ్రహ్మణం తల్లవానకేల
 తప

వ్యాకృతా హారములను వాంఛితే దర్శనాత్మకా సాక్షివేషాత్త్రుహయన్తా స్యాద్భాసారముల
 సేతను దేవసమితిని బ్రహ్మణాలు అమృతపాదమున యిందల్ల జ్ఞప్తిమొందించు
 రుగ్ధిగర్వ పాణి హస్తము గాగువోంట్రి యముల కుత్తిరవాక్యముగా యానా
 లుగువాతిల్ల న్నపురుషసంజ్ఞ కలగిన ఆత్మను శక్తివృత్తి అమయదంతుమూ ఆయును
 గొప్పకృతేనదు శ్చేతి ప్రాక సువర్ణగాని గ్రహించడు తోపముపప్రసవ్వుపొక్కిలి
 న్మౌలనుతెట్టడు అంబివిత్తము తాంబేనా వేద్యరయినా సందర్శమునకు లాభము

ద్వితి నాన్యమునకు తాను వున్నాను నిష్క్రమింపజేయుచు కుంభాపుంధగా
 కర్మయాగమునందు కనుట తెలియదు అనిగా వ్రాసెను కంపతెనకు అనితెనక
 వేదవేదమునెట్లగుతగు తాముచలుపుల తెలియదు కుంధగా మిత్రులకి
 అనివిరాటపర్వమందు తెలియదు అనిపాఠములేపము అనుట అగర్వీయములు
 తత్రా యాత్రా యముల యందు యుల్గముగావుంటిపేర్కెత్తికెప్రసవతతగోపుకుచల
 విరసెనును తెరుగత్రా కృతిం వస్తు స్వీభావం వికృతిం వస్తు వికారం ఈరెం
 టన్నిసృష్టానిత్రాకాండదాసనుకు వలెనే కనుమందును అందుకు

రి.మూ తుత్తయంచనికెట్లని యె.

కృష్ణానంసునాత్రయింబన
 వానికెకపసులగేతు వత్తిల్లుదుట

జ్ఞానరహితుండుగామా
 ద్దేవతాపూజార్చనమితిత్రాప్తున నుత్తుక్

కృ అనకుం తారుతునకెన్
 భనుతున తృప్తుండునైవతతుగుజమగుజం
 మనుష్యరము సురయతువితు
 తున సమతాసురమం యత్నముం గనుమందున్

కృ వినుమేలుకగలరమారె
 ల్లననకాత్మత్వజ్ఞతసిద్ధిలాభంబెందె
 నిసేకని కలవదునాతం
 తను మునింపదనిత్రా యులసెనాదొరమన్

మ అనిన విని శాస్త్రమరణ్యమున్ను నివరుణ తిట్లనియె

గోపద శాస్త్రుడచ విడి తురుతున్నారవ

రసమం మోక్షపదముకాదుదాన

న నగవిందు నంబు తాత్పర్యముల

శ్రీకృష్ణమి యు కేతునాకులూత

మ నామనంబు దండి యుంబు నాపవ యనిన గట్టలు తప్పుచు ద్విజునితొవ్వెనంబు

లగేలశ్రీకృష్ణకుంఠ వజ్రు నమి యుచునె తొకంబునకు ప్రమాణంబులనిపలతియి

ట్లనియె.

కల అరయంగుగబ్బంబును

బరంబుననరెంతు

బాగ్ బాలనివాడు పలకాంక్షి అయి కర్మవశమును పొందును న్నాడు ౧౨౨౬ శ్లోకాగ్
 తునకు ఏమనుట అనిగా యోగేయచాంస యందున్న అనుట కేడువర్ణిల్లుదు
 శ్లోకములేనివాడు కర్మసమితి యొక్క ప్రాప్తున యాతా యా తామనము
 వేత ౧౩ కుత్తి జగము రణములను మెందును నుంతును ౧౨౨ అనకాంతాదు
 కర్మకరణమందు అహంభావము లేనివాడు అత్యున్నత కర్మఫలమందు
 శత్రువాడున్న నుంబు నుంబు నెడమును పొందడు విదువున కర్మఫల ద్విగమున
 త ౧౪ సుఖించును న్నాడు ౧౨౨౭ విసుము విారందలున్న శ్లోకముకలవారేవే చికా
 త్పుము వేలయొ పేరని కలదు అటువంటి శ్లోకములను విదువును గెద
 మార్గము విదువకూతదు దానివల్లను మోక్షముకాదు అనివిందును వేదముల

232 వూరి

సూర్యప్రకాశములు గుఱియె

శ్రురశబ్దబ్రహ్మపరుడు

విశ్రాంతి మహా తపద మురయిండు

తెలుగునాడు సాహిత్య పరిశోధన

తద సూ యు యు శమము దమమైన తులనా నం

మనం అనుభవించినది

వినిశ్చయ పునరుద్ధరణ అవసరములను

కమిషనరీ ఆఫ్ యెడ్యుకేషన్

కాతి శయము గలుగు విమలత ప్రియశ్రీ

ప్రా. తురు తు సూపి విద్దులను

నామమైననుచు తాత్పర్యమునకు

తమ విసుకాంతుత్కృతవిభులు

మనుష్ర్వులు శృహమునందమహితప్రతసం

శ్రీ ఆంధ్ర విజయం

ఇందులో పత్రాలు చూచుచు సాక్షాత్తుకొన్న ఆచార్యులు

గీ విశ్వాకర్షణులగునాల్లుబాదమహిమ

तद्व

వచ్చి నమంతుచేపవతు ౩౧౩౨. అరయంగా శబ్ద బ్రహ్మమున్ను పరబ్రహ్మమున్ను
 కెంతుకలవు శబ్ద బ్రహ్మము అనగా పేదము, అదితె లునినవా తుపరబ్రహ్మను వెణు
 చుచున్నాడు ౩౩. శబ్ద బ్రహ్మమునకెప్పుడున్నాడు మనమును, కావలసలాయులుతె

నమోదమయ్య నమలుకలగి | గృహస్థుడు వేదాంతమయలగు | యుక్తాదులగు |
 దీర్ఘంబనినతువును | పలముగొరక యిది నాకుదర్శమనియెను | ౩౭ | ఇంతదయ
 నహంకారములుకలగి | క్రియలునోయునుండుగా | విధులు | కర్మలు | అనునతముల్లే
 నను | తప్పిపోయినా దృఢమైన ఆత్మనిష్ఠ వ్రంతు బహు | అపారయశ్రీత్రాతరుతు సూత
 అనగా | కర్మగుణమును పాండవవానికి కర్మదోషమున్న పాండవనుట | తాను కర్మకర్తను
 తానని భావించుటనోత అందు మేలురకు తయిన | యుక్తాదులగుతు కలతగా | అబుద్ధులు
 నియందు ఆకర్మగుణమున్న దోషమున్న లయమును పోయెను వ్రాసిన తాత్పర్యము |
 యదానష్టకర్తృకం భీనం కాదానముపగన్వతి తద్భీదతి భావం | ౩౮ | ఇనుకొని యత్యేనవి
 పృలున్నుజన తాది నృపులున్న గృహ స్థాత్రుమమందే.

రి. మూ

పరిగెడు దర్శ మొక్కట యుచువె

యెత్తెందువర్తింబునగేమిసకల

కర్మఫలరూప కత్తె మొక్కట యుకాదె

కు సంయోగమృతసుఖత

సైబిండుంతునగేననట్లవాడు గృహంబుం

గాం తారదేనమంనుసె

కృతగనిశ్రింతవృత్తి నత్మోజ్జ్వలము

కు విసుతృష్టారాహిత్యం

బునగాల్గూత్రమములందరియెందురుమహా

జనులదియు పనిషదుక్తం

బునకయవైదికమనంగనగుదేనకు

యోదాన సుశ్రుతంసో

యోదాది యోదాది కమో వసోపు దురంబుధుల్

కుసంతోషంబుననేగతి

కాంతా త్తునమెదవు దాని పక్షతి గావే

దాంత విదులుగొని యాజురు

రింతని జముదీనినపు నేలు గురునిండ్లా

నీలవేద తాత్పర్యవారసవేదితవ్య

మేలు గురారలువేదజ్ఞులట్లుగాని

వారువేదవాక్యములు స్వర్ణంబునరయ

వేదపరినిష్ఠితము సూత్ర విప్రవర్య

కుల్యాగమేకతలపు శమనం

యోగముత్తరముదాని కుల్యాగము సంతో

పాగమమువేలాత్మలాజ్ఞా

ద్యోగి కిది విగమ్యజ్ఞాములుత్తమది షణ్ణా

వల ఎనియట్లు పదేశంబు

నీలవేదిత తత్పర్యమున వ్యంబనవిది తంబునాముతం

బనగసత్సంబనన తిగయిల్లా

సంశ్చిత సద్ధావరణంగమంబనగన

ర్వాత్తకంబననవంబనగవేలని

యవ్యక్తమనగనిష్ఠుంబునానుత్తరం

అనగ సులంబన వినుతి కెక్క

ప్రభువంబ నానన

వాని అపవర్గ రతిర్మయోయాతెదర్న సునాతన తియ్యకైం గాం దియు మేళితరు
మున్ను అసేషముకాదు దేనియందు పున్ను అనుద్య కలవారై సంసారముద్ర పార
మునుపొందుదురు గాం సంతోషప్రసాదమునకు బదవుదాని దొరికేలాజమును అ
నగా సంతోషమందు నిశ్చయింపదగిగా వేదాంతవత్తులు బెప్పునున్నారం అనగా సంతో
షమే సద్గతి అనంబ (ప్రవేశాభిప్రాయమును తెలుసుకుని దేదీప్యేన వస్త్రం
ను యెరిగినవారు వేదజ్ఞులు వేదజ్ఞానముచేరివారు వేదవాదకులు సర్వము అ
నగా కర్మవాదము స్మృతివాదము మున్ను వేదమందే పున్ను గా గా తాత్పర్యం గా మం
సంతోషం తాము తున్ను ప్రేరణకొకటె ప్రేరణపయిగా మోక్షాత్మకత పొందెద
ములు గా గా వేది ఆవ్యంబు మొదలైన గా వేదజ్ఞులతో ఆత్మ అనరూపమైన
అనగా విషయ.

వి. మూ

వ్యయమననాంతి

నాదలంబునరెండుదే అర్థిల్ల

గీర్వాణమయనంగ అరంబనగా ప్రవంబు

నానగామయమనసేష్టి అనరూప

బుద్ధిసంపాద్యమగు ఆత్మమునకువేద

మానిత గుర్తులు లకు నమస్కరింతు.

ఈ అనిపలుకుటయు వ్యాపారవృత్తి తుదనును గవిలుని ప్రకంఠంబున నేయు
అవసంబు తాత్పర్యంబున నపుననిమేను మనితేష్టి నద్యయు ప్రయంబున

ధర్మసందనుంతు ధర్మార్థకామయలు మూతును పదగం పితంబులవనియోన
 సద్ధానిలాభంబు నవితేషంబుగలగి యుంతునెరిగింపవలయునగాయో యుంతు
 గుంతధారుంతును వాడు నిలవదును పకారంబు నేనినప్రకారంబు తమన
 రూపంబున ప్రవర్తించునది నవత్రిపుం

వా వాప్తితత అంతర్ ఆమై నమిద్ధితి సంతాప్తమైన తత్త్వమునకు న్నువేదమానితు
 త్తేన వేదార్థజ్ఞానపరిపూర్ణతయై న బ్రాహ్మణులకు బ్రాహ్మణ్యములకు న్నునమస్క
 రింతును యేన సర్వమిదంబు క్షంప్రకృతిత్వత్వత్యయం గ జ్ఞానసృష్టిసూత్రా
 నాం తందేవా బ్రాహ్మణానిదు రిత్వత్వం యచ్చావేదగ్రాహ్యంబున తనం అనగా
 ప్రాప్తమతర్థభారతంప్రసంప్రదా యములయేతదానితరేష్టంబున తనం యచ్చా
 పూజంబున తనం బ్రాహ్మణులకు అనగా కుతేన కలహారదత్తహంస మరమహం
 ససంజ్ఞతై న బ్రాహ్మణావరితాం కులకు న్నునమస్కరింతును కౌతేన కౌలహార
 దత్త హంసం పరమహంసతం ఏతేషాం పూర్వపూర్వస్థాన్త్రప్రసాదాదుత్తరే
 త్తరమితి త్ప్రతం కపిలస్య తిత్తే ద్దేవతామేవ సమస్థారం కర్తవ్యయితి
 నావం 106 అని వేదియోను ధర్మార్థకామయలయందు యేది అర్థితమైనది
 అని యెందుకు అతినిగా తంబేదేవతయై న ద్భవమత్యేన సత్యవత్సంవాదమంబు
 రాజనతయందుగా న్నియమంస అహంస అనిక్తకపిలశాస్త్రి

204 మూలమునకు త్రరంతై యుంతు వినుము సేవైదగని యుప్పు తమరేని కల్గియె

సం యుక్తార్థమిత బ్రాహ్మణులు తుదగార్థమై

తపమున యగగుంతధారుతనగ

నిరగి తుదేవానునరు డప్రకృతివత్

యెల్లలూపమరూపమనుతునర్థ

సిద్ధిసోరెదననెప్పినప్రతిగా

తదుమాణిజుడైనదనబ్రాహ్మ

నియతిదలంపసన్నిధిజోసినయ్యత్నం

తతదుమదానితుదయినయితని

గీదనసమద్రునిజేయవయిననెంత

దనమువలసిననైనదనయెవమాణి

జుడైతమృతాత్మమర్త్యబావమస్థి

రత్నదూపితమనువిహారంబువుల్ల

కుదనమటతినవిపుని

మనమెలయగవలయుదృష్టమార్గంబునదా

ననసర్వసంపదలునగు

ననినైయమొందివినియమనినయమొందన్

గీయత్నవరునితొడనవ్విహారమువృదు

మననరసజేప్తివాడుదాని

తాత్పర్యప్రతియొందియమమతనయంగ

నదికవత్తినిరతుడైయంతంతు

కుదేతతలనుబ్రాహ్మియన

నావసుదామరునిత్రమామృతభవ

దేవనతాతరమగుతండ్

దేవాసువరుసకు నట్లనియెన తతదిపా
కు లిస ఘాజవదీయదయ

శ్చ సంబుదీతమైందే పురుగాత సెల్లె

దనము దపంబు యెవరచ్చగ

వా సంవాదమందు యెల్ల మందు పనుపాంస | అపాంస అన్నిదృశ్యమన్నిరేపుబత్తి |
లిందుకు పురుషార్థములయె భర్తము అదికమ్మనదా అన్ని అదికమ్మనవత్తముందు
యెల్ల మందు కావన శ్రీకృష్ణుని పనుపాంస గున్న దర్శమా అన్నివన్న బాత్తచీకటు కుం
తదా రుతు బలదరుతు అనపరు గతిని నదిపాలకుడు కుంతం దిందారయతతి
కుంతదారం 172 యెల్ల శ్రీమాదాజుద్రుని అనగా అనిది స్వామి అయినయ
త్తుని 173 దనమందుకు త్రితన మనసన దర్శయ్యుక్తము కావలసినది అదర్శము
సతనవ సచ్చి సంపత్తులు స్మరింపమయినవై 174

ది. పుం. ననుజ్జ్ యం గవల యుదాదరణమున

ని అనిననట్లకాక యానరింపు ముదర్శ

మనుమనరిగె నర్థకానువరుతు

ఇహసురంతు మూలములును బ్రతిమూలునా

హాళములుగతైసినది కతపము

కల క్రమమున బలపవనములన

నములు గిగుని తపము చేసినంగా యములు

త్రమువూగుషంబులగునం

దములు వితిని వివ్విరుపామణి మములయ్యె

మ అట్లు సిద్ధతగుటయు

కను ననునె వృత్తాంతయింక

దనమున గుడుగాజ్జమిత్తుదద్దరితములం

దునుముదుదనునగ్గలకలు

మనమునజనియింపజునైమనబాధగా.

మ అవ్విధంబునమహాసుబావుడై

గను ఆతతతతతతలపెళ్ళదేవానువరుని

నపుతయకుంతధారుంతునగుగదియె

నగుగదియెనతతునిజానుబావ

జనితగంధపుష్పములబూజనమొనరె

ఉదానకృతజాగ్రత్తమృతయుజయ్యనెత్తిమనంజెలర్చగా

నకుననైరియిట్లనియెనద్దివిజానువరుంతునంతగా.

నా యత్నవరునియోమణిజుదృనియోత అతంతుకుంతధారుతుండుదేవతలు

బలిర్చింకన అనగాదిగ్వాతాదులైనయింద్రియాదిదేవతలదలంకనవారుయిం

ద్రియమనసులనుప్రసాదమునుపొందిండుటనెత అవిప్రసాదమనసుతపస్స

త్తమైనదిదేవానువరునకు కుంతధారునకు అతడువిప్రతుదిగ్వాతార్చకప్ర

సయోజ్జీవవ్యంధులపంధుమిత్రుకాంబరంధువిష్ణుప్రభృత్యశ్శంఖంతర

ణాహతవయితజాగవత ౨౧ ౨౨ ౨౩ ౨౪ ౨౫ ౨౬ నను అగ్గతలుదేతుకలు

౨౭ ౨౮ ౨౯ ప్రకృతాదంతమువలెనవంతకుంతాబాగిపొతపుగాపతియెప్పు

ననిర్బలంబుముగావలల్పగాబగుల్పగా అక్షునయెప్పునశంతతదనతామ

ములును. దత్తు

235 మూ. దత్తద్రవంబుగా మమును దత్తముతోగల యంగనే స్మరే
యత్కటయట్లు వేద మది యుప్పురు షార్థము సోతమేలగున్

వల అనిదత్తంబునగ్నింబు.

తల నాసుక్రత ముగళమయిదిమ

హాస త్ప్రయోగోనవదాన మతను

ద్రావిడుల వగురునిష్ట

హాసంగవిహరి తోగు మనామ యుతలన్

తల అనియతదు నిజనివాసం

మునకేగెను విప్రువరుడు మునిజన ములుము

జన ములెనరింప జేసరు

లనుపొదింప విహరింప నత్ర తహ తుత్తే

వల అనిదెప్పి యుప్పురుషవరుండు బాంధవాగ్రుతులొప్పెంతి అనునట్లును. సే

త్తదత్తసూక్ష్మతజేష్టదనా కర్ణింపుముంబవృత్తి యగువిప్రుతుక్కురుండు బా

హాసహ తుత్తేవనంబుననుండి యుష్టాచరణామునకుమీదంగి యుహింసాపరు

దగుట బనుదిధి యుడిగి షలమూ లంబులహ విస్త్రంతుంబున తపంబునెనది

విహి తాహారంబు గమి యొరింగి యుగావశ్య యంబున బత్తిపలుకకుండు. బా

తన సగాదులు హవిర్భాగంబులుగొనగ తంగమిదగ్ని యుబసన శక్తిదొలుకె

నట్లయెంత నాస మోపంబునదిరు గుహరి ణంబు

హా ముత్యోపదము తల యనెస్మరే. అనగా వస్త్రద్రుసుభాదిది. ఆశేదము. అప్పురు

వేంకటేశ్వరమును భక్తమును గ్రహిత్రముగా మలసుక. లిక్ష్మణము ములకంబె
 దీకమంబునైతి. భాగ్యకాంక్షలయంతవనధనాత్మకమునామనం దీనసుఖత... కా
 భక్త్యైత పరమంసుఖమిత్తుక్తం. ౧౬. ౧౦. నాసుకృతమునామిత్తుక్తయిది శాం
 దీమహాసత్వసృష్టయోగములముకలవాతా. యోగసేవయందు ప్రతినివాతప్ర
 సృతను. ఉద్భాసితుతవగును. ౧౭. ౧౦. అనియెట్టి ఉండువుత్తరియినపుడు
 తుయస్మిమును

ని. మూ మనుష్యవచనంబులను త్విందూరి యమృతసంరవరుని యెదురనితా అస్మహంసిం
 బయోగయిజెల్లుపుమనిన నతతనస్థున యెమృదు తుగొన్చియు తుగంటుమో
 యిమగుతి యాకృష్ణమృగంబు నాయుచ్చదివృక్షైకమంబును మనుజేష్టివల్లు
 సేసిననస్మి నండిం చువారై యుప్పురంబు తాండలును గంధర్వులును వేరవిమానంబుల
 నేతెంచినవారనుట యునవ్విప్రంతుచి యోకించి వసేసిద్ధికై దానిపాంసంబువాత
 గుట యు దానదీ యంతంబునకు తాత్పర్యంబులు వుట్టే నా రూపంబున వర్తిం
 చునా దృశ్యదేవత యా జగదపునకు సన్నిధి నేసి నయస్మి ప్రదంతు సంతోషించి
 త్రేసరాత్మ్యంబు దెలుప వలె తి నర్హంబగు పాంసావిశేషంబు యపాంసాప్రతాప
 నిజేయదు. ప్రతుభుగదా యుని యునర్హాంస యుగర్హాంబుగాదని నోర్చిం
 తత్వత్వసమాధానంబునం దపశ్చత్త్రు దానీనత్తియునైసి యాగోషధానం
 బువరప్రధానంబునని శబ్దపాంస. నయితి

వా. ఆరంభంబు. తాను అపాంసాపరుడై పశుపాంసవిత్తి. ఇలాదులను తపామంబు
 నతపజునా. అదితాతనిపనిగానాశ్చియెరిగి శ్రుతయమును తపూరంకెలి
 వుది. అప్పుడు పుకమృగము యెరిగి పూరుతుండుటచేత భాగ్యనునిందింబ.

నద ఘ యునుపాయుమ

వాన్ భాగవాంస సేసేనందుచల్లను అహంసకుతాపమురాదనిన్నికామాళూర్వముగా
వేదోత్తదిది. హరిణోదివాంస సేయుకూతదనిన్నిసెప్పి. ఇత్తయ్యెత్త సమాధా
నంబున. అనగా భాగవాంస సేతనక. అలల వృణుని యందుదపన్నత్రినిల
పి యుల్లుముపూర్ణము అయ్యేలాగువరమిప్రవేశ్యను. అహంసాపరమోధర్మైవా
సాయుజ్యే సమాపాతి. సత్యంకేహం ప్రవత్సామియోధర్మసత్యవా. ... మిత్త్యత్
౬౩. పురుషుడు దేనిసేతపాపమునుసేయునున్నాడు. ౧. పుణ్యముకుమొదలుయే
ది. ౨. దేనిసేతపుణ్యపాపములనుసెందడు. ౩. దేనిసేతముత్రినిపొందును. ౪. ౬౪.
౬౫. గంధరసాదులకాంక్ష. విషయాసక్తి. యోజమోహములనుపుట్టించును.
యోజమోహములకుమనసువశముగావుండు. ధర్మయోపమువసును.

3. మూ గునుపా యమునముత్రి

వతతయుబదపతియేనునయతినిగంత

వట్టుదెలపితిభర్తనిశ్వాపావగుము.

౧౫ అనుతుననుపా యముగునుపా యుంబునంగ

జెప్పితింకటమోక్షంబుజెందుతెలుగు

దానిదెలయంగవివరింపవేదరంధ్ర

మున్నయనియెనకురువంగమున్నతధిప

౧౬ అనుటయునమ్మవాకాయనకునాంతనపుంకెట్లనియె.

వాన్ ధర్మయోపముసేతపాపముద్ధిపుట్టును. పాపమనగామూడువిధములు. అధర్మ
ప్రవిదస్సస్పృహర్థతెగానమోహం. పాపం... ఇయతెనెవప్రప్రవతితరణతి

చేయుకొని ప్రజ్ఞ సేత విషయం గాది దోషములను విని అనగా పూర్వమం
దే భూవాని దేన్మి యందువుంతు విషయం గాదు అనగా అది దేన్మి
దర్శన ద్వితి పుణ్య ద్వితి పాదం అవును న్మది దర్శన మనగా బ్రహ్మ పూర్వము
లనిరెండు విధములుగా వుండునట్టి దర్శన మనములు దుశ్చర సత దర్శన
రగములందు అప్రీతి మొదల అనగా దర్శనములు చేస్తూ వ్రస్తూ పుక్తి విర
క్తి సేత అనుట మనెగా అమ్మన పాపపు ణ్యది ద్వింశములను విడుచును అ
నగా పాపములను చేయుకపుణ్యములను చేయుచున్న విరక్తి గావుండు వలసినద
నుట సమదర్శన ఫలంబుగా - - - - - అప్రీతి వ్రీపమాదిత్య
సాక్ష్య పియ్యకం ఆతర్వాత అనుపా యమగును పాపము - - -

237 మూ కుడిను ముండు పుటమనె యుటసా

దనములు అకున్య నగునెదరని పపూర్వాం

ఋని ద్వితి అనుమాన్య మపశ

వనగానితి అనునెదరపువలయుండెలయున్

మ అదిగమలుచు సాక్ష్యంపుము

సంక్రమ గోధమ కృత సంతప్తి తా గాచుంబు

అరనిద్ర సత్వ సయేవనమున

గాధైర్మ్యమున రాగద్వేషములు భయ

మప్ర మాద మునెమోహంబు నిరుము

విని వ్రసాని సమునెలొగములునుప

వాని తావివ్రాసెయ్యమనుతనముక్తినిపడెయ్యనుగాదెత్తునిచ్చివావగుముఖలకా
 మనతె కుంతాదర్శమునుపెయ్యుట యందు - - - - - అనుడుఁడైపాఠముతాని
 వ్రాసెయ్యము అనిపైకమోక్షమార్గముపెట్టిగావు। దానిఁ అశబ్దార్థమును తెలుసు
 లాగునెఱిగింపవలె - - - - - బానిసమునుయెవఁ అనగాఁ పరిలక్షణములున్న అ
 పరమపైష్ఠమునుట పదప్రదస్తద్ధాత్వప్రసవనసూచిగా వస్తుదా - - - - - సస్యమాదా
 నంబానియినంపంపలక్షణమితిప్రకాశితం। నరంబ్రమున్నయనియెం। అనెదిత్ర
 యాపదము కేంద్రము అనుడు అనియదువుచున్నారు। అది ముందుపద్యముతో
 అష్టయింపదు। ౬౩౬౪ వినుము। ఘటమును యుట పృథ్విలా అదికారణ
 ములుతెకుంటే। అప్రయత్నదాదశనిపమోయికానాపూర్వసముద్రమార్గ
 ము। అపరసముదాదశతు పోయిస్తద్ధా అది గనుక డైపా యముతెలయవల
 సికది ౬౪౭౦ ట్లమట్లమ యాకృతిధమున్నదిద్వితీ ౧౭ కామంసంకల్పవర్జిత
 ౨౭ సత్సంసేవనాద్భిరూనిచిముచైత్రమర్జిత ౩౩ బ్రహ్మద్భిషం

డి. మూ

ప్రపములు పాఠము మితంబుగాల

మొ యొనితంబును నగుయొనితంబునజీవ

సందర్శనముననిచ్చిసమర్థుల

మొ విషయములనంతవిరసతావేత్తనమున

నిత్యసంతోషమునతెనిగినిరతిగ్రాపన

దత్తుములతతతెనిగిత్తదత్తుమవుల

మొ పదకంబ్రముక్తికిదొలవయధిప

మొ తానుగొనిధాదుతెనిగియగునిముక్తి

దే ౨ | యాదౌ కళం గ ముక్తి కలభంబు

న సంట న సుపా య మ గు సుపా యం బ సం గ

వ్యా ౪ గా డే న ద్దే డే ని వి న వ్ర యే త | ౧ | అ ప్త మా దా ధ్య యం ర త్తే త | ౨ | అ ప్త మం స
మే య వా మా వ ర్త మ బ్ధా సా ధ్వి న వ్ర యే త | ౩ | ఉ ప ప్త వాం స్త ద్ధా రే గా వి త త
ర్థ తా మి తా న నా త | ౪ | శ్చా సంత్ర త్తే జ్జ కల నా త | ౫ | వి ష యాం స్త త్తే ద ర్థ నా త
వి ష యం సు బ్ధ ము ల ను అంత వి ర స తా వ త్తే ని ము న యో గాంత మం దు శ్చే ర స్
ద ర్థ న ము ప త ను | ౬ | తా జం మో హం స సంతా పా త | య వ్యా స త్తే పా త అ
ని శ్చి ప్తం త వ ప్త ను | తా జ ము న బు జ్జ సే వా ము ద్రం డు ల గం బు | అ ని శ్చి ప్త ము ని
గం | అ సు తే ని నా ద ర్థ మం | ది య ప త పా ప ము ను | ౧౧ | ౨
యం | ఉ ప త ము గా డే తే య బ తి న వృ ప త్తే ప త | కృ త మ్మే న ద ర్థ ము ను | ప
బ్ధా ము ను | ౧౨ | తే ని జే ను పే ము క్తి మార్గ ము | ౧౩ | తా ను | యా పం త్రిం త పే
ను న్ము క్తి కళం గ | అ యి నా కే ని ధా దు ల ను | వే త లం బు గా ని | తే మం తా జే సు ను గా
ని ము క్తి ని తే ని యి నా దు తే ని యి వ్జే ను | ము క్తి క్తి ప థం బు ను | మార్గ ము న్ము అ
ట ప త | తా న ర్థ మే రు | అ సు పా య మ గు సు పా యం బంబు |

౧౨౪ మూ వలసె వనోద్ధృతమిందు వంశవర్ష

౫౨ అనుతు నజాతనత్రుతిమలక్షలు దమ్ములు లెనగు గాగధ
ష్ట గజల బంధు తోటల ను బంపె తుతెం పాలసెన్ మహాత్మ్యం
యనువు నదృష్ట దైవు పువతు నట్ల స మంబ తాత్ర దర్శ మున్
బసు పరు పంగ జాలు కలబాష ని పంజ్జి న సు గ్రహం పత
క౧ అనుట యుద్ధ వప్రతుత.

మృదువపతి కిరీటంబులని యెమాంతవృణితా

నిగతుడు సెప్పిన మాటలు

వినుమవిదృష్టన కాగింనువేరవు సెనర్పక

మృదువతుని తతమమాంతవృణితువృణితృష్ణతృణితృ

మా అనవలసినది | అనగా ముక్తి స్వానసాధనము గనుక సున్నయత్కవనదులు ప్రత్యే
త్యముగా సాధనము గనుక సున్నయితకంపేదేరే సాధనము
అదంగ సుక సున్న అనుపాయమగు సుపాయంబు అనవలసినది ఉపాయము
.. నాని పుపాయమనుట | ఉపాయమైన పుపాయము యేదంటే | స్వానము అనితెలి
యవలసినది | - | అనుపాయము | అను | ఉపాయంబు | అనవలసినది | సాధన
యందు | సుమవృణితది | 1 | ఉపాయము కాని ఉపాయము అని అర్థము | 2 | ఉప
సమీపంకు యతె అనెనవచ్చితి ఉపాయం | అని సమాసము | 3 | ఉపసమీపంకు
యతె అనెనవచ్చు | అని విభ్రహము | 4 | ఉపాయము కాని ఉపాయము అనగా
స్వానార్థకము అని అత్కపసమాధానము | 5 | యా అయిదున్న వానినైన అత్కవా
ములు | 6 | అనుడు | యే పుపాయముచేత తృష్ణపాగునైనది | 7 | అనుటయు
అందుంట్లుంబు అర్థతే దవ్యం దవ యోరథేదాదందవ్యం .

ని. మా సూరినవమ్మ దినశ్చరుతాదరశ్చరిత్రాత్మ

సం అర్థము ల్దుంబు దోషాతరములు విను

మమిటపైగా శతమిహేసి

పాఠయవృననుదుంబుములు ముని నాయక

మిథిలగాలంగ శేషి యును నాక.

గాలని యట్లుండుగామ సుఖంబును

ది వ్యసంబునును దృష్టవీతును

సుఖముమోలున యుత్తరసంభవతయోతన

సోపుయోనెరిగినకెండులట్లు

గీ. అట్లు వానును బెళుగుదడయనత్తి

మమతగల్గుమాబంధులుమాదనంబు

మానిపాసంబులునని మమత్వమెదది

రంబుగాకున్నునకు దృష్టాంబురాని

కలదెంకెంకెన్నునకు వినియను

దేరకెంకెమితి బంతెనెందీదు రపిల్లకని

ర్భరుడై యున్నసేదృష్టకు

యెళవచ్చునె యతని మనసు సుత్రతనలా.

గీ. విడువరాదు దుష్టులులకు సేదలు ముదిలెను

దాసు ముది యందులొంగి యెంతమైనరొగ

మనఘటృష్టవర్జితకామధైర్య యతడు

దాని.

వ్యా మా అంతవ్యం మాంతవ్యం శ్రీధూరగాత్మతా వచదస్యాపితత్వమితభావం
తేదునయతగని జాతసుతాచరంబు లిర్థముల్ దనములు దుంబుస యాతక
ములు దేని యందున్న అట్లులేమి కతనన్నుదుంబుములు పొందవు విధిలాపుర
ముకాతనపురుగుగాకుదు మిన్నికాలతదు విత్తృష్టసౌఖ్యమును మోసౌఖ్యము

స్కంధం గోవు తోనెరిగి నకుంట్లులువెదగె | అర్థసులభ తతా తన | అర్థ
 పోషితా తనవే | అనపరుగుచున్నది. తదయ సత్క. --- గమనత మాబంధువు
 లు మానివా సంబులని | మమత తల్లును | అటువంటి మమత మేదదిరంబుగా కు
 న్ను అనగా | సంసారధర్మ ముతతవాక్యమందునున్న - - - - -

౨౩౯ మూ

జెందెద్రు సౌఖ్య సంద్ర త్రిమందు.

క. నేనా తత్ర ముచి మదాది ద్దం

ద్వాత్రయ తవు గాత నాంతి సంహం కరణా

త్రోత బరిరత్నో యుము

నకు విత్తాష్ట త్రి సౌఖ్య స త్తతగలుగున్

క. అనివెట్టిన యుమ్మని యు

వ్యనుజ పతిం వ్రుస్తు తియ మనము వ్రునాంతం

బసుపతగ్రా తివత్సే

చని వర్త్యైగు విత్తాష్ట సరణి గుమారా.

మ. అనిగ విని దర్శనంబు నుండు నంత ను నందను తో సర్వజ్ఞ తత్తయోవహం
 బగును గాంబ తిక్ర మెంబునుండు బురంకుతుం తెడ్ది యూరంబుటమలు
 దీనిమున్ను నదిగి విక్రవాత నది నెద్ద యువిగవల యుగావు ననతిగెద నెప్పవేయ
 నుట యు నమ్మచోన్మ త్తయర్థంబుదేల యుటకు ముంద ట్రెను నెట్టినపితావు
 త్ర సంచాదంబుని యెందు నితివ సుంబరెస్స యందు గొడ్డిచి క్కంబులపు మసెప్ప
 నివి యును గలవు. నెట్టెద నిను మద్ద యన పరుతగం సెక్క బల మ్మణపుత్రకు
 తన్వర్థగామధ యుండు వేదావి యునువాడు దంత్ర కళముల్లత్తే.

దీని ఆయువు దళుగు సంతం అతుగ్గిరుతె

[illegible]

రి.మూ.

ಯೂದಿನ್ ಯುಕಾತ ಪ್ರಸಾದ ಮುತ್ತು

పర్యవేక్షణ వ్యాప్తి సముపసంహిత

సంపాదకంబు యుక్తవర

దంబును నేసి వాని ప్రశ్నార్థములు

నదపి యూరరి తపస్సాస్మ తగుట

శ్రీ ఆంధ్ర సుతు జగత్తు త్రవ్వల జననమా

దిగవేసుచవులంగదిగులుతమి

నీర్మలీను తలదన్నయెదువుటగానొక్క

శ్రీ విహరించుచుండెడు విధముగాది

యెల్ల జోషి దక్ష కవుల పుత్రుడయ్యె

మనముమోర్చునెమ్మ యువులనులపనులు

నా ప్రపంచకృత్యమువేదియు.

కృత్యమిది యృత్య జంబుది యిది

గృతాకృతంబునందునగుడుగంతరవన్

త్వదిహివాతాత్మవాతసం

స్ఫుటియ్యెన గృతాంతుతతనిజేర్చుదనపురిక

కృత్యమిది యృత్య జంబుది యిది

ఋనుదేహ మునందు గలవుదేహ ముమ్మత్తు

త్వదిరగాత్మ ముత్తురగాతగ

గనుతమృతత్వాపవాతముగానె యగుమి

కృత్యమిది యృత్య జంబుది యిది

ఋనుదేహ మునందు గలవుదేహ ముమ్మత్తు

సనరవాతమైనవాంతు యు

జనమనుబ్రహ్మభృతంబుజలపెదని యతిక

కృత్యమిది యృత్య జంబుది యిది

త్వదిగంబు

శ్లో ఇయములేకుంతుంబుమత్స్యమువలెనొపడ్చిపడుట యెలుగకవున్నట్లు
కాదాకపునోసికననతనుజముయిప్పుడేయము అద్వైతకురు యథోయ
జిత్తుత్రంబురజీవనమునునమ్మివ్రుంతుతాతదుకృత్యమిది ఇదియెలు
తినది ఇదియెలుతలదు ఇదికేంతుంతుచేయుతినది అంబుకంతరవన్
మునత కరవన్ త్వదిహివాతాత్మవాతసం
త్వదిరగాత్మ ముత్తురగాతగ
గనుతమృతత్వాపవాతముగానె యగుమి

నినిచంపుచున్నది సంగమైవ కమపైనంబై మానామవి తత్తుకం పృత్యోరణామసా
ద్యమృత్యుగదా యుగప్రతిత్తుకంకల సఖా కుఁ త్తువు - - - - - అమ్మ

240 మూ

ను గాత యెందులగునె వి తంబుల

రాగము సరి దుంబులును

దాగము సెలెడు సంగులు నర యుంగలద

కలు త్తుల యెనకాన నన్నుం

బ్రులు సుగతికి బుచ్చు నని శరంపతి కేరక్ష

బ్రులు నితపెదనా యుందది

యెడై యమును నవలెనుంబునగు పదమిచ్చు క

ఉ॥ కావునలెంత సంత్య యముగన్నె యెట్లెదనిర్వచుంతెప్పె

నీవునుకాంతి యుక్త సమతనిష్ఠ యుబుది గుణ ప్రదేశసం

ఖావన నాత్మ దర్శన శివి బాసి విగమ్య నిరంద బి యుది

దాగి వరసం బులంబున తుడల్లత యెప్పె అనెం గృతార్థత

కలు నర నాద యమ్మ తమగును

స్మరణ పుగకు తీవు ము అగునాచె ప్పిన యి

ప్రళమతి హాస వామోన్

తల్లంబున నర్థంబులు త్రగ తమగుమంత

మల అనినవిని యుది ప్పిరుడెవ్విధంబుకలంబుగల వాడు బ్రుత్తుపదంబుయెం

దునని యుదిని

వాన్ తమ స్మదీకామందెవు స్మనితెహామల మృత్యువు ఉన్నరూపుగేగ నుడు సత్వ

స్వామి ము| అమృతము| అమృతంశైవము| తృప్తియు| దేహిప్రతిష్ఠితం| మృ
 త్యుని పద్యత మోహ తృప్తిగా పద్యత మృతమి తృప్తి ౧౫౫ ననుమోక్షాని వంట
 వారికి నావంట వారికి పాంసా యుజ్జము కూతదు| అహంసా యుజ్జమును| సహప
 దను| పోతును కలు యోగ తపస్త్యైశ్వర్యముల కంటె మంబు వితపు| రాగము సరి సంతా
 మువంట| గుంబుమును| తృప్తియు| వితుపు| అసగా అరణ్యవిహారము కంటె సుఖ
 మున్నులేదు| మృత్యుని గృహమే తద్వేయగా మివన తారతం| దేహిని మివ
 వేగోవ్యాదుదరణ్యమి తిత్తు తిరి తృప్తి ౧౫౫ ప్రజా సంతానము| అసగా దేవత
 సుత ప్రజాని అపేదనా యందు| అసగా| తృప్తి చేత సుతను అవుచున్నాను| అది
 తృప్తి రేత స్వము| ముక్తిని యిచ్చును| కకా తావున మహా ప్రదేశ సంభావనను
 ద్ధి యందు ప్రవేశము బొందు ప్రాహ పోతను| ఆత్మ దర్శిని గమ్ము - - - అభ్యా
 త్మ విద్యా ౧౫౫

౧౫. మూ శాష్ట్రం తానీదరంబున

౧౫ అది పలఘ్నాని యే యింద్రియ ప్రపంచ

జ యుముగలు గేహాత్మార్థాత్త సారధర్మ

ని యుతి సుంత తువారికి బరమమగుప

దంబు దంగేట బున్నురందంబు సెందు

ము అని పాత్ర ము అయి నిట్లును. వారి త గేత యనువాత్సర్యంబు యుంబాత
 ర్థింపు దాని మోక్షార్థార్థములు దేటపడు. జెప్పెద. వారి త సుమునివరుంతు
 విద్యార్థుల సంబులు దద వలన బ్రహ్మ సంబు గేహాత్మక న ప్రకారంబె యుగద

క్రియన

సీ॥ వా రి త్తె ట్ట న యె ని రా రం శ మ తి ని లు

శే త ల తో రు ల్ల కె ల్ల వి ము ట్ట త గు ను

జ న ము ల కే డు వా క్త్ర యై నా వ ర,

న ము ల గా ర్చ త మ్మె త్ర స మ త గ రు నా

గ ల గ నిం దా ప్త శం స ల యే ద ము ను ను బ్బ

తే క పా డిం ట ను నే క తం పు

గు డి ము) ని పాం త ను గు వా లె న నుం డు ను

తం పే ట్ట ము ల గు వం ట క ము ల కు ను

సీ॥ యో జ న ము ల కు

వన్ శ ర వా డ, అ మృ త మ గు ను క్ష రూ ప గ ను డు, ని త్తే పు స్త రూ పు ని న గా ఆ త్మ ను
 నూ రు టె ను నే ప మ యు గు ము రు న సె ను ము, యు జ్జా, ఉత్త రూ పు గ ను వి ద్న్
 మ యు గు, అ నిర్వి పా ర ము, అ నిర్వి ప, తం గే ట ము న్న, అ న గా నే ల త గే డు తు
 ము) ను వుం డ డు, ము య్ల త పు, అ క్క డి త నే ప ట్ట ము ల న్న మ ను ట, అ అ ని హ రి త
 వ ప్త త్తా త, గా గా యు వ ప్త త్తా త వా రి త్తే ప్ర పు జ నం, న న్న, స య, త వా రి త, ను
 ల కే తు, ను ను త న కు నే ని న అ ప హ ర ము ను వా క్త్ర యై నా వ ర, ల యం దు వుం
 క అ న్న లు త న్న దూ షిం శ ప్త ము డు, ని త్తే పు స్త రూ పు ని న గా ఆ త్మ ను
 ప ము న్న తే క పా డు కుం ప యుండు, డో రు కు దూ ర ము గా వు న్న గు డి యుండు త్త
 త్త ము ల ముండు కుం డ గు వా యుండు, డం డు ను, డం డు ను, డం డు ను, డం డు ను
 క ము ల కు ను పిం డి వం ట ల నే త తి నే ప మ్మె త్ర స మ త గ రు నా
 కు న్న స మ య మ్మె త్ర ఆ కాల ము త ప్తం

241. మా

ద ఆ యోగ పోదుగ తపి

శత్రుసంసు శ్రాతమన్య నెచ్చెట్టె
నట్లె యెతచత్త్రుత గానకు నుయతిని
రంతరంబు నా త్తాకా ముత్తే నరిండు.

గీ॥ అనినవారు గృహస్థులై యుచున్న
తంబులనెప్పు వినినచో వవరుదు
దేవతకు తనూనితూ బావకుద్ది
కలమి యొప్పుగదె యని పతిమతి యు

గీ॥ కాని బావం బుత్తొత గు న(గు)చ్చు కున్న
మన సుతూనుం తేన్నదొమరల యింది
యె ములనిర్దింబు నత్తొతడు లభులదొలొ
యేనుగాంతి సుంబు నసెల యుతనపు

గీ॥ అనుట యుగాత తిట్టులను నకురుజ్జకుపేగేమెంత
పునఁబు జు యెల్లనందములు గాలముతొతి వసుమ్మవర్ణద

వా॥ విధూమే వృస్తము సేతి వర్ణసే॥ అతత పాత్రసంబంధత్రేణ తప్తతే
మనిరి తుష్కతం ప్రతిష్ఠాపామున్న మన్నన బహుమాన మున్న అధికముగా వున్న
ధికుత్రితి॥ మంసు కృష్ణానిత్రుతది కృతవర్ణ ము హస్తలు యోజనముపేదేపిష్ట
తునిత్తాల్గిష్ట అగ్రమందుకెంత అన్నమువేరేపు యుచున్నారగుక యతిత్రు
దొప ముతదంగ మకనున్న యతినిత్త కువప్రసప్త తువేరేపు యున అన్నముమతి
గానిత్త పట్టపలనదని తాత్పర్యము ॥ ౨౪౧ ॥ గాని బావం బుత్తొత గు న(గు)చ్చు కున్న

మం యొక్క బలంవల్లనే ఆమె అనగా భారమునకు తాను అనర్హులదం.
 క్రమ క్రమం క్రమం క్రమం అనగా సంతకం చేస్తే, మనస్సు తొలగించక ఇంట్లో
 మూలనం నుండి గుండ్రం యుములను విడిచివేయాలి.

రి. పూ.

పాతి తుండు విచ్చి జ్ఞానంబు లతుమదోంబ నదత్త ప్రకాశము

శ్రీ శత్రుఘ్నాష్టోతము (1) మంబునదీక్ష గవాలయపత్రిక

అనుపదతత్త్వతేలను స్మరాలకుమారుడు సప్తసింహరాజ

వలె తెలియజేయుచున్నప్పుడు గత యనునది మానసికముగలదు విసుము. వృత్తాంత
 ఇంతయును నుండినది శ్రీమైసోనియోట్టమై యున్న యెంతయు ప్రశస్తి నుండి యు
 విశాదంబులకయ్యున్న యద్దు సుఖవిజయముగా వ్రాంతువైరివృత్తివిజయంతవై
 నకుమనెనా వృద్ధులమితి నతంసెల్లవి యొకనతంతయొట్టమై.

గీతలమియును శ్రమియును వినుకాలవనగ

తములమీద విశాలమవుచున్నది.

కలహ సూక్తులములచెట్టుగాక యెల్ల

మూలమున తగ్గితము

వ్యాసాంతుసుఖమున సద్భావములనుండు యొక్కతొలలయుదుకాదు. యు
క్తానుగ్ధ. అనుట యుక్తదర్శనరతి వర్ణదర్శనపాలనము. అత్రపరిపాకమును
చేయుచున్నది. తపా యపకృతంబున పదత. అత్రపరిపాకమందుకున్నదకగా
జుతుమారుతు సద్భావములు అర్చితమగునైతా. అనగా. నీవుత్రాజాపాలనము
చేసి సర్వదర్శనములను తెలుపి అత్రశుద్ధికలని వస్తువిదట. అలమువిగ్రంతును
ఋణు సంపాదియచున్నది అనుట. అయిచ్చిష యంబున వృత్రనతవస్తుది. అ.

నగా వృత్తుడు గాఢ సుతున్న హార కర్ముడున్న అయినపుట కన్నుల వరకు విష్ణు శక్తి
 కలగి కృతార్థుడయినాడు మొప్పుడున్న కులశవ త్తన్ను నితలుగ వుండుగానపు కృతా
 ర్థుడవుతావా అనుట || వృత్తులూప బ్రాహ్మణ సద్గుణ బ్రాహ్మణ వృత్తులూ బ్రాహ్మణాదిగానవా
 వృత్తులూ తిత్తమరం || వివాదంబులకయిన్న అనుకుంటుంటున్న యుక్తమైన వానిని
 ముందు విష్ణువువుండుట || క త

242 మూ

అనిన గలదె విత్తుతి

మ అన్ని ర్థంబుల యుక్తిక త్తంబుతాదా తత్త్వంపుము.

క అద్వైత మానుష తిశన

గ్నావంబుల చెందురును వితారిణి యొక్క

తావల దిరిగినవెంట

వేదితముల దిరుగుగన్న వివశ త్తమనక

క అదిది యంత యునె యుగుడు

గాన వగపును బుద్ధి నాకు గలుగదనుతున

మాన విహార పు మాటలు

దాన వ కుల నాదనకుదనున యాదన

మ అని యంతన మనశ్శుద్ధి యెటుగుటకై బాగుండు

క అని యమము ననుమెనర్చిన

విని యంతన కెన్నలనియెచ్చ త్తమని యం

యనకున యంతపడునె యెది

మునుదొచ్చు త్తతమున గెంనక మూర్తులగములు

కు ఆ యొక్క రీతి ముగిస్తుంది

మా యుటకుం గారణము మానీరతి

దే యొక దుష్టుతమది లగుట

స యుం గాక మి యెంత అంతుం గాక

కు విను మనపు యొంత సుకృతం

మనకుం జెరదుష్టుతం బుపాంతకు జెనెన

ననుప మున వనీయున జ్ఞుతు

నసంతు జెందెదో గామ యాత్మ విష్ణు

కు అనిమి.

వ్యా త్సంస్కృత చ, విగతము, అద్వైతం తగా అనుట, కృతముత ములు కా లాభీన
ములు, అవి, నెలా భావ నులను, దర్శనము లకు త, సులగుం, అయ్యుత్తుల నుగా
నీయును స్మృతి తింతగాని, అర్థములు ని త్సములు గావని తెలుసుకు తే వికారము వ్రంతు
దు, కృతం, దైవత, అనా రావల, అనా తపంజీ, తత్త్వపారవశీ ముతే త, వికారము తల
దై తిరిగి నేం బుతీన తిరుగును స్మృతి, గం, ఏదిది, మాన విహీన భుమాటలు, అభి
మాన గూనీ మృత పలుకులు, తగున యాతర, అనదగునా, అని అనయము, అ
తివ్యసనము గా, ను సుయోగరీస, అతని అభిప్రాయము తెలుపెరకు యిచ్చలు
పుట్టెం, న, గ, వినుము, పాంత సు, పాంతము ను, అనామ యాత్మ, గామ
యరూపులు ను, అ, అనిమిమ

కి. మూ

పూర్వము తోట యని యప్పు తం శంతుననంతునాద్భువి

ష్టుని నలమోత తత్త్వమ సుప్ర తనాతే అనింపు కర్మసం

మనీత వివేషతంగలు గురూయలతెగపలకెద్దియప్పోలుం
 గనుటకు నర్హము యెన్నెఱుకగ ~~అర్హము~~ లగనో యుమునాదంబుద్ధికి
 గీ॥ అనిననల్లకాతవినుముసెప్పెదనని
 యునురగురుడువలుకు నవసరమున
 నవట కరుగొందె ననిలమునంద్రున
 న్నాస్తితగు సనత్రువూరుతదిప
 మువచ్చి యుని పూజ తుదైసమున్నతాసనంబుననున్న యెచ్చుచోత్తునితొనువుం
 దు విష్ణునిమాచోత్తుంబును వర్ణవిశేషంబులునిద్దానవేంద్రునకుని అనింపవలె
 నిదనతందు మ్రుసనవదను తగుమనిట్లనియె.
 గీ॥ వినుముదనుచునాధ విష్ణుని యుండని
 లంబుగలుగు నిలుచులలయ ముమొందు
 నతనిచ్చక్రనింద్రు యుని యుంబుననునెఱుకె
 దానధర్మవిధుల గానరాదు.

మ॥ అని ప్రయోజనపతుటయు గలని యుండునది యునునెప్పెద. మున్న
 విష్ణుని మహిమ యాకర్షింపుము.

నాన్

అనియప్పుడు యుద్ధకాలమందు॥ అలమోత అట్లవలె కా లముగానికాలమం
 దు॥ ఆకర్షితముగా అనుట కర్హంబని తప్పెద అదికయమునోతక అగోచాయుల
 లె॥ వర్ణములతె॥ తేజస్విలతె॥ పల అనుట ఎద్ది॥ యె॥ యు॥ అయ్యెఱుక
 అభాయునుతె॥ పజ్ఞానము॥ ౨॥ అనిన నగాతనం కుమారం॥ సనత్రుమూరం॥
 పంకజోయన పోత్త గెత్యర్థం॥ జిత్తమణం

మాజ్యోతం పొగంతందనమావద -
 వాప్తిష్ణావశేషములు వినుము
 విష్ణుశత్రుశతసున్ను బ్రొండ్రియనుమునతసున్ను - - - - - నలాత
 నత్తముకాదు 170

243 మూగోదరభిపాదంబులతనితెనిరముదివము

దిగలుగాములతతుసర్వదేవమయము

ఇలాతవిత్త్యపసంహారములుదదయ

మానసస్వైరళలుగానవంద్ర

పూజోపావస్థలుగాయలైయుండువినుము. గృష్ణంబునుదూప్రంబునువారితం
 బునుచీరిద్రంబునురక్తంబును, శుక్లంబునుశైవవిజయారుగలవద్దనావశేషము
 లు.

244 అనఘవిష్ణుశత్రుశతసున్ను

వివిధవిత్త్యపసంహారపుత్రులందు

ప్రేమగుణమొందెతుజ్జ్వలములులతర్క

ములవశంబునవాతనియెందునుండు

245 అన్నునుత్రమమధ్యమాదమములైన

గాయయెందంగబ్రుసురపక్వయవృత్తి

జ్జ్వలమకత్తవమునైనానావిదముల

సెందునునుయెంతునునుతిగ్గునుండుజూపె

246 మేలునరిపగదొరకెను.

మలమిగలగా యగతువే కునిసేయన్

తెనా

దానధర్మాదులున్నప్రయోజనపడుటయుప్రయోజించుచుండుటయున్న
 కలగియుండునదియునుదానధర్మాదిప్రయోజమున్నపెప్పెదరసకర్మజ్ఞు
 తులిసేపచ్చియుతెనాసెప్పునుమున్నముందుగావిష్ణుమహిమసంపెప్పుచున్నాను
 ప్రాజ్ఞమాత్రైశ్వరికవిగాఁగ్నిందున్నమ.... పతిక్రియాశ్శక్తితీసూత్రంబునకార...
 - - - - - అందువుతున్నతెనాపమువహసదిప్రయోజనపడుటయులినిపున్నది
 దుర్గిలపతిసూపతి - - - - - భరణిదిగలుబాహులతతుసర్వదేవమ
 యుడుఅనూతవిత్త్రపసంహారములుసృష్టిప్రభయాలజీవావస్థలుజీవ
 దశలుగాయులులినిసెప్పుచునున్నవిసల్లగాయమొదలుమేనిఆరున్నత
 త్రైలోతరములిదికములుఆవనలుఆరున్నగరిలిశమువిష్ణువిహారంబులై
 నవిష్ణుమానసతలమైనవిషయసృష్టిసంహారములయందుతిరుగుచున్న
 జీవునికర్మవశమునతజీవునిపొందునుగరితన్నజీవునిగుడ్డాదిప్రాయులు
 పొందుచుండుగాజీవుడుదేవమనుష్యైతర్యగుపములనుపొందును

ది.మనా లత్యరపాతగాయకు

బాలంగత్రాటుపెరయచందముచున్

మౌతావున

కలరసకర్మజ్ఞుడుదానము

బసంతిసేతకుప్రయత్నపరుడైగుడ్డు

త్వీసమగ్రముసేయుక్తియె.

నిజీసువతపరినుద్ధిజ్జవనితిజ్జయుదురున్

క॥ వినుతుసుమంబులవాసిం

నానసొప్పని కంపువిడిచి చెందును పొర

జ్జనిరూత్తిం దిలలట్టుల

యనపూసుకృతముల జ్జవుతకలంకుతగున్

క॥ అంతం తకు సత్కర్మము

లెంతయు చెను పొందజ్జవుత కుత్తుమా యున్

జ్జింతా కలుషతవా యుగ

సంతోషా మృతము నాని సంచుద్ధతగున్

వ॥ ఎ కుత్తుమా యును క్లత్తంబు

క॥ జ్జవుతును క్లత్తా యు

భావితుత్తే నపుడు విష్ణు బావించుట కున్

దాదెర వరి యును దక్షత

భావమొనగు ను యుమతెన పంతవు నెలవున్

వ॥ అననవిని వృత్తుతద్ధిరంబులు నమృతస్వరూపంబులు నగు.

వాన్ గామమలుచేసిన పుడును క్లత్తా యువచ్చును, కేతుచేసిన పుడును యుకు
కేతువచ్చును, గలగల రస కర్మ ముత్తుడు పసరులున్న పుట పాతములున్న బొంబోని
నవాడు, తారము, పండితి, తారం నూత్తం, సంత్రుతజం పి త్త్రం, పత్రపు దీరుత
మిచ్చితురం, బంగారము సె యుట కు నుద్ధిజ్జేసినట్లు జ్జవుతకు దాన భక్తాదుల
చేతను నుద్ధిజ్జేయుట, అట్లున్, మంత్రి, అనగా, అష్టదుతాహామ పదంబ్బి

• రసోన్మేషం అష్టాపదం | అని యోగిమని లోకామలయందున్న అష్టాపదము |
 బంగారము వున్నదిగనుక పెండ్లిపుట్టుట అంగారము అనినట్లు | దానధర్మాదులతో
 శుద్ధిచేసి తోచువు అకలంకుతవస్తువు అనుత్తంకారస్వరూపంబున దమశ్శా
 - - - (స్త్రీ) యామిత్యమరం ॥ ౧౫ ॥ విను శుభ్రాదివాసము చేత (కంపు) అనగా పేగ
 టువాసన విడిచి శుభ్రులు పరిమళం పెట్టు | శుభ్రులు పుణ్య కర్మములతో అకలం
 కుతనం ॥ ౧౬ ॥ ౨౦ ॥ ఎక్కువగా యా శుక్లత్వంబు తెలుపు ॥ ౨౧ ॥ శుభ్రులు పరిశు
 ద్ధదశ తో కూడుకొన్నప్పుడు.

• ౨౪౪ మూ శ్లోకం అనుదానం బులవిని కింజీసి వినుద్ధు తస్మై తి నని పతి పతి నింబు లువి
 తింబి విష్ణుని మెందరినానెప్పుడు యు నప్రాంతంబే యాగ్రంబుండు వృత్రాని విష్ణునం
 బును విష్ణు శ్లోకం యునింత యొప్పున అని యగ్నింబు అంతును నామంత
 లుండును శ్లోకం బునోసి నతే అంగిరింబింబే యనుట యు నని మిషన లీసం
 దనుండు అని కట్టనియే.

శ్లో ౧౫ ఇంద్రుడు స్వీలకధ మేత్రిద్రవానక

సఖా తుధై వృత్రాపై జనినకతతు

దనుస్థై న్నముగెరి తాతెద త్సంజర

మావాస వృనకు శ్చ యంబునరై

లర్చిత్రతమరూపమున యస్మింసరయు

(గ్ర) త స్మింసర తతు నాధైవతం (కు)

నద్యాన వృంతు మా యా బలంబున మోహి

తుని శ్చేయ సాని యు తుత్తు ముని స మాని

శ్రీనివాసామృతాక్షరేణమమృతతనా

గి.మూ ఇ.ద్రౌ వృత్తానుకూల యుద్ధప్రకారము 114 కాకితమునొప్పటవరకు

గనుసొనగవల్ల వారలు గతగుమసుతు

తృతీయ యముగోళము పూర్వము ప్రారంభముననుబట్టియు తనయు

ధృతానటులస్వరంబగుమధ్యేతస్పతింబుదోవేసుకన్వయా
 ద్ధృతకు అశంబుమెందె వారిద త్తమ యంబున గొరవేన్వయా.

గీ. ఇంద్రునకుచంద్రుడత్రుటినిట్లులనియె
 ననపు యునువదివేలుదివ్యాబ్జములకుమ
 హాతపంబునరియెనయసురవని
 మేసగెలుత్తులుదధికమహాబ్రులము

క. లినిచెప్పి యుల్లలమునా
 ఘనతేజముచేతనదగు నదగుమనుడున
 యున్గిమిషనాదుడువల్లం
 మునకైవ నతండువదియెమున గణామలరణ

క. సురలార్చిరితూర్గంబులు
 మొకసేనకేతంబులపుడుమోదమునునమును
 వారిహారులంగీర్తింబరి
 సురంద్రు సుగ్ధింబరధికకుశువాత్సవములన్

క. విను విష్ణునిసంప్రర్శం
 ముననప్పుడుసూత్రదటువ్రాయిననతనిం
 గకుట యుగాం తింబెందుట

యముగురువరతలగెవ్రుత్తు సుల్లంబునకున్

ప. లినిపతి ఇచ్చుండుదేంతి యునచ్చిభునకెల్లనునట్లువ్రుత్తునింబయి